

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4 9 8 4 7 8 3 5 2 7

FACTORS AFFECTING LEARNING OUTCOMES OF CHINESE STUDENTS IN THE
PROGRAMS USING THAI LANGUAGE AS THE MEDIUM OF INSTRUCTION

Miss Kasamawan Pompmuang

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education

Department of Educational Policy, Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้อของนักศึกษาจีนที่ศึกษา ในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย
โดย	นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกตุ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิภา ปรัชญพฤทธิ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกตุ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อัจฉรา ไชยูปถัมภ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์)

กษมาวรรณ ป้อมเมือง: ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย (FACTORS AFFECTING LEARNING OUTCOMES OF CHINESE STUDENTS IN THE PROGRAMS USING THAI LANGUAGE AS THE MEDIUM OF INSTRUCTION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ.ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ.ดร.วรรณิ์ แกมเกต, 275 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี จำนวน 14 คน เพื่อให้ได้องค์ประกอบของผลการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ระดับปริญญาตรี จำนวน 647 คน ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ 22 แห่ง จำนวน 485 คน และมหาวิทยาลัยเอกชน 8 แห่ง จำนวน 162 คน และจัดสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 ท่าน เพื่อให้ได้รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ซึ่งมีความเที่ยงในการวัดตัวแปรสังเกตได้ ตั้งแต่ 0.51 ถึง 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1) ผลการเรียนรู้จากหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาจีน
- 2) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยภาพรวมมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 66.48$, $df = 105$, $p = 1.00$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.98$, $RMR = .018$, $RMSEA = 0.000$) ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 99
- 3) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ประกอบด้วย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ โดยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และความเครียดมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการเรียนรู้ในทิศทางลบ
- 4) รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน ประกอบด้วย (1) หลักการและวัตถุประสงค์ จากที่ประเทศไทยเปิดตลาดเสรีบริการด้านการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับอุดมศึกษาที่มีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นสถาบันชั้นนำในระดับโลก จึงมีการพัฒนารูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาจีน (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก และความเครียด (3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพิเศษ เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
 สาขาวิชา อุดมศึกษา
 ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนิสิต.....
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

4984783527: MAJOR HIGHER EDUCATION

KEY WORDS: LEARNING OUTCOMES / CHINESE STUDENTS / USING THAI LANGUAGE / THE MEDIUM OF INSTRUCTION.

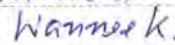
KASAMAWAN POMMUANG: FACTORS AFFECTING LEARNING OUTCOMES OF CHINESE STUDENTS IN THE PROGRAMS USING THAI LANGUAGE AS THE MEDIUM OF INSTRUCTION.

ADVISOR: ARUNEE HONGSIRIWAT, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC.PROF.WANNEE KAEMKATE, Ph.D., 275 pp.

This study was a causal research using both qualitative and quantitative methodology. The purposes of the research were to develop the causal relationship of model factors affecting learning outcomes among Chinese students using the Thai language as the medium of instruction; to verify the consistency of the causal relationship of model factors affecting learning outcomes among Chinese students using the Thai language as the medium of instruction which was developed with the empirical data and to propose the development model of the learning abilities of Chinese students. In-depth interviews were performed with 14 undergraduate Chinese students studying various Thai curriculum to extract the essential component of the program using Thai language as the medium of instruction. The sample group used were Chinese undergraduate students, who were presently studying the program using Thai language as the medium of instruction, 647 students, the students came from 22 government universities, 485 students and 8 non government universities, 162 students. Focus group consisted of 8 people to construct efficient learning model for Chinese students. Instrument used in this research were in-depth interviews and questionnaires which showed a reliable measurement from the observed variable with a value of 0.51-0.87. Basic statistics used to analyze the results, Pearson correlation and LISREL model analysis.

The major findings would be summarized as follows:

- 1) The learning outcomes from program using Thai language consisted.
- 2) The model which affected the learning outcomes of Chinese students using Thai language as the medium of instruction was valid and fit to the empirical data ($\chi^2 = 66.48, df = 105, p = 1.00, GFI = 0.99, AGFI = 0.98, RMR = .018, RMSEA = 0.000$). The variable in the model could be explained by variant values 99% of the learning outcomes.
- 3) The model of factors affecting learning outcomes of Chinese students in the programs using Thai Language as the medium of instruction consisted of direct variables in the learning outcome. The learning supportive environment was the highest negative effect on learning outcomes; However the stress was a directly negative effect on learning outcomes.
- 4) The development model of the learning abilities of Chinese students in the programs using Thai Language as the medium of instruction consisted of following factors (1) Free Trade Agreement in the area of Education together with higher education strategic plans in building up higher education as an institution that develop the potential of students to meet world standard and be global citizen. Therefore the model of Chinese students development include the process of student potential development plans and special curriculum especially for Chinese students. (2) Factors affecting learning potential of Chinese students are individual factors, learning activities, environment that support learning, inner and outer context of the dormitory and stress. (3) Organized instructional activities and extracurricular activities to develop potential of Chinese students.

Department	Educational Policy, Management and Leadership	Student's Signature	
Field of study	Higher Education	Advisor's Signature	
Academic Year	2010	Co-advisor's Signature	

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณาดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนการเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานให้แก่ผู้วิจัยจนสามารถบรรลุความสำเร็จเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ฉบับนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกตุ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้สอน วิชาความรู้เรื่องการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้วิจัยจนงานสำเร็จลุล่วง

กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาอุดมศึกษาที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน ให้ คำแนะนำที่ทรงคุณค่า และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ปทีป เมธาคุณวุฒิ ผู้จุดประกายความใฝ่รู้ สนใจศึกษาติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในปัจจุบัน และในอนาคตให้แก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ ผู้กรุณาอบรมสั่งสอนการวิจัยเชิง คุณภาพ ผู้เป็นตัวอย่างของการเป็นอาจารย์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณ ดร. ประเสริฐ ประวัติรุ่งเรือง และผู้บริหารมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพทุก ท่าน ที่ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาและทุนทำวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำติชม และข้อเสนอแนะ เพื่อความ สมบูรณ์ของงาน กราบขอบพระคุณผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เป็น กลุ่มตัวอย่างของงานนี้ และขอขอบคุณนิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน

ขอบพระคุณ นางสาวพุทธชาติ อรุณรุ่ง ลูกศิษย์ และกัลยาณมิตรทุกๆ ท่านที่ให้ความ ช่วยเหลือ ให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาอุดมศึกษา เจ้าหน้าที่ห้องสมุด เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคาร และเจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ทุกท่านที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการศึกษา ค้นคว้าและทำวิจัยให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ที่สุดของที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบเท้าขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง และขอมอบคุณค่าของงานวิจัย นี้แด่คุณของพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด เลี้ยงดูให้ความเมตตา และห่วงใยใส่ใจแก่ลูกสาวคนนี้ตลอดมา และตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1	
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา	16
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	17
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา	25
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา.....	33
ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน	37
ตอนที่ 6 ทฤษฎี ที่มาของทฤษฎี และโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น	49
ตอนที่ 7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
ตอนที่ 8 กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย	72

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย 86
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 86
	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 87
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 88
	ขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ 89
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 94
	การวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูล 95
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 97
	สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ 98
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 101
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้าง เมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ และผลการ วิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ 116
	ตอนที่ 3 นำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 130
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 141
	สรุปผลการวิจัย 144
	อภิปรายผลการวิจัย 148
	ข้อเสนอแนะในการวิจัย 153
	รายการอ้างอิง 155
	ภาคผนวก 162
	ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 163
	ภาคผนวก ข ตารางสรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 ถึง ชั้นปีที่ 4 167

หน้า

ภาคผนวก ค	สรุปผลการสังเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย.....	200
ภาคผนวก ง	แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	205
ภาคผนวก จ	รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	220
ภาคผนวก ฉ	รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)	222
ภาคผนวก ช	สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดสนทนา กลุ่ม (Focus Group).....	224
ภาคผนวก ซ	หนังสือขอความร่วมมือ	226
ภาคผนวก ฌ	ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการ เรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยด้วย โปรแกรมลิสเรล	230
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์		275

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
2.1	การเปรียบเทียบลักษณะของการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบดั้งเดิมกับ โมเดลลิสเรด 57
3.1	จำนวนตัวอย่างของนักศึกษาจีนในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2550 87
3.2	จำนวนนักศึกษาจีนที่ให้สัมภาษณ์จำแนกตามสถาบัน 90
3.3	โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดและจำนวนข้อในแบบสอบถาม 91
3.4	ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย 93
4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ 103
4.2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา. 103
4.3	ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4 107
4.4	ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 109
4.5	ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 112
4.6	ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4 114
4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาหลักสูตรที่ใช้ ภาษาไทย ชั้นปีที่ 2-4 120
4.8	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 123
4.9	ค่าสถิติผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงและการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 127

ตารางที่	
4.10	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา จีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 128
4.11	สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ 132
4.12	แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพในการ เรียนรู้ของนักศึกษาจีน 136
4.13	แนวทางในการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของ นักศึกษาจีน 138

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1	หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย..... 10
2.1	รูปแบบความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ อัตราการเรียนรู้ และคุณลักษณะ ด้านจิตพิสัย 45
2.2	ตัวแปรแฝงที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา 47
2.3	ทฤษฎีที่ได้มาจากกระบวนการอุปนัย (Inductive)..... 51
2.4	ทฤษฎีที่ได้มาจากกระบวนการนิรนัย (Deductive)..... 52
2.5	โมเดลใหญ่ในโปรแกรมลิสเรล 53
2.6	ตัวอย่างโมเดลย่อยในโปรแกรมลิสเรล ก-ข 55
2.7	ตัวอย่างโมเดลย่อยในโปรแกรมลิสเรล ค 56
2.8	ขั้นตอนการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล 63
2.9	โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะที่มีต่อการเรียน และความ เครียดกับผลการเรียนรู้..... 74
2.10	โมเดลการวัดของกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ 76
2.11	โมเดลการวัดของบริบทภายในและภายนอกหอพักกับผลการเรียนรู้ 78
2.12	โมเดลการวัดของผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ 80
2.13	โมเดลการวัดของผลการเรียนรู้ด้านสังคม 82
2.14	โมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการ เรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย..... 84
4.1	ผลการองค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างคะแนนผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และผลการเรียนรู้ด้านสังคม 123
4.2	ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษา ในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์..... 129
4.3	ร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน 131
4.4	รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนฉบับสมบูรณ์..... 134
4.5	องค์ประกอบของการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน 135

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ประเทศไทยมีการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาต่างชาติมานานแล้ว โดยเฉพาะการสอนภาษาไทยในสังคมอินโดจีน จากการศึกษาข้อมูล พบว่า ประเทศไทยมีการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนการสอนภาษาไทย-จีนกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา ณ มณฑลปักกิ่ง กวางเจา กวางสี และคุนหมิง สำหรับเมืองหนานหนิง ในมณฑลกวางสี ได้มีการเปิดสอนภาษาไทยมาแล้วไม่ต่ำกว่า 27 ปี ที่สถาบันการสอนภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติ กวางสี โดยมีนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยหลายร้อยคนประกอบอาชีพเป็นล่ามรัฐบาล เจ้าหน้าที่กระทรวงต่างประเทศ และไกด์บริษัททัวร์ และในปี พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้ทำสัญญาแลกเปลี่ยนการเรียนการสอนภาษาไทย โดยมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีได้ส่งนักศึกษาทุน รุ่นที่ 1 ปี พ.ศ. 2539-2540 จำนวน 3 คน เพื่อมาเรียนต่อยอดปีที่ 4 รุ่นที่ 2 ปี พ.ศ. 2543-2544 จำนวน 13 คน และรุ่นที่ 3 ปี พ.ศ. 2544-2545 จำนวน 15 คน ซึ่งต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ได้ดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และเวียดนาม ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ได้จัดส่งอาจารย์ไปสอนภาษาไทยยังมหาวิทยาลัยแห่งชาติกรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา มหาวิทยาลัยฮานอย ประเทศเวียดนาม และมหาวิทยาลัยแห่งชาติดงโคก วิทยาลัยก่อสร้างครูของประเทศลาว ซึ่งปัจจุบันจะเห็นว่า มีนักศึกษาต่างชาติที่มาจากประชาคมโลก เช่น ยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย โปแลนด์ ญี่ปุ่น และบรูไน มีความสนใจที่จะศึกษาภาษาไทยเพิ่มสูงขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการท่องเที่ยว ประกอบอาชีพ และต้องการอยู่อาศัยในประเทศไทย (กตัญญู ชูชื่น, 2548) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการรองรับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยว่าควรมีการวางแผนประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้หน่วยงานภายนอกได้รู้จักสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2547)

จากความสำคัญดังกล่าวส่งผลให้ปัจจุบันมีประเทศที่ยื่นขอเรียกร้องให้ไทยเปิดตลาดบริการด้านการศึกษา 5 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีน นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการจัดให้มีมาตรการสำคัญ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และลดความอ่อนแอของสถาบันอุดมศึกษาไทยควบคู่กันไปกับการยื่นข้อเสนอผูกพันการเปิดตลาดบริการการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพ

ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการแข่งขันกับบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548) โดยในปีงบประมาณ 2549 ที่ผ่านมามีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดจัดการสัมมนาวิชาการ และนิทรรศการการศึกษาไทย ระหว่างวันที่ 7-8 เมษายน พ.ศ. 2549 ณ โรงแรมจินเจียง นครเฉิงตู สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับจีนให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นการดำเนินยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับต่างประเทศที่ช่วยสร้างความเข้มแข็งและความเป็นเลิศทางวิชาการให้แก่สถาบันอุดมศึกษาของไทย เพื่อนำไปสู่ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในภูมิภาค ซึ่งคนจีนเห็นว่าประเทศไทยเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เนื่องจาก 1) ความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับจีนไม่มีปัญหาความขัดแย้งทางด้านการเมือง เชื้อชาติ และดินแดน 2) ระบบการศึกษาไทยมีคุณภาพและค่าใช้จ่ายไม่สูง กล่าวคือ ค่าเล่าเรียนปริญญาตรีตลอดหลักสูตรของไทยมีค่าใช้จ่ายประมาณ 400,000 บาท ค่าเล่าเรียนของจีนประมาณภาคเรียนละ 100,000 หยวน (ประมาณสี่แสนแปดหมื่นบาทไทย) อีกทั้งประเทศไทยกับจีนระยะทางไม่ห่างกันมาก 3) ระบบบริหารจัดการของโรงเรียนไทยดี มีการดูแลนักเรียนต่างชาติอย่างใกล้ชิด มีการกวาดวิชาสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนตามไม่ทัน อัตราการเรียนจบจึงมีสูง 4) วัฒนธรรมมีความคล้ายคลึงในหลายๆ ด้าน 5) เงื่อนไขการรับสมัครเข้าศึกษาต่อในไทยไม่เข้มงวดมากนักและไม่มีความกดดันทางด้านภาษามากเมื่อเทียบกับประเทศในทวีปอเมริกา ยุโรป และออสเตรเลีย เนื่องจากมีนักเรียนชาวจีนจำนวนมากปรับตัวด้านภาษาไม่ได้ในประเทศดังกล่าวมีผลทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องทางการศึกษา ที่สำคัญทางรัฐบาลจีนได้มีการผลักดันให้นักศึกษาจีนมีการเรียนการสอนภาษาไทยมากขึ้น เนื่องจากแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมาเที่ยวเมืองจีนจำนวนมากกว่า 3 แสนคน โดยจำนวนกว่า 1 ใน 5 หรือประมาณ 80,000 คน จะเดินทางมาเที่ยวที่นครเฉิงตู ดังนั้นรัฐบาลจีนจึงต้องเร่งสร้างบุคลากรชาวจีนที่มีความรู้ด้านภาษาไทยมากขึ้น (ภาวิข ทองโรจน์, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์สำคัญของการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นสถาบันชั้นนำในระดับโลก ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการด้านคุณภาพการอุดมศึกษา การปฏิรูประบบการเงินอุดมศึกษา การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และการปรับการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาให้มีเสรีภาพด้านวิชาการมีความคล่องตัวและตรวจสอบได้ (จาตุรนต์ ฉายแสง, 2548) อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการรองรับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยว่าควรมีการวางแผนประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้หน่วยงานภายนอกได้รู้จักสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2547)

ภายหลังจากที่ประเทศไทยเปิดตลาดบริการด้านการศึกษา เป็นผลให้ปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยมีนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มสูงขึ้น 11,021 คน จากสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 96 แห่ง ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 62 แห่ง มีนักศึกษาต่างชาติจำนวน 5,718 คน หรือร้อยละ 51.58 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวน 34 แห่ง มีนักศึกษาต่างชาติจำนวน 5,303 คน หรือร้อยละ 48.12 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด ซึ่งนักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 4,028 คน หรือร้อยละ 36.55 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด เวียดนาม จำนวน 751 คน หรือร้อยละ 6.81 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด และพม่า จำนวน 741 คน หรือร้อยละ 6.72 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด ตามลำดับ ทั้งนี้ นักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่มีความสนใจศึกษาในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจ จำนวน 1,575 คน สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 1,101 คน และสาขาวิชาการตลาด จำนวน 517 คน (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2550) จากปริมาณของนักศึกษาต่างชาติที่เพิ่มขึ้นเป็นผลให้ประเทศไทยต้องการพัฒนาอุดมศึกษาให้มีความเป็นสากล ซึ่งเป็นทิศทางของแผนอุดมศึกษาระยะยาวที่สำคัญประการหนึ่ง โดยได้กำหนดเป็นนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจหลักทางการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เอื้อต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ตลอดจนสร้างความตระหนักให้แก่นักศึกษาและบุคลากรด้านอุดมศึกษาให้ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม และให้มีโลกทัศน์สากลเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างชาติต่างภาษา เพื่อการมีความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับนานาชาติประเทศ (วรพรรณ อภิชัย, 2535)

ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งควรคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาจีน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกสถาบัน และปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอก (วรณีย์ เฉลิมพงษ์, 2547) นอกจากนี้ กระบวนการสังคมประคองยังเป็นตัวทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ทางสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อการถ่ายทอดวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน ช่วยให้พัฒนาการของแต่ละบุคคลยาวนานตลอดชีวิต (Weidman, Twale and Stein, 2001)

การศึกษาเอกสาร พบว่า สภาพการสอนนักศึกษาจีนในระบบอุดมศึกษาไทยมีปัญหาสำคัญๆ 4 ประการ ได้แก่ 1) นักศึกษามีพื้นความรู้ภาษาไทยแตกต่างกัน 2) นักศึกษาบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย 3) อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาจีนมีความรู้ความสามารถ และความรับผิดชอบแตกต่างกัน 4) ขาดสื่อการสอน และตำรา หรือ เอกสารการสอนที่เหมาะสม (สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์, 2551) นอกจากนี้ จากการศึกษาข้อมูลการสัมภาษณ์ นักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และวิทยาลัยครูหนานหนิง ประเทศจีน สรุปสาระสำคัญได้ 6

ประการคือ **ประการที่ 1** การจัดการเรียนการสอนของประเทศจีนจะกำหนดให้นักศึกษาจีนทุกคน ต้องเข้านอนกลางวัน เวลา 12.00-14.00 น. เนื่องจากการนอนกลางวันจะทำให้สมองได้พักผ่อน และเมื่อตื่นขึ้นมาเรียน สมองจะรู้สึกสดชื่น และมีความจำที่ดีขึ้น **ประการที่ 2** ระบบการเรียนการสอนของไทยและจีนแตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องเวลาเรียน เนื่องจากการเรียนใน 1 วัน ของนักศึกษาจีน จะเรียนเพียง 7 คาบ คาบละ 45 นาที และพักก่อนเปลี่ยนคาบ 10 นาที ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทย ส่งผลให้นักศึกษาจีนเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะไม่คุ้นเคยกับระบบการศึกษาของประเทศไทย **ประการที่ 3** ในประเทศจีน นักศึกษาจะมาถึงสถาบันก่อน 07.40 น. และจะต้องฝึกอ่านออกเสียงภาษาจีน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย **ประการที่ 4** ช่วงเวลาเรียนแต่ละวิชาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 2-3 ชั่วโมง บางวันเรียนติดต่อกันโดยไม่มีเวลาพัก ทำให้เกิดอาการเครียด และเหนื่อยล้า **ประการที่ 5** ค่าเล่าเรียนในประเทศไทยโดยเฉลี่ยปีละประมาณ 78,000 บาทต่อปี ซึ่งใกล้เคียงกับค่าเล่าเรียนในประเทศจีน และ**ประการที่ 6** นักศึกษาจีนมีความต้องการที่จะมาสัมผัสประเทศเจ้าของภาษา สภาพแวดล้อม รวมไปถึงวิถีชีวิตในประเทศไทย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต โดยสอดคล้องกับทัศนะของ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2552) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนเคร่งเครียดกับการเรียนมากเกินไปจะทำให้ลดทอนความสามารถในการเรียนรู้ การเรียนที่ดีจะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกาย และจิตใจ มีความอยากที่จะเรียน ไม่กังวลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ถ้านักศึกษาเรียนมากเกินไปจะส่งผลให้เกิดความเครียด และไม่อยากเรียน ซึ่งความเครียดก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว อีกทั้งช่วงเวลากลางวันเป็นช่วงที่กระเพาะย่อยอาหาร ถ้ามีการพักผ่อนด้วยการนั่งพักหรือนอนจะทำให้ประสิทธิภาพในการจำของนักศึกษาดีขึ้น เนื่องจากสมองได้มีการพักผ่อน และเมื่อตื่นขึ้นมาจะรู้สึกผ่อนคลาย ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรจัดสถานที่เพื่อให้เป็นแหล่งพักผ่อนให้เพียงพอ นอกจากนี้ อาจารย์ควรเป็นที่ปรึกษาและคอยให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษาเกิดความเครียด (<http://news.mjob.in.th/social/cat2/news7992>, 16 สิงหาคม 2552)

จากความสำคัญและปัญหาข้างต้นบ่งชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้จัดทำหลักสูตรให้กับนักศึกษาจีนที่เรียนด้วยภาษาไทยแล้ว อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นต้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมในการศึกษาเพื่อการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนให้สมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยซึ่งพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ซึ่งมีขอบเขตการวิจัยดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) ปีการศึกษา 2553 ทุกสาขาวิชาที่ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสอน ซึ่งเปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย คือ

1. ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายใน จำนวน 1 ตัว ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และผลการเรียนรู้ด้านสังคม
2. ตัวแปรต้น ซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายนอก จำนวน 6 ตัวแปร ประกอบด้วย
 - 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคนิคในการเรียน และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 8 ตัวแปร คือ วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน และคุณภาพหลักสูตร
 - 2.3 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน และสภาพแวดล้อมของการจัดการ
 - 2.4 บริบทภายในและภายนอกหอพัก วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก และบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย

2.5 ทักษะการคิดที่มีต่อการเรียน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ ทักษะการคิดที่มีต่อการเรียน

2.6 ความเครียด วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ ความเครียด

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ หมายถึง แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก ทักษะการคิดที่มีต่อการเรียน และความเครียด ที่ส่งผลต่อตัวแปรผลการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และผลการเรียนรู้ด้านสังคม

ปัจจัยเชิงสาเหตุ หมายถึง ปัจจัยที่เป็นทั้งสาเหตุทางตรง และสาเหตุทางอ้อมที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 6 ปัจจัย ได้แก่

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** ประกอบด้วย จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคนิคในการเรียน อาชีพของบิดามารดา และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย หมายถึง จำนวนชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนในระยะเวลา 1 ปี ก่อนที่นักศึกษาจีนจะมาศึกษาในประเทศไทย

เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

เทคนิคในการเรียน หมายถึง วิธีการเรียนที่หลากหลายของนักศึกษาจีน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำที่ผู้ปกครองของนักศึกษาจีนได้รับในแต่ละเดือน

2. **กิจกรรมการเรียนการสอน** ประกอบด้วย วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน และคุณภาพของหลักสูตร

วิธีการสอนของอาจารย์ หมายถึง วิธีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ให้กับนักศึกษาจีนทั้งทางตรงและทางอ้อม

กระบวนการประเมินผลการเรียน หมายถึง วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของอาจารย์ผู้สอนที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการส่งเสริม ปฏิภาณ และพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้

ระเบียบวินัยในชั้นเรียน หมายถึง กฎเกณฑ์ หรือข้อตกลงที่อาจารย์ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษาจึนภายในชั้นเรียนให้มีความสนใจที่จะเรียนรู้

ความสัมพันธ์กับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันของนักศึกษาจึนที่แสดงถึงความไว้วางใจ กล้าแสดงความคิดเห็น และกล้าซักถามข้อสงสัยหรือปัญหาต่างๆ กับอาจารย์ผู้สอน

ความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันของเพื่อนที่นักศึกษาจึนคบหาสนิทสนมด้วย อันมีแนวโน้มให้นักศึกษาจึนมีพฤติกรรมที่กระตือรือร้นต่อการเรียนรู้

จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน หมายถึง จำนวนชั่วโมงที่นักศึกษาจึนมีรายวิชาเรียนโดยเฉลี่ยต่อวัน

คุณภาพของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความทันสมัยอันจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน และสภาพแวดล้อมของการจัดการ

การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน หมายถึง การเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรม และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาจึนที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อส่งเสริมนักศึกษาจึนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน หมายถึง ลักษณะของสถานที่ต่างๆ ภายในคณะ และสถาบันที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักศึกษาจึน ได้แก่ ห้องสมุด จุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต การจัดห้อง โต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ และการบริการสื่อตามความจำเป็น

สภาพแวดล้อมของการจัดการ หมายถึง วิธีการบริหารของผู้บริหารระดับสถาบัน หรือระดับคณะที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาจึนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในระดับคณะหรือมหาวิทยาลัย ตลอดจนการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาจึน

4. บริบทภายในและภายนอกหอพัก ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย

การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาจึนที่ทางหอพักนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อส่งเสริมนักศึกษาจึนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก หมายถึง การจัดหอพักของมหาวิทยาลัยที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยจัดให้มีห้องสนับสนุนการเรียนรู้ มีจุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่

ระบบอินเทอร์เน็ตที่เพียงพอ มีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ มีระบบส่งเสริมการจัดกิจกรรม มีชั้นเก็บเอกสารส่วนตัวในห้องพัก และมีบริการสื่อตามความจำเป็น

สภาพความเป็นอยู่ของห้องพัก หมายถึง ลักษณะความเป็นอยู่ของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในห้องเดียวกัน ประกอบด้วย จำนวนของนักศึกษาไทยต่อนักศึกษาจีน โดยพิจารณาจากอัตราส่วนของจำนวนนักศึกษารวมต่อห้อง ความหลากหลายของสาขาวิชา ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนร่วมห้องพัก และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องพัก

บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย หมายถึง ปัจจัยที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมภายในสังคมและลักษณะวัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การคบเพื่อน ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ

5. ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียน หมายถึง ความเชื่อ ความคิด การยอมรับ และเห็นค่าในการตระหนักและภูมิใจต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

6. ความเครียด หมายถึง การแสดงออกที่ส่งผลในทางลบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน เช่น รู้สึกเปลืองเงินไม่มีแรงจะทำอะไร รู้สึกหงุดหงิดรำคาญใจ รู้สึกหมดหวังในชีวิต และตื่นเต้นง่ายกับเหตุการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยแบ่งเป็น 1) ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ประกอบด้วย เกียรติยศและสมรรถนะความสามารถในการสื่อสาร และ 2) ผลการเรียนรู้ด้านสังคม ประกอบด้วย การรู้จักตนเอง การควบคุมตนเอง ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย

เกียรติยศและสมรรถนะ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาของนักศึกษาจีน โดยพิจารณาตั้งแต่ภาคการศึกษาที่เริ่มต้นเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และโต้ตอบกับบุคคลอื่นด้วยภาษาไทย โดยพิจารณาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

การรู้จักตนเอง หมายถึง ความเข้าใจถึงพฤติกรรมของตนเองที่สะท้อนถึงความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

การควบคุมตนเอง หมายถึง ระดับการรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และความต้องการของตนเอง เพื่อให้สามารถผ่านอุปสรรค ความยากลำบาก หรือเหตุการณ์ที่ซับซ้อนต่างๆ

ความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาจีนที่แสดงออกถึงความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตน การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเสียสละ ความมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น และมีวิธีการในการจูงใจผู้อื่น

ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาจีนที่แสดงออกถึงความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาจีนที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น การทักทายด้วยการไหว้ การแต่งผ้าไทย และการทานอาหารไทย

นักศึกษาจีน หมายถึง นักศึกษาจีนที่บิดามารดามีเชื้อชาติจีน พูดภาษาจีนในครอบครัว และกำลังศึกษาหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในระดับปริญญาตรี

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย สามารถสรุปหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ได้ดังภาพที่ 1.1

นโยบายการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา
มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลก (จาตุรณ ฉายแสง, 2548)

2. ข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา
การเจรจาความตกลงการค้าเสรีทั้งในกรอบองค์การการค้าโลก กรอบพหุภาคี และกรอบทวิภาคี โดยมีหลายประเทศที่ยื่นข้อเรียกร้องให้ประเทศไทยเปิดตลาดการค้าบริการด้านการศึกษา ส่งผลให้ประเทศไทยได้เจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศทั้งในระดับทวิภาคี ได้แก่ ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-อินเดีย ไทย-สหรัฐอเมริกา ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-บาห์เรน ไทย-เปรู และระดับพหุภาคี ได้แก่ อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-อินเดีย และอาเซียน-ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Closer Economic Relations - CER) เป็นต้น และในการเจรจาการค้าบริการพหุภาคี รอบใหม่ภายใต้องค์การการค้าโลก (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้

1. ผลกระทบของสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนานักศึกษาสรุปได้ดังนี้ (Astin, 1973)

- 1.1 กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลโดยตรงต่อนักศึกษาทำให้เกิดแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงค่านิยม พฤติกรรม และแผนการเรียน
- 1.2 ค่านิยมทัศนคติ อุดมคติในทัศนคติ ฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการพัฒนานักศึกษามากกว่าความสามารถ ศาสนา และเชื้อชาติ
- 1.3 ลักษณะและพฤติกรรมของอาจารย์มีอิทธิพลต่อการพัฒนานักศึกษา โดยเฉพาะอาจารย์ที่มีลักษณะเป็นนักวิจัยจะมีอิทธิพลทางลบ ในขณะที่อาจารย์ที่ให้ความสำคัญกับนักศึกษาในการเรียนการสอนจะมีอิทธิพลทางบวก แต่ 2 ลักษณะนี้ไม่มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ผลที่เกิดจากอิทธิพลของอาจารย์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ระดับความตั้งใจ การสำเร็จการศึกษาด้วยปริญญาเกียรตินิยม การศึกษาต่อในระดับสูง และความพึงพอใจในอาชีพ
- 1.4 ลักษณะของสถาบันมีอิทธิพลต่อนักศึกษา แต่เมื่อนำลักษณะอาจารย์และกลุ่มเพื่อนมาพิจารณาจะทำให้ลักษณะสถาบันมีอิทธิพลน้อยลง
- 1.5 ในด้านการจัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป พบว่า การจัดให้นักศึกษาเรียนวิชาการศึกษาทั่วไปแบบบังคับ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการด้านความเป็นผู้นำ และทำให้นักศึกษาพึงพอใจมากกว่า

2. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน หมายถึง คุณสมบัติส่วนตัวของแต่ละบุคคลมีอยู่ ได้แก่ ภูมิหลังของนักศึกษา เกณฑ์เฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ทัศนคติที่มีต่อการเรียน เทคนิคในการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว (สุนทรพิชญ์ ดวงทิพย์, 2543 และวรรณีย์ ชัยเฉลิมพงษ์, 2547)

3. สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก หมายถึง ลักษณะต่างๆ ที่เป็นอยู่ภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์นอกชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนนอกชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม สภาพแวดล้อมทางการจัดการ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (วรรณีย์ ชัยเฉลิมพงษ์, 2547)

4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

- 4.1 การจัดหอพักนักศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ต้องประกอบด้วย การจัดการกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพัก และการบริหารจัดการหอพัก (ประดิษฐ์ อารยะการกุล, 2547; อรรถวรรณ ธรรมพิทักษ์, 2547)
- 4.2 กิจกรรมที่อาจจัดในหอพักเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกัน และส่งเสริมความเป็นผู้นำระบอบประชาธิปไตย 2) กิจกรรมส่งเสริมกีฬาและสุนันทนาการ 3) กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ 4) กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5) กิจกรรมส่งเสริมความมีระเบียบวินัย 6) กิจกรรมส่งเสริมการบำเพ็ญประโยชน์ 7) กิจกรรมส่งเสริมทักษะทางสังคม 8) กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม 9) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2530: 101-105)
- 4.3 การจัดนักศึกษาเข้าหอพัก และการคัดเลือกเพื่อนร่วมห้องอย่างเหมาะสม จะช่วยสนับสนุนในการส่งเสริมพัฒนาการทางบุคลิกภาพ และด้านวิชาการได้อย่างดีเยี่ยม (ลำเนาวิ ขจรศิลป์, 2538)
- 4.4 บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย
วัฒนธรรมเป็นผลรวมของสถาบันต่างๆ ประเพณีและความเชื่อ ในความเป็นจริงวัฒนธรรมประกอบด้วยส่วนที่สำคัญที่สุดของสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคลที่มีอิทธิพลและควบคุมพฤติกรรมของผู้นั้นเอง (ธวัชชัย ชัยจิราจารกุล, 2533: 60)
องค์ประกอบของวัฒนธรรมสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ลักษณะที่เป็นสากล 2) ลักษณะเฉพาะ และ 3) ลักษณะที่เป็นทางเลือก (Linton, 1936)

หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

1. ความหมายของหลักสูตร คือ แผนการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายทางการศึกษา วิธีการ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึงการพิจารณาคัดเลือก จัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาและประสบการณ์ตลอดจนการประเมินผล (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2532)

2. องค์ประกอบของหลักสูตรอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

- 1) วิชาชีพ (Professional Education) 2) การศึกษาทั่วไป (General Education) 3) วิชาเลือก (Elective Course) (ไพฑูริย์ ลินลารัตน์, 2534)

3. รูปแบบของหลักสูตร เบอร์กควิสต์ (Bergquist: 1981) ได้แบ่งไว้ 8 รูปแบบดังนี้

- 1) หลักสูตรเน้นการถ่ายทอดเจตนาธรรมณ์ (Heritage Based) 2) หลักสูตรเน้นประเด็นปัญหา (Thematic Based) 3) หลักสูตรเน้นสมรรถภาพ (Competency Based) 4) หลักสูตรเน้นวิชาชีพ (Career Based) 5) หลักสูตรเน้นประสบการณ์ (Experienced Based) 6) หลักสูตรเน้นนักศึกษา (Student Based) 7) หลักสูตรเน้นค่านิยม (Value Based) 8) หลักสูตรเน้นอนาคต (Future Based) (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2532)

- โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย (ดูรายละเอียดรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย)
- รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา

1. เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษา
เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยควรมี 7 ประการ คือ 1) วิชาการและวิชาชีพ 2) สติปัญญา 3) สังคม 4) อารมณ์ 5) เอกลักษณะ 6) ร่างกาย 7) คุณธรรม (ลำเนาวิ ขจรศิลป์, 2538)

2. แนวทางในการพัฒนานักศึกษา
นักศึกษาคควรได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ 8 ด้าน ได้แก่ 1) สติปัญญา 2) วิชาชีพ 3) อารมณ์และการควบคุมอารมณ์ 4) ทักษะทางสังคม 5) ความเป็นตัวของตัวเอง 6) คุณธรรม 7) ทัศนคติ และ 8) การจัดการ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2528)

3. การพัฒนาความสมบูรณ์ (Wellness) ของนักศึกษา
มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชีวิตของนักศึกษา โดยจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole Person) ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ร่างกาย 2) สังคม 3) อารมณ์ 4) สติปัญญา 5) การงานอาชีพ และ 6) จิตวิญญาณ (ประนอม รอดคำดี, 2537)

4. ปาสคาเรลลาและเทเรนซินี (Pascarella และ Terenzini cited in Barr, Magaret J., Dessler, Mary K. and associations, 2000) ได้เสนอสภาวะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิต/นักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

- 1) นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากประสบการณ์ในสถาบันมากกว่าถ้าเขาได้มีส่วนในกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมทางวิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์ หรือกิจกรรมพิเศษนอกเหนือหลักสูตร 2) การมีส่วนร่วมในวิชาการและสังคมช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ กิจกรรมที่มีเป้าหมายอยู่ที่นักศึกษาและมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา และกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม เช่น การเป็นผู้นำทางวิชาการ และองค์กรทางสังคม การพักผ่อนหย่อนใจ งานในมหาวิทยาลัย งานนอกมหาวิทยาลัยรวมทั้งการฝึกงาน 3) การบูรณาการวิชาการและสังคม นโยบายและการฝึกปฏิบัติ จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น เชื่อมโยงสภาพแวดล้อมกับวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือเชื่อมโยงวิชากับชุมชน ซึ่งจะมีผลในทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา และ 4) นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่สถาบันจัดเตรียมไว้เพื่อการเรียนรู้

5. กระบวนการสังคมประภคิต
เป็นการเรียนรู้ทางสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อการถ่ายทอดวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน ช่วยให้พัฒนาการของแต่ละบุคคลยาวนานตลอดชีวิต (Weidman, Twale and Stein, 2001)

ภาพที่ 1.1 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นโยบายการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ที่นำมากำหนดร่างรูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะคิดที่มีต่อการเรียน และความเครียด กับผลการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่ศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนรู้ (Scannell, 1960; Klausmeir, 1961; Giusti, 1964; เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, 2514; อุดม เกิดพิบูลย์, 2516; จิตราภา กุณฑลบุตร, 2522; จันท์ ตียะวงศ์, 2528) ดังนี้

งานวิจัยของ สแกนเนล (Scannell, 1960) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา กับแต้มเฉลี่ยปลายปีทีหนึ่ง และแต้มเฉลี่ยสะสมทั้งสี่ปี ในมหาวิทยาลัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา กับแต้มเฉลี่ยปลายปีทีหนึ่ง มีค่าระหว่าง 0.45 ถึง 0.68 และกับแต้มเฉลี่ยสะสมทั้งสี่ปีในมหาวิทยาลัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.53 ตัวทำนายที่ดีที่สุดคือ แต้มเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษา งานวิจัยของ ครอสเมียร์ (Klausmeir, 1961) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ลักษณะของนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งลักษณะของนักเรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ เพศ อายุ ภูมิหลังทางครอบครัว และสังคม งานวิจัยของ จีอัสตี (Giusti, 1964) ศึกษาและหาตัวทำนายความสำเร็จของการเรียนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนชั้นมัธยมศึกษาเป็นตัวทำนายความสำเร็จในการเรียนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก เฟเดอร์ (Feder, 1968) ที่กล่าวว่า คะแนนรวมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเป็นตัวทำนายเดียวที่ดีที่สุด โดยให้ค่าความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทั่วไปเท่ากับ 0.60 งานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2514) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุด ได้แก่ ชั้นปีที่เข้าศึกษา อายุ และเพศ งานวิจัยของ อุดม เกิดพิบูลย์ (2516) ศึกษาผลการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มาจากครอบครัวใน

กลุ่มอาชีพต่างๆ กัน พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวนายจ้าง และเจ้าของกิจการได้คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงสุด กลุ่มที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนรองลงมา และกลุ่มที่มาจากครอบครัวเกษตรกรรมได้คะแนนต่ำสุด เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการ มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลามากกว่านักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพอื่นๆ งานวิจัยของ จิตราภา กุณทลบุตร (2522) ศึกษาสมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนในระดับมัธยมศึกษา เพศ อายุ ภูมิฐานะ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ จันทร์ ดิยะวงศ์ (2528) ศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ได้แก่ ความรู้เดิม สถิติปัญญา นิสัยในการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา และความถนัดด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับที่ นิสาร์ตน์ ศิลปะเดช (2533) ได้ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ปรากฏว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น ตัวแปรที่พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ความรู้เดิม ศาสนา ประสบการณ์ทำงาน วิธีการศึกษา วิธีการเดินทางมาศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจ ความต้องการศึกษาต่อ การเตรียมตัวสอบ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายแต่ละเดือน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่ศึกษา พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบันกับผลการเรียนรู้ (Traver, 1958; Anatasi, 1961; Bowman, 1965; Mayhew, 1966; Centra and Rock, 1971; Mahrens, 1973; นัยนา อ่างสันติกุล, 2522; สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ, 2527; อัจฉรวรรณ นารถพจนานนท์, 2536; จันทิมา ขนายกลาง, 2541) ดังนี้

แนวคิดของ แทรเวอร์ (Traver, 1958) อแนสตาซี (Anatasi, 1961) โบว์แมน (Bowman, 1965), และมาเรนส์ (Mahrens, 1973) ได้แสดงความคิดเห็นไว้สอดคล้องกันในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่าตัวแปรด้านต่างๆ ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ความมุ่งหวังต่อสถาบัน ความมุ่งหวังต่อวิชาที่เรียน ความมุ่งหวังต่ออาจารย์ที่สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน อาจารย์กับนักศึกษา รวมทั้งการปรับตัวทางการศึกษาต่างมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อีก

ทั้ง เมฮิว (Mayhew, 1966) ได้เสนอไว้คล้ายคลึงกันว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา คือ ขนาดของสถาบัน ได้แก่ อาคารสถานที่บริเวณสถาบัน จำนวนนักศึกษา อาจารย์ ปรัชญาการศึกษา ประสิทธิภาพของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงานบุคคล การแนะแนวหลักสูตร และแหล่งเงินทุน งานวิจัยของ นัยนา อ่างสันติกุล (2522) ศึกษาองค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย พบว่า องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของนักศึกษา คือ บรรยากาศในการเรียน พฤติกรรมของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก บรรยากาศการบริหารและวินัยนิสิตนักศึกษา กีฬาและสันทนาการ บุคลิกภาพ เพื่อนสนิท และบริการทางวิชาการ งานวิจัยของ สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ (2527) ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย 7 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนกลางในด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และบริการวิชาการ และด้านกิจกรรมนิสิต และเพื่อน ส่วนในด้านความประทับใจในมหาวิทยาลัย และด้านบรรยากาศการบริหาร มหาวิทยาลัยในส่วนกลางกลับมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค งานวิจัยของ อัจฉรวรรณ นารถพจนานนท์ (2536) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 10 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ด้านความเป็นอิสระของนักศึกษาต่อแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัย สิ่งแวดล้อมด้านห้องสมุด ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้านข่าวสาร ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารมหาวิทยาลัย ด้านการใช้เวลาในการศึกษา ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และด้านวินัยการศึกษา งานวิจัยของ จันทิมา ขนากกลาง (2541) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงาน อายุ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ การจัดแข่งขันทักษะทางคอมพิวเตอร์ ความพร้อมของห้องสมุดสำหรับการค้นคว้า การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยอาศัยรุ่นพี่ และการสนับสนุนส่งเสริมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนหรือการแนะนำเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบริบทภายในและภายนอกหอพักกับผลการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่ศึกษา พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกกับผลการเรียนรู้ (Sinha and Mukherjee, 1996; ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ, 2530; มนตรี แยมกสิกร, 2542; มาณี ไชยธีรานูวัฒน์ศิริ, 2542; มาลี ธรรมศิริ, 2544; อรวรรณ ธรรมพิทักษ์, 2547) ดังนี้

งานวิจัยของ ซินฮาและมุกเฮอจี (Sinha and Mukherjee, 1996) ศึกษาผลของการมีจิตสำนึกเรื่องการทำให้ความร่วมมือที่มีต่อความต้องการความเป็นส่วนตัว พบว่า ความแออัดก่อให้เกิดความเครียด โดยสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดมากๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในการให้ความร่วมมือน้อยในหมู่นักศึกษาที่อยู่ในหอพัก และจำนวนเพื่อนร่วมห้องในหอพักนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่การเรียกร้องในเรื่องพื้นที่ส่วนตัว ความมีอิสระส่วนตัวในหอพักนักศึกษา และก่อให้เกิดทัศนคติในด้านลบต่อสภาพห้องและสภาพการพักในหอพักนักศึกษา งานวิจัยของ ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ (2530) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักมหาวิทยาลัย พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยนิสิตหญิงจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมในแต่ละชั้นปีสูงกว่านิสิตชาย และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยและตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ คณะ ภูมิลำเนา และอาชีพบิดามารดา ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน งานวิจัยของ มนตรี แยมกสิกร (2542) ศึกษารูปแบบหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า ควรมีการจัดหอพักเพื่อให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยห้องที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้และมีขนาดพื้นที่ห้องต้องเพียงพอ มีอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนรู้ มีระบบส่งเสริมการจัดกิจกรรมบรรยากาศในห้องพักสงบเงียบ ภายในห้องพักควรมีจุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างเพียงพอ มีโต๊ะ เก้าอี้บริการสำหรับทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ มีชั้นเก็บเอกสารส่วนตัวในห้องพัก มีบริการสื่อตามความจำเป็น ทั้งนี้ควรเปิดโอกาสให้นิสิตศึกษานำอุปกรณ์ที่สนับสนุนต่อการเรียนรู้เข้าไปใช้ในห้องพักได้ จำนวนนักศึกษาที่พักต่อห้อง ควรเป็นห้องละ 2 คน ไม่ควรเกินห้องละ 4 คน รวมทั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยทั่วหอพัก มีบรรยากาศบริเวณหอพักที่ร่มรื่น สะอาด มีบุคลากรดูแลความเรียบร้อย มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายอย่างเพียงพอ และมีการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะโครงการที่พัฒนาด้านร่างกาย ด้านจิตใจ สังคม บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ การฝึกความรับผิดชอบ และพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ งานวิจัยของ มาณี ไชยธีรานูวัฒน์ศิริ (2542) ศึกษาหอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการจัดสภาพแวดล้อมหอพัก หอพักของสถาบันอุดมศึกษามีแผนงานและ

โครงการกิจกรรมหลากหลาย เพื่อการพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การจัดหอพักยึดหลักการพึ่งตนเองแต่ไม่แสวงหาผลกำไร มีโครงการต่างๆ สำหรับนักศึกษาตลอดปีงานวิจัยของ มาลี ธรรมศิริ (2544) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยผ่านหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในฐานะส่วนขยายของการอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอรูปแบบหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในฐานะตัวการในการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อันประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ระบบย่อยในมิติของความ เป็นผู้นำโครงสร้างและระบบงาน รวมทั้งผลการปฏิบัติและพัฒนา ตลอดจนลักษณะที่เอื้อต่อการ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และงานวิจัยของ อรวรรณ ธรรมพิทักษ์ (2547) ศึกษา รูปแบบและกลยุทธ การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มี 2 ด้าน ได้แก่ การจัดกิจกรรม เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพัก และการบริหารจัดการหอพัก โดยที่แต่ละด้านมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด กลยุทธการจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ประกอบด้วยกลยุทธหลัก 2 ด้านคือ ด้านส่งเสริมการจัดกิจกรรม เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพักและด้านบริหารจัดการหอพักนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้และแสวงหาแนวทางที่ เหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย
2. สถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจีนเรียนในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอน สามารถนำรูปแบบที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาจีน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของ นักศึกษาจีนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย” ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

ตอนที่ 6 ทฤษฎี ที่มาของทฤษฎี และโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

(LISREL Model)

ตอนที่ 7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 8 กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์สำคัญของการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลกมียุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการด้านคุณภาพการอุดมศึกษา การปฏิรูประบบการเงินอุดมศึกษา การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และการปรับการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาให้มีเสถียรภาพด้านวิชาการมีความคล่องตัวและตรวจสอบได้ (จาตุรนต์ ฉายแสง, 2548) อีกทั้งยังส่งเสริมการศึกษาของประเทศไทยให้มีความเป็นสากลด้วยการเจรจาความตกลงการค้าเสรีทั้งในกรอบองค์การการค้าโลก กรอบพหุภาคี และกรอบทวิภาคี โดยมีหลายประเทศที่ยื่นข้อเรียกร้องให้ประเทศไทยเปิดตลาดการค้าบริการด้านการศึกษา ส่งผลให้ประเทศไทยได้เจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศทั้งในระดับทวิภาคี ได้แก่ ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-อินเดีย ไทย-สหรัฐอเมริกา ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-บาห์เรน ไทย-เปรู และระดับพหุภาคี ได้แก่ อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-อินเดีย และอาเซียน-ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Closer Economic Relations - CER) เป็นต้น และในการเจรจาการค้าบริการพหุภาคีรอบใหม่ภายใต้องค์การการค้าโลก (พ.ศ. 2543-2548) ประเทศไทยได้ผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งปัจจุบันมีประเทศที่ยื่นข้อเรียกร้องให้

ไทยเปิดตลาดบริการด้านการศึกษา 5 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีน นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ดำเนินการจัดให้มีมาตรการสำคัญเพื่อสร้างความเข้มแข็งและลดความอ่อนแอของสถาบันอุดมศึกษาไทยควบคู่กันไปกับการยื่นข้อเสนอผูกพันการเปิดตลาดบริการการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการแข่งขันกับบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ (สมเกียรติ กมลพันธ์, 2548)

สรุปได้ว่า นโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลก รวมทั้งให้ความสำคัญกับข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเจรจาความตกลงการค้าเสรีทั้งในกรอบองค์การการค้าโลก กรอบพหุภาคี และกรอบทวิภาคี

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

จากการศึกษาเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทยผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ความหมายของสังคมและวัฒนธรรม โครงสร้างของวัฒนธรรม ลักษณะของสังคมไทย และกระบวนการสังคมประกิต ดังนี้

1. ความหมายของสังคมและวัฒนธรรม

สังคมเป็นการรวมกลุ่มของบุคคล ที่มีการจัดระเบียบตนเองให้เป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเฉพาะตน และการจะเป็นสังคมขึ้นมาได้นั้น สมาชิกของกลุ่มเฉพาะดังกล่าวจะต้องรับรู้ในตนเองว่า “มีสิ่งที่ยู่ร่วมกันอยู่กับคนอื่น” ซึ่งสามารถทำให้เขามีความรู้สึก “เป็นส่วนหนึ่ง” “สิ่งที่ยู่ร่วมกันอยู่” นี้ ได้แก่ ผลรวมของสิ่งที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นวัฒนธรรม ดังนั้น จึงอาจมองวัฒนธรรมอย่างหยาบๆ ได้ว่าเป็นตัวเชื่อมชนิดหนึ่งทางสังคมที่ประกอบไปด้วยลักษณะนิสัย อุดมคติ เจตคติ ความเชื่อ และวิธีการคิดของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ จากคำนิยามอย่างหยาบๆ ที่กล่าวมานี้ก็พอจะทำให้ประจักษ์ชัดเจนแล้วว่า แม้ว่าสังคมและวัฒนธรรมไม่ใช่สิ่งเดียวกัน ก็พอสรุปได้ว่า “ถ้าไม่มีวัฒนธรรม ก็จะไม่มีความสังคม และถ้าไม่มีความสังคม ก็จะมีวัฒนธรรมเกิดขึ้นมาไม่ได้เช่นเดียวกัน” (Smith, Stanley & Shores, 1957: 4) ดังนั้น วัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตที่ได้รับการยอมรับ คำกล่าวนี้หมายรวมถึง ลักษณะการดำรงชีวิตต่างๆ ที่สังเกตเห็นได้ในหลายๆ อย่าง เช่น ผลผลิตทางวัตถุ องค์การทางการเมืองและสังคม ลักษณะอาชีพ รูปแบบการแต่งกาย อาหารการกิน การกีฬา การดนตรี การอบรมเลี้ยงดูเด็ก และพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา แต่สิ่งที่มองเห็นได้เหล่านี้เปรียบไปก็เสมือนส่วนของก้อนน้ำแข็งที่โผล่เหนือระดับน้ำเท่านั้น แต่ส่วนสำคัญที่สุดของวัฒนธรรมที่เป็นตัวควบคุมสิ่งต่างๆ เป็นส่วนของน้ำแข็งที่จมอยู่ในน้ำและนำขึ้นมาตรวจสอบได้ลำบาก โดยเฉพาะคนที่เป็นสมาชิกอยู่ในวัฒนธรรมนั้นๆ วัฒนธรรมส่วนที่แฝงอยู่นี้ (ที่เรียกกันว่า “จิตวิทยา” ทาง

สังคม) ประกอบด้วยสายสัมพันธ์ของความคิด อุดมคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความเชื่อหลัก (Assumption) และรูปแบบของความคิดที่ทำให้แต่ละบุคคลในกลุ่มสังคมนั้นๆ ผูกเข้าด้วยกัน ในส่วนลึกของจิต โดยจิตในระดับนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของจิตไร้สำนึก ซึ่งจะทำหน้าที่ควบคุมตัวเราทั้งพฤติกรรมภายนอกและโลกทัศน์ของสมาชิกในกลุ่มสังคม

วัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนด และจำกัดพฤติกรรมของมนุษย์อย่างจริงจังก็ต่อเมื่อปัจเจกชนและกลุ่มสังคมไม่ทราบถึงการทำงานของพลังวัฒนธรรมเหล่านี้ ในระดับหนึ่งการศึกษาให้ความกระจ่างในเรื่องวัฒนธรรมแก่เราได้ ซึ่งหมายถึงการเปิดเผยให้เราทราบฐานและแหล่งที่มาของความเชื่อของเรา ก็จะมีอิสระที่จะปรุงแต่งวัฒนธรรมและชีวิตของเราได้ (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2533: 60) นอกจากนี้ แมคลูฮานและไฟโรว์ (McLuhan & Fiore, 1967: 25) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ไม่มีอะไรที่จะเป็นไปได้ ตราบเท่าที่มีความตั้งใจจะค้นหาสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น”

จากคำอธิบายเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม อาจสรุปได้ว่า สังคมเป็นการรวมกลุ่มของบุคคล ที่มีการจัดระเบียบตนเองให้เป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเฉพาะตน และการจะเป็นสังคมขึ้นมาได้นั้น สมาชิกของกลุ่มเฉพาะดังกล่าวจะต้องรับรู้ในตนเองว่า มีสิ่งที่ร่วมกันอยู่กับคนอื่นๆ ซึ่งสามารถทำให้เขามีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง โดยสิ่งที่ร่วมกันอยู่นี้ ได้แก่ ผลรวมของสิ่งที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นวัฒนธรรม ดังนั้น จึงอาจมองวัฒนธรรมได้ว่าเป็นตัวเชื่อมชนิดหนึ่งทางสังคมที่ประกอบไปด้วยลักษณะนิสัย อุดมคติ เจตคติ ความเชื่อ และวิธีการคิดของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ

2. โครงสร้างของวัฒนธรรม

เพื่อศึกษาวัฒนธรรมให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น จำเป็นจะต้องศึกษาโดยอาศัยลักษณะและโครงสร้างของวัฒนธรรม กรอบ (Framework) อันหนึ่งเกี่ยวกับโครงสร้างวัฒนธรรมที่คิดว่ามีประโยชน์มาก คือ โครงสร้างของสังคมที่เสนอโดย ลินตัน (Linton, 1936) เนื่องจากเป็นลักษณะที่ง่ายและสอดคล้องกับโครงสร้างเชิงทฤษฎีของสังคม และวัฒนธรรมที่กำลังกล่าวถึงกันอยู่

ลินตัน (Linton, 1936) ได้เสนอว่า องค์ประกอบทั้งหลายของวัฒนธรรมสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ 1) ลักษณะที่เป็นสากล 2) ลักษณะเฉพาะ และ 3) ลักษณะที่เป็นทางเลือก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ลักษณะที่เป็นสากล สิ่งที่เป็นสากล ได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อ และประเพณีที่ยึดถือและยอมรับจากประชากรที่เป็นผู้ใหญ่ทั้งหมด ยกตัวอย่างเช่น สิ่งที่มีลักษณะหลากหลายและกว้าง เช่น พฤติกรรม ด้านภาษา อาหารการกิน การศาสนา และเศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้จะถูกกำหนดหรือจำกัดโดยสังคมของเรา เราพูดไทย (ไม่ใช่ภาษาอื่น) รับประทานเนื้อวัว (ไม่ใช่เนื้อจิ้งจกหรือเนื้อม้า) มีการปกครองระบบประชาธิปไตยอย่างไทยๆ (ไม่ใช่ลัทธิอื่น) และนับถือพุทธศาสนา (ไม่ใช่ไม่มีศาสนา) สิ่งใดก็ตามที่แตกต่างออกไป บางอย่างจากกลุ่มใหญ่จะได้รับการลงโทษในบางครั้งการลงโทษที่โหดร้ายจะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิบัติตนแตกต่างไปจากสิ่งที่เป็นสากล ความเป็น

สากลในที่นี้แสดงความเป็นสากลภายในขอบข่ายของแต่ละวัฒนธรรมเท่านั้น และบางครั้งเป็นระหว่างวัฒนธรรม ลักษณะของความเป็นสากลนี้จะแตกต่างออกไปในแต่ละวัฒนธรรม เช่น ในบางวัฒนธรรมการรับประทานอาหารก็ถือว่าเป็นหน้าที่ทางสังคม และสังคมดังกล่าวนี้ จะรู้สึกเห็นอกเห็นใจบุคคลที่ต้องนั่งรับประทานอาหารคนเดียว แต่การออกกำลังกายไม่ถือว่าเป็นหน้าที่ทางสังคม แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาถึงวัฒนธรรมของโรมันโบราณจะพบว่า การออกกำลังกายเป็นเรื่องของการทำหน้าที่ทางสังคม หรือการสมาคม

2.2 ลักษณะเฉพาะ ลักษณะที่สองของวัฒนธรรมที่กำหนดโดยดินแดน จะพบได้เฉพาะในกลุ่มย่อยของสังคม ที่เห็นได้ชัดเป็นปกติธรรมดา ได้แก่ กลุ่มอาชีพตามปกติ ในสังคมของเรา นี้ พฤติกรรมเฉพาะจะถูกคาดหวังกันไว้ล่วงหน้าแล้วว่า บุคคลที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์จะมีลักษณะแตกต่างไปจากนักธุรกิจ ดังนั้น ศาสตราจารย์จึงได้รับการคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่าเป็นนักคิดที่แต่งตัวมอซอ มีลักษณะเอียงซ้ายในด้านการเมือง ซ้ำลิ้ม และมีความคิดที่ไม่ค่อยจะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ในทางตรงกันข้าม นักธุรกิจจะได้รับการมองว่าเป็นนักปฏิบัติที่แต่งตัวดี มีความคิดทางการเมืองในเชิงอนุรักษนิยม มีจิตจดจ่อ มีระบบระเบียบ มีประสิทธิภาพ และเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ

เมื่อสังคมของเรามีลักษณะเฉพาะตามสาขาอาชีพจำนวนมากมาย ทำให้เกิดความหลากหลายในด้านพฤติกรรมที่คาดหวัง ค่านิยม ความเชื่อ ที่เป็นลักษณะของปัจเจกชนที่สังกัดอยู่ในแต่ละลักษณะเฉพาะ ฐานอีกอันหนึ่งที่สำคัญสำหรับการจำแนกตามลักษณะเฉพาะ ได้แก่ ชนชั้นทางสังคม จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมและความเชื่อของกลุ่มที่มีฐานะเศรษฐกิจดี จะแตกต่างไปจากกลุ่มชนชั้นกลาง ชั้นต่ำ ในแต่ละชนชั้นทางสังคม แม้จะมีบางลักษณะที่ร่วมกันอยู่บ้างก็ตาม แต่ก็ทำให้เห็นความแตกต่างให้ชัดว่า การคิด ค่านิยม และความประพฤติของแต่ละกลุ่มมีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง

2.3 ลักษณะที่เป็นทางเลือก กลุ่มที่สามนี้ ได้แก่ ความเชื่อ และการปฏิบัติที่ผันแปรสถานที่ยอมรับทางสังคมออกไป เพื่อพยายามที่จะสนองความต้องการ แก้ปัญหาหรือเพียงเพื่อยอมรับในสิ่งที่เป็นอย่างจริง ลักษณะที่เป็นทางเลือกมีส่วนคล้ายคลึงกับลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมในแง่ที่ว่ามิได้เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันของสังคม แต่อย่างไรก็ตามส่วนที่แตกต่างออกไปจากลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมก็คือ อาจจะไม่มีการเห็นพ้อง หรือร่วมด้วยจากกลุ่มย่อยที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มใดๆ เลย ตัวอย่างง่ายๆ ที่เห็นได้ชัดเจนของลักษณะที่เป็นทางเลือก ได้แก่ การนำพิซซ่ามารับประทานของคนอเมริกันแทนวัฒนธรรมการรับประทานอาหารแฮมเบอร์เกอร์หลังจากเลิกดูหนัง สิ่งที่ว่านี้อาจจะมีลักษณะที่เป็นทางเลือกสำหรับเมื่อยี่สิบปีที่แล้วในสหรัฐอเมริกา แต่ในปัจจุบันมีเกียรติและศักดิ์ศรีพอๆ กับแฮมเบอร์เกอร์จนเกือบจะกลายเป็นลักษณะสากลไปแล้ว การรับประทานอาหารพิซซ่า แฮมเบอร์เกอร์ และอาหารฝรั่งอื่นๆ ของคนไทยในเวลานี้ ถือได้ว่าเป็นตัวอย่างที่ดี

อีกตัวอย่างของวัฒนธรรมที่เป็นลักษณะซึ่งเป็นทางเลือก (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุลม 2533: 61-62) นอกจากนั้น แบลนชาร์ด (Blanchard et al., 1958) ได้บรรยายเกี่ยวกับบุคลิกภาพของคนไทยว่า บุคลิกภาพของคนไทยนั้น มีความเกรงใจสูง ไม่พยายามทำตนให้คนอื่นยุ่งยาก มักชอบใช้คำว่า “ไม่เป็นไร” เพื่อรักษามิตรภาพ ระวังความโกรธ ส่วนคนจีนสังเกตได้ว่ามีคุณธรรมอยู่ที่คิดตัวเลข ยกย่องเงิน ถือภาศิตว่า “เพราะเงินทำอะไรได้ทั้งนั้น เงินต่อกเงิน มีเงินแล้วท่านอาจให้ผีปีศาจลากรดของท่านให้ก็ได้”

3. ลักษณะของสังคมไทย

เพื่อให้มองเห็นอิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรในประเทศไทย เป็นการเฉพาะ จำเป็นจะต้องมีการศึกษาสังคมและวัฒนธรรมไทยให้เป็นการเฉพาะ เพื่อว่า นักพัฒนาหลักสูตรของไทยจะมองเห็นได้ชัดขึ้นว่า เมื่อสังคมไทยมีลักษณะเช่นนี้ จะมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเตรียมเด็กให้เป็นคนประเภทใดของสังคม

ประเทศไทย เมื่อปลายปี ค.ศ. 1970 เป็นระยะที่อยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อ กล่าวคือ ได้มีการเปลี่ยนแปลงหน้าอย่างรวดเร็วของสถาบันต่างๆ และการปฏิบัติต่างๆ ทางด้านวัฒนธรรม ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เกิดขึ้นในเขตเมืองของไทยรวดเร็วกว่าในชนบท ซึ่งเป็นที่รวมประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งที่ค่านิยมพื้นฐาน และประเพณีต่างๆ กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างช้าๆ (Henderson, et al., 1971: 1)

โดยทั่วไปวัฒนธรรมไทยสามารถแบ่งออกได้เป็นสองวัฒนธรรมย่อย คือ วัฒนธรรมชนบท และวัฒนธรรมในเมือง ในแต่ละวัฒนธรรมย่อยมีรายละเอียดพอจะสรุปได้ ดังนี้

3.1 วัฒนธรรมชนบท ประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม มีพลเมืองประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของประเทศเกี่ยวข้องกับอาชีพนี้ และเกือบ 90 เปอร์เซ็นต์ของคนไทยจะต้องเกี่ยวข้องกับกิจการกสิกรรมไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมไทยส่วนใหญ่โดดเด่นในลักษณะเกษตรกรรมที่นำโดยข้าวและพืชไร่ที่มีชาวนาและเกษตรกรอยู่ในนาและฟาร์ม และชีวิตของคนในหมู่บ้าน (Durr, 1956: 59) ทั้งนี้ เบนดิกท์ (Benedict, 1952) ได้อธิบายว่า กสิกรอาศัยอยู่ตามหมู่บ้านเล็กๆ ตามฝั่งแม่น้ำ ลำคลอง และทางน้ำไหล หรือไม่กี่จับกลุ่มกันอยู่ในสวนเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยไม้ผลท่ามกลางทุ่งนาที่เปิดกว้างไม่มีรั้วกัน รัฐบาลกลางได้พยายามแผ่อิทธิพลไปสู่ชีวิตประจำวันของชาวนาและครอบครัวของเขา หมู่บ้านที่มีตลาดและวัด จะเป็นศูนย์กลางของชีวิตชาวชนบท

ครอบครัวชาวชนบทมีลักษณะพิเศษ ซึ่งแสดงออกโดยความเป็นกันเอง ให้อภัย และไม่มีพิธีรีตอง การยึดถือความสัมพันธ์หรือญาติพี่น้อง และการเคลื่อนย้ายของครอบครัวขนาดเล็กจากครอบครัวใหญ่ไปสู่หน่วยที่เป็นอิสระ ครอบครัวไทยแบบพื้นฐานต่างๆ ไปมีลักษณะจำกัดในขนาดเล็กประกอบด้วย บิดา มารดา บุตรธิดาที่ยังไม่ได้แต่งงาน และอาจจะมี ปู่ ย่า ตา ยาย อาศัย

อยู่ด้วยในบ้านเดียวกัน ในปัจจุบันนี้บ้านในชนบทอาจเป็นครอบครัวแบบขยายขนาดเล็กที่มีบุตรหรือธิดา กับสามีหรือภรรยาและเด็กๆ รวมอยู่ด้วย หรืออาจจะมีมารดาที่เป็นหม้ายและลูกๆ รวมอยู่ด้วย (Blanchard et al, 1958: 421)

3.2 วัฒนธรรมในเมือง ในสังคมเมืองครอบครัวของกลุ่มขุนนางและผู้ดีแสดงออกโดยลักษณะของความภาคภูมิใจในบรรพบุรุษและตำแหน่ง และต่อมาพวกปัญญาชนก็พยายามจะเลียนแบบคนกลุ่มนี้ (Blanchard et al, 1975: 421) ประวัติศาสตร์อันยาวนานที่วิวัฒนาการจากการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชที่มีพระมหากษัตริย์ซึ่งเปรียบเสมือนเทพปกครอง ได้สร้างลำดับชั้นของพวกปัญญาชนที่ประกอบด้วยพระมหากษัตริย์อยู่เหนือสุด พระบรมวงศานุวงศ์และระบบราชการ (Bureaucracy) ขึ้นมาปกครอง และบริหารงานของประเทศ แหล่งของอำนาจที่ให้แกปัญญาชนชั้นปกครองสถิตย์อยู่ในพระมหาราชวัง และต่อมาก็อยู่ในกรมกองต่างๆ ภายใต้การดูแลของพระมหากษัตริย์ ทุกตำแหน่งอยู่ในกรุงเทพฯ อันเป็นเมืองหลวงของเรา กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนต่างก็ออกมาจากเมืองหลวง ดังนั้นเมืองหลวงจึงกลายเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมไทย วิถีชีวิต ประเพณี ศาสนา การแต่งกาย และอื่นๆ

ในวัฒนธรรมเมือง การแสดงออกของพุทธศาสนาในฐานะที่เป็นหลักจริยธรรมและศีลธรรมจะได้รับการยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด วันหยุดทางศาสนาเป็นเพียงวิถีทางเดียวของคนในเมืองที่จะได้มีโอกาสแสดงกิจกรรมภายนอกต่อพุทธศาสนา ในโอกาสนี้พวกเขาจะมีการตักบาตรทำบุญ และเป็นการยืนยันความเชื่อของเขาที่มีต่อหลักจริยธรรมที่มาจากพุทธศาสนา และโดยทั่วไปประชาชนเรียนรู้หลักจริยธรรมและศีลธรรมในรูปของการสั่งสอนอบรมจากพ่อแม่ หรือจากครูในโรงเรียนมากกว่าจะได้รับการสั่งสอนโดยตรงจากพระภิกษุ ดังนั้นบทบาทของพระจึงเป็นชีวิตที่เป็นอุดมคติ

ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างทางสังคมของชนบทกับเมืองเห็นได้ชัดมาก ในชนบทเป็นสังคมที่ไม่มีชั้นวรรณะ แต่ในเมืองมีระบบของการแบ่งชั้นวรรณะ ความสัมพันธ์ระหว่างกันที่เป็นทางการ หรือมีพิธีรีตองเห็นได้ในกรุงเทพฯ แต่ในหมู่บ้านในชนบทไม่มีปรากฏการณ์อันนี้ การจับกลุ่มที่เกิดขึ้นในชนบทตามวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ละอย่าง เช่น คณะกรรมการของวัด การจัดกลุ่มเพื่อเยี่ยมแรงในการทำงาน และอื่นๆ แตกต่างไปจากกลุ่มในกรุงเทพฯ โดยสิ้นเชิง ประการสุดท้ายเกณฑ์ในการกำหนดคนให้เข้ากลุ่มฐานะต่างๆ มีความแตกต่างกันระหว่างในชนบทและในเมือง ในกรุงเทพฯ ครูเป็นลูกจ้างของรัฐบาล บางทีอาจจะเป็นสมาชิกของกลุ่มคนระดับกลางในเมือง แต่ในชนบทครูอาจจะเป็นผู้นำที่สำคัญของชุมชน โดยพิจารณาจากการศึกษาและบทบาทในอาชีพของเขา การที่ครูจะมีสถานะทางสังคมสูงขึ้นในชุมชนเมือง เขาจะต้องมีคุณสมบัติอื่นๆ เข้ามาเสริม เช่น เงินทอง อำนาจหรือเส้นสายทางการเมือง และมีภูมิหลังทางครอบครัวที่เด่น

แต่สำหรับในชนบทแล้ว สิ่งทีกล่าวนี้นี้ไม่มีความจำเป็น เพราะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ได้เหมือนครู

กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางของเมืองที่ลักษณะสังคมมีโครงสร้างของชนชั้นคล้ายคลึงกับตะวันตก แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมทางสังคมที่พบเห็นได้ในชนบทจำนวนมากก็ยังมีอยู่ในเมืองเช่นเดียวกัน ซึ่งเห็นได้จากเจตคติต่อศาสนา พฤติกรรมส่วนบุคคล การเคารพผู้ใหญ่ และผู้บังคับบัญชาและอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตาม มีค่านิยมบางอย่างของสังคมเมืองเป็นของแปลกสำหรับชาวชนบท

สรุปได้ว่า โครงสร้างของวัฒนธรรม จำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ 1) ลักษณะที่เป็นสากล ได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อ และประเพณีที่ยึดถือและยอมรับจากประชากรที่เป็นผู้ใหญ่ทั้งหมด 2) ลักษณะเฉพาะ จะพบได้เฉพาะในกลุ่มย่อยของสังคม และ 3) ลักษณะที่เป็นทางเลือก ได้แก่ ความเชื่อ และการปฏิบัติที่ผันแปรที่สถานที่ยอมรับทางสังคมออกไป เพื่อพยายามที่จะสนองความต้องการ แก้ปัญหาหรือเพียงเพื่อยอมรับในสิ่งที่เป็นอย่างจริง

4. กระบวนการสังคมประกิต

สังคมประกิตเป็นกระบวนการของแต่ละเอ็กต์บุคคลได้รับความรู้ ทักษะ และค่านิยมที่จำเป็นสำหรับเข้าไปสู่วิชาชีพอยู่ในระดับสูง ซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะเฉพาะทาง หรืออาจกล่าวว่า กระบวนการสังคมประกิตเป็นการเรียนรู้ทางสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อการถ่ายทอดวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน ช่วยให้พัฒนาการของแต่ละบุคคลยาวนานตลอดชีวิต ซึ่งกรอบแนวคิดกระบวนการสังคมประกิตของนักศึกษา ประกอบด้วย ภายนอกและภายในสถาบัน ภายนอกสถาบัน ได้แก่ ภูมิหลังของนักศึกษา ผู้รู้ในชุมชน อาทิ ผู้ปฏิบัติ องค์กรต่างๆ บุคคลในชุมชน ครอบครัว เพื่อน และพันธมิตร และเอ็กต์ลักษณะของนักศึกษา ส่วนภายในสถาบัน ได้แก่ โปรแกรมวิชา บรรยายภาค กลุ่มเพื่อน กระบวนการสังคมประกิต เช่น การปฏิสัมพันธ์ การบูรณาการ และการเรียนรู้ โดยมีความรู้ การร่วมมือ และการมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องให้เกิดกระบวนการสังคมประกิต ซึ่งขั้นตอนของสังคมประกิตมีดังนี้ (Weidman, Twale and Stein, 2001)

1. ขั้นคาดหวัง (Anticipatory Stage) เป็นขั้นที่ยอมรับว่าสังคมคาดหวังว่าเป็นอย่างไร รู้ความคาดหวังแบบไหน ซึ่งอาจจะได้จากคำสอน การสังเกตผู้อื่น การแสดงออก ทัศนคติ สถานภาพ การตัดสินใจเรียนรู้บทบาทใหม่ที่คนไทยจะต้องรู้ว่าบทบาทเขาทำอะไรอย่างไร

2. ขั้นเป็นทางการ (Formal Stage) ได้รับการสอนอย่างเป็นทางการ สังเกตพฤติกรรมของคนปฏิบัติถูกต้อง และเรียนรู้ว่าจะต้องทำอะไร หากมีโอกาสได้ทำก็จะทำต่อหน้าสาธารณชน

3. ขั้นไม่เป็นทางการ (Informal Stage) เป็นการเรียนรู้ความคาดหวังของความเป็นคนไทย ต้องมีลักษณะอย่างไร ซึ่งไม่ได้สอนโดยตรง แต่เกิดจากการสังเกต ปฏิสัมพันธ์ และปลูกฝังโดยการผ่านบุคคลที่ปฏิบัติดีแล้ว

4. ขั้นส่วนบุคคล (Personal Stage) เป็นการบูรณาการระหว่างประเภทของบุคคลและบทบาทสังคมมารวมเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งจะปรับตัวให้เกิดภาพพจน์ของตัวเอง สวมบทบาทใหม่ ยอมรับแนวโน้มของค่านิยมใหม่ และแก้ไขความขัดแย้งในตัวเองได้

องค์ประกอบหลักของสังคมประกิตที่เป็นตัวนำในการกำหนด ดังนี้

1. การได้มาซึ่งความรู้ เป็นการได้มาซึ่งความรู้จากการเรียนรู้ทางปัญญาและตามปกติวิสัย

2. การลงทุน การพัฒนาตนเองถึงจุดที่ตนเองต้องการ แล้วยึดมั่นถือมั่นต่อสิ่งนั้น ลงทุนลงแรงโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น

3. การมีส่วนร่วมมิใช่ปฏิบัติคนเดียว แต่จะปฏิบัติร่วมกับคนอื่น เป็นหมู่ หรือ พวกองค์กร ในการบริหารสถาบันนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกอบรมอย่างเพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยกลไกดังกล่าวอาจเป็นไปได้ในลักษณะของคณะกรรมการ ดังนั้นผู้บริหารสถาบันจะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ขององค์กร มีการใช้กระบวนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) เป็นหลักสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร (Bolderston, 1995)

สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกทั้งที่เป็นธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้นก่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมของมนุษย์ ผู้ที่พัฒนาทฤษฎีกลุ่มนี้ได้สมบุรณ์ คือ บาร์คเกอร์ (Barker, 1968) อ้างถึงใน ฮีบเนอร์ (Huebner, 1980) ทฤษฎีนี้คือ ทฤษฎีการจัดพฤติกรรม (Behavior Settings) ใจความว่าสภาพแวดล้อมเป็นตัวเลือกและกำหนดพฤติกรรมของคนที่อยู่ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะปรับตัวเองให้เป็นที่ไปตามสภาพแวดล้อม องค์ประกอบของสภาพแวดล้อม ได้แก่ สถานที่-สิ่งของ-เวลา เรียกว่า มิถู (Milieu) ตัวอย่างของสภาพแวดล้อมที่ช่วยปรับพฤติกรรม เช่น เกมส์ บาสเกตบอล การบรรยายในห้องเรียน การบริหารของโบสถ์ ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเหล่านี้ต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับกฎเกณฑ์ของสภาพแวดล้อม

เอเคฮาร์มเมอร์ (Ekeharmmer, 1974 อ้างถึงใน Huebner, 1989) ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม โดยอธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมไว้ 3 ทฤษฎี คือ

1. บุคคลนิยม (Personologism) คือ พฤติกรรมของมนุษย์ที่กระทำโดยอ้างว่าทำตามความนิยมของคนส่วนใหญ่

2. สถานการณ์นิยม (Situationalism) คือ พฤติกรรมของมนุษย์ที่กระทำเนื่องจาก

ถูกกระทบจากสภาพแวดล้อมหรือบริบทต่างๆ บุคคลจึงปรับพฤติกรรมไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism) คือ พฤติกรรมที่บุคคลกระทำต่อตัวแปรตาม สถานการณ์ที่มากกระทบพฤติกรรม จึงเป็นผลจากตัวเขาเองและสิ่งแวดล้อม

จากการสืบค้นข้อมูลการสัมภาษณ์นักศึกษารุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และวิทยาลัยครูหนานหนิง ประเทศจีน สรุปได้ดังนี้ (<http://news.mjob.in.th/social/cat2/news7992>, 16 สิงหาคม 2552)

1. การจัดการเรียนการสอนของประเทศจีนจะกำหนดให้เวลา 12.00-14.00 น. นักศึกษาจีนทุกคนต้องเข้านอนกลางวัน แต่การเรียนการสอนในประเทศไทยนักศึกษาจะต้องเรียนหนังสือโดยไม่มีเวลานอนกลางวัน ทำให้สมองไม่ค่อยฉลาด เนื่องจากการนอนกลางวันจะทำให้สมองได้พักผ่อน และเมื่อตื่นขึ้นมาเรียน สมองจะรู้สึกสดชื่น และมีความจำที่ดีขึ้น

2. ระบบการเรียนการสอนของไทยและจีนแตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องเวลาเรียน เนื่องจากที่ประเทศจีนใน 1 วัน นักศึกษาจะเรียนเพียง 7 คาบ คาบละ 45 นาที และพักก่อนเปลี่ยนคาบ 10 นาที ขณะที่ในเมืองไทยไม่มี ทำให้นักศึกษาจีนเรียนรู้ไม่ได้เท่าที่ควร เนื่องจากไม่คุ้นชินกับระบบการเรียน และไม่ได้พักผ่อน ซึ่งทำให้การทำงานของสมองไม่เต็มประสิทธิภาพ

3. ในประเทศจีนนักศึกษาจะมาถึงวิทยาลัยก่อน 07.40 น. ทุกๆ เช้า และจะต้องฝึกอ่านออกเสียงภาษาจีน เพื่อให้คุ้นชิน แต่พอมายู่ประเทศไทย เวลาเข้าเรียนจะแตกต่างกันไปตามตารางเรียน

4. ช่วงเวลาเรียนแต่ละวิชาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 2-3 ชั่วโมง บางวันเรียนติดต่อกันโดยไม่มีพัก ทำให้เกิดอาการเครียด และเหนื่อยล้า สมองไม่ยอมรับรู้ และถ้าประเทศไทยมีการจัดตารางเรียนเหมือนกับที่ประเทศจีนจะเป็นการดีต่อการเรียนการสอน เพราะทำให้สมองได้พักผ่อน

5. ค่าเล่าเรียนในประเทศไทยโดยเฉลี่ยปีละประมาณ 78,000 บาทต่อปี ซึ่งใกล้เคียงกับค่าเล่าเรียนในประเทศจีน

6. นักศึกษาจีนมีความต้องการที่จะมาสัมผัสประเทศเจ้าของภาษา สภาพแวดล้อม รวมไปถึงวิถีชีวิตในประเทศไทย เพื่อเรียนรู้ให้มากที่สุด และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพอิสระ

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2552) ที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) อธิบายว่า ถ้าผู้เรียนเคร่งเครียดกับการเรียนมากเกินไปจะทำให้ลดทอนความสามารถในการเรียนรู้ การเรียนที่ดีจะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกาย และจิตใจ มีความอยากที่จะเรียน ไม่กังวลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ถ้านักศึกษาเรียนมากเกินไปจะส่งผลให้เกิดความเครียด และไม่อยากเรียน ซึ่ง

ความเครียดก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว อีกทั้งช่วงเวลากลางวันเป็นช่วงที่กระเพาะย่อยอาหาร ถ้ามีการพักผ่อนด้วยการนั่งพักหรือนอนจะทำให้ประสิทธิภาพในการจำของนักศึกษาดีขึ้น เนื่องจากสมองได้มีการพักผ่อน และเมื่อตื่นขึ้นมาจะรู้สึกผ่อนคลาย ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรจัดสถานที่เพื่อให้เป็นแหล่งพักผ่อนให้เพียงพอ นอกจากนี้ อาจารย์ควรเป็นที่ปรึกษาและคอยให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษาเกิดความเครียด

สรุปได้ว่า กระบวนการสังคมประกิตเป็นการเรียนรู้ทางสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อการถ่ายทอดวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน ช่วยให้เกิดพัฒนาการของแต่ละบุคคลยาวนานตลอดชีวิต

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ทฤษฎีตัวป้อน-สภาพแวดล้อม-ผลลัพธ์ (The I-E-O Model) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในสถาบันและภายในหอพัก และการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) ดังนี้

1. ทฤษฎี ตัวป้อน-สภาพแวดล้อม-ผลลัพธ์ (The I-E-O Model)

แอสติน (Astin, 1993) ได้ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักศึกษา มาเป็นเวลานานกว่า 30 ปี และได้ใช้ทฤษฎี ตัวป้อน-สภาพแวดล้อม-ผลลัพธ์ (The I-E-O Model)

I = Input คือ ตัวป้อน หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาเมื่อเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา

E = Environment คือ สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวแปรหลักที่มีผลต่อการพัฒนา ได้แก่ นโยบายของสถาบัน คณาจารย์ เพื่อน และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

O = Outcome คือ ผลลัพธ์ หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาภายหลังจากได้ใช้เวลาในสภาพแวดล้อมต่างๆ การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาจะเปรียบเทียบได้จากลักษณะของผลลัพธ์กับตัวป้อน

แอสติน ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อประสบการณ์ของนักศึกษา ได้แก่

1. ลักษณะของสถาบัน ได้แก่ ขนาดของสถาบัน บรรยากาศทางวิชาการในสถาบัน วุฒิการศึกษาของอาจารย์ อัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา งบประมาณที่ใช้ในการผลิตนักศึกษา การจัดสวัสดิการแก่นักศึกษา

2. หลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดเนื้อหาสาระทางวิชาการ และการจัดวิธีการสอน รวมทั้งการประเมินผล

3. อาจารย์ได้แก่ อายุ บุคลิกลักษณะของอาจารย์ ทักษะ และสมรรถภาพในการสอน ขวัญและกำลังใจในการทำงาน อัตราเงินเดือน ทศนคติต่อการเป็นอาจารย์

4. กลุ่มเพื่อน ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม นิสัยส่วนตัว ความสามารถทางการเรียน

5. การมีส่วนร่วมของนักศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาทุ่มเททั้งพลังกายและพลังใจต่อประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น ในสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาจะมีส่วนร่วมต่อสิ่งต่างๆ ในสภาพแวดล้อมมากมาย และการมีส่วนร่วมนี้จะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาการมีส่วนร่วมต่อประสบการณ์ที่สำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วมกับสถาบัน การมีส่วนร่วมกับวิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ทั้งในและนอกเวลาเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น

ผลลัพธ์ที่แอสตินทำการศึกษา มีดังนี้

1. การพัฒนาทางด้านความรู้ ประกอบด้วย ความรู้ทางด้านวิชาการทั่วไป ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา และความสามารถในการเขียน

2. การพัฒนาทางด้านส่วนตัว ประกอบด้วย ความสำนึกในวัฒนธรรม ความมีภาวะผู้นำ การมีกิจกรรมทางสังคม และค่านิยมทางการเงิน

3. ความพึงพอใจในสถาบัน

ผลการศึกษาของแอสตินได้คำตอบดังนี้

1. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลโดยตรงต่อนักศึกษา ที่จะทำให้เขามีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงค่านิยมพฤติกรรมและแผนการศึกษา

2. ค่านิยม ทศนคติ ความเข้าใจในตนเองและฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของนักศึกษามากกว่า ความสามารถ ศาสนา และเชื้อชาติ

3. ลักษณะและพฤติกรรมของอาจารย์ มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของนักศึกษา โดยเฉพาะลักษณะดังนี้ อาจารย์ที่มีลักษณะเป็นนักวิจัยจะมีอิทธิพลทางลบ แต่อาจารย์ที่มีลักษณะเน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลางจะมีอิทธิพลทางบวก แต่ทั้งสองลักษณะนี้ไม่มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ผลลัพธ์ที่เกิดจากอิทธิพลของอาจารย์ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ระดับของความตั้งใจ การจับด้วยคะแนน เกียรตินิยม การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น และความพึงพอใจในอาชีพ

4. ถึงแม้ลักษณะของสถาบันจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษา แต่เมื่อนำลักษณะอาจารย์และกลุ่มเพื่อนมาพิจารณาร่วมด้วย ทำให้ลักษณะสถาบันมีอิทธิพลน้อยลง

5. ในด้านการจัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปพบว่า การจัดให้นักศึกษาเรียนวิชา

การศึกษาทั่วไปแบบบังคับ มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านความเป็นผู้นำ และทำให้นักศึกษาพึงพอใจมากกว่า

สรุปได้ว่า ทฤษฎี ตัวป้อน-สภาพแวดล้อม-ผลลัพธ์ (The I-E-O Model) ประกอบด้วย ตัวป้อน หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาเมื่อเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวแปรหลักที่มีผลต่อการพัฒนา ได้แก่ นโยบายของสถาบัน คณาจารย์ เพื่อน และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และผลลัพธ์ หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาภายหลังจากได้ใช้เวลาในสภาพแวดล้อมต่างๆ การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาจะเปรียบเทียบได้จาก ลักษณะของผลลัพธ์กับตัวป้อน

2. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment)

“เราสร้างรูปแบบของอาคาร แล้วอาคารก็สร้างรูปแบบของพวกเรา” คำกล่าวของ วินสตัน เชอร์ชิล นี้แสดงถึงความสอดคล้องกับสิ่งที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2527: 1) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย” ที่ได้กล่าวไว้ว่า “สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย (College Environment or Press) มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ และพัฒนาการทุกด้านของมวลสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตนักศึกษาในสังคมมหาวิทยาลัยนั้นๆ”

แนวคิดเรื่องอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้น มีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน ซึ่งสามารถสรุปรวบรวมได้เป็น 3 แนวคิดที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลาดังนี้ (Strange and Banning, 2001: 13)

แนวคิดแรก เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าจะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงระหว่างสิ่งปลูกสร้างกับพฤติกรรมของคนที่อยู่ภายใน โดยมีความเชื่อว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นตัวกำหนดลักษณะพฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลที่อยู่อาศัยในสิ่งปลูกสร้างเหล่านั้น การออกแบบของสิ่งปลูกสร้างจะเป็นตัวกำหนดทิศทางการเคลื่อนที่ การทำงานต่างๆ ของคนที่อยู่ภายใน แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ไม่ซับซ้อน แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะรองรับกับความซับซ้อนของสภาพแวดล้อมที่มีอยู่จริง การมีป้าย “ยินดีต้อนรับ” ติดไว้ที่ทางเข้าที่ทุกคนจะต้องผ่านเข้าไป อาจแฝงข่าวสารที่หมายความว่า “ไม่ยินดีต้อนรับ” ก็เป็นได้ หากผู้คนที่ผ่านเข้าไบนั้น จะต้องเจอกับปัญหาหลายๆ เรื่องก่อนที่จะได้ผ่านมาถึงทางเข้านี้ นอกจากนั้นแล้วบุคคลที่อาศัยหรือทำงานอยู่ ณ ที่นั้น ก็อาจจะทำการเปลี่ยนแปลงทิศทาง หรือตำแหน่งของสิ่งของบางอย่างให้ตรงกับความต้องการของตัวเอง แทนที่จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมทางกายภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่มากำหนดทิศทางให้ เช่น นักเรียนอาจจะเปลี่ยนที่ตั้งของโต๊ะอาหาร เดินลาดสนามเกิดเป็นทางเดินเส้นใหม่เพื่อความสะดวกของตนเอง เป็นต้น

แนวคิดที่สอง เป็นแนวคิดที่พยายามปรับแก้จากแนวคิดแรก โดยมองว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้น เป็นแหล่งของโอกาสที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้ ซึ่งต่างจากแนวคิดแรก

ที่เชื่อว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นตัวกำหนด (Determine) พฤติกรรม แต่แนวคิดที่สองนี้จะมองถึงความเป็นไปได้ (Possibilities) ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น การมีสนามฟุตบอลอยู่ภายในมหาวิทยาลัย ย่อมเป็นโอกาสที่จะทำให้เกิดความนิยมในกีฬาแข่งขันฟุตบอลระหว่างมหาวิทยาลัยได้ แต่ถ้าสนามฟุตบอลนี้อยู่ไกลออกไปมาก ก็จะกลายเป็นข้อจำกัดในการเล่นกีฬาของนักศึกษาไป

แนวคิดที่สาม เป็นแนวคิดเรื่องความน่าจะเป็น (Probability) ที่สภาพแวดล้อมทางกายภาพจะมีผลในการทำให้เกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ห้องอาหารในมหาวิทยาลัยที่มีการออกแบบอย่างสวยงามนั้นไม่เพียงแต่เป็นการเพิ่มความเป็นไปได้ที่คนจะเข้ามาใช้บริการเท่านั้น แต่มันเป็นเหมือนแรงดึงดูดที่เพิ่มความน่าจะเป็นในการที่จะทำให้มีลูกค้าเข้าร้านอีกด้วย ความเป็นไปได้นั้นไม่ใช่เป็นแค่ว่ามีความเป็นไปได้เท่านั้น แต่ระดับหรือโอกาสของความเป็นไปได้นั้นก็คือการเข้าสู่เรื่องของความน่าจะเป็นที่มีมากขึ้นนั่นเอง ถ้าเส้นทางเดินภายในมหาวิทยาลัยนั้นไปสิ้นสุดที่ตึกกิจกรรมนักศึกษา ก็เป็นการเพิ่มความน่าจะเป็นที่จะมีการใช้ตึกกิจกรรมนี้มากขึ้น สำนักงานที่ต้องมีคนภายนอกมาติดต่อบ่อยๆ เช่น สำนักงานของหน่วยรับสมัครนักศึกษา ถ้าไปตั้งแอบอยู่บนชั้นสองของตึกที่ไม่อยู่ในเส้นทางเดินตามปกติ ย่อมลดความน่าจะเป็นที่ผู้คนจะหาพบ ความน่าจะเป็นที่จะใช้งาน สำนักงานนี้ก็ลดลงน้อยกว่าถ้าไปตั้งตรงทางเข้าหลักของตึก เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้น ไม่ใช่เป็นแค่เพียงสิ่งที่ทำให้เกิดความเป็นไปได้ในการเกิดพฤติกรรมของคนเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่จะช่วยทำให้เกิดความน่าจะเป็นที่จะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอีกด้วย ปัจจุบันแนวคิดทั้งสองแบบคือ แนวคิดเรื่องความเป็นไปได้และความน่าจะเป็นนี้เป็นแนวคิดที่นิยมใช้ในการศึกษาพิจารณาเรื่องอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่จะมีผลต่อพฤติกรรมของคนที่อยู่ภายในสิ่งปลูกสร้างเหล่านั้น

ธรรมชาติของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีอยู่นั้น นอกจากจะเป็นส่วนของการทำหน้าที่ (Function) แล้วยังเป็นส่วนที่มีการสื่อถึงข่าวสารเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Message) อยู่ด้วย สำนักงานรับสมัครนักศึกษาที่ตั้งอยู่ชั้นสองของตึกนั้น สามารถที่จะถูกใช้งาน หรือช่วยให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้แต่ไม่ใช่มีเพียงเท่านี้ เพราะข่าวสารเชิงสัญลักษณ์ที่มีอยู่นั้น อาจจะสื่อออกมาว่าสถาบันไม่ได้ใส่ใจในความต้องการอย่างจริงจังกับคนที่จะมาใช้บริการจากสำนักงาน จึงออกแบบให้ตั้งสำนักงานไว้บนชั้นสอง หรืออาจจะสื่อสารออกมาว่าสถาบันไม่ได้ให้ความสำคัญแก่งานส่วนนี้มากนักก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้คนมีให้แก่สิ่งที่ตนเองพบเห็น ซึ่งก็เป็นการแสดงว่าการสื่อสารที่เกิดขึ้นนั้น มีลักษณะของการสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูด (Nonverbal Communication) เกิดขึ้นและการสื่อสารลักษณะนี้เองที่หลายๆ สถาบันมักจะได้คำนึงถึง

การสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูดของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพนี้มีความสำคัญ และมีผลต่อผู้รับข่าวสารมากกว่าคำพูด หรือข้อเขียน (Mehraban, 1981 Cited in Strange and Banning, 2001: 17) ตัวอย่างเช่น สถาบันอาจกล่าวถึงการให้ความสำคัญต่อผู้พิการในการเพิ่มโอกาสที่จะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย แต่สภาพแวดล้อมที่ปรากฏนั้น กลับกลายเป็นว่าไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเหล่านี้เลย เช่น ไม่มีทางสำหรับรถเข็นคนพิการในริมขอบถนน หรือไม่มีลิฟท์ในการขึ้นตึกเพื่อไปเข้าชั้นเรียน สิ่งนี้นักศึกษาพิการเหล่านี้รับรู้ก็คือ แท้จริงแล้ว สถาบันไม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งนี้อย่างจริงจังเลย เป็นต้น

สรุปได้ว่า แนวคิดเรื่องอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้น ประกอบด้วย 3 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดแรก เป็นแนวคิดที่เชื่อว่ามีความเกี่ยวข้องโดยตรงระหว่างสิ่งปลูกสร้างกับพฤติกรรมของคนที่อยู่ภายใน โดยมีความเชื่อว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นตัวกำหนดลักษณะพฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลที่อยู่อาศัยในสิ่งปลูกสร้างเหล่านั้น แนวคิดที่สองเป็นแนวคิดที่พยายามปรับแก้จากแนวคิดแรก โดยมองว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นแหล่งของโอกาสที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้ แนวคิดที่สาม เป็นแนวคิดเรื่องความน่าจะเป็นที่สภาพแวดล้อมทางกายภาพจะมีผลในการทำให้เกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในสถาบันและภายในหอพัก

กิจกรรมที่อาจจัดในหอพักเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ มีดังนี้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2530: 101-105)

1. กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกัน และส่งเสริมความเป็นผู้นำระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพัก และฝึกทักษะความเป็นผู้นำ เพื่อจะได้ช่วยกันดูแลรับผิดชอบความเป็นอยู่ของนักศึกษาในหอพัก และประชุมปรึกษาหารือในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของหอพัก

2. กิจกรรมส่งเสริมกีฬาและสันทนาการ ได้แก่ การจัดอุปกรณ์และสถานที่สำหรับเล่นกีฬาทั้งในร่มและกลางแจ้ง เช่น จัดห้องสำหรับฝึกกายบริหาร จัดสถานที่สำหรับกิจกรรมเข้าจังหวะ สนามเทนนิส สนามบาสเก็ตบอล และสนามวอลเลย์บอล นอกจากนี้อาจแข่งขันกีฬาภายในหอพักกับส่วนกลาง งานทำบุญ งานปีใหม่ งานรับน้องใหม่เข้าหอพัก เป็นต้น

3. กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ได้แก่

3.1 จัดห้องสมุดที่มีหนังสือที่จำเป็นไว้สำหรับนักศึกษามาอ่านมาทำการบ้าน

3.2 เชิญวิทยากรมาพูดในหัวข้อต่างๆ ที่จะมีประโยชน์ต่อนักศึกษาในหอพัก

3.3 สอนซ่อมเสริมในวิชาการที่นักศึกษาเรียนอ่อน ซึ่งอาจจะให้อาจารย์มาสอนให้ หรือนักศึกษาอาสาสมัครสอนกันเอง

3.4 เปิดโทรทัศน์วงจรปิดให้นักศึกษาฟังปาฐกถาของอาจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ประจำ

3.5 จัดรายการการศึกษาทางวิทยุโทรทัศน์ให้นักศึกษาฟัง

3.6 สนทนาวิชาการหรือจัดรายการสนทนาทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

3.7 กิจกรรมเอกสารประกอบวิชาการเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ค้นคว้า หรือสรุปเรื่องราวที่ศึกษามาทำเป็นเอกสารเผยแพร่ โดยผู้ที่ต้องการเอกสารออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมวิชาการนี้ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2529: 282-283) ได้ให้ความเห็นว่าปริมาณของคนเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีความสำคัญน้อยมาก เพราะถ้าเป็นกิจกรรมเพื่อวิชาการอย่างแท้จริงแล้ว แม้มีคนเข้าร่วมเพียง 10-20 คน ก็สามารถสร้างสรรคิวิชาการขึ้นมาได้ และจะได้อย่างดีด้วย

3.8 จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแนะนำวิชาการด้านต่างๆ

4. กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงออกในความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน ได้แก่

4.1 กิจกรรมดนตรี เช่น ดนตรีไทย ดนตรีสากล จัดเป็นครั้งคราว หรือจัดแข่งขันกัน

4.2 กิจกรรมราตรีต่างๆ กิจกรรมที่แสดงถึงวัฒนธรรมของภาคต่างๆ ทั้งทางด้านอาหาร เพลง การแต่งกาย การละเล่น ศิลปะ และฟ้อนรำ

5. กิจกรรมส่งเสริมความมีระเบียบวินัย เป็นกิจกรรมที่ต้องฝึก ได้แก่ กิจกรรมการเปิดหอพัก และการประกวดการแต่งห้องพัก เพื่อให้ทุกคนได้มีสุขนิสัยที่รักความสะอาด ระเบียบร้อย และเกิดแรงกระตุ้นที่จะทำให้ห้องพักน่าอยู่

6. กิจกรรมส่งเสริมการบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ การตกแต่งห้องพัก การปลูกต้นไม้ ทำสวนรอบๆ บริเวณหอพัก กิจกรรมการสอนหนังสือให้เด็กที่ยากจน เป็นต้น

7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การพูด การเขียน การแสดงออกที่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การไว้วางใจผู้อื่น การอดทน การรู้จักใช้เวลาที่ถูกต้อง การอบรมมารยาทในการนั่ง นอน ยืน เดิน และรับประทานอาหารเช้า เป็นต้น กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะดังกล่าว ได้แก่ การจัดอภิปราย ปาฐกถา การโต้วาทีและจัดแนะนำในโอกาสต่างๆ ซึ่งในการฝึกการเข้าสังคมให้กับนักศึกษานั้น ธิดารัตน์ บุญนุช (2528: 367) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาจะต้องฝึกการเข้าสังคมอย่างเป็นพิธีการ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการเข้าสังคมที่เป็นพิธีการกับที่ไม่เป็นพิธีการแล้ว แบบหลังดูเหมือนจะสร้างพัฒนาการให้กับนักศึกษามากกว่า และนักศึกษาจะไม่ค่อยหลีกเลี่ยงโอกาสเช่นนี้ด้วย

8. กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เช่น จัดให้มีการดักบาตรสัปดาห์ละครั้ง พานักศึกษาไปวัดเดือนละครั้ง จัดให้มีวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม จัดให้มีพระมาเทศน์ จัดให้มีการสวดมนต์ทุกคืน เป็นต้น

9. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ เช่น มีโครงการอบรมอาชีพพระยะสั้น เช่น สอนทำขนม ตัดเสื้อ ซ่อมเครื่องไฟฟ้า ฯลฯ นอกจากนี้จัดให้มีการแนะแนวอาชีพ หรือเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความชำนาญ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานมาอภิปราย เป็นต้น

การจัดนักศึกษาเข้าหอพัก และการคัดเลือกเพื่อนร่วมห้องอย่างเหมาะสมจะช่วยลดความไม่พึงพอใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในหอพักของนักศึกษา และช่วยสนับสนุนในการส่งเสริมพัฒนาการทางบุคลิกภาพและด้านวิชาการได้อย่างดีเยี่ยม เพราะเพื่อนร่วมหอพัก และเพื่อนร่วมห้องนับว่าเป็นสภาพแวดล้อมของหอพักที่มีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อความรู้สึก และพัฒนาการของนักศึกษาเพราะจะต้องอยู่ด้วยกัน และปรับตัวอยู่ด้วยกันเป็นเวลาหลายๆ ปี ซึ่งหอพักในประเทศไทยส่วนใหญ่มักไม่คำนึงถึง

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดนักศึกษาเข้าหอพัก และคัดเลือกเพื่อนร่วมห้องเพื่อเป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดพัฒนาการของนักศึกษามากขึ้น มีดังนี้

1. จัดนักศึกษาคนละเดียวกันให้อยู่ด้วยกัน และถ้าเป็นไปได้ควรเป็นนักศึกษาคนละเดียวกันทั้งชั้น หรือทั้งหลัง เนื่องจากว่านักศึกษาคนละเดียวกันจะมีคุณลักษณะคล้ายๆ กัน เช่น ความสนใจทางด้านวิชาการคล้ายกัน บุคลิกลักษณะ ความสนใจ นอกจากนี้ยังมีความรู้สึกเป็นมิตรและเป็นกลุ่มเดียวกันมากกว่าที่จะอยู่คนละกันหลายๆ คณะหรือสาขาวิชา จากผลการวิจัยหลายครั้งของ แพ็ควูด (Packwood, 1977: 139-140) พบว่า การจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสนใจเหมือนกันให้อยู่ด้วยกัน จะมีผลทางบวกต่อผลการเรียน โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีความสามารถสูง เมื่อมารวมกลุ่มกันจะประสบผลสำเร็จทางการเรียนดีขึ้น และมีความพึงพอใจในการจัดแบบนี้มากกว่าแบบอื่นๆ

2. จัดนักศึกษาที่มีความสามารถทางวิชาการใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกัน เช่น นักศึกษาที่มีความสามารถสูงอยู่รวมกันในชั้นเดียวกันของหอพัก จะทำให้นักศึกษารวมกลุ่มกันช่วยเหลือกันทางวิชาการ มีการอภิปรายกันนอกชั้นเรียนเกี่ยวกับปัญหาวิชาการและมีการปรับตัวเข้าหากันได้ง่ายกว่า ซึ่งมีผลทำให้ผลการเรียนดีขึ้นกว่าเด็กที่มีความสามารถสูงแต่จัดให้อยู่แบบคนละกันกับเด็กอื่นๆ (De Coster cited in Upcraft, 1982: 86)

3. จัดนักศึกษาให้อยู่กับเพื่อนร่วมห้องที่มีรูปแบบการดำรงชีวิตคล้ายกัน ความแตกต่างของรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาที่อยู่ร่วมห้องกันนั้น มีผลทำให้เกิดความขัดแย้ง และความคับข้องใจในการปรับตัวของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาใช้ชีวิตในหอพักอย่างไม่มีความสุข มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาทั้งทางด้านบุคลิกภาพและทางด้านวิชาการ รูปแบบการดำรงชีวิต

พื้นฐาน (Basic Living Style) ที่ควรนำมาพิจารณามี 3 ด้าน คือ เงื่อนไขการหลับนอน และการเขียน เวลานอน และความเรียบร้อย บางคนมีนิสัยในการนอนและการเขียนไม่เหมือนกัน เช่น บางคนจะนอน และอ่านหนังสือไม่ได้ถ้ามีเสียงรบกวน ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุย เสียงดนตรีหรือโทรทัศน์ ฯลฯ แต่บางคนชอบที่จะนอนและอ่านหนังสือและฟังเพลงไปด้วย ทำให้เกิดการรบกวนกันขึ้นได้ บางคนชอบนอนดิ๊ก ตื่นสาย บางคนชอบนอนหัวค่ำแต่ตื่นเช้า นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องความเรียบร้อย ความสะอาดของห้อง บางคนชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย บางคนชอบทำตัวตามสบาย เป็นต้น

4. การจัดนักศึกษาให้อยู่ร่วมห้องกัน ต้องคำนึงถึงสัมพันธภาพของเพื่อนร่วมห้อง (Roommate Relationship) โดยควรเลือกนักศึกษาที่อยู่ห้องเดียวกัน ให้มีบุคลิกลักษณะพื้นฐานเหมือนกันมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งเป็นวิธีจะลดความขัดแย้งลงได้เป็นอย่างดี

5. อนุญาตให้นักศึกษาเลือกหอพักหรือชั้นที่จะอยู่ด้วยตนเอง โดยให้โอกาสนักศึกษาได้เข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความสนใจ มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จะทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายในชั้นเดียวกันเป็นอย่างดี

6. จัดให้นักศึกษาใหม่อยู่กับรุ่นพี่เพื่อรุ่นพี่จะได้ช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องทั้งในเรื่องการเรียน และการปรับตัวในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

7. ไม่ควรจัดให้นักศึกษาอยู่กันหนาแน่นมากเกินไป ควรจัดให้อยู่ห้องละ 2-3 คนเท่านั้น เพราะถ้ามากเกินไปจะทำให้ไม่มีความเป็นส่วนตัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องลดน้อยลง เกิดปัญหาขัดแย้งได้ง่าย ไม่มีความพึงพอใจในการใช้ชีวิตในหอพัก และมีผลทำให้ผลการเรียนลดลงได้ (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2538)

สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในสถาบันและภายในหอพักควรเน้นการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งควรคำนึงถึงการจัดนักศึกษาเข้าหอพัก และคัดเลือกเพื่อนร่วมห้องเพื่อเป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดพัฒนาการของนักศึกษามากขึ้น

4. การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management)

บัลดอร์สตัน (Balderston, 1995: 125) กล่าวว่า ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อให้อาจารย์ และนักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยกลไกดังกล่าวนี้อาจเป็นไปได้ในลักษณะของคณะกรรมการที่มีตัวแทนจากกลุ่มอาจารย์ หรือนักศึกษาเข้าร่วม ทั้งนี้บทบาทของตัวแทนในการเข้าร่วมในคณะกรรมการจะมีมากน้อยเพียงใดนั้น ยังมีความเห็นที่แตกต่างหลากหลายในแต่ละสถาบัน

ประเด็นที่จำเป็นอีกอย่างหนึ่งสำหรับมหาวิทยาลัยนั้นก็คือการพัฒนาสถาบันให้เป็นอย่างองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยสิ่งที่มีความสำคัญมากที่จะส่งเสริมให้หน่วยงานมีความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้นก็คือ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ขององค์กร มีการใช้

กระบวนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) เป็นหลักการสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร (http://mail.rint.ac.th/~edu/w_study/sheet81.doc)

การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการรวมเอาข้อดีของการบริหารในรูปแบบต่างๆ มาไว้ด้วยกัน โดยมีหลักการพื้นฐานคือ การให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในเป้าหมายเดียวกันอย่างจริงจัง โดยที่เป้าหมายดังกล่าวนี้จะต้องได้รับการกำหนดมาอย่างชัดเจนและทุกคนต้องมีความเข้าใจในเป้าหมายดังกล่าวด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม นั้น เป็นผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ ดังนั้นกลุ่มบุคคลเหล่านี้ก็จะเข้ามาเป็นผู้ร่วมตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวด้วย ซึ่งการบริหารแบบมีส่วนร่วมนี้จะช่วยให้การเรียนรู้ขององค์กรมีมากขึ้นได้ในที่สุด

(<http://home.uninet.ee/~vkell/Conclusions.pdf>)

สรุปได้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการรวมเอาข้อดีของการบริหารในรูปแบบต่างๆ มาไว้ด้วยกัน โดยมีหลักการพื้นฐานคือ การให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในเป้าหมายเดียวกัน

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นหลักๆ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ การส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole Person) เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา แนวทางในการพัฒนานักศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. การส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole Person)

การพัฒนาความสมบูรณ์ (Wellness) ของนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาชีวิตของนักศึกษา โดยจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole Person) ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ (ประนอม รอดคำดี, 2537)

1.1 ด้านร่างกาย (Physical) บุคคลสามารถคงความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของหลอดเลือดและหัวใจอยู่เสมอ ไม่มีอาการเหนื่อยง่าย ไม่เจ็บหน้าอก มีพฤติกรรมที่เหมาะสมด้านการป้องกันโรค รู้อาการเริ่มต้นของการเจ็บป่วย รวมทั้งรู้จักรับประทานอาหารที่มีประโยชน์

1.2 ด้านสังคม (Social) แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมหรือเสียสละเพื่อชุมชน อันแสดงถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของคนกับคน และคนกับธรรมชาติ เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในสังคม

1.3 ด้านอารมณ์ (Emotional) แสดงถึงการตระหนักรู้ และยอมรับความรู้สึกของ

ผู้อื่น การมีความรู้สึกต่อตนเอง และต่อการใช้ชีวิตในทางที่ดี มีพฤติกรรมเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสามารถประเมินสภาพอารมณ์และข้อเสีย (ทางอารมณ์) ของตนเองได้ตามความเป็นจริง เพื่อสร้างความสุขความสมบูรณ์ของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.4 ด้านสติปัญญา (Intellectual) มีส่วนร่วมสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่างๆ รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรที่มีเพื่อขยายพรมแดนความรู้ไปสู่การพัฒนาทักษะและศักยภาพของตน จนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้นั้นกับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านสติปัญญา

1.5 ด้านการงานอาชีพ (Occupational) แสดงถึงความพอใจต่อการทำงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งความรู้สึกด้านดีต่อการทำงานนั้นๆ เป็นความสุขสมบูรณ์ในหน้าที่ ซึ่งครอบคลุมการเรียนรู้และการเตรียมอาชีพในอนาคตของนักศึกษา

1.6 ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) แสดงออกถึงการมีเป้าหมายของชีวิต รวมทั้งแสดงความรู้สึกด้านดีงามต่อชีวิตและธรรมชาติที่อุบัติขึ้นในโลก อันเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านจิตใจและคุณธรรม

สรุปได้ว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการงานอาชีพ ด้านจิตวิญญาณ

2. เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538) กล่าวว่า เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยควรมี 7 ประการคือ

2.1 ด้านวิชาการและวิชาชีพ พิจารณาเจตคติ และทักษะในการเรียน เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพ ความรู้และทักษะในการบริหาร ความรู้และทักษะในภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเป็นผู้ใฝ่รู้เสมอ

2.2 ด้านสติปัญญา มุ่งความสามารถในการคิด การวิเคราะห์ ความรอบคอบ ไตร่ตรอง และเห็นการณ์ไกล

2.3 ด้านสังคม เน้นการพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยขบวนการประชาธิปไตย กิริยามารยาทในสังคม มนุษย์สัมพันธ์ และรอบรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยและต่างชาติที่ต้องติดต่อด้วย

2.4 ด้านอารมณ์ โดยเน้นความเข้าใจอารมณ์ของตนเอง การปรับและควบคุมอารมณ์ ตลอดจนการพัฒนาอารมณ์ทางด้านสุนทรีย์ภาพ เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

2.5 ด้านเอกลักษณ์ โดยเน้นความเข้าใจด้านบุคลิกภาพของตนเองในทุกๆ ด้าน

การพัฒนาความสนใจในด้านอาชีพ การวางแผนเพื่อประกอบอาชีพ การวางแผนการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง

2.6 ด้านร่างกาย โดยเน้นการพัฒนาทางด้านการเจริญเติบโตในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย การพัฒนาเจตคติและทักษะในการรักษาสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ

2.7 ด้านคุณธรรม โดยเน้นคุณธรรมด้านพื้นฐาน อันได้แก่ ความกตัญญูต่เวทียี่ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อุดทน เสียสละเพื่อส่วนรวม ลดละเลิกอบายมุข ตลอดจนการส่งเสริมให้ยึดมั่นปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และจรรยาบรรณในอาชีพ

สรุปได้ว่า เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษสำหรับสถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึง 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิชาการและวิชาชีพ พิจารณาเจตคติ และทักษะในการเรียน 2) ด้านสติปัญญา 3) ด้านสังคม 4) ด้านอารมณ์ 5) ด้านเอกลักษณ์ 6) ด้านร่างกาย 7) ด้านคุณธรรม

3. แนวทางในการพัฒนานักศึกษา

แนวทางในการพัฒนานักศึกษาควรได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ 8 ด้าน ดังนี้ (วัลลภาเทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2528)

3.1 การพัฒนาทางสติปัญญา ให้รู้จักความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน หัดคิดอย่างมีระบบ และสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้

3.2 การพัฒนาวิชาชีพ ให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถสร้างงานอาชีพขึ้นใหม่ได้

3.3 การพัฒนาอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ เข้าใจวิธีการรักษาอารมณ์ของตนเอง

3.4 การพัฒนาทักษะทางสังคม หมายรวมถึง การใช้วาจาหรือภาษาที่เหมาะสมในการติดต่อสื่อสารในสังคม การเรียนรู้มารยาทต่างๆ ในการสมาคมติดต่อ การแต่งกายตามกาลเทศะ การประพฤติปฏิบัติตามสังคม ทำประโยชน์เพื่อสังคม

3.5 ความเป็นตัวของตัวเอง ให้เข้าใจตนเอง รู้จักสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง รู้จักพึ่งตนเองได้ สร้างความมั่นใจให้แก่ตนเอง และสร้างบุคลิกที่ตนพอใจ

3.6 การพัฒนาคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความเสียสละอดทนต่องานทุกชนิด พยายามทำงานให้เสร็จ การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว การตรงต่อเวลา ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็นทางกาย วาจา หรือใจ รักษาติ ภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ทุกบทบาท

3.7 การพัฒนาทัศนคติที่ดีย่อมมีความรู้สึกรู้เข้าใจผู้อื่นมากกว่า มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ดี สามารถนำสังคมให้เป็นสุขได้ด้วยทัศนคติที่ดียอมส่งผลไปในการกระทำที่ดี

3.8 การพัฒนาการจัดการ ให้นักศึกษาเป็นคนผู้งาน รู้จักแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ถูกต้อง ตามสังคม ตามหลักการ แสวงหาแนวทางในการจัดการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนเอง

พาสคาเรลลาและเทเรนซินี (Pascarella and Terenzini cited in Barr, Magaret J., Dessler, Mary K. and associations, 2000) ได้เสนอสถานะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ดังนี้ (พรชูลี อาชวอำรุง, 2546)

ประการแรก นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากประสบการณ์ในสถาบันมากกว่าถ้าเขาได้มีส่วนในกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางวิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์ หรือกิจกรรมพิเศษ นอกเหนือหลักสูตร ล้วนเป็นตัวสนับสนุนและมีผลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษา หมายความว่า นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากสถาบันมากกว่าถ้าเขาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลาย

ประการที่สอง การมีส่วนร่วมในวิชาการและสังคม ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ลักษณะสำคัญ 2 ประการของสถาบันที่ให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมคือ กิจกรรมที่มีเป้าหมายอยู่ที่นักศึกษาและมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา และกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม เช่น การเป็นผู้นำทางวิชาการ และองค์กรทางสังคม การพักผ่อนหย่อนใจ งานในมหาวิทยาลัย งานนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งการฝึกงาน

ประการที่สาม การบูรณาการวิชาการและสังคม นโยบายและการฝึกปฏิบัติจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น เชื่อมโยงสภาพแวดล้อมกับวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือเชื่อมโยงวิชา กับชุมชน ซึ่งจะมีผลในทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

ประการสุดท้าย นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่สถาบันจัดเตรียมไว้เพื่อการเรียนรู้

การนำทั้ง 4 ส่วนมารวมกันจะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษามากกว่าสิ่งที่อาจารย์สอน หรือการเข้าห้องสมุด จะเห็นได้ว่า สิ่งแวดล้อม กิจกรรมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ถ้าการจับคู่ของสิ่งแวดล้อมและตัวนักศึกษาไม่ลงตัว นักศึกษาจะไม่มีความสุข การแสดงออกทางวิชาการจะทำได้ไม่เต็มที่ และจะเป็นเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน

สรุปได้ว่า แนวทางในการพัฒนานักศึกษาควรได้รับการพัฒนาใน 8 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทางสติปัญญา 2) การพัฒนาวิชาชีพ 3) การพัฒนาอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ 4) การพัฒนาทักษะทางสังคม 5) ความเป็นตัวของตัวเอง 6) การพัฒนาคุณธรรม 7) การพัฒนาทัศนคติที่ดี และ 8) การพัฒนาทักษะด้านการจัดการ

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นหลักๆ ออกเป็น 8 ประเด็น ได้แก่ ความหมายของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร รูปแบบของหลักสูตร ค่านิยมของผู้สอน การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน และระเบียบวินัยในชั้นเรียน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลของการเรียนรู้และการพัฒนานิสิตนักศึกษา แนวคิดเรื่องการวัด การประเมินผล และการตีค่า ดังนี้

1. ความหมายของหลักสูตร

การจัดการศึกษา คือ การพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตัวผู้เรียน สิ่งที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้นั้นคือ หลักสูตรและการสอน ซึ่งจะเป็นแกนกลางในการที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเกิดขึ้น และหากจะกล่าวถึงความหมายของหลักสูตรแล้วจะมีความหมายที่กว้าง และขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความสนใจของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน ได้มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรในลักษณะที่ต่างกันไป โดย กู๊ด (Good, Carter V., 1973: 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้จบชั้นหรือรับประกาศนียบัตร ในหมวดวิชาสำคัญ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลานามัย หลักสูตรศิลปศึกษา เป็นต้น

2. คำโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความรู้จนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตรเพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป

3. กลุ่มวิชาและจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนหรือสถาบันศึกษา

ทาบ (Taba, 1962: 10) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรคือ แนวทางในการเตรียมผลเมืองให้เป็นสมาชิกที่สามารถสร้างผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมของเรา

ทรัมป์และมิลเลอร์ (Trump and Miller, 1968: 11-12) กล่าวว่า หลักสูตรคือ กิจกรรมการเรียนการสอนชนิดต่างๆ ที่เตรียมการไว้และจัดให้เด็กนักเรียนโดยโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน

ปีปี เมธาคุณวุฒิ (2532: 1) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง แผนการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายทางการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณาคัดเลือกจัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาและประสบการณ์ตลอดจนการประเมินผล

อาจกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ ความหมายของหลักสูตรดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ แนวความคิดและการศึกษาแต่ละระดับ

2. องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรอุดมศึกษา เมื่อพิจารณาจากคุณสมบัติของเป้าหมาย คือ ผลผลิตที่ต้องการแล้ว อาจแยกองค์ประกอบของหลักสูตรได้เป็น 3 ส่วน คือ (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, 2534: 23)

ส่วนที่หนึ่ง วิชาชีพ (Professional Education) เป็นเนื้อหาวิชาความรู้และกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติได้ในวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง เช่น ครู แพทย์ วิศวกร สถาปนิก เกษษกร เป็นต้น

ส่วนที่สอง การศึกษาทั่วไป (General Education) เป็นเนื้อหาความรู้รวมทั้งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติและบุคลิกที่กว้าง มีความรับผิดชอบ สร้างเสริมคุณธรรมด้านต่างๆ เพื่อเสริมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ขึ้น

ส่วนที่สาม วิชาเลือก (Elective Course) ในระดับอุดมศึกษาถือได้ว่าวิชาเลือกเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่ง เพราะเป็นการให้โอกาสแก่ความสนใจที่กว้างขวางและแตกต่างกันของผู้เรียน โดยทั่วไปวิชาเลือกมักมีในหลักสูตรวิชาชีพและวิชาการศึกษาทั่วไปอยู่แล้ว ในบางสาขาเปิดวิชาเลือกอื่นๆ เพิ่มเติมให้นอกเหนือไปจากสาขาเฉพาะ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ วิชาชีพ การศึกษาทั่วไป วิชาเลือก

3. รูปแบบของหลักสูตร

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตรตามที่กล่าวแล้ว รูปแบบของหลักสูตรอุดมศึกษา อาจพิจารณาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างวิชาชีพและวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งแยกออกได้ 2 รูปแบบ

รูปแบบแรก เป็นหลักสูตรอิสระ เป็นวิชาชีพเพียงอย่างเดียว ไม่มีหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปปนอยู่ หรือมีก็น้อยมาก หลักสูตรลักษณะนี้เป็นที่นิยมกันมาก โดยเฉพาะในระบบการศึกษาของยุโรป เพราะถือว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้วางพื้นฐานด้านการศึกษาทั่วไปมาเพียงพอแล้ว เมื่อถึงระดับอุดมศึกษาจึงมุ่งไปที่อาชีพได้เลย ในประเทศไทยเมื่อเปิดมหาวิทยาลัยระยะแรกๆ ก็เน้นทางวิชาชีพอย่างเดียว แม้ในปัจจุบันก็ยังยึดถือความคิดนี้อยู่

ส่วนหลักสูตรที่เป็นวิชาการศึกษาทั่วไปโดยอิสระนั้นก็มิเช่นเดียวกัน เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้เรียนทางด้านศิลปศาสตร์ (Liberal Arts) อย่างเดียว แต่หลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปนี้ บางครั้งก็ไปทำอาชีพได้บ้าง เช่น เป็นครูสอนวิชาทั่วไป แต่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรม ค่านิยม และความก้าวหน้าของวิชาการ เพื่อความเป็นผู้รอบรู้มากกว่า หลักสูตรประเภทนี้จะพบมากในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกาในระยะแรกๆ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกว่า วิทยาลัยศิลปศาสตร์ (Liberal Arts College)

รูปแบบที่สอง เป็นหลักสูตรผสม กล่าวคือ ในแต่ละหลักสูตร วิชาชีพและวิชาการศึกษาทั่วไปผสมกันอยู่แล้ว และโดยทั่วไปวิชาชีพจะเป็นวิชาหลักแล้วมีวิชาการศึกษาทั่วไปเสริมเข้ามา เพื่อให้วิชาชีพนั้นสมบูรณ์ขึ้น ปัจจุบันแนวคิดนี้ได้รับความนิยมสูงโดยเฉพาะของไทยเอง ทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้กำหนดให้ทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีต้องมีวิชาการศึกษาทั่วไป (หรือบางที่เรียกว่า วิชาพื้นฐาน) ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต หลักสูตรผสมนี้แบ่งออกได้เป็น 3 แบบคือ

1. หลักสูตรผสมแบบแยก ให้เรียนแบ่งกันเป็นปี เช่น ปีที่ 1 หรือ 2 ให้เรียนการศึกษาทั่วไป ปีที่ 2 หรือ 3 และ 4 เรียนวิชาชีพ

2. หลักสูตรผสมแบบขนาน เรียนขนานกันไปโดย ปีที่ 1 เรียนวิชาการศึกษาทั่วไปมาก เรียนวิชาชีพน้อย ต่อไปก็จะเรียนการศึกษาทั่วไปลดลงและเพิ่มวิชาชีพมากขึ้น จนถึงปีที่ 4

3. หลักสูตรแบบผสมกันทั้งแยกและขนาน คือ วิชาบังคับของการศึกษาทั่วไป ให้เรียนคู่ขนานกับวิชาชีพ ระหว่างปีที่ 1-2 แล้ววิชาเลือกให้เรียนในปีที่ 3 ขึ้นไป ส่วนใหญ่หลักสูตรอุดมศึกษาในปัจจุบันส่วนมากจะเป็นหลักสูตรแบบผสมเกือบทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ปีที่ปี เมธาคุณวุฒิ (2532: 7-8) ยังได้กล่าวถึงรูปแบบของหลักสูตรอุดมศึกษาตามแนวความคิดของ Bergquist (1981) ได้แบ่งไว้ 8 รูปแบบดังนี้

1. หลักสูตรเน้นการถ่ายทอดเจตนารมณ์ (Heritage Based) เป็นหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมของตนเองและสามารถเผชิญกับปัญหาของโลกปัจจุบันและอนาคต

2. หลักสูตรเน้นประเด็นปัญหา (Thematic Based) เป็นหลักสูตรที่ใช้ศาสตร์หลายๆ ด้านในการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาถึงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องใช้ในการแก้ไขปัญหา

3. หลักสูตรเน้นสมรรถภาพ (Competency Based) สมรรถภาพหลายประการได้กำหนดไว้ให้นักศึกษาทราบและจะต้องพยายามแสดงให้เห็นว่า ตนมีสมรรถภาพเหล่านี้แล้วจึงจะผ่านหลักสูตรนี้ได้

4. หลักสูตรเน้นวิชาชีพ (Career Based) เป็นหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาไปสู่วิชาชีพนั้นๆ โดยเฉพาะ

5. หลักสูตรเน้นประสบการณ์ (Experienced Based) เป็นหลักสูตรที่เน้นประสบการณ์การเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถานที่ และได้จัดประสบการณ์ให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กับทฤษฎีที่สอนภายในชั้นเรียน

6. หลักสูตรเน้นนักศึกษา (Student Based) เปิดโอกาสให้นักศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการตั้งเกณฑ์และแนวทางในการประเมินตัวเอง โดยทั่วไปจะใช้เป็นสัญญาการเรียน (Learning Contract) ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

7. หลักสูตรเน้นค่านิยม (Value Based) เน้นให้นักศึกษารับทราบแหล่งข้อมูล และประสบการณ์ที่จะศึกษาหรือขยายขอบเขตของค่านิยมที่มีอยู่ หรือรวมทั้งรับค่านิยมใหม่ ซึ่งค่านิยมเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับสังคม การเมือง ศาสนา ชีวิตและแผนการทำงานของนักศึกษาในอนาคต

8. หลักสูตรเน้นอนาคต (Future Based) สภาพการณ์ต่างๆ ถูกกำหนดขึ้นโดยมีข้อตกลงว่าเพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้ ทักษะ หรือ ทักษะคติที่เหมาะสมในการสร้างอนาคตที่ปรารถนา หรืออนาคตที่น่าจะเป็นไปได้ในสังคม

หลักสูตรทั้ง 8 รูปแบบนั้น ถ้าจัดเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ที่ในแต่ละประเภทมีลักษณะตรงกันข้ามกัน คือ หลักสูตรทั่วไปกับหลักสูตรเน้นเฉพาะ และหลักสูตรกำหนดตายตัวกับหลักสูตรที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ ก็จะสามารถกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรได้ง่ายขึ้น หลักสูตรในแต่ละโปรแกรมจะมีการผสมผสานกันในรูปแบบทั้ง 8 รูปแบบที่กล่าวมาแล้ว เพียงแต่ว่าจะมีจุดเน้นแบบใดมากกว่ากันนั้นขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตของสถาบันนั้น

4. ค่านิยมของผู้สอน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537: 247) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า หมายถึง สิ่งที่คนสนใจปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็น หรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าต้องทำต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่องและมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ ค่านิยมจึงเป็น"วิถีของการจัดรูปความประพฤติ" ที่มีความหมายต่อบุคคล และเป็นแบบฉบับความคิดที่ฝังแน่น สำหรับยึดถือและปฏิบัติตนในสังคมและชีวิต หรือเลือกปฏิบัติเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์และสถานการณ์นั้น ค่านิยมจึงรวมถึงจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการในชีวิตและสิ่งทีบุคคลชอบ

แรทส์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon, 1966 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537: 247) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง หลักการหรือแนวทางที่นำไปสู่พฤติกรรมที่จะเลือกว่า เราจะทำอะไรเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ

นิรันดร์ แสงสวัสดิ์ (2544) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้คล้ายกับ แรทส์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon, 1966) คือ ค่านิยม หมายถึง ความนิยมชมชอบ และให้คุณค่าต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นหลักและแนวทางในการคัดเลือก การตัดสินใจ และการประเมินค่า

จากที่นำเสนอมานี้จะเห็นว่า ความหมายที่กำหนดโดยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินี้ค่อนข้างยาว แต่ก็ทำให้เห็นภาพได้ชัด ในขณะที่ แรทส์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon, 1966) ตลอดจน นิรันดร์ แสงสวัสดิ์ (2544) จะให้ความหมายไว้ในลักษณะที่สั้นกระชับ แต่ผู้อ่านบางคนอาจจะไม่สามารถเข้าใจได้มากนัก หากพิจารณารวมความหมายของ ค่านิยม ที่นำเสนอมาตั้งข้างต้นนั้น ก็จะสรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง หลักการหรือแนวทางที่บุคคลให้คุณค่า

และยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่นำไปสู่ การคัดเลือก การตัดสินใจ การประเมินค่า ตลอดจนถึงพฤติกรรมต่างๆ เมื่อเผชิญกับสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ค่านิยมเป็นสิ่งที่เรียนรู้ เป็นแรงจูงใจที่จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537: 248; นิรันดร์ แสงสวัสดิ์, 2544) การที่ครูผู้สอนมีค่านิยมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างไรนั้น ย่อมจะมีผลต่อลักษณะพฤติกรรมในการสอนของผู้สอนคนนั้นด้วย (Hativa, 2000: 49) ดังนั้น การศึกษาถึงพฤติกรรมในการสอน หรือวิธีสอนในชั้นเรียนก็จะสะท้อนถึงลักษณะค่านิยมของผู้สอนได้

5. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542: 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนในลักษณะนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้ความสำคัญทั้งกระบวนการและตัวเนื้อหาที่เรียน โดยที่ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ มีการค้นคว้าหาความรู้และสรุปสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการอำนวยความสะดวก เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ และเป็นแหล่งความรู้ โดยที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะมีการสื่อสารซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบในการเรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544: 6) ให้ความหมายการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า หมายถึง แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างสรรคความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน

ชนาพร ธิปกูล (2543: 50) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการคิด การค้นคว้า การทดลอง และการสรุปเป็นความรู้โดยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้วางแผน จัดการ ชี้แนะ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงหมายถึง การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541: 3-4) ได้นำเสนอดัชนีการเรียนการสอนที่เป็นตัวบ่งชี้ในส่วนของผู้เรียนไว้ดังนี้ (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542: 9)

1. นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. นักเรียนฝึกปฏิบัติ ค้นพบความถนัด และวิธีการของตนเอง
3. นักเรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยน เรียนรู้จากกลุ่ม

4. นักเรียนฝึกคิดอย่างหลากหลาย และสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจน และมีเหตุผล
5. นักเรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกัน
6. นักเรียนได้ฝึกค้น รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง
7. นักเรียนเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข
8. นักเรียนฝึกให้ตนเองมีวินัย และรับผิดชอบในการทำงาน
9. นักเรียนฝึกประเมินปรับปรุงตนเอง และยอมรับผู้อื่น ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ผู้เรียนและผู้สอนแบ่งกันทำหน้าที่ดังนี้ ผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยเลือกสิ่งที่ต้องการเรียน วางแผนการเรียน เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียน ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง และประเมินผลการเรียนรู้ของตน ผู้สอนมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยวางแผนเตรียมการจัดการ สังเกตชี้แนะ ให้คำปรึกษา และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนั้นแล้ว เคมเบอร์ (Kember, 1997 Cited in Hativa, 2000: 43) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอน (Teaching Approach) ที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาใช้ และจัดกลุ่มตามระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และเนื้อหา ได้ 5 ลักษณะ ที่ครอบคลุมตั้งแต่การเรียนการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง หรือเนื้อหาที่เป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered/Content Centered) จนถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือการเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง (Student Centered/Learning Centered) ดังนี้

1. ลักษณะบอกเล่าสารสนเทศ (Imparting Information) ผู้สอนเป็นผู้ส่งต่อสารสนเทศทั้งหมดโดยวิธีการบรรยาย ผู้สอนไม่ได้ให้ความสนใจในตัวผู้เรียน และมีความเห็นที่เปรียบเสมือนว่าผู้เรียนเป็นท่อ (Vessel) ที่รับความรู้ที่ถูกเทลงไป
2. ลักษณะถ่ายทอดความรู้ที่จัดโครงสร้างแล้ว (Transmitting Structured Knowledge) ลักษณะแบบนี้ยังคงมีความคล้ายคลึงกับแบบแรกให้เห็นผู้เรียนเป็นเสมือนท่อที่รับความรู้ที่เทลงไป แต่สิ่งที่แตกต่างคือ มีการให้ความสำคัญแก่การนำเสนอ โดยผู้สอนจะจัดโครงสร้างของเนื้อหาที่จะสอนให้เป็นระบบ ชัดเจน เข้าใจง่าย ซึ่งการนำเสนอในลักษณะนี้ จะเป็นการกระตุ้น

ให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากขึ้นได้ ผู้เรียนมีโอกาที่จะได้รับความรู้ที่กระชับมากกว่าการสอนลักษณะแรก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนก็ยังคงเป็นผู้รับความรู้ (Passive Receiver)

3. ลักษณะที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (Student Teacher Interaction) เป็นการสอนที่เจาะจงให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นการสอนที่เน้นความเข้าใจและการค้นพบความรู้ของผู้เรียน ผู้สอนทำการปรับการสอนแบบบรรยายให้มีกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น เช่น ให้มีการทดลอง ให้มีฝึกแก้ปัญหาในชั้นเรียน เป็นต้น

4. ลักษณะอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดความเข้าใจ (Facilitating Understanding) บทบาทหลักของผู้สอนคือ การช่วยให้ผู้เรียนได้เรียน (Helping the Student to Learn) ผู้สอนจะยอมรับผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความต้องการที่แตกต่างกัน มากกว่าที่จะมองว่าผู้เรียนก็คือผู้ฟังที่มีลักษณะเหมือนกันหมด

5. ลักษณะการสอนที่เปลี่ยนมโนคติ และพัฒนาสติปัญญา (Conceptual Change/ Intellectual Development) ผู้สอนจะสร้างสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะส่งเสริมและช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงมโนคติของตนเอง

6. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน และระเบียบวินัยในชั้นเรียน

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน เพื่อช่วยเสริมให้บรรยากาศการเรียนเป็นที่น่าสนใจ และจูงใจให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาในการปกครองชั้นเรียน และแก้ปัญหาเรื่องวินัยได้อีกด้วย (สุพิน บุญชูวงศ์, 2538: 124)

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ต้องคำนึงมิติของบรรยากาศให้ครบถ้วน ดังนี้

1. บรรยากาศทางวัตถุ ซึ่งเป็นลักษณะของสิ่งของต่างๆ ที่มีอยู่ในชั้นเรียน รวมถึงลักษณะการจัดวางหรือตำแหน่งที่อยู่ของสิ่งของเหล่านั้น เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และตัวอย่างประกอบการเรียน
2. บรรยากาศทางสังคม ซึ่งเป็นการจัดการได้อยู่ร่วมกันในรูปแบบต่างๆ คือ *บรรยากาศในชั้นเรียนแบบประชาธิปไตย* ที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รู้จักทำงานร่วมกัน รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง มีเหตุมีผล บรรยากาศของการเรียนแบบนี้ ผู้เรียนจะรู้สึกสบายใจ สามารถแสดงความคิดเห็นได้ *บรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นแบบสังคมหรือแบบเผด็จการ* บรรยากาศแบบนี้ผู้สอนจะเข้มงวด เป็นผู้บอกหรือผู้นำกิจกรรมทุกอย่าง ผู้เรียนจะไม่มีโอกาสคิด หรือทำอะไรตามที่ต้องการ บรรยากาศของการเรียนแบบนี้ นักเรียนจะขาดลักษณะการเป็นผู้นำ และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ *บรรยากาศในชั้นเรียนแบบตามสบาย* เป็นบรรยากาศที่ผู้สอนมุ่งสอนให้จบหลักสูตร โดยไม่สนใจว่าผู้เรียนจะสนใจเรียนหรือไม่ เข้าใจในสิ่งที่

สอนหรือไม่ บรรยายภาคการเรียนแบบนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียดอัด แต่ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร ชั้นเรียนไม่ค่อยเป็นระเบียบ ผู้สอนไม่สามารถควบคุมชั้นเรียนได้

3. บรรยายภาคทางวิชาการ เป็นการจัดชั้นเรียนที่มุ่งส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนอาจใช้สื่อการสอนหรืออุปกรณ์การสอนอื่นๆ มาประกอบ

นอกเหนือจากเรื่องบรรยายภาคในชั้นเรียนแล้ว เรื่องของระเบียบวินัยในชั้นเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเช่นกัน โดยระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับต่างๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม เช่น ระเบียบการลาป่วย ระเบียบการเข้าชั้นเรียน เป็นต้น สำหรับวินัย หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ อันเกิดจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความหมายของระเบียบและวินัยแล้ว ระเบียบวินัยจึงเป็นข้อบังคับที่ผู้สอนและหรือผู้เรียนบัญญัติขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนควบคุมประพฤติของตนเอง และเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้ใช้ควบคุมผู้เรียนเพื่อให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ (สุพิน บุญชูวงศ์, 2538: 135)

ประเภทของวินัยในชั้นเรียน สามารถจัดประเภทของวินัยในชั้นเรียนได้ 3 ลักษณะ คือ (จำเนียร ศิลปวานิช, 2538: 104; สุพิน บุญชูวงศ์, 2538: 135)

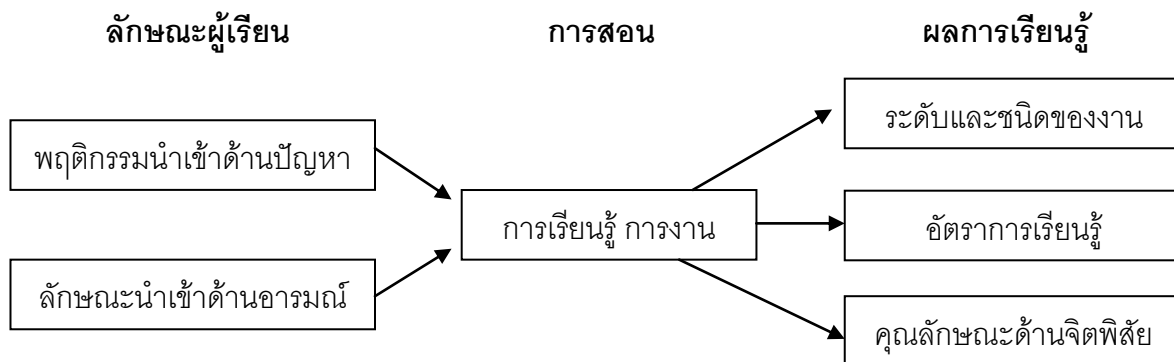
1. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร (Absolute Authority) คือ การรักษาวินัยโดยใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือ เหมาะสำหรับผู้เรียนที่เป็นเด็ก ผู้เรียนเป็นเหมือนเครื่องจักรที่ทำตามแบบแผนโดยไม่ต้องคิด ผู้เรียนทำดีเพราะกลัวถูกลงโทษ

2. วินัยที่ใช้เหตุผลส่วนตัว (Appeal to Personal Interest) ผู้สอนใช้ความรู้สึกร่วมตัวเป็นเกณฑ์ พยายามโน้มน้าวให้ผู้เรียนปฏิบัติตามโดยอาศัยความรู้สึกที่ผูกพันกัน หวานล่อมให้เกิดความเห็นใจ หรือสนใจเป็นการส่วนตัวแล้วปฏิบัติตาม ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการแบบหวานพีชแล้วหวังผล

3. วินัยที่ควบคุมโดยใช้ความรู้สึกรับผิดชอบต่อหมู่คณะเป็นเกณฑ์ (Control Through Group Responsibility) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ความคิดร่วมกัน ปกครองกันเอง ปรีกษาหารือกัน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามความสนใจของแต่ละคน ผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาแนะแนวทาง

7. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลของการเรียนรู้และการพัฒนานิสิตนักศึกษา

บลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน เพ็ญพิมล ลีโนทัย, 2542: 53) เสนอทฤษฎีของการเรียนรู้ (A Theory of School Learning) ว่ามีโครงสร้างหลัก 3 ประการ คือ ลักษณะผู้เรียน การสอน และผลของการเรียนรู้ ลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมนำเข้าด้านปัญญา (Cognitive Entry Behavior) และลักษณะนำเข้าด้านจิตใจ (Affective Entry Characteristics) การสอน คือ การเรียนรู้และงาน ผลของการเรียนรู้คือ ระดับและชนิดของผลสัมฤทธิ์ อัตราการเรียนรู้ และคุณลักษณะด้านจิตพิสัย โดยแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 รูปแบบความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ อัตราการเรียนรู้และคุณลักษณะด้านจิตพิสัย
(Bloom, 1976 อ้างถึงใน เพ็ญพิมล ลีโนทัย, 2542: 53)

เทเรนซินี สปริงเกอร์ พาสคาเรลลา และนอรา (Terenzini, Springer, Pascarella and Nora, 1995) ทำการประเมินอิทธิพลของกิจกรรมทางวิชาการและประสบการณ์นอกชั้นเรียนที่มีต่อความสนใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรด้านหลักสูตรที่เรียน ประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนที่รวมถึงความสัมพันธ์กับอาจารย์ในชั้นเรียน และประสบการณ์นอกชั้นเรียน ที่มีต่อทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษา

โมเดลสมมติฐานที่ศึกษาประกอบด้วยตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา รูปแบบของวิชาและหลักสูตรที่เรียน ประสบการณ์ภายในชั้นเรียน และประสบการณ์นอกชั้นเรียน โดยมีตัวแปรตามคือ ความอยากรู้อยากเห็นหรือความสนใจในทางสติปัญญา (Intellectual Curiosity or Intellectual Orientations) ที่วัดจากความสนใจที่มีต่อการเรียนรู้ทางวิชาการ (Interest in Academic Learning) และค่านิยมภายในที่มีต่อการเรียนรู้ (Intrinsic Value of Learning)

ประชากรที่ศึกษาคือ นักศึกษาจำนวน 4,500 คน ที่ลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ 6 หน่วยกิตในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 1991 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจำนวนทั้งสิ้น 810 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบวัดทักษะการอ่าน การเขียนคณิตศาสตร์ เหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบสอบถามข้อมูลภูมิหลังและแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ และแบบวัดประสบการณ์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า มีผลกระทบร่วมระหว่างประสบการณ์ในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมีอิทธิพลต่อพัฒนาการเบื้องต้นต่อความสนใจใน

ทางสติปัญญา โดยตัวแปรประสบการณ์ในชั้นเรียนนั้นมีผลต่อความสนใจในการเรียนรู้ทางวิชาการมากกว่าประสบการณ์นอกชั้นเรียน ประสบการณ์นอกชั้นเรียนมีผลต่อค่านิยมภายในต่อการเรียนรู้มากกว่าประสบการณ์ในชั้นเรียน องค์ประกอบ 2 ตัวในตัวแปรประสบการณ์ในชั้นเรียน คือ การเรียนรู้ในวิชา และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการศึกษามีผลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสนใจในการเรียนรู้ทางวิชาการ แต่พบว่าจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่เป็นประสบการณ์นอกชั้นเรียนนั้นมีผลทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสนใจในการเรียนรู้ทางวิชาการ โดยที่ประสบการณ์ในชั้นเรียนเรื่องการเรียนรู้ในวิชานั้น มีผลต่อความสนใจในการเรียนรู้ทางวิชาการมากที่สุด สำหรับตัวแปรที่มีผลต่อค่านิยมภายในที่มีต่อการเรียนรู้นั้น ตัวแปรประสบการณ์ในชั้นเรียนเรื่องประสบการณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์มีผลต่อค่านิยมที่เกิดขึ้นมากที่สุด สำหรับตัวแปรลักษณะภูมิหลังของนักเรียนนั้นมีผลต่อความสนใจในการเรียนรู้ทางวิชาการน้อยมาก

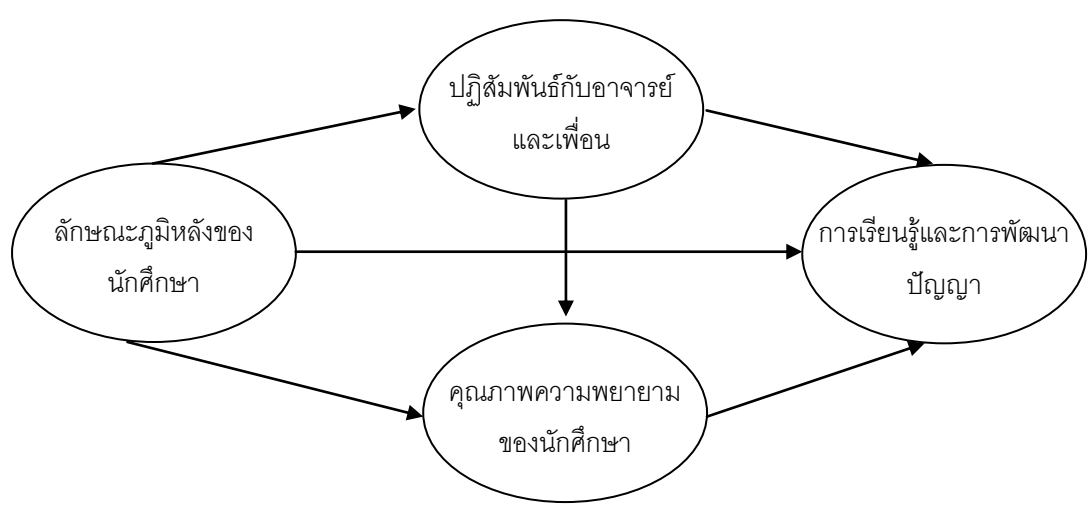
งานวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ที่พบว่า ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาภายหลังจากที่ได้เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษามากกว่าคุณลักษณะที่ติดตัวนักศึกษามาก่อนเข้ามาหาวิทยาลัย ประสบการณ์ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนนั้น นอกจากมีผลโดยตรงต่อความกระตือรือร้นทางสติปัญญาแล้ว ยังมีอิทธิพลร่วมกัน (Joint Effect) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย ซึ่งถือได้ว่าการศึกษาคั้งนี้เป็นงานวิจัยชิ้นแรกที่สนับสนุนความเชื่อที่ว่าผลของสถานศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ของนักศึกษานั้นมีลักษณะเป็นองค์รวม (Holistic) โดยการเรียนรู้ของนักศึกษานั้นเกิดจากอิทธิพลร่วมกันของประสบการณ์ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

แฟรงคลิน (Franklin, 1995 อ้างถึงใน เพ็ญพิมล ลิโนมัย, 2542: 60) ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการด้านสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 2,165 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร คือ ตัวแปรลักษณะภูมิหลังของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษา ความคาดหวังในผลสำเร็จ และความถนัดในการเรียน ตัวแปรโครงสร้างและลักษณะองค์กร ซึ่งประกอบด้วย สังกัดของสถาบัน ชนิดของสถาบัน และการเลือกสถาบัน ตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบัน ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และคุณภาพความพยายามของนักศึกษา โดยมีตัวแปรตาม 2 ตัวแปร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรับรู้ของนักศึกษาด้านพัฒนาการทางปัญญา ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ทั่วไป ทักษะการวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ความรู้สาขาวิชาเอก ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเชื่อมั่นในความสามารถทางวิชาการ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะภูมิหลังของนักศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผ่าน ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ ตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบัน และคุณภาพความพยายามของนักศึกษา
2. ลักษณะองค์กรของสถาบันและสภาพแวดล้อมของสถาบันไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีเพียงอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรปฏิสัมพันธ์ และสภาพแวดล้อมของสถาบัน
3. ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อนนักศึกษา มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการทางด้านสติปัญญา โดยมีผลทางอ้อมผ่านตัวแปรคุณภาพความพยายามของนักศึกษา
4. สภาพแวดล้อมของสถาบันมีผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของนักศึกษา ความแตกต่างของสถาบันมีผลทางอ้อมต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาเพียงเล็กน้อย

สรุปข้อค้นพบของแฟรงคลินได้ว่า ตัวแปรแฝงที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา คือ ลักษณะภูมิหลังของนักศึกษา ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อนนักศึกษา และคุณภาพความพยายามของนักศึกษาที่แสดงถึงปริมาณการเข้าร่วมในการศึกษาและเรียนรู้ทางวิชาการ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ตัวแปรแฝงที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา

(Franklin, 1995 อ้างถึงใน เพ็ญพิมล ลีโนมัย, 2542: 60)

8. แนวคิดเรื่องการวัด การประเมินผล และการตีค่า

1. การวัด (Measurement)

การวัด (Measurement) หมายถึง กระบวนการบอกปริมาณ หรือคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นตัวเลข หรือ สัญลักษณ์ใดๆ ที่ตกลงกันไว้แล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัด และวัตถุประสงค์ของการวัด (กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์, 2536: 6) โดยมีขั้นตอนในการวัดดังนี้ กำหนดว่าจะวัดสิ่งใด จะวัดปริมาณหรือคุณภาพ กำหนดวิธีการว่าจะวัดอย่างไร และกำหนดกระบวนการวัดในแต่ละขั้นตอน และวิธีการบันทึกผล

2. การประเมินผล (Evaluation)

การประเมิน หมายถึง การตัดสินใจโดยอิงข้อมูลจากการวัดเทียบกับเกณฑ์ เน้นเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน ยุติธรรม และเปิดเผย (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2543: 37)

สำหรับแนวทางในการจัดการศึกษา สามารถให้ความหมายของการประเมินผล การศึกษาไว้ว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบอย่างมีระบบว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเพียงใด (กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์, 2536: 16)

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน เนื่องจากการประเมินต้องนำผลที่ได้จากการวัดมาทำการตัดสินใจโดยการเทียบกับเกณฑ์

ตัวอย่างเกี่ยวกับการประเมินผลของครูที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ทั้งนี้ วอคเคอร์ดีน (Walkerdine, 1990 cited in Paechter, 1999) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนในชั้นเรียนนั้น ผู้สอนได้เน้นและแสดงให้เห็นว่าให้ความสำคัญกับความขยันขันแข็ง และความเอาใจใส่ในการทำงาน แต่ในการประเมินนั้น ผู้สอนประเมินโดยเน้นความสำเร็จของงาน โดยไม่ได้ประเมินถึงความทุ่มเทที่ผู้เรียนมีให้ต่องาน ซึ่งบางคนโดยธรรมชาติแล้ว ไม่มีความถนัด หรือความสามารถในเรื่องที่ทำและได้ใช้ความพยายามในการทำงานอย่างหนักแล้ว แต่ความสำเร็จของงานอาจไม่สูงเท่าไรนัก คนกลุ่มนี้อาจจะเรียนรู้ว่าเป็นการดีกว่าถ้าจะหาวิธีการทำงานให้ลุล่วง โดยที่ไม่ต้องทำงานหนัก

3. การตีค่า (Assessment)

ปัจจุบันการประเมินผลการเรียนนั้น มีการใช้วิธีที่เรียกว่า การตีค่าที่แท้จริงกันมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาถึงวิธีการประเมินในครั้งนี้ จะต้องศึกษาถึงการตีค่าที่แท้จริงด้วยความหมายของการตีค่า (อุทุมพร จามรมาน, 2540: 5) หมายถึง การกำหนดเกณฑ์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative or Descriptive) แล้วระบุตัวเลขเพื่อการตัดสินใจ เช่น 4 คือ ดีเลิศ 3 คือ ดี 2 คือ ผ่าน 1 คือ ลองใหม่ และการตีค่าที่แท้จริง (อุทุมพร จามรมาน, 2540: 3) หมายถึง การวัดและประเมินกระบวนการทำงานของสมอง และจิตใจของผู้เรียน อย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เขาทำ โดยพยายามตอบคำถามว่า เขาทำอย่างไร และทำไมจึงทำอย่างนั้น จึงจะเป็นการช่วยให้ผู้สอนช่วยพัฒนาการเรียนของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน การตีค่าที่แท้จริงนี้ถือได้ว่าเป็นการ

เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากเดิมที่เป็นเพียงผู้ทำแบบทดสอบเป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมประเมิน (ปทีป เมธาคณวุฒิก, 2543: 39)

ตัวอย่างเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการตีค่าที่แท้จริง เช่น บันทึกลับสั้นๆ เชิงวิเคราะห์ เพื่อรวมหลักฐานในการดำเนินงาน การสำรวจความคิดเห็นในชั้นเรียน รายงานสรุปสาระสำคัญ วิเคราะห์สิ่งที่เรียนรู้ แบบประเมินการทำงานกลุ่ม แบบบันทึกลับสั้น การประเมินตนเอง ผู้เรียนออกข้อสอบเอง และการเล่นละครล้อเลียน

ตอนที่ 6 ทฤษฎี ที่มาของทฤษฎี และโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

(LISREL Model)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL Model)

ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ทฤษฎีและที่มาของทฤษฎี โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL Model) ข้อตกลงเบื้องต้นของโมเดลลิสเรล และขั้นตอนการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ดังนี้

6.1 ทฤษฎีและที่มาของทฤษฎี

การให้ความหมายของทฤษฎีนั้นจะขึ้นกับรากฐานของการคิด (Concept Assumption) ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปความหมายของทฤษฎีได้ดังนี้ (นเรศน์ วงศ์สุวรรณ และดิษฐรัตน์ อมรวิวัฒน์, 2542)

1. ทฤษฎี คือ คำบรรยาย (Description) เหตุการณ์ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สามารถที่จะพัฒนาไปสู่การอธิบาย (Explanation) เหตุการณ์นั้นๆ ได้
2. ทฤษฎี คือ ชุดของข้อเสนอ (A Set of Proposition) ที่เป็นการรวมความคิดที่เป็นนามธรรมต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ
3. ทฤษฎี คือ ชุดของการสร้าง (A Set of Construct) ที่มีรากฐาน หรือแนวคิดมาจากสมมติฐานต่างๆ ที่ปรากฏขึ้น โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบ และผลที่ได้นั้นสามารถนำไปใช้ในการทำนายเหตุการณ์ได้

นอกจากนั้นแล้ว นเรศน์ วงศ์สุวรรณ และ ดิษฐรัตน์ อมรวิวัฒน์ (2542) ยังได้จำแนกทฤษฎีออกเป็นทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ และทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ โดยให้ความหมายดังนี้

ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ คือ คำอธิบายตามหลักเหตุผล แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ของสิ่งนั้น หรือเรื่องนั้น อย่างมีระบบจนสามารถพยากรณ์สิ่งนั้นในอนาคตได้

ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ คือ คำอธิบายปรากฏการณ์สังคมอย่างใดอย่างหนึ่งตามหลักเหตุผล โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของปรากฏการณ์ทางสังคมนั้น จนสามารถที่จะพยากรณ์ปรากฏการณ์สังคมในอนาคตได้

เรโนลด์ส (Reynolds, 1971: 83) ได้จัดประเภทของทฤษฎีซึ่งเป็นชุดของข้อความ (Statements) ตามลักษณะวิธีการจัดการรวบรวมข้อความ (Statements) ต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นทฤษฎีได้ 3 ประเภท คือ

1. ทฤษฎีที่เป็นชุดของกฎ (Set of Law) โดยกฎนั้นเป็นข้อความที่แสดงถึงความคิดต่างๆ (Concepts) ที่เป็นจริงสมบูรณ์ (Absolute Truth) และสามารถตั้งนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) เพื่อที่จะทำการวัดหรือชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนในสถานการณ์จริง (Concrete Situation) ทฤษฎีลักษณะนี้สามารถที่จะใช้ในการจัดกลุ่มแยกประเภทของปรากฏการณ์ หรือเหตุการณ์ต่างๆ (Typology) ใช้ในการอธิบาย (Explanation) และทำนายได้ (Prediction) สำหรับการนำไปใช้เพื่อการควบคุมนั้นอาจทำได้ในกรณีที่มีการกำหนดกฎเกณฑ์เหล่านั้นอย่างละเอียดรอบคอบและแม่นยำแน่นอน แต่ไม่สามารถใช้ในการสร้างความเข้าใจ (Sense of Understanding) ในเหตุการณ์เหล่านั้นได้

2. ทฤษฎีเชิงสัจพจน์ (Axiomatic Theory) ประกอบด้วยชุดของข้อความสัจพจน์ (Axiom) และ ข้อเสนอ (Proposition) ที่แต่ละข้อความนั้นเป็นอิสระต่อกัน โดยข้อความที่เป็นสัจพจน์นั้น เป็นข้อความที่แสดงถึงการได้รับการยอมรับว่าเป็นจริงโดยไม่ต้องพิสูจน์ สำหรับข้อเสนอนั้นเป็นข้อความที่พัฒนามาจากสัจพจน์หลายๆ สัจพจน์อีกทีหนึ่ง นักวิทยาศาสตร์บางท่านเสนอว่า ทฤษฎีลักษณะนี้น่าจะเป็นลักษณะเดียวกันกับทฤษฎีที่เป็นชุดของกฎ แต่ก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเท่าใดนัก โดยทั่วไปแล้วจะพบทฤษฎีลักษณะนี้ในปรากฏการณ์ทางสังคมได้น้อยมาก แต่สำหรับทฤษฎีทางคณิตศาสตร์โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นทฤษฎีลักษณะนี้ ทฤษฎีเชิงสัจพจน์นี้สามารถที่จะนำไปใช้ในการจัดกลุ่ม การอธิบาย และการทำนายปรากฏการณ์ได้ แต่ก็ยังไม่สามารถสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์นั้นๆ ได้

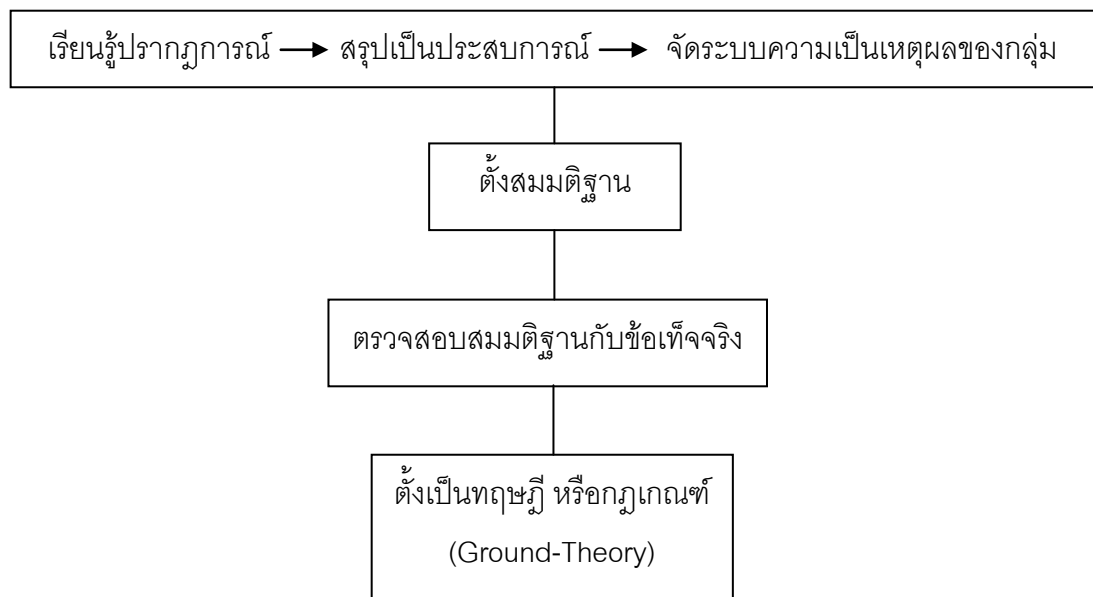
3. ทฤษฎีที่เป็นกระบวนการเชิงสาเหตุ (Causal Process Theory) ประกอบด้วยข้อความเชิงทฤษฎีที่สามารถตั้งนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) เพื่อที่จะทำการวัดหรือชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนในสถานการณ์จริง (Concrete Situation) โดยข้อความเหล่านั้นได้แสดงถึงความสัมพันธ์กันในเชิงสาเหตุที่ชี้ให้เห็นถึงผลที่เกิดจากตัวแปรอิสระ 1 ตัว หรือมากกว่าที่มีต่อตัวแปรตาม 1 ตัว หรือมากกว่า ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่พบในสังคมส่วนใหญ่นั้น มักจะอธิบายได้ด้วยทฤษฎีลักษณะนี้ โดยที่สามารถจะนำทฤษฎีลักษณะนี้ไปใช้ในการจัดกลุ่ม การอธิบาย การทำนาย และสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้

จากความหมายของทฤษฎีตามที่กล่าวถึงโดย นเรศน์ วงศ์สุวรรณ และดิษฐ์รัตน์ อมรวิวัฒน์ (2542) และประเภทของทฤษฎีที่เสนอโดย เรโนลด์ส (Reynolds, P.D., 1971: 83) นั้น จะสังเกตได้ว่า ทฤษฎีมีระดับของความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะมีระดับของความเป็นนามธรรมในขั้นระดับในเชิงทฤษฎี (Theoretical Level) ที่แสดงถึงความเป็นชุดของข้อความเชิง

ทฤษฎีที่กล่าวโดยทั่วไปไม่ได้ระบุถึงสถานการณ์หรือสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งอย่างชัดเจน เพียงพอที่จะตรวจสอบถึงความมีอยู่จริงของข้อความนั้นได้ สำหรับในกรณีที่มีการให้นิยามเชิงปฏิบัติการที่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำการตรวจสอบได้ ระดับชั้นของความเป็นนามธรรมก็จะเปลี่ยนจากระดับแนวคิดเชิงทฤษฎีมาเป็นระดับชั้นปฏิบัติการ (Operational Level) โดยในแต่ละทฤษฎีนั้น และหากมีการแทนที่นิยามเชิงปฏิบัติการด้วยข้อค้นพบ หรือคำบรรยายที่จำเพาะเจาะจงกับเหตุการณ์ที่เป็นจริงแล้ว ระดับของความเป็นนามธรรมก็จะเปลี่ยนเป็นระดับความเป็นรูปธรรม (Concrete Level) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทฤษฎีที่เป็นกระบวนการเชิงสาเหตุนั้น มีระดับของความเป็นนามธรรมได้ 2 ระดับคือ ระดับชั้นปฏิบัติการ ในกรณีที่ยังไม่มีข้อค้นพบ แต่จะเปลี่ยนเป็นระดับรูปธรรมทันทีที่แทนที่ด้วยข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจริง

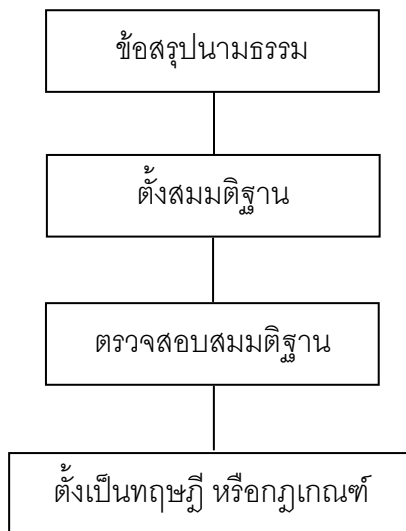
การกำหนดแนวทางที่จะศึกษาที่มาของทฤษฎีนั้น มีกระบวนการของการเกิดเป็นทฤษฎีได้ 2 แนวทาง ได้แก่ (นเรศน์ วงศ์สุวรรณ และดิษฐ์รัตน์ อมรวิทวัส, 2542)

1. ทฤษฎีที่ได้มาจากกระบวนการอุปนัย (Inductive) คือ การกำหนดที่มาของทฤษฎีโดยไม่ยึดติดกับทฤษฎีเดิม แต่เป็นสร้างทฤษฎีใหม่ให้เหมาะสมกับสังคมที่กำลังศึกษา หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการสรุปจากรูปธรรมไปสู่นามธรรม

ภาพที่ 2.3 ทฤษฎีที่ได้มาจากกระบวนการอุปนัย (Inductive)

2. ทฤษฎีที่มาจากกระบวนการนิรนัย (Deductive) คือ การกำหนดที่มาของทฤษฎี โดยใช้ทฤษฎีเดิมเป็นพื้นฐานในการสร้างทฤษฎีใหม่ เป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธทฤษฎีเดิม หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการสรุปจากนามธรรมไปสู่รูปธรรม

ภาพที่ 2.4 ทฤษฎีที่ได้มาจากกระบวนการนิรนัย (Deductive)

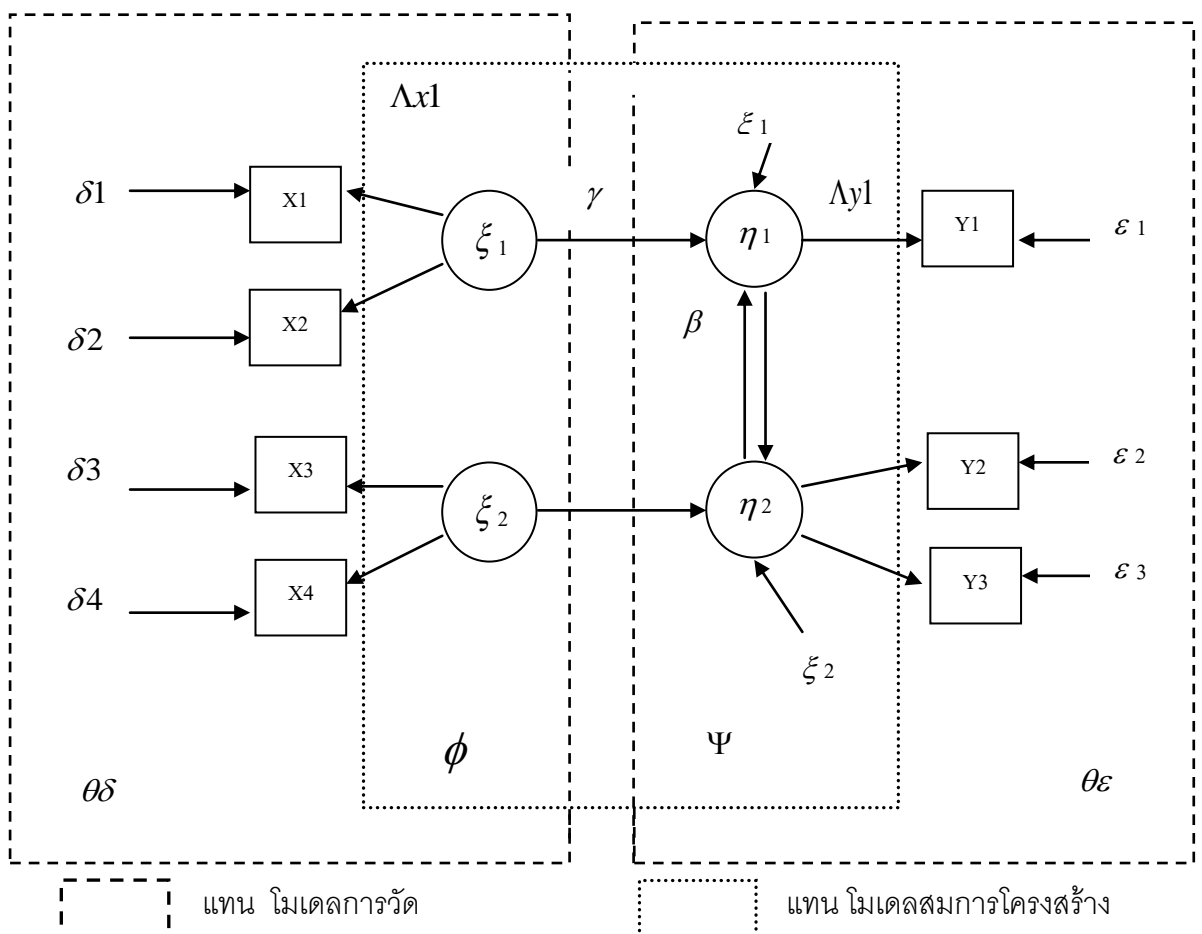
6.2 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL Model)

ลิสเรล (LISREL) มีความหมายได้ 3 นัย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2538 อ้างถึงใน เพ็ญพิมล ลิโนทัย, 2542: 81) โดยนัยแรก หมายถึง โมเดลแสดงความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างตัวแปร ทั้งตัวแปรสังเกตได้และตัวแปรแฝงซึ่งอาจเรียกว่า โมเดลโครงสร้างแสดงสาเหตุ (Causal Structural Model) ความหมายนัยที่สอง หมายถึง ภาษาลิสเรลที่ใช้ในการเขียนคำสั่งสำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ส่วนความหมายนัยที่สาม หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ซึ่งเป็นบูรณาการของการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) และการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Parameter Estimation)

การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลเป็นวิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างกว้างขวางครอบคลุมวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเกือบทุกรูปแบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล การวิเคราะห์อิทธิพล การวิเคราะห์โมเดลที่มีตัวบ่งชี้หลายตัว และการวิเคราะห์อื่นๆ อีกหลายแบบ ซึ่งการวิเคราะห์ที่ใช้โมเดลลิสเรลนั้น จะต้องสร้างโมเดลลิสเรลตามทฤษฎีขึ้นเป็นสมมติฐานในการวิจัยก่อน โดยตั้งสมมติฐานหลักว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้อง

กับโมเดลลิสเรล และตั้งสมมติฐานเลือกว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่สอดคล้องกับโมเดลลิสเรล เมื่อมีโมเดลที่เป็นสมมติฐานการวิจัยแล้ว การดำเนินงานต่อไปอีก 6 ขั้นตอน มีดังนี้ การกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดล การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล การประมาณค่าพารามิเตอร์จากโมเดล การทดสอบเทียบความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลลิสเรล เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล การปรับโมเดล และการแปรผล (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 23)

โมเดลลิสเรลประกอบด้วยโมเดลสำคัญ 2 โมเดล คือ โมเดลการวัด (Measurement Model) และโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) โมเดลการวัดอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) และตัวแปรแฝง (Latent Variable) โมเดลการวัดโดยทั่วไปมี 2 โมเดลคือ โมเดลการวัดตัวแปรแฝงภายนอก และโมเดลการวัดตัวแปรแฝงภายใน โมเดลการวัดจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องความคลาดเคลื่อนในการวัดประมาณค่าของตัวแปรแฝงโดยการใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ส่วนโมเดลสมการโครงสร้างอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงด้วยกันในโมเดลการวิจัย ใช้หลักการประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดลด้วยการวิเคราะห์เป็นภาพรวมตามหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ และการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลไปพร้อมๆ กัน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และรายงานดัชนีความสอดคล้อง

ภาพที่ 2.5 โมเดลใหญ่ในโปรแกรมลิสเรล (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 26)

รายละเอียดของสัญลักษณ์ต่างๆ ในภาพที่ 2.1 มีดังนี้

ξ	(Xi)	แทน	เวกเตอร์ตัวแปรภายนอกแฝง K
η	(Eta)	แทน	เวกเตอร์ตัวแปรภายในแฝง E
x	(Eks)	แทน	เวกเตอร์ตัวแปรภายนอกแฝงสังเกตได้ x
y	(Wi)	แทน	เวกเตอร์ตัวแปรภายในแฝงสังเกตได้ y
δ	(Delta)	แทน	เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อนบน x หรือ เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อน d ในการวัดตัวแปร x
ϵ	(Epsilon)	แทน	เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อนบน y หรือ เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อน e ในการวัดตัวแปร y
ζ	(Zeta)	แทน	เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อนบน η หรือ เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อน z ของตัวแปรภายในแฝง E

โมเดลลิสเรลประกอบด้วยเมทริกซ์พารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุหรือเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอย (Causal Effect or Regression Coefficient Matrix) รวม 4 เมทริกซ์ และเมทริกซ์พารามิเตอร์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วม (Variance – Covariance Matrix) 4 เมทริกซ์ ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นอักษรกรีก คำอ่าน ตัวย่อภาษาอังกฤษ และความหมายดังนี้

Λ_x	(Lambda – x)	=	LX	แทน	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบของ K บน x
Λ_y	(Lambda – y)	=	LX	แทน	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบของ E บน y
γ	(Gamma)	=	GA	แทน	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างตัวแปร K กับ E หรือ อิทธิพลทางตรงจาก K ไป E
β	(Beta)	=	BE	แทน	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างตัวแปร E หรืออิทธิพลทางตรงจาก E ไป E
ϕ	(Phi)	=	PH	แทน	เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฝง
ψ	(Psi)	=	PS	แทน	เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อน

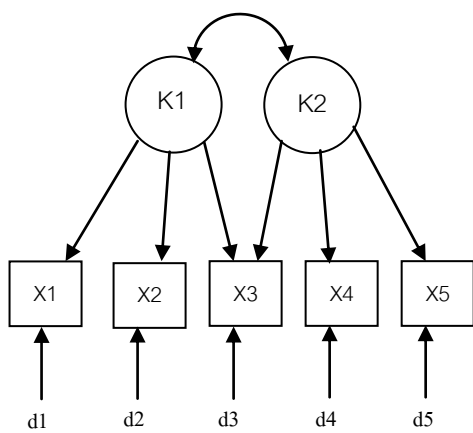
$\theta\delta$ (Theta-delta) = TD แทน เมทริกซ์ความแปรปรวน
ความแปรปรวนร่วมระหว่างความ
คลาดเคลื่อน d

$\theta\epsilon$ (Theta-epsilon) = TE แทน เมทริกซ์ความแปรปรวน
ความแปรปรวนร่วมระหว่างความ
คลาดเคลื่อน e

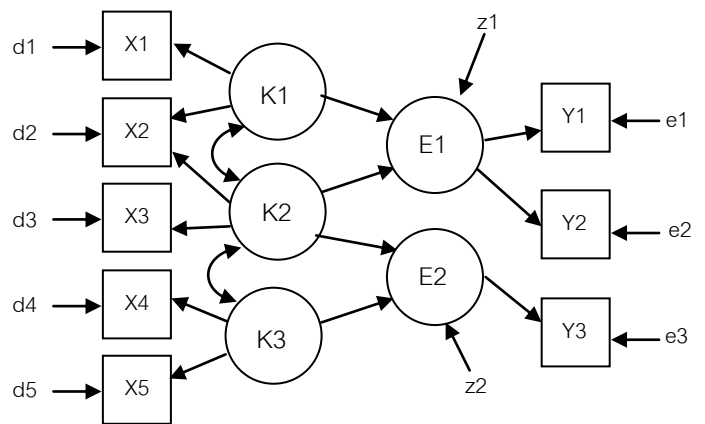
ลักษณะของเมทริกซ์พารามิเตอร์ทั้ง 8 เมทริกซ์นี้ จะเปลี่ยนแปลงไปตามโครงสร้างความสัมพันธ์ของโมเดลการวิจัย

จากโมเดลใหญ่ที่แสดงนี้ อาจไม่จำเป็นที่จะต้องใช้โมเดลใหญ่นี้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพราะการวิจัยแต่ละครั้งอาจ不会有ตัวแปรครบทุกชนิด โมเดลการวิจัยอาจเป็นเพียงส่วนย่อยของโมเดลใหญ่ เรียกว่า โมเดลย่อย (Sub Model) ซึ่งจะทำให้มีเมทริกซ์พารามิเตอร์ไม่ครบทั้ง 8 เมทริกซ์ก็ได้ ลักษณะโมเดลย่อยมี 3 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มก็ยังมีโมเดลอีกหลายแบบ ดังนี้

1. โมเดลการวัดและโมเดลสำหรับการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Measurement Model and Confirmatory Factor Analysis Models) เช่น โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
2. โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ (Causal Structural Models) เช่น โมเดลลิสเรลเต็มรูป
3. โมเดลไม่มีตัวแปรภายนอกสังเกตได้ เช่น โมเดลวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง (Second Order Factor Analysis)

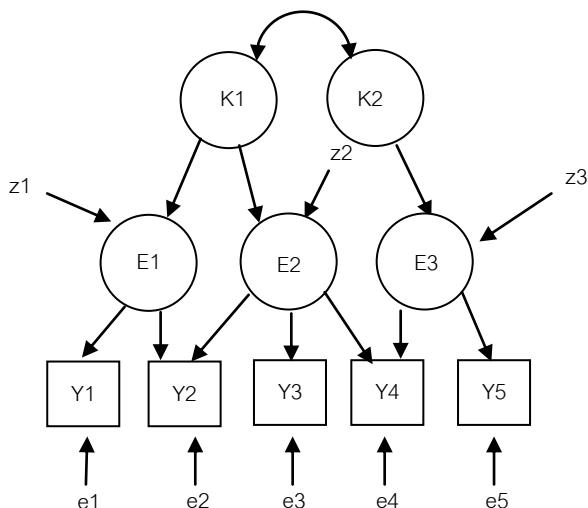

(ก) โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

(ข) โมเดลลิสเรล

ภาพที่ 2.6 ตัวอย่างโมเดลย่อยในโปรแกรมลิสเรล ก-ข (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 38, 41, 44)

(ค) โมเดลการวิเคราะห์หึ่งค์ประกอบอันดับที่ 2

ภาพที่ 2.7 ตัวอย่างโมเดลย่อยในโปรแกรมลิสเรล ค (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 38, 41, 44)

6.3 ข้อตกลงเบื้องต้นของโมเดลลิสเรล

การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลมีข้อตกลงเบื้องต้น 4 ประการ ดังนี้ **ประการแรก** ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดภายในโมเดลเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear) แบบบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationships) **ประการที่สอง** ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรทั้งตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายใน รวมทั้งความคลาดเคลื่อนต้องเป็นการแจกแจงแบบปกติและความคลาดเคลื่อนต่างๆ ต้องมีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์ **ประการที่สาม** ลักษณะความเป็นอิสระต่อกันระหว่างตัวแปรกับความคลาดเคลื่อนแบ่งออกเป็นความอิสระระหว่างความคลาดเคลื่อนกับตัวแปรแฝงและความเป็นอิสระระหว่างความคลาดเคลื่อนด้วยกันเอง และ**ประการสุดท้าย** กรณีการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีการวัดมากกว่า 2 ครั้งการวัดตัวแปรต้องไม่ได้รับอิทธิพลจากช่วงเวลาเหลือมระหว่างการวัด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

จากข้อตกลงเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าโมเดลลิสเรลนั้นมีการผ่อนคลายข้อตกลงของการวิเคราะห์การถดถอยและการวิเคราะห์อิทธิพลมากกว่าในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบดั้งเดิมเป็นอย่างมาก จากการศึกษาพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยวิธีการวิเคราะห์แบบดั้งเดิม (Classical Causal Model) กับโมเดลลิสเรล (Lisrel Model) มีคุณสมบัติบางประการที่เหมือนและแตกต่างกัน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบลักษณะของการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบดั้งเดิมกับโมเดลลิสเรล

การวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบดั้งเดิม	การวิเคราะห์เชิงสาเหตุด้วยโมเดลลิสเรล
จุดเหมือน	
1. ความคลาดเคลื่อนที่มีค่าเป็นศูนย์และมีการกระจายคงที่	1. ความคลาดเคลื่อนที่มีค่าเป็นศูนย์และมีการกระจายคงที่
2. ความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อนกับตัวแปรสังเกตได้ มีค่าเป็นศูนย์	2. ความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อนกับตัวแปรสังเกตได้ มีค่าเป็นศูนย์
จุดต่าง	
1. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ทางเดียวแบบเส้นเชิงบวก (Linear Additive)	1. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ทางเดียวหรือสองทางแบบ
2. ความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อนมีค่าเป็นศูนย์	2. ความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อนมีค่าไม่เป็นศูนย์
3. ตัวแปรไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัด	3. ตัวแปรมีความคลาดเคลื่อนในการวัด
4. ในโมเดลมีเฉพาะตัวแปรที่สังเกตได้	4. ในโมเดลมีทั้งตัวแปรสังเกตได้และตัวแปรแฝง
5. ค่าวัดของตัวแปรอยู่ในระดับอันตรภาค	5. ค่าวัดของตัวแปรอยู่ในระดับตั้งแต่นามบัญญัติทั่วไป
6. วิเคราะห์ตามหลักการวิเคราะห์สาเหตุ (Path Analysis)	6. วิเคราะห์ตามหลักการวิเคราะห์สาเหตุ (Path Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)
7. ต้องแยกคำนวณดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit)	7. คำนวณดัชนีวัดความกลมกลืนในกระบวนการวิเคราะห์
8. การประมาณค่าใช้การประมาณค่าพารามิเตอร์กำลังสองน้อยที่สุด	8. การประมาณค่าใช้การประมาณค่าพารามิเตอร์หลายแบบ เช่น วิธีการกำลังสองน้อยที่สุด วิธีไลค์ลิสต์สูงสุด

จากตารางที่ 2.1 โมเดลลิสเรลมีลักษณะเด่นที่ทำให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องและมีความเชื่อถือ 4 ประการ ดังนี้ **ประการแรก** หลักการในการวิเคราะห์โมเดลเป็นหลักการที่ตรงตามวิธีวิทยาการวิจัย คือ นักวิจัยได้มีการสร้างสมมติฐานในการวิจัยในรูปแบบของความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์โมเดลลิสเรลโดยการตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์กลมกลืนกับโมเดลที่พัฒนาขึ้น **ประการที่สอง** ลิสเรลเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุได้ทั้งการวิจัยที่เป็นการวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยที่ไม่ใช่การทดลองโดย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีความถูกต้องมากกว่าการวิเคราะห์แบบดั้งเดิม เนื่องจากโมเดลมีการรวมตัวแปรแฝงและมีการรวมข้อตกลงเบื้องต้นหลายประการซึ่งทำให้ข้อมูลสอดคล้องกับข้อตกลงทางสถิติได้ดีขึ้น **ประการที่สาม** เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโมเดลอิสระเหล่านั้นครอบคลุมเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นสูงเกือบทุกประเภทไม่ว่าจะเป็น การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล การวิเคราะห์อิทธิพล รวมทั้งการวิเคราะห์โมเดลการวัดแบบต่างๆ และ**ประการสุดท้าย**การวิเคราะห์โมเดลอิสระสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบทฤษฎีที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาทั้งในด้านการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและการตรวจสอบความตรงของโมเดล โดยสามารถพิจารณาได้จากดัชนีที่โปรแกรมเสนอไว้ในผลการวิเคราะห์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

6.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์โมเดลอิสระ

กระบวนการสร้างโมเดลโดยทั่วไป ขั้นตอนแรกจะเป็นการสร้างโมเดลที่ได้มาจากการทบทวนเอกสารรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่อจากนั้นจะเป็นการตรวจสอบโมเดลที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลในสภาพจริงหรือไม่ ในขั้นนี้หากเลือกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมอิสระ ประกอบด้วยขั้นตอนการวิเคราะห์ 6 ขั้นตอน ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

ขั้นที่หนึ่ง การกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดล (Specification of The Model)

ขั้นที่สอง การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล (Identification of The Model)

ขั้นที่สาม การประมาณค่าพารามิเตอร์จากโมเดล (Parameter Estimation Form The Model)

ขั้นที่สี่ การตรวจสอบความตรงของโมเดล (Validation of The Model)

ขั้นที่ห้า การปรับโมเดล (Model Adjustment)

ขั้นที่หก การแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดล (Specification of The Model) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรมอิสระสิ่งสำคัญคือ การกำหนดค่าเมทริกซ์ทั้ง 8 เมทริกซ์ ให้สอดคล้องกับโมเดลการวิจัย เพื่อความสะดวกในการเขียนคำสั่งให้โปรแกรมอิสระประมาณค่าพารามิเตอร์ พารามิเตอร์ในโมเดลอิสระสามารถกำหนดค่าเมทริกซ์ได้ 3 แบบดังนี้

1. พารามิเตอร์กำหนด (Fixed Parameters: FI) หมายถึง พารามิเตอร์ในโมเดลการวิจัยที่ไม่มีเส้นแสดงอิทธิพลระหว่างตัวแปร ซึ่งสามารถกำหนดค่าความสัมพันธ์ในเมทริกซ์ด้วยสัญลักษณ์ "0"

2. พารามิเตอร์บังคับ (Constrained Parameter: ST) หมายถึง พารามิเตอร์ในโมเดลการวิจัยที่มีเส้นแสดงอิทธิพลระหว่างตัวแปร และพารามิเตอร์ขนาดอิทธิพลตัวนั้นเป็นค่าที่ต้องมีการประมาณ แต่นักวิจัยมีเงื่อนไขที่ต้องกำหนดให้พารามิเตอร์บางตัวมีค่าเฉพาะคงที่ ซึ่งถ้าบังคับให้เป็นหนึ่ง ก็สามารถกำหนดค่าความสัมพันธ์ในเมทริกซ์ด้วยสัญลักษณ์ “1”

3. พารามิเตอร์อิสระ (Free Parameter: FR) พารามิเตอร์ในโมเดลการวิจัยที่ต้องการประมาณค่าและไม่ได้บังคับให้มีค่าเป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง ใช้สัญลักษณ์ “*”

การกำหนดลักษณะพารามิเตอร์ว่าเป็นพารามิเตอร์กำหนด พารามิเตอร์บังคับและพารามิเตอร์อิสระในเมทริกซ์ทั้ง 8 มีความสำคัญต่อโปรแกรมลิสเรลมาก ในการเขียนคำสั่ง นักวิจัยต้องกำหนดข้อมูลจำเพาะของพารามิเตอร์ที่เขียนในรูปเมทริกซ์ทั้ง 8 ด้วยว่ามีรูปแบบ (Form) และสถานะ (Mode) ของพารามิเตอร์เป็นแบบใด รูปแบบของเมทริกซ์ที่ใช้ในโปรแกรมลิสเรล มี 9 รูปแบบ ตามเมทริกซ์คณิตศาสตร์ทั่วไปดังนี้

1. เมทริกซ์ศูนย์ (Zero Matrix = ZE)
2. เมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix = ID)
3. เมทริกซ์เอกลักษณ์, ศูนย์ (Identity, Zero Matrix = IZ)
4. เมทริกซ์ศูนย์, เอกลักษณ์ (Zero , Identity Matrix = ZI)
5. เมทริกซ์แนวทแยง (Diagonal Matrix = DI)
6. เมทริกซ์สมมาตร (Symmetric Matrix = SY)
7. เมทริกซ์ใต้แนวทแยง (Subdiagonal Matrix =SD)
8. เมทริกซ์สมมาตรมาตรฐาน (Standardized Symmetric Matrix = ST)
9. เมทริกซ์เต็มรูป (Full Matrix = ID)

ขั้นตอนที่ 2 การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล (Identification of The Model)

การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวทำให้นักวิจัยทราบได้ล่วงหน้าว่า โมเดลนั้นสามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้หรือไม่โดยไม่ต้องวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลซึ่งใช้เวลาในการวิเคราะห์มากกว่าโปรแกรมทั่วไป เงื่อนไขในการกำหนดความเป็นไปได้ค่าเดียวที่ต้องพิจารณามี 3 ประเภทดังนี้

1. เงื่อนไขจำเป็น (Necessary Condition) โมเดลจะเป็นโมเดลระบุได้พอดีต้องมีเงื่อนไขจำเป็นคือ จำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าจะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง เงื่อนไขนี้เรียกว่า กฎที (t-rule) ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จาก $t < (1/2)(NI)(NI+1)$ เมื่อ NI เป็นจำนวนตัวแปรสังเกตได้ เมื่อตรวจสอบได้ว่า t มีค่าน้อยกว่าจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมสามารถที่จะบอกได้ว่าโมเดลมีโอกาสระบุได้พอดี ยังสรุปไม่ได้ว่า ต้องมีการตรวจสอบเงื่อนไขพอเพียงต่อไป

2. เงื่อนไขพอเพียง (Sufficient Condition) เงื่อนไขพอเพียงสำหรับภาระระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลมีหลายกฎ เช่น กฎแรก เป็นกฎสำหรับโมเดลลิสเรลที่ไม่มีความคลาดเคลื่อน

ในการวัดเงื่อนไขพอเพียง ได้แก่ กฎความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive rule) กล่าวว่าเมทริกซ์ BE ต้องเป็นเมทริกซ์ได้แนวทแยง และเมทริกซ์ PS ต้องเป็นเมทริกซ์แนวทแยง กฎที่สอง เป็นกฎสำหรับโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเงื่อนไขพอเพียง ได้แก่ กฎสามตัวบ่งชี้ (Three-indicator Rule) กล่าวว่า สมาชิกในเมทริกซ์ LX จะต้องมีค่าไม่เท่ากับศูนย์อย่างน้อยหนึ่งตัวในแต่ละแถว ในแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวบ่งชี้หรือตัวแปรสังเกตได้อย่างน้อย 3 ตัว และเมทริกซ์ TD ต้องเป็นเมทริกซ์แนวทแยง และกฎที่สาม เป็นกฎสำหรับโมเดลลิสเรลที่ที่ความคลาดเคลื่อนในการวัดเงื่อนไขพอเพียง ได้แก่ กฎสองขั้นตอน (Two-Step Rule) กล่าวว่า ขั้นตอนแรกปรับโมเดลลิสเรลให้เป็นโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยการรวมตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอกให้เป็นชุดเดียวกันเสมือนหนึ่งตัวแปรภายนอกเพียงอย่างเดียว หลังจากนั้นจึงตรวจสอบโดยใช้กฎสามตัวบ่งชี้ หากพบว่า โมเดลระบุได้พอดีให้ตรวจสอบขั้นที่สองโดยปรับโมเดลให้เป็นโมเดลลิสเรลที่ไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัด กล่าวคือ เอาตัวแปรเฉพาะตัวแปรภายในมารวมเป็นชุดเสมือนหนึ่งว่าเป็นตัวแปรสังเกตได้แล้วตรวจสอบด้วยกฎความสัมพันธ์ทางเดียว

3. เงื่อนไขจำเป็นและพอเพียง (Necessary And Sufficient Condition) เป็นเงื่อนไขที่มีประสิทธิภาพสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเงื่อนไขสองประเภทแรก ซึ่งโมเดลจะเป็นโมเดลระบุได้พอดีก็ต่อเมื่อสามารถแสดงได้โดยการแก้สมการโครงสร้างว่าพารามิเตอร์แต่ละค่าจะได้จากการแก้สมการที่เกี่ยวข้องกับความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมของประชากร

ขั้นตอนที่ 3 การประมาณค่าพารามิเตอร์จากโมเดล (Parameter Estimation From The Model) จุดมุ่งหมายของการประมาณค่าพารามิเตอร์ คือ การหาค่าพารามิเตอร์ที่จะทำให้เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่าง (S) และเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ถูกสร้างขึ้นจากพารามิเตอร์ที่ประมาณค่าได้จากโมเดลสมมติฐาน (Sigma) มีค่าใกล้เคียงกันมากที่สุด ถ้าหากเมทริกซ์ทั้งสองมีค่าใกล้เคียงกันแสดงว่าโมเดลที่เป็นสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการกำหนดเงื่อนไขให้เมทริกซ์ทั้งสองมีค่าใกล้เคียงกันใช้วิธีการสร้างฟังก์ชันความกลมกลืน (Fit or Fitting Function) รูปแบบของฟังก์ชันทุกฟังก์ชันที่สร้างขึ้นต้องมีคุณสมบัติรวม 4 ประการ คือ (1) ฟังก์ชันความกลมกลืนต้องเป็นสเกลาร์หรือเป็นจำนวนตัวเลข (2) ฟังก์ชันความกลมกลืนต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์ (3) ความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์เมื่อเมทริกซ์ S และ Sigma มีค่าเท่ากันเท่านั้น และ (4) ฟังก์ชันความกลมกลืนเป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง (Continuous Function) วิธีประมาณค่าพารามิเตอร์ในการประมาณค่าที่ใช้ความกลมกลืนมี 5 แบบคือ

1. วิธีกำลังสองน้อยที่สุดไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Least Squares = ULS) การประมาณค่าด้วยวิธีนี้จะมีความคงเส้นคงวาและเหมาะสมกับข้อมูลที่มีลักษณะแจ่มแจ้งแตกต่างกันไปจากการแจ่มแจ้งแบบพหุนามแต่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่มีความเป็นอิสระจากมาตรวัด

2. วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักทั่วไป (Generalized Least Squares = GLS) การประมาณค่าด้วยวิธีนี้ มีความคงเส้นคงวา มีประสิทธิภาพ และเป็นอิสระจากมาตรวัด กรณีที่ข้อมูลไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ว่าด้วยการแจ่มแจ้งแบบพหุนามจะทำให้การประมาณค่าพารามิเตอร์ไม่

ถูกต้อง นอกจากนี้ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ค่าประมาณพารามิเตอร์ที่ได้จะมีความลำเอียงเข้าหาศูนย์

3. วิธีไลค์ลิสต์สูงสุด (Maximum Likelihood = ML) การประมาณค่าด้วยวิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลที่แพร่หลายมากที่สุด เป็นวิธีประมาณค่าที่มีความคงเส้นคงวามีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากมาตรวัด

4. วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักทั่วไป (Generally Weighted Least Squares = WLS) การประมาณค่าด้วยวิธีนี้มีความคงเส้นคงวามีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากมาตรวัด แต่ถ้าเมทริกซ์ที่มีขนาดใหญ่จะทำให้การประมาณค่าต้องใช้เวลาคอมพิวเตอร์มาก นอกจากนี้ยังไม่เหมาะกับเมทริกซ์ที่มีการตัดข้อมูลสูญหาย แบบตัดเฉพาะคู่ที่ขาด

5. วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักแนวทแยง (Diagonally Weighted Least Squares = DWLS) เป็นวิธีที่พยายามลดเวลาคอมพิวเตอร์ในการคำนวณโดยคำนวณเฉพาะเมทริกซ์ในแนวทแยง ผลที่ได้ทำให้การประมาณพารามิเตอร์ไม่มีประสิทธิภาพ แต่ยังคงมีความคงเส้นคงวาและไม่เป็นอิสระจากมาตรวัด การประมาณค่าพารามิเตอร์ในแต่ละวิธีข้างต้นขึ้นอยู่กับพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าและความถูกต้องของค่าตั้งต้นเท่านั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพราะในการประมาณค่าใช้ข้อมูลจากเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมหรือเมทริกซ์สหสัมพันธ์ และในฟังก์ชันความกลมกลืนทุกฟังก์ชันไม่มีขนาดกลุ่มตัวอย่างมาเกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความตรงของโมเดล (Validation of The Model) ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่เป็นสมมติฐานการวิจัยหรือการประเมินผลความถูกต้องของโมเดลหรือการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดล ค่าสถิติที่ช่วยในการตรวจสอบความตรงของโมเดลมี 5 วิธีดังต่อไปนี้

1. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและสหสัมพันธ์ของค่าประมาณพารามิเตอร์ (Standard Errors Correlations of Estimates) ถ้าค่าประมาณที่ได้ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่และโมเดลการวิจัยอาจจะยังไม่ดีพอ ถ้าสหสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณที่มีค่าสูงมาก แสดงว่าโมเดลการวิจัยใกล้จะไม่นับว่าเป็นบวกแน่นอน (Non-Positive Definite) และเป็นโมเดลที่ไม่ดีพอ

2. สหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple Correlations And Coefficients of Determination) ค่าสถิติเหล่านี้จะต้องมีค่าสูงไม่เกินหนึ่งและค่าที่สูงแสดงว่าโมเดลมีความตรง

3. ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) ค่าสถิติกลุ่มนี้จะใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดลเป็นภาพรวมทั้งโมเดล ค่าสถิติในกลุ่มนี้มี 4 ประเภท คือ

3.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเท่ากับศูนย์ ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมาก ยังมีค่าเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไรแสดงว่าโมเดลลิสเรลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่ง ชาริสและ

สตรองฮอร์ส (Sarlis and Stronkhorst) เสนอว่าโมเดลลิสเรลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าสถิติไค-สแควร์ควรมีค่าเท่ากับองศาอิสระ

3.2 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index = GFI) ค่าดัชนี GFI เป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความกลมกลืนจากโมเดลก่อนปรับและหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชันความกลมกลืนก่อนปรับโมเดล ค่าดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 และเป็นค่าที่ไม่ขึ้นอยู่กับขนาดของตัวอย่าง ค่าดัชนี GFI ที่เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index = AGFI) เป็นการนำค่าดัชนี GFI มาปรับค่าโดยคำนึงถึงขนาดขององศาความเป็นอิสระ จำนวนตัวแปรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ได้ค่า AGFI ซึ่งค่า AGFI นี้คุณสมบัติเหมือน GFI

3.4 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Square Residual = RMR) เป็นดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของโมเดลสองโมเดลเฉพาะกรณีที่เป็นกรเปรียบเทียบโดยใช้ชุดข้อมูลชุดเดียวกัน ค่า RMR ยังมีค่าเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. การวิเคราะห์เศษหรือความคลาดเคลื่อน (Analysis of Residuals) ในการใช้โปรแกรมลิสเรล นักวิจัยควรวินิจฉัยเศษเหลือควบคู่กันไปกับดัชนีตัวอื่น ๆ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคลาดเคลื่อนมีหลายแบบ แต่ละแบบให้ประโยชน์ในการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

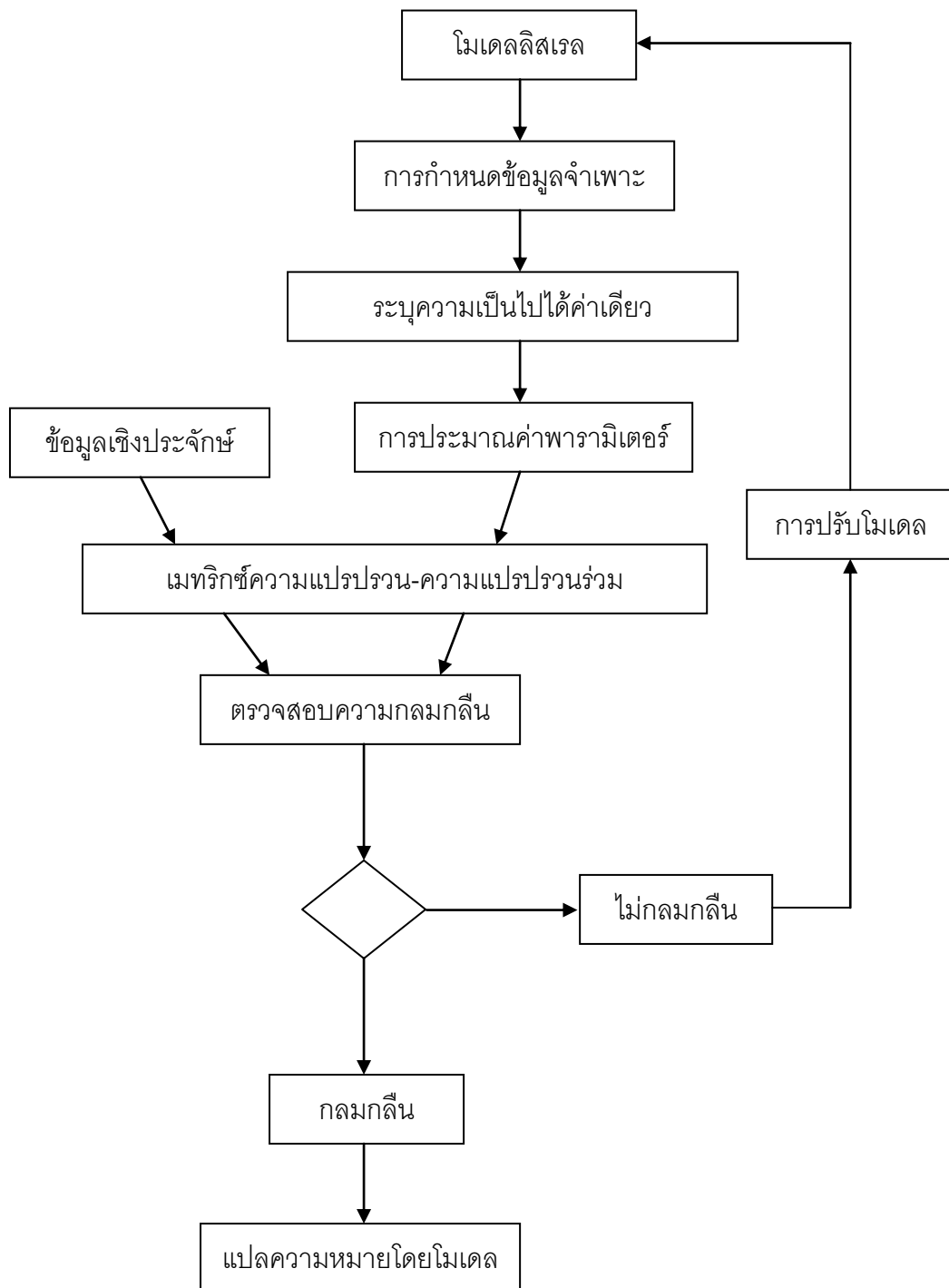
4.1 เมทริกซ์เศษเหลือหรือความคลาดเคลื่อนในการเทียบความกลมกลืน (Fitted Residuals Matrix) ถ้าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานไม่ควรมีค่าเกิน 2.00 ถ้ายังมีค่าเกิน 2.00 ต้องปรับโมเดล

4.2 คิวพล็อต (Q-Plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคลาดเคลื่อนกับควอไทล์ปกติ ถ้าเส้นกราฟมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุมซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบแสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. ดัชนีดัดแปรโมเดล (Model Modification Indices) เป็นค่าสถิติเฉพาะสำหรับพารามิเตอร์แต่ละตัว หากปรับให้พารามิเตอร์นั้นเป็นอิสระหรือมีการผ่อนคลายข้อกำหนด จะทำให้ค่าไค-สแควร์มีค่าลดลง

ขั้นตอนที่ 5 การปรับโมเดล (Model Adjustment) ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลพบว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจะต้องทำการปรับโมเดลโดยอาศัยดัชนีดัดแปรโมเดลเป็นแนวทางในการปรับโมเดลจนกว่าจะได้โมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขั้นตอนที่ 6 การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ผู้วิจัยต้องทำหลังจากที่ได้โมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เรียบร้อยแล้ว

ภาพที่ 2.8 ขั้นตอนการวิเคราะห์โมเดลลิสรวด (นางลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 24)

ตอนที่ 7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษา และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

7.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะที่มีต่อการเรียนและความเครียดของนิสิตนักศึกษา

สแกนเนล (Scannell, 1960) หาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากประถมศึกษา ถึงมัธยมศึกษา กับแต้มเฉลี่ยปลายปีที่หนึ่ง และแต้มเฉลี่ยสะสมทั้งสี่ปีในมหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยในรัฐไอโอวา ระหว่างปี ค.ศ. 1949-1953 จำนวน 3,202 คน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากชั้นประถมศึกษา จนถึงชั้นมัธยมศึกษา กับแต้มเฉลี่ยปลายปีที่หนึ่ง มีค่าระหว่าง 0.45 ถึง 0.68 และกับแต้มเฉลี่ยสะสมทั้งสี่ปีในมหาวิทยาลัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.53 ตัวทำนายที่ดีที่สุดคือ แต้มเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษา

ครอสเมียร์ (Klausmeir, 1961) ได้ศึกษาพบว่า ลักษณะของนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งลักษณะของนักเรียนได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ เพศ อายุ ภูมิหลังทางครอบครัวและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับที่ นิคาร์ตัน คิลปะเดช (2533) ได้ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ปรากฏว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีกว้างขวางมากโดยเฉพาะนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด เช่นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น ตัวแปรที่พบว่ามีความสัมพันธ์ทางการเรียนของนักศึกษามีดังนี้ เพศ อายุ ความรู้เดิม ศาสนา ประสบการณ์ทำงาน วิธีการศึกษา วิธีการเดินทางมาศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจ ความต้องการศึกษาต่อ การเตรียมตัวสอบ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายแต่ละเดือน

จีอัสติ (Giusti, 1964) ศึกษาและหาตัวทำนายความสำเร็จของการเรียนในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนชั้นมัธยมศึกษา เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการเรียนในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เฟเดอร์ (Feder, 1968) ที่กล่าวว่า คะแนนรวมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเป็นตัวทำนายเดี่ยวที่ดีที่สุด โดยให้ค่าความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทั่วไปเท่ากับ 0.60

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2514) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตสาขา มัธยมศึกษา จำนวน 336 คน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน มหาสารคามและพิษณุโลก เป็นความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา และองค์ประกอบที่คาดว่ามิอิทธิพล

ต่อความสัมพันธ์ผลทางการศึกษา แยกเป็น 3 ประการคือ องค์ประกอบด้านครอบครัว สถานศึกษา และด้านตัวผู้เรียน ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยแบบสเตปไวส์ (Step-wise Regressoin Analysis) พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุด คือ ชั้นปีที่เข้าศึกษา ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา อายุ และเพศ ตัวพยากรณ์ทั้งสามให้ค่า $R=0.322$ ($p<.01$) ถ้าใช้ตัวพยากรณ์ตัวแรกเพียงตัวเดียวให้ค่า $R=0.240$ ($p<.01$) เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อายุจะให้ค่า $R=0.305$ ($p<.01$)

อุดม เกิดพิบูลย์ (2516) ศึกษาถึงผลการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มาจากรอบครัวในกลุ่มอาชีพต่างๆ กัน พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวนายจ้าง และเจ้าของกิจการ ได้คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงสุด กลุ่มที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนรองลงมา และกลุ่มที่มาจากครอบครัววิศวกรได้คะแนนต่ำสุด เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการ มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลามากกว่านักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพอื่นๆ

จิตรภา กุณฑลบุตร (2522) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2517-2521 จำนวน 1,568 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเกรดเฉลี่ยปีแรกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะเป็นเส้นตรง 2) ตัวแปรแบบแบ่ง 2 กรณีอื่น คือ เพศ อายุ ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ 3) สมการที่ใช้ทำนายจำนวนคนที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรถูกต้องมากที่สุด (ร้อยละ 46.62 จากจำนวนคนทั้งหมด) ได้แก่ สมการถดถอยอย่างง่ายที่ใช้เกรดเฉลี่ยปีแรกเป็นตัวทำนาย มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 0.228

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบคือ $Y'_i = 1.270 + 0.605X_7$ รองลงมาคือ สมการถดถอยพหุคูณที่ใช้เพศ อายุ คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเกรดเฉลี่ยปีแรกเป็นตัวทำนาย (ทำนายถูกต้องร้อยละ 46.43 จากจำนวนคนทั้งหมด) มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 0.220 สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบ คือ $Z'_i = .719Z_7 + .108Z_6 + .085Z_1 - .054Z_2$, $Y'_i = .998 + .556X_7 + .005X_6 + .081X_1 - .040X_2$ และ 4) สมการที่ใช้ทำนายจำนวนคนที่ได้เกียรตินิยมตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด (ทำนายถูกต้องร้อยละ 78.85 และร้อยละ 33.33 จากจำนวนคนทั้งหมดที่ได้เกียรตินิยมอันดับ 1 และอันดับ 2) คือ สมการโพลีโนเมียลกำลังสอง มีเกรดเฉลี่ยปีแรกเป็นตัวทำนาย มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .210 สมการในรูปคะแนนดิบ คือ $Y'_i = .520 + .320X_7 + .189X_7^2$

จันทร์ ดิยะวงศ์ (2528) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2527 จำนวน 286 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเมทริกซ์ก้าวหน้าขั้นสูง แบบสำรวจเจนิสัยในการเรียน แบบสอบถามถนัดเหตุผลเชิงนามธรรม แบบสอบถามถนัดเหตุผลเชิงภาษา แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพรู และแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้าน พบว่า 1) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ได้แก่ ความรู้เดิม สถิติปัญญา นิสัยในการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา และความถนัดด้านภาษา และ 2) รูปแบบที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนิสิตครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ทั้งที่รวมทุกสาขาวิชาและแยกเป็นสาขาวิชาการปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) พลศึกษา ดนตรีศึกษา และการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ รูปแบบการทำนายเชิงเส้นโค้งและเชิงเส้นตรง สำหรับนิสิตสาขาวิชาศิลปศึกษาและธุรกิจศึกษามีรูปแบบการทำนายผลสัมฤทธิ์ที่เหมาะสมเป็นรูปแบบเชิงเส้นโค้ง

จากงานวิจัยที่ศึกษาสรุปได้ว่า การเตรียมตัวสอบ ประสบการณ์ทำงาน ความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ ความรู้เดิม สถิติปัญญา เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ความถนัดด้านภาษา เพศ อายุ ศาสนา อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

7.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย

แนวคิดของ แทรเวอร์ (Traver, 1958) อนาสตาซี (Anatasi, 1961) โบว์แมน (Bowman, 1965), และมาเรนส์ (Mahrens, 1973) ได้แสดงความคิดเห็นไว้สอดคล้องกันในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่าตัวแปรด้านต่างๆ ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ความมุ่งหวังต่อสถาบัน ต่อวิชาที่เรียน ต่ออาจารย์ที่สอนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อน อาจารย์กับนักศึกษา รวมทั้งการปรับตัวทางการศึกษาต่างมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนเมฮิว (Mayhew, 1966) ได้เสนอไว้เคียงกันว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ในชั้นอุดมศึกษา คือ ขนาดของสถาบัน ซึ่งได้แก่ อาคารสถานที่บริเวณสถาบัน จำนวนนักศึกษา อาจารย์ ปรัชญาการศึกษา ประสิทธิภาพของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงานบุคคล การแนะแนวหลักสูตร แหล่งเงินทุน

เซนทราและร็อค (Centra and Rock, 1971) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัยศิลปศาสตร์

27 แห่ง พบว่า นักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าที่ทำนายจากแบบสอบถามความถนัดทางการเรียน เป็นผู้ที่ได้คะแนนในมาตราปะทะสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาสูง ในขณะที่นักศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าการทำนาย ผลการวิจัยเสนอแนะว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยบางอย่างสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ จอห์นสัน (Johnson, 1971) ได้ศึกษาถึงความขัดแย้งระหว่างความคาดหวังและทัศนคติจากประสบการณ์จริงเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยอินเดีย นำ โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้งผิวขาวและผิวดำ ผลการวิจัยพบว่า ความขัดแย้งระหว่างทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยจะเกิดขึ้นหลังจากนักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมาแล้ว 1 ปี ความขัดแย้งนี้จะมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการออกกลางคันของนักศึกษาด้วย

นัยนา อ่างสันติกุล (2522) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย โดยใช้แบบสำรวจปลายเปิด ซึ่งประกอบด้วยข้อรายการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยจำนวน 88 ข้อ กับนิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตหลักสูตร 4, 5 และ 6 ปี ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร 5 แห่ง พบว่า องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของนักศึกษา คือ บรรยากาศในการเรียน พฤติกรรมของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก บรรยากาศการบริหารและวินัยนิสิตนักศึกษา กีฬาและสันทนาการ บุคลิกภาพเพื่อนสนิท และบริการทางวิชาการ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2527) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย 7 แห่ง โดยใช้แบบสำรวจสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 4,705 คน ผลการศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อม ระหว่างมหาวิทยาลัย ส่วนกลางกลางกับมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนกลาง ในด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และบริการวิชาการ และด้านกิจกรรมนิสิตและเพื่อน ส่วนในด้านความประทับใจในมหาวิทยาลัย และด้านบรรยากาศการบริหาร มหาวิทยาลัยในส่วนกลางกลับมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค ในด้านผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรับรู้สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยโดยรวมกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะกรณีกลุ่มตัวอย่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยศิลปากร และกลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์ (2536) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน จำนวน 583 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 10 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ด้านความเป็นอิสระของนักศึกษาต่อแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัย สิ่งแวดล้อมด้านห้องสมุด ด้านการคบเพื่อน ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้านข่าวสาร ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบริหารมหาวิทยาลัย ด้านการใช้เวลาในการศึกษา ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และด้านวินัยการศึกษา

ตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามี 10 ตัวแปร ได้แก่ เทคนิคการสอนของอาจารย์ ความตรงต่อเวลาของอาจารย์ การเตรียมการสอนของอาจารย์ ความเป็นกันเองที่อาจารย์ให้กับนักศึกษา ความมีอิสระในการคบเพื่อน การตั้งใจฟังคำบรรยายและจดสาระสำคัญ การส่งเสียงคุยกันในห้องเรียน การเสพของมีนเมาในมหาวิทยาลัย การต่อต้านประท้วงนโยบายผู้บริหารมหาวิทยาลัยและการใช้เวลาว่างอยู่ในห้องสมุดกับเพื่อนเพื่อค้นคว้าเพิ่มเติม

สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ มี 3 ด้าน ได้แก่ คุณลักษณะของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้านการใช้เวลาในการศึกษา และด้านวินัยนักศึกษา โดยชุดของตัวแปรสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยทั้ง 10 ด้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จันทิมา ขนายกลาง (2541) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี 4 ปี ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 455 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ที่ความมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ด้านนักศึกษามีตัวแปรที่ส่งผลทางบวก จำนวน 10 ตัว 3 อันดับแรก ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย และการใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงานขณะศึกษาในสถาบันราชภัฏ ส่วนตัวแปรที่ส่งผลทางลบได้แก่ อายุ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน มีเฉพาะตัวแปรที่ส่งผลทางลบ จำนวน 5 ตัวแปร 3 อันดับแรก ได้แก่ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ การจัดแข่งขันทักษะทางคอมพิวเตอร์ และความพร้อมของห้องสมุดสำหรับการค้นคว้า และ 2) ปัจจัยที่ร่วมอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method) พบว่า ตัวแปรทุกตัวสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ได้ร้อยละ 50.56 ส่วนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น (Stepwise Method) พบตัวแปร 9 ตัวที่ได้รับการคัดเลือก และสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 30.70 ได้แก่

คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ การชักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงานขณะศึกษาในสถาบันราชภัฏ การรวมกลุ่มเพื่อนเพื่อช่วยกันทบทวน ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ การช่วยอาจารย์ทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ขณะศึกษาในสถาบันราชภัฏ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยอาศัยรุ่นพี่ อายุ และการสนับสนุนส่งเสริมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนหรือการแนะนำเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์

จากงานวิจัยที่ศึกษาสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถาบัน ขนาดของสถาบัน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปรัชญาการศึกษา ประสิทธิภาพของอาจารย์ โครงสร้างและบรรยากาศของการบริหารจัดการ การแนะแนวหลักสูตร แหล่งเงินทุน บรรยากาศด้านการเรียน การสอน จำนวนนักศึกษา จำนวนอาจารย์ผู้สอน ประสิทธิภาพและวิธีการสอนของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความมีระเบียบวินัยของนิสิต นักศึกษา การสนับสนุนส่งเสริมของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียน ความคาดหวังและทัศนคติที่มีต่อสถาบัน และการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการออกกลางคันของนักศึกษา

7.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทภายในและภายนอกหอพัก

ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ์ (2530) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2525-2527 ซึ่งประกอบด้วยนิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพัก มหาวิทยาลัย จำนวน 295 คน และนิสิตที่อาศัยอยู่นอกหอพักมหาวิทยาลัย จำนวน 295 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยนิสิตหญิงจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมในแต่ละชั้นปีสูงกว่านิสิตชาย และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยและตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ คณะ ปี การศึกษา ภูมิลำเนา และอาชีพบิดามารดา ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน

อรรวรรณ ธรรมพิทักษ์ (2547) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพัก นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 280 คน ผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลหอพักมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจและแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มี 2 ด้าน ได้แก่การจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพัก และการบริหารจัดการหอพัก โดยที่แต่ละด้านมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากและมาก

ที่สุด กลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 2 ด้านคือ ด้านส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพักและด้านบริหารจัดการหอพักนักศึกษา

มนตรี แย้มกสิกร (2542) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า การจัดหอพักเพื่อให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ต้องประกอบด้วย ห้องที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้ขนาดพื้นที่ห้องต้องเพียงพอรองรับนิสิตนักศึกษาได้ มีอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนรู้ มีระบบส่งเสริมการจัดกิจกรรม บรรยากาศในห้องพักสงบเงียบ ภายในห้องพักควรมีจุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างเพียงพอ มีโต๊ะ เก้าอี้บริการสำหรับทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ มีชั้นเก็บเอกสารส่วนตัวในห้องพัก มีบริการสื่อตามความจำเป็น ได้แก่ โทรทัศน์ ระบบดาวเทียม หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเปิดโอกาสให้นิสิตศึกษานำอุปกรณ์ที่สนับสนุนต่อการเรียนรู้เข้าไปใช้ในห้องพักได้ จำนวนนักศึกษาที่พักต่อห้อง ควรเป็นห้องละ 2 คน ไม่ควรเกินห้องละ 4 คน รวมทั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยทั่วหอพัก มีบรรยากาศบริเวณหอพักที่ร่มรื่น สะอาด มีบุคลากรดูแลความเรียบร้อย มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายอย่างเพียงพอ เช่น บริการน้ำดื่มสะอาด มีที่จอดรถ สะดวก ปลอดภัย มีระบบการสื่อสารเสียงตามสายภายในหอพัก มีห้องนันทนาการ มีบริการขายสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ลักษณะกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา ควรประกอบด้วยโครงการพัฒนาด้านร่างกาย โครงการพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ โครงการพัฒนาด้านจิตใจและสังคม การฝึกความรับผิดชอบ โครงการพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการเรียนรู้

มาณี ไชยธีรานุกุลศิริ (2542) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง หอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการจัดสภาพแวดล้อมหอพัก หอพักของสถาบันอุดมศึกษามีแผนงานและโครงการกิจกรรมหลากหลาย เพื่อการพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การจัดหอพักยึดหลักการพึ่งตนเองแต่ไม่แสวงหาผลกำไร มีโครงการต่างๆ สำหรับนักศึกษาตลอดปี เช่น โครงการทบทวนรายวิชา โครงการรับน้องใหม่ ในวันปฐมนิเทศ โครงการกิจกรรมวันชาวหอ โครงการจริยธรรมและคุณธรรม โดยนิสิตนักศึกษา เข้าร่วมตามความสมัครใจ ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการหอพักคือ ข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ และบุคลากรหอพัก มีการพัฒนานิสิตนักศึกษาในหอพักด้านรู้จักตนเอง ความเชื่อมั่นความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง ความชัดเจนในเป้าหมายชีวิต ความสัมพันธ์กับบุคคล ความเป็นผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะ ความสามารถในการดูแลตนเอง และการให้ความสำคัญต่อผู้อื่นและสังคม

มาลี ธรรมศิริ (2544) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยผ่านหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในฐานะส่วนขยายของการอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันขององค์กรไทยอยู่ในระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในระดับปานกลาง และมี

ความเป็นไปได้สูง ในระบบย่อยด้านวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ นอกจากนั้น พบว่า ลักษณะไทยที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ปรับตัวตามกาลเทศะและโอกาส 2) การเรียนรู้ว่าจะทำอะไรอย่างไรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ 3) ไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ส่วนลักษณะไทยที่ไม่เอื้อต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ 1) นิยมการรวมอำนาจ 2) การปราศจากการริเริ่ม 3) ทำตามคำสั่ง และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ 4) ความอ้อมค้อมและไม่แสดงออกอย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้เสนอรูปแบบหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในฐานะตัวการในการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อันประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ระบบย่อยในมิติของความเป็นผู้นำโครงสร้างและระบบงาน รวมทั้งผลการปฏิบัติและพัฒนา ตลอดจนลักษณะที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ หน่วยพัฒนาที่จะต้องสร้างหลักสูตรและการสอน เพื่อพัฒนาลักษณะของความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยสรุปว่าความเป็นผู้นำมีความสำคัญเด่นชัดก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกอย่างต่อเนื่องสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ชินนา และมุเคอร์จี (Sinha and Mukherjee, 1996) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการมีจิตสำนึกเรื่องการให้ความร่วมมือที่มีต่อความต้องการความเป็นส่วนตัว (The Effect of Perceived Cooperation on Personal Space Requirements) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 120 คน ซึ่งศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศึกษา Dayalbagh เมืองอัครกา ประเทศอินเดีย เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบวัด ซึ่งมีชื่อว่า The Comfortable interpersonal Distance Test, The Crowding Perception Test, The Judgments of Environmental Quality Scale และ The Perceived Questionnaire การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ร่วมกันของนักศึกษาในหอพัก ซึ่งนักวิจัยคาดคะเนว่าในสภาพเงื่อนไขที่สังคมมีความแออัดคนเราจะทนต่อสภาพแออัดนั้นได้ ถ้าแต่ละคนให้ความร่วมมือกันในเรื่องน้ำใจไมตรี และรู้จักอะลุ่มอล่วยกัน และคนเราจะมีความรู้สึกอึดอัด ถ้าผู้ที่อยู่ร่วมกันไม่ให้ความร่วมมือ ในการอยู่ร่วมกัน การวิจัยครั้งนี้ใช้สัดส่วนของพื้นที่ที่อยู่ร่วมกันในห้องพักในสัดส่วนต่างๆ ที่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ความแออัดก่อให้เกิดความเครียดและความไม่สะดวกสบายอย่างมาก ผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่า สภาพความเป็นอยู่ที่แออัดมากๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในการให้ความร่วมมือน้อยในหมู่นักศึกษาที่อยู่ในหอพัก และความมีจิตสำนึกในเรื่องการให้ความร่วมมือของนักศึกษาหญิงชาวอินเดีย ที่พักอยู่ในหอพักนักศึกษาก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันในหมู่นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพัก ความร่วมมือร่วมใจทำให้เกิดความอดทนต่อความแออัดได้ และจำนวนเพื่อนร่วมห้องในหอพักนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่การเรียกร้องในเรื่องพื้นที่ส่วนตัว และความมีอิสระส่วนตัวในหอพักนักศึกษา และก่อให้เกิดทัศนคติในด้านลบต่อสภาพห้องและสภาพการพักในหอพักนักศึกษา

จากงานวิจัยที่ศึกษาสรุปได้ว่า การจัดหอพักควรยึดหลักพึ่งตนเองแต่ไม่แสวงหาผลกำไร มีบุคลากรหอพัก ซึ่งในการจัดหอพักเพื่อให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ต้องประกอบด้วย ห้องที่มีขนาดพื้นที่เพียงพอรองรับนิสิตนักศึกษา อุปกรณ์สนับสนุนการเรียนรู้ ระบบส่งเสริมการจัดกิจกรรม บรรยากาศในห้องพักเงียบสงบและสะอาด จุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต ชั้นเก็บเอกสารส่วนตัวในห้องพัก จำนวนนักศึกษาที่พักต่อห้องมีความเหมาะสม ระบบรักษาความปลอดภัย บรรยากาศบริเวณหอพักที่ร่มรื่น มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายอย่างเพียงพอ ได้แก่ บริการน้ำดื่มสะอาด มีที่จอดรถ สะดวก ปลอดภัย ระบบการสื่อสารเสียงตามสายภายในหอพัก ห้องนันทนาการ บริการขายสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และต้องมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ส่งเสริมความเป็นผู้นำ ฝึกความรับผิดชอบ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 8 กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นโยบายการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมากำหนดร่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

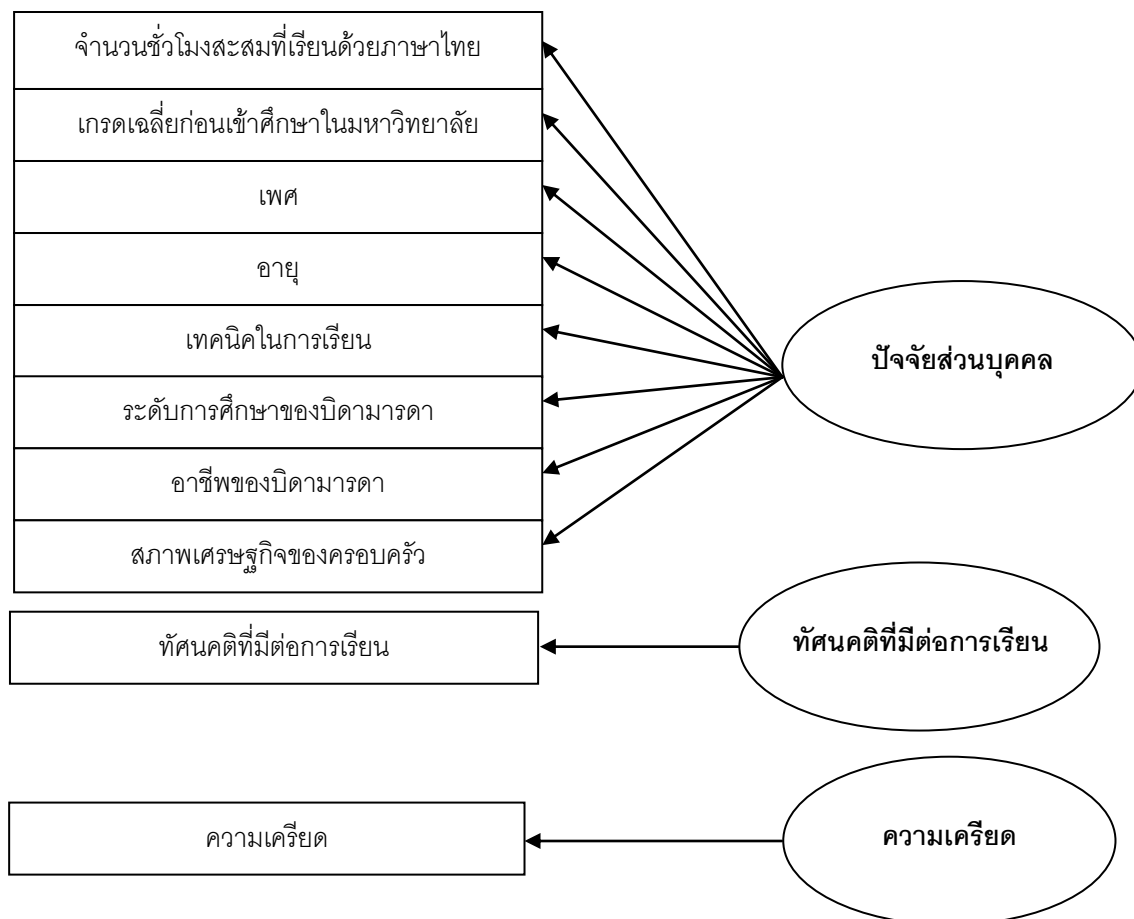
8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียน และความเครียดกับผลการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนรู้ (Scannell, 1960; Klausmeir, 1961; Giusti, 1964; เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, 2514; อุดม เกิดพิบูลย์, 2516; จิตรภาภา กุณฑลบุตร, 2522; จันทร์ ดิยะวงศ์, 2528) ดังนี้

งานวิจัยของ สแกนเนล (Scannell, 1960) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา กับแต้มเฉลี่ยปลายปีที่หนึ่ง และแต้มเฉลี่ยสะสมทั้งสี่ปีในมหาวิทยาลัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา กับแต้มเฉลี่ยปลายปีที่หนึ่ง มีค่าระหว่าง 0.45 ถึง 0.68 และกับแต้มเฉลี่ยสะสมทั้งสี่ปีในมหาวิทยาลัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.53 ตัวทำนายที่ดีที่สุดคือแต้มเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษา งานวิจัยของ ครอสเมียร์ (Klausmeir, 1961) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของนักเรียน พบว่า ลักษณะของนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งลักษณะของนักเรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ เพศ อายุ ภูมิหลังทางครอบครัว และสังคม งานวิจัยของ จีอัสติ (Giusti, 1964) ศึกษาและหาตัวทำนายความสำเร็จของการเรียนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนชั้นมัธยมศึกษา เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการเรียนในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก เฟเดอร์ (Feder, 1968) ที่กล่าวว่า คะแนนรวมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเป็นตัวทำนายเดี่ยวที่ดีที่สุด โดยให้ค่าความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทั่วไปเท่ากับ 0.60 งานวิจัยของเสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2514) ศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุด ได้แก่ ชั้นปีที่เข้าศึกษา อายุ และเพศ งานวิจัยของ อุดม เกิดพิบูลย์ (2516) ศึกษาผลการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มาจากครอบครัวในกลุ่มอาชีพต่างๆ กัน พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวนายจ้าง และเจ้าของกิจการได้คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงสุด กลุ่มที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนรองลงมา และกลุ่มที่มาจากครอบครัววิศวกรได้คะแนนต่ำสุด เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการ มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลามากกว่านักศึกษาที่บิดามารดา มีอาชีพอื่นๆ งานวิจัยของ จิตราภา กุณทลบุตร (2522) ศึกษาสมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนในระดับมัธยมศึกษา เพศ อายุ ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ จันทร ติยะวงศ์ (2528) ศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ได้แก่ ความรู้เดิม สติปัญญา นิสัยในการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา และความถนัดด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับที่ นิสิตร์ตัน ศิลปะเดช (2533) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ปรากฏว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยเฉพาะ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น ตัวแปรที่พบว่ามี ความสัมพันธ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ความรู้เดิม ศาสนา ประสบการณ์ทำงาน วิธีการศึกษา วิธีการเดินทางมาศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจ ความต้องการศึกษาต่อ การเตรียมตัวสอบ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายแต่ละเดือน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในโมเดลการวัดของปัจจัยส่วนบุคคล ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.9 โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติที่มีต่อการเรียน และความเครียดกับผลการเรียนรู้

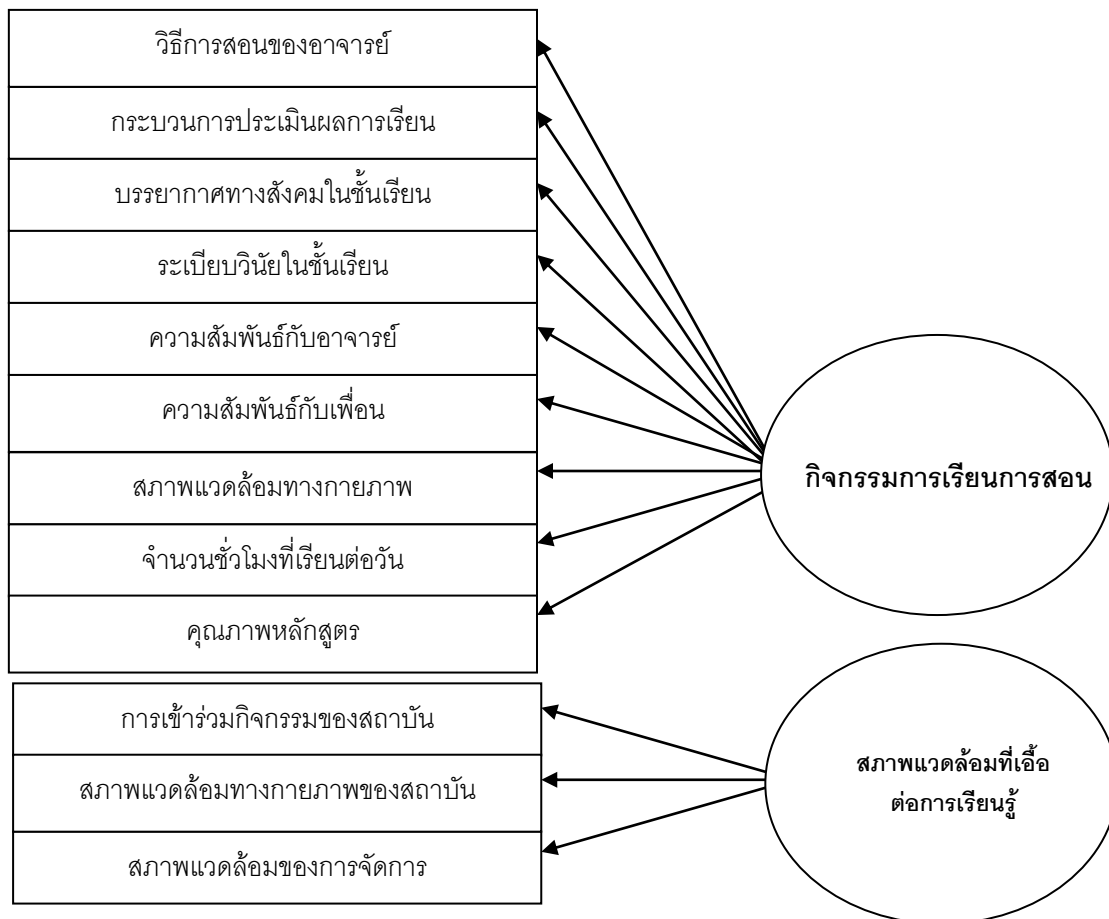
8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่ศึกษา พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบันกับผลการเรียนรู้ (Traver, 1958; Anatasi, 1961; Bowman, 1965; Mayhew, 1966; Centra and Rock, 1971; Mahrens, 1973; นัยนา อ่างสันติกุล, 2522; สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ, 2527; อัจฉรวรรณ นารถพจนานนท์, 2536; จันทิมา ขนายกลาง, 2541) ดังนี้

แนวคิดของ แทรเวอร์ (Traver, 1958) อแนสตาซี (Anatasi, 1961) โบว์แมน (Bowman, 1965), และมาเรนส์ (Mahrens, 1973) ได้แสดงความคิดเห็นไว้สอดคล้องกันในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่าตัวแปรด้านต่างๆ ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ความมุ่งหวังต่อสถาบัน ต่อวิชาที่เรียน ต่ออาจารย์ที่สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อน อาจารย์กับนักศึกษา รวมทั้งการปรับตัวทางการศึกษาต่างมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อีกทั้ง เมฮิว (Mayhew, 1966) ได้เสนอไว้คล้ายคลึงกันว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา คือ ขนาดของสถาบัน

ได้แก่ อาคารสถานที่บริเวณสถาบัน จำนวนนักศึกษา อาจารย์ ปรัชญาการศึกษา ประสิทธิภาพของ อาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงานบุคคล การแนะแนว หลักสูตร และแหล่งเงินทุน งานวิจัยของ เซนทราและร็อค (Centra and Rock, 1971) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในวิทยาลัยศิลปศาสตร์ 27 แห่ง พบว่า นักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ สูงกว่าที่ทำนายจากแบบสอบถามความถนัดทางการเรียน เป็นผู้ที่ได้คะแนนในมาตราปะทะสัมพันธ์ ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาสูง ในขณะที่นักศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าการทำนาย ผลการวิจัยแนะนำสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยบางอย่างสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน งานวิจัยของ นัยนา อ่างสันติกุล (2522) ศึกษาองค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย พบว่า องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของ นักศึกษา คือ บรรยากาศในการเรียน พฤติกรรมของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน การเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก บรรยากาศการบริหารและวินัยนิสิตนักศึกษา กีฬา และสันทนาการ บุคลิกภาพ เพื่อนสนิท และบริการทางวิชาการ งานวิจัยของ สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ (2527) ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย 7 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัย ในส่วนภูมิภาคมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนกลางในด้านบรรยากาศการเรียน การสอน ด้านอาคารสถานที่และบริการวิชาการ และด้านกิจกรรมนิสิต และเพื่อน ส่วนในด้านความ ประทับใจในมหาวิทยาลัย และด้านบรรยากาศการบริหาร มหาวิทยาลัยในส่วนกลางกลับมี สภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค งานวิจัยของ อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์ (2536) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 10 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะ ของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ด้านความเป็นอิสระของ นักศึกษาต่อแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยสิ่งแวดล้อมด้านห้องสมุด ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้านข่าวสาร ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบริหารมหาวิทยาลัย ด้านการใช้เวลาในการศึกษา ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และด้านวินัยการศึกษา งานวิจัยของ จันทิมา ขนากกลาง (2541) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชา คอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ การซักถามอาจารย์เมื่อ มีข้อสงสัย การใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงาน อายุ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ การจัดแข่งขัน ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ความพร้อมของห้องสมุดสำหรับการค้นคว้า การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดย อาศัยรุ่นพี่ และการสนับสนุนส่งเสริมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนหรือการ แนะนำเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในโมเดลการวัดของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบัน ได้ดังนี้

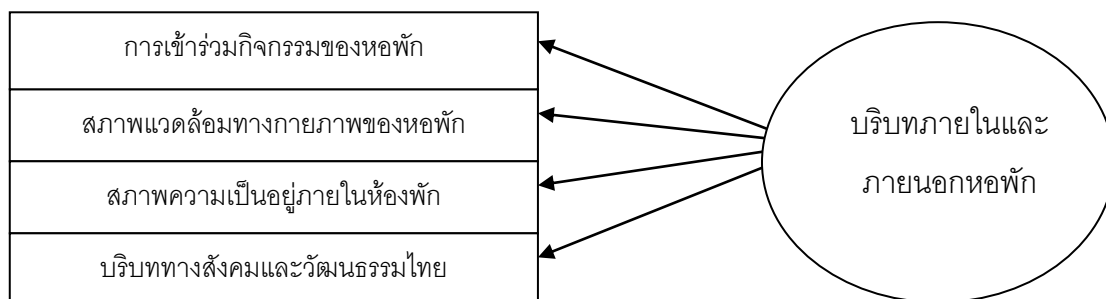
ภาพที่ 2.10 โมเดลการวัดของกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกกับผลการเรียนรู้ (Sinha and Mukherjee, 1996; ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ, 2530; มนตรี แยมกสิกร, 2542; มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ, 2542; มาลี ธรรมศิริ, 2544; อรวรรณ ธรรมพิทักษ์, 2547) ดังนี้

งานวิจัยของ ซินฮาและมุกเฮอจี (Sinha and Mukherjee, 1996) ศึกษาผลของการมีจิตสำนึกเรื่องการให้ความร่วมมือที่มีต่อความต้องการความเป็นส่วนตัว พบว่า ความแออัดก่อให้เกิดความเครียดและสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดมากๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในการให้ความร่วมมือน้อยในหมู่นักศึกษาที่อยู่ในหอพัก และจำนวนเพื่อนร่วมห้องในหอพักนักศึกษาที่

เพิ่มขึ้นนำไปสู่การเรียกร้องในเรื่องพื้นที่ส่วนตัว ความมีอิสระส่วนตัวในหอพักนักศึกษา และก่อให้เกิดทัศนคติในด้านลบต่อสภาพห้องและสภาพการพักในหอพักนักศึกษา งานวิจัยของ ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ (2530) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักมหาวิทยาลัย พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยนิสิตหญิงจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมในแต่ละชั้นปีสูงกว่านิสิตชาย และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ ระหว่างที่พักอาศัยและตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ คณะ ภูมิภาค และอาชีพบิดามารดา ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน งานวิจัยของ มนตรี แยมกสิกร (2542) ศึกษารูปแบบหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า การจัดหอพักต้องจัดให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีขนาดพื้นที่ห้องต้องเพียงพอเพื่อรองรับนิสิตนักศึกษา มีอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนรู้ มีระบบส่งเสริมการจัดกิจกรรม บรรยากาศในห้องพักสงบเงียบ ภายในห้องพักควรมีจุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างเพียงพอ รวมทั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยทั่วหอพัก มีบรรยากาศบริเวณหอพักที่ร่มรื่น สะอาด มีบุคลากรดูแล ความเรียบร้อย มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายอย่างเพียงพอ งานวิจัยของ มาณี ไชยธีรานุกัฒศิริ (2542) ศึกษาหอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับ อุดมศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการจัดสภาพแวดล้อมหอพัก หอพักของสถาบันอุดมศึกษามีแผนงานและโครงการกิจกรรม หลากหลาย เพื่อการพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การจัดหอพักยึดหลักการ ฟังตนเองแต่ไม่แสวงหาผลกำไร มีโครงการต่างๆ สำหรับนักศึกษาตลอดปี งานวิจัยของ มาลี ธรรมศิริ (2544) ศึกษาการพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยผ่านหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในฐานะส่วนขยายของการอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอรูปแบบหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในฐานะ ตัวการในการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อันประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ระบบย่อยในมิติของความเป็นผู้นำโครงสร้างและระบบงาน รวมทั้งผลการปฏิบัติและพัฒนา ตลอดจนลักษณะที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ งานวิจัยของ อรวรรณ ธรรมพิทักษ์ (2547) ศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการจัดหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มี 2 ด้าน ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาหอพัก และการบริหารจัดการหอพัก โดยที่แต่ละด้านมีความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด กลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 2 ด้านคือ ด้านส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อการ เรียนรู้ของนักศึกษาหอพักและด้านบริหารจัดการหอพักนักศึกษา

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในโมเดลการวัดของปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอก ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.11 โมเดลการวัดของบริบทภายในและภายนอกหอพักกับผลการเรียนรู้

8.3 โมเดลการวัดผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ

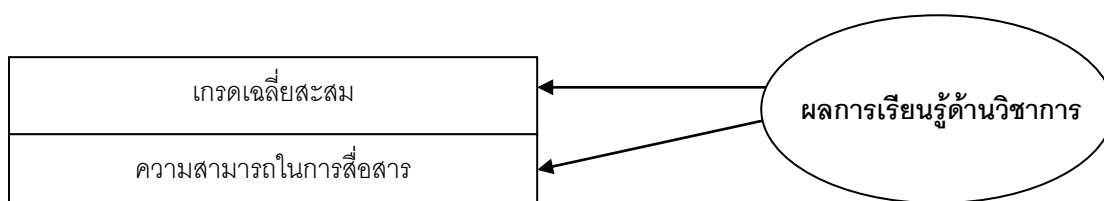
ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสมและความสามารถในการสื่อสาร (Traver, 1958; Anatasi, 1961; Bowman, 1965; Mayhew, 1966; Centra and Rock, 1971; Mahrens, 1973; เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2514; อุดม เกิดพิบูลย์, 2516; จิตรภา กุณทลบุตร, 2522; นัยนา อ่างสันติกุล, 2522; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ, 2527; จันท์ ตียะวงศ์, 2528; นิสาร์ตน์ ศิลปะเดช, 2533; อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์, 2536; จันทิมา ขนายกลาง, 2541) โดยพิจารณาจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

แนวคิดของ แทรเวอร์ (Traver, 1958) อแนสตาซี (Anatasi, 1961) โบว์แมน (Bowman, 1965), และมาเรนส์ (Mahrens, 1973) ได้แสดงความคิดเห็นไว้สอดคล้องกันในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่าตัวแปรด้านต่างๆ ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ความมุ่งหวังต่อสถาบัน ต่อวิชาที่เรียน ต่ออาจารย์ที่สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อน อาจารย์กับนักศึกษา รวมทั้งการปรับตัวทางการศึกษาต่างมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อีกทั้ง เมฮิว (Mayhew, 1966) ได้เสนอไว้คล้ายคลึงกันว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา คือ ขนาดของสถาบัน ได้แก่ อาคารสถานที่บริเวณสถาบัน จำนวนนักศึกษา อาจารย์ ปรัชญาการศึกษา ประสิทธิภาพของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงาน บุคคล การแนะแนวหลักสูตร และแหล่งเงินทุน งานวิจัยของ เซนทราและร็อก (Centra and Rock, 1971) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัยศิลปศาสตร์ 27 แห่ง พบว่า นักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าที่ทำนายจากแบบสอบถามความถนัดทางการเรียน เป็นผู้ที่ได้คะแนนในมาตรา

ปะทะสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาสูง ในขณะที่นักศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าการทำนาย ผลการวิจัยแนะนำสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยบางอย่างสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยของเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2514) ศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุด ได้แก่ ชั้นปีที่เข้าศึกษา อายุ และเพศ งานวิจัยของ อุดม เกิดพิบูลย์ (2516) ศึกษาผลการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ที่มาจากครอบครัวในกลุ่มอาชีพต่างๆ กัน พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวนายจ้าง และเจ้าของกิจการได้คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงสุด กลุ่มที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนรองลงมา และกลุ่มที่มาจากครอบครัววิศวกรได้คะแนนต่ำสุด เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ พบว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวข้าราชการได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการ มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลามากกว่านักศึกษาที่บิดามารดา มีอาชีพอื่น ๆ งานวิจัยของ จิตรภา กุณฑลบุตร (2522) ศึกษาสมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนในระดับมัธยมศึกษา เพศ อายุ ภูมิฐานะ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของ นัยนา อ่างสันติกุล (2522) ศึกษาองค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของนักศึกษา คือ บรรยากาศในการเรียน พฤติกรรมของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก บรรยากาศการบริหารและวินัยนิสิตนักศึกษา กีฬาและสันทนาการ บุคลิกภาพ เพื่อนสนิท และบริการทางวิชาการ งานวิจัยของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2527) ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย 7 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนกลางในด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และบริการวิชาการ และด้านกิจกรรมนิสิต และเพื่อน ส่วนในด้านความประทับใจในมหาวิทยาลัย และด้านบรรยากาศการบริหาร มหาวิทยาลัยในส่วนกลางกลับมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค งานวิจัยของ จันทร ทิยะวงศ์ (2528) ศึกษา รูปแบบที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ได้แก่ ความรู้เดิม สติปัญญา นิสัยในการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา และความถนัดด้านภาษา งานวิจัยของ นิศารัตน์ ศิลปะเดช (2533) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ปรากฏว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยเฉพาะ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น ตัวแปรที่พบว่ามี ความสัมพันธ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ความรู้เดิม ศาสนา ประสบการณ์ทำงาน

วิธีการศึกษา วิธีการเดินทางมาศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจ ความต้องการศึกษาต่อ การเตรียมตัวสอบ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายแต่ละเดือน งานวิจัยของ อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์ (2536) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 10 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ด้านความเป็นอิสระของนักศึกษาต่อแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยสิ่งแวดล้อมด้านห้องสมุด ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้านข่าวสาร ด้านทักษะของนักศึกษาที่มีต่อบริหารมหาวิทยาลัย ด้านการใช้เวลาในการศึกษา ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และด้านวินัยการศึกษา งานวิจัยของ จันทิมา ขนาทกลาง (2541) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงาน อายุ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ การจัดแข่งขันทักษะทางคอมพิวเตอร์ ความพร้อมของห้องสมุดสำหรับการค้นคว้า การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยอาศัยรุ่นพี่ และการสนับสนุนส่งเสริมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนหรือการแนะนำเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะคิดที่มีต่อการเรียน ความเครียด กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และบริบทภายในและภายนอกหอพัก สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในโมเดลการวัดของผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ดังนี้

ภาพที่ 2.12 โมเดลการวัดของผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ

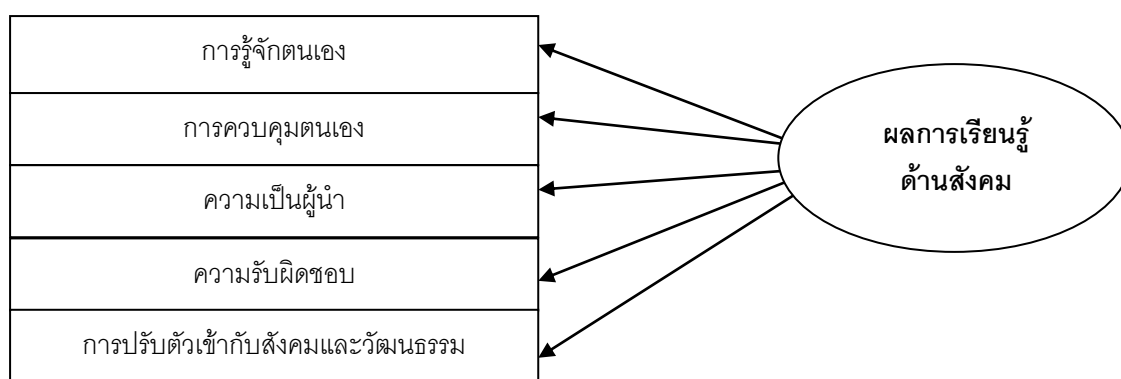
8.4 โมเดลการวัดผลการเรียนรู้ด้านสังคม

จากงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า บริบทภายในและภายนอกหอพักกับผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบริบทภายในและภายนอกหอพักกับผลการเรียนรู้ด้านสังคม (Traver, 1958; Anatasi, 1961; Bowman, 1965; Mayhew, 1966; Centra and Rock, 1971; Mahrens, 1973; Sinha and Mukherjee, 1996; นัยนา อ่างสันติกุล, 2522; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ, 2527; ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ, 2530; อรวรรณ ธรรมพิทักษ์, 2547) ดังนี้

แนวคิดของ แทรเวอร์ (Traver, 1958) อแนสตาซี (Anatasi, 1961) โบว์แมน (Bowman, 1965), และมาเรนส์ (Mahrens, 1973) ได้แสดงความคิดเห็นไว้สอดคล้องกันในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่าตัวแปรด้านต่างๆ ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ความมุ่งหวังต่อสถาบัน ต่อวิชาที่เรียน ต่ออาจารย์ที่สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อน อาจารย์กับนักศึกษา รวมทั้งการปรับตัวทางการศึกษาต่างมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อีกทั้ง เมฮิว (Mayhew, 1966) ได้เสนอไว้คล้ายคลึงกันว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา คือ ขนาดของสถาบัน ได้แก่ อาคารสถานที่บริเวณสถาบัน จำนวนนักศึกษา อาจารย์ ปรัชญาการศึกษา ประสิทธิภาพของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงาน บุคคล การแนะแนวหลักสูตร และแหล่งเงินทุน งานวิจัยของ เซนทราและร็อก (Centra and Rock, 1971) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัยศิลปศาสตร์ 27 แห่ง พบว่า นักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าที่ทำนายจากแบบสอบถามความถนัดทางการเรียน เป็นผู้ที่ได้คะแนนในมาตราปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาสูง ในขณะที่นักศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าการทำนาย ผลการวิจัยแนะว่าสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยบางอย่างสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยของ ซินฮาและมุกเฮจี (Sinha and Mukherjee, 1996) ศึกษาผลของการมีจิตสำนึกเรื่องการให้ความร่วมมือที่มีต่อความต้องการความเป็นส่วนตัว พบว่า ความแออัดก่อให้เกิดความเครียดและสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดมากๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในการให้ความร่วมมือน้อยในหมู่นักศึกษาที่อยู่ในหอพัก และจำนวนเพื่อนร่วมห้องในหอพักนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่การเรียกร้องในเรื่องพื้นที่ส่วนตัว ความมีอิสระส่วนตัวในหอพักนักศึกษา และก่อให้เกิดทัศนคติในด้านลบต่อสภาพห้องและสภาพการพักในหอพักนักศึกษา งานวิจัยของ นัยนา อ่างสันติกุล (2522) ศึกษาองค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย พบว่า องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของนักศึกษา คือ บรรยากาศในการเรียน พฤติกรรมของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก บรรยากาศการบริหารและวินัยนิสิตนักศึกษา กีฬาและสันทนาการ บุคลิกภาพ เพื่อน

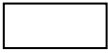

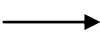

สนธิ และบริการทางวิชาการ งานวิจัยของ สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ (2527) ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย 7 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนกลางในด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และบริการวิชาการ และด้านกิจกรรมนิสิต และเพื่อน ส่วนในด้านความประทับใจในมหาวิทยาลัย และด้านบรรยากาศการบริหาร มหาวิทยาลัยในส่วนกลางกลับมีสภาพแวดล้อมดีกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค งานวิจัยของ ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ (2530) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักมหาวิทยาลัย พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยนิสิตหญิงจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมในแต่ละชั้นปีสูงกว่านิสิตชาย และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยและตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ คณะ ภูมิภาค และอาชีพบิดามารดา ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน งานวิจัยของ อรวรรณ ธรรมพิทักษ์ (2547) ศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มี 2 ด้าน ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพัก และการบริหารจัดการหอพัก โดยที่แต่ละด้านมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด กลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 2 ด้านคือ ด้านส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพักและด้านบริหารจัดการหอพักนักศึกษา

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้ด้านสังคม สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในโมเดลการวัดของผลการเรียนรู้ด้านสังคม ได้ดังนี้

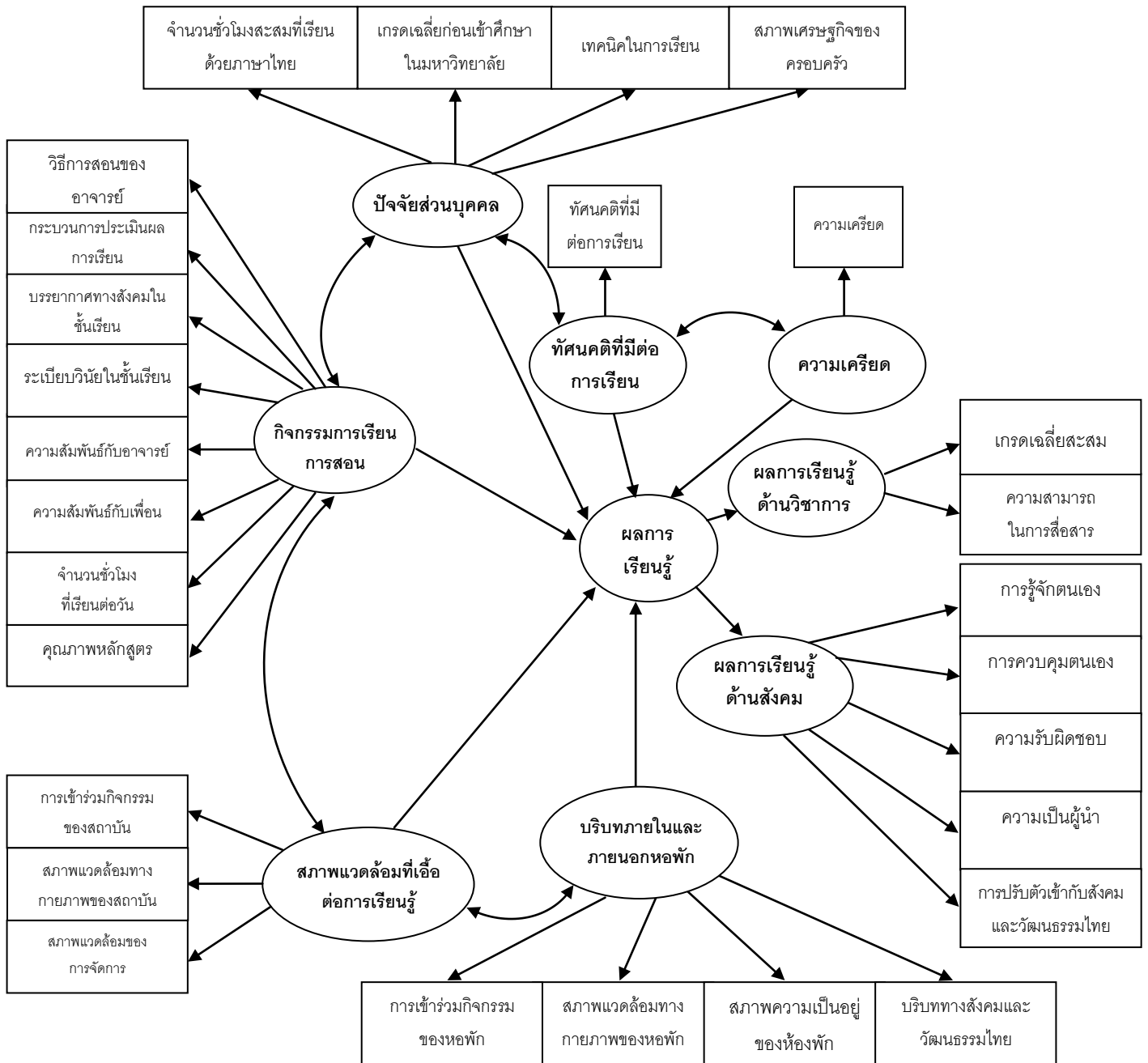

ภาพที่ 2.13 โมเดลการวัดของผลการเรียนรู้ด้านสังคม

เมื่อนำตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด มาสรุปเป็นโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 2.8 โดยสัญลักษณ์ที่แสดงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีความหมาย ดังนี้

	แทน	ตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable)
	แทน	ตัวแปรแฝง (Latent Variable)
	แทน	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยตัวแปรที่ปลายลูกศรก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงโดยตรงต่อตัวแปรที่หัวลูกศร
	แทน	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่อยู่ปลายลูกศรทั้งสองข้าง

โมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
จีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ภาพที่ 2.14 โมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการนำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาประกอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาด้วยภาษาไทยในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 30 แห่ง ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 22 แห่ง จำนวน 2,055 คน และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 8 แห่ง จำนวน 546 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,601 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาด้วยภาษาไทยในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 647 คน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กฎที่ซีฮิวเมกเกอร์และโลแมกซ์ (Sehumacker และ Lomax, 1996, อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งได้เสนอให้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรล 10-20 คน ต่อตัวแปรในการวิจัย 1 ตัวแปร การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 20 คนต่อ 1 ตัวแปร ตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 30 ตัวแปร กลุ่มตัวอย่างจึงควรมีอย่างน้อยเท่ากับ 600 คน

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง 3 ขั้นตอน (Three-stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มสถาบันอุดมศึกษาโดยแบ่งตามภาค ซึ่งมี 5 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างมาจำนวน 30 สถาบัน จากทุกสถาบันที่มีนักศึกษาจีนศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 สุ่มนักศึกษาจีนโดยแยกตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และ 2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยในแต่ละภาคทำการสุ่มสถาบันตามสัดส่วนของประเภทของสถาบัน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 485 คน และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 162 คน

ขั้นที่ 3 สุ่มนักศึกษาจีนจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันละ 22-24 คน และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบันละ 20-22 คน ในชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ชั้นปีละ 6-8 คน ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดของสถาบันอุดมศึกษาและกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างของนักศึกษาจีนในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2550 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550: 20-23)

ลำดับ	สถาบันอุดมศึกษา	ประเภท	จำนวนนักศึกษาจีน (คน)	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	รัฐ	207	24
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	รัฐ	145	24
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รัฐ	135	24
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รัฐ	131	24
5	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รัฐ	56	24
6	มหาวิทยาลัยโยนก	เอกชน	55	20
7	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รัฐ	24	24
8	มหาวิทยาลัยพายัพ	เอกชน	21	20
9	มหาวิทยาลัยบูรพา	รัฐ	56	24
10	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รัฐ	153	24
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	รัฐ	31	24
12	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รัฐ	60	24

ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างของนักศึกษาจีนในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2550
(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550: 20-23) (ต่อ)

ลำดับ	สถาบันอุดมศึกษา	ประเภท	จำนวนนักศึกษาจีน (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
13	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	รัฐ	285	24
14	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	รัฐ	165	24
15	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	เอกชน	164	20
16	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	เอกชน	66	20
17	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รัฐ	107	24
18	มหาวิทยาลัยการค้าไทย	เอกชน	101	20
19	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รัฐ	95	24
20	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รัฐ	12	12
21	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	รัฐ	60	22
22	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	รัฐ	56	22
23	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รัฐ	49	5
24	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	เอกชน	36	20
25	มหาวิทยาลัยรังสิต	เอกชน	40	20
26	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รัฐ	45	22
27	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รัฐ	105	22
28	มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา	เอกชน	63	22
29	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รัฐ	33	22
30	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	รัฐ	45	22
รวม			2,601	647

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 7 ตัวแปร แบ่งเป็นตัวแปรแฝงภายใน 1 ตัวแปร และตัวแปรแฝงภายนอก 6 ตัวแปร และตัวแปรสังเกตได้ 30 ตัวแปร มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ คึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และผลการเรียนรู้ด้านสังคม

ตัวแปรแฝงภายนอก ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคนิคในการเรียน และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว
2. กิจกรรมการเรียนการสอน ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 8 ตัวแปร คือ วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน และคุณภาพหลักสูตร
3. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน และสภาพแวดล้อมของการจัดการ
4. บริบทภายในและภายนอกหอพัก ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก และบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย
5. ทักษะที่มีต่อการเรียน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ ทักษะที่มีต่อการเรียน
6. ความเครียด วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ ความเครียด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ชุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ โดยเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักศึกษาจีน ประกอบด้วย ชื่อ-สกุล เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาที่ศึกษา สถาบัน ลักษณะการสอบเข้า คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน ระยะเวลาที่นักศึกษาได้ศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยขณะศึกษาอยู่ในประเทศจีน ทักษะที่มีต่อการเรียน สภาพปัจจุบัน หรือ สภาพขณะที่เรียนในสถาบัน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสภาพเหล่านั้น และการปรับตัวหรือพฤติกรรมที่เรียนรู้ที่เกิดขึ้น

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีน ได้แก่ อายุ เพศ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ลักษณะการสอบเข้ามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา คณะสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบและแบบอัตนัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน ได้แก่ ทักษะที่มีต่อการเรียน เทคนิคในการเรียน และความเครียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 11 ประเด็น ได้แก่ วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน คุณภาพของหลักสูตร การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน และสภาพแวดล้อมของการจัดการ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ บริบทภายในและภายนอกหอพัก โดยถามถึงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมระหว่างเพื่อนนักศึกษา การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่อาศัยอยู่ในชุมชน การเข้าร่วมงานประเพณี และพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ประเพณีวันสงกรานต์ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก สภาพความเป็นอยู่ของห้องพัก และบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับบริบทที่ส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ได้แก่ เกียรติยศชื่อเสียง และความสามารถในการสื่อสาร และ 2) ผลการเรียนรู้ด้านสังคม ได้แก่ การรู้จักตนเอง การควบคุมตนเอง ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดและรูปแบบของข้อคำถาม
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมพิจารณา แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย จำนวน 14 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนนักศึกษาจีนที่ให้สัมภาษณ์จำแนกตามสถาบัน

สถาบัน	ชั้นปีและจำนวนครั้งที่สัมภาษณ์			
	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1	1	1	3
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	1	1	1	3
มหาวิทยาลัยบูรพา	0	1	1	2
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	1	1	1	3
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	1	1	1	3
รวม	4	5	5	14

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 1 และข้อที่ 2 มาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีน ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียน เทคนิคในการเรียน และความเครียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอก และตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับบริบทที่ส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม พิจารณาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบสอบถาม และนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจการนิสิต ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนดังนี้

- 1 เมื่อแน่ใจว่ารายการหรือข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการหรือข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 1 เมื่อแน่ใจว่ารายการหรือข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

6. คัดเลือกข้อคำถามใช้เกณฑ์ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2544) ที่กำหนดว่า ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 ($IOC > 0.50$) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับข้อความที่จะวัด ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC พบว่า ข้อคำถามให้ค่าดัชนี

IOC ระหว่าง 0.38-0.87 โดยข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC น้อยกว่า 0.5 มีจำนวน 2 ข้อ ผู้วิจัยจึงตัดข้อคำถาม 2 ข้อนี้ทิ้ง จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 15 คน และทดลองใช้กับนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในแบบสอบถาม และวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficiency) ทำให้ได้แบบสอบถามที่ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ 2) ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน จำนวน 11 ข้อ 3) ส่วนปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก จำนวน 41 ข้อ 4) ส่วนปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกสถาบัน จำนวน 19 ข้อ และ 5) ส่วนลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา จำนวน 25 ข้อ รวมทั้งสิ้น 106 ข้อ รายละเอียดดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด และจำนวนข้อในแบบสอบถาม

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	ข้อที่	จำนวนข้อ
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. อายุ	1	1
	2. เพศ	2	1
	3. เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	3	1
	4. ลักษณะการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในประเทศไทย	4	1
	5. ชื่อมหาวิทยาลัยและชั้นปี	5	1
	6. คณะ สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสม	6	1
	7. จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย	7	1
	8. อาชีพของบิดามารดา	8	1
	9. ระดับการศึกษาของบิดามารดา	9	1
	10. สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	10	1
	รวม		10
ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน	ทัศนคติที่มีต่อการเรียน	11-15	5
	เทคนิคในการเรียน	16-18	3
	ความเครียด	19-21	3
	รวม		11
ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	วิธีการสอนของอาจารย์	22-26	5
	กระบวนการประเมินผลการเรียน	27-31	5
	บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน	32-35	4
	ระเบียบวินัยในชั้นเรียน	36-37	2
	ความสัมพันธ์กับอาจารย์	38-41	4

ตารางที่ 3.3 โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดและจำนวนข้อในแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	ข้อที่	จำนวนข้อ
	ความสัมพันธ์กับเพื่อน	42-43	2
	การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน	44-46	3
	สภาพแวดล้อมของการจัดการ	47-48	2
	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน	49-54	6
	จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน	55-58	4
	คุณภาพหลักสูตร	59-62	4
	รวม		41
บริบทภายในและภายนอกหอพัก	การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก	63-70	8
	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก	71-74	4
	สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก	75-77	3
	บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย	78-81	4
	รวม		19
ลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา	เกรดเฉลี่ยสะสม	82-84	3
	ความสามารถในการสื่อสาร	85-92	8
	การรู้จักตนเอง	93-95	3
	การควบคุมตนเอง	96-98	3
	ความรับผิดชอบ	99-101	3
	ความเป็นผู้นำ	102-104	3
	การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย	105-106	2
	รวม		25
	รวมทั้งหมด		106

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างกับมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 30 คน อีกหนึ่งรอบ เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียน ความเครียด ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการและผลการเรียนรู้ด้านสังคมมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.51 ถึง 0.87 แสดงว่า แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล เนื่องจากเกณฑ์การพิจารณาความเที่ยงที่ใช้ได้นั้น ควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.50 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544: 71) โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

	ตัวแปร	ค่าความเที่ยง
ตอนที่ 2	ทัศนคติที่มีต่อการเรียน	0.60
	เทคนิคในการเรียน	0.69
	ความเครียด	0.57
ตอนที่ 3	วิธีการสอนของอาจารย์	0.84
	กระบวนการประเมินผลการเรียน	0.78
	บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน	0.76
	ระเบียบวินัยในชั้นเรียน	0.59
	ความสัมพันธ์กับอาจารย์	0.77
	ความสัมพันธ์กับเพื่อน	0.83
	การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน	0.78
	สภาพแวดล้อมของการจัดการ	0.51
	สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	0.87
	จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน	0.76
	คุณภาพหลักสูตร	0.86
ตอนที่ 4	การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก	0.87
	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก	0.81
	สภาพความเป็นอยู่ของห้องพัก	0.62
	บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย	0.51
ตอนที่ 5	เกรดเฉลี่ยสะสม	0.53
	ความสามารถในการสื่อสาร	0.85
	การรู้จักตนเอง	0.53
	การควบคุมตนเอง	0.73
	ความรับผิดชอบ	0.55
	ความเป็นผู้นำ	0.73
	การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย	0.83

7. จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่าแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นทุกด้านมีคุณภาพและมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 เก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ครั้งที่ 2 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และ ครั้งที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ครั้งที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้เป็นการสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ด้วยตนเองจากมหาวิทยาลัยในแต่ละภาครวม 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 14 คน โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักศึกษาจีน ชั้นปีละ 1 คน ยกเว้นนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 อาจยังไม่สามารถปรับตัวเข้ากับบริบทของสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของไทย และในการคัดเลือกนักศึกษาจีน ผู้วิจัยทำการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยไม่ได้เจาะจงคัดเลือกว่าจะต้องเป็นนักศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งโดยเฉพาะ สำหรับจำนวนครั้งที่สัมภาษณ์นั้น หากผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สะดวกที่จะให้สัมภาษณ์ 2 ครั้ง จะสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียว

ครั้งที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 27 สิงหาคม 2553 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการขอข้อมูลรายชื่อและที่อยู่ของมหาวิทยาลัย ผ่านทางเว็บไซต์ของแต่ละมหาวิทยาลัย จากนั้นจึงติดต่อเจ้าหน้าที่ของแต่ละมหาวิทยาลัยเพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
2. ทำบันทึกเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยถึงมหาวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 30 สถาบัน
3. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยพร้อมแบบสอบถามส่งไปรษณีย์ และแฟกซ์ ไปยังมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 สถาบัน เพื่อขออนุญาตนัดวัน เวลาในการเข้าไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยระยะเวลาการเก็บข้อมูลจะอยู่ในช่วงของภาคการศึกษาต้นของปีการศึกษา 2553
4. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวนทั้งหมด 647 ฉบับ จากมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 647 ฉบับ รวมระยะเวลาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 58 วัน

ครั้งที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อระดมความเห็นเกี่ยวกับร่างโมเดลการพัฒนา ศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน จำนวน 2 ท่าน รองคณบดีฝ่าย กิจกรรมนิสิต จำนวน 1 ท่าน ตัวแทนคณะกรรมการบริหารหอพัก จำนวน 2 ท่าน ผู้แทนจากสำนัก ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน ตัวแทนนักศึกษาจีน จำนวน 1 ท่าน โดยทุก ท่านต้องมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการหลักสูตรที่เปิดสอนนักศึกษาจีนที่ศึกษาด้วย ภาษาไทยในหลักสูตรที่เปิดสอนในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 1 ปี เกี่ยวกับการพัฒนา ศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

การวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน คือ การ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล การตรวจสอบความ ตรงของโมเดลการวัด และการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ซึ่งมีแนวทางในการ วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายคุณลักษณะของผู้ตอบ แบบสอบถาม และลักษณะตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

1.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้วย สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ค่าสัมประสิทธิ์ การกระจาย (CV) ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ค่า ประสิทธิภาพสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อให้ ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ว่ามีลักษณะเชิงเส้นหรือไม่ มีขนาด (Strength) และ ทิศทาง (Direction) ของความสัมพันธ์เป็นอย่างไร การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้โปรแกรม SPSS for Windows

3. การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของการวัดโมเดลด้านปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก ทักษะคิดที่มีต่อการเรียน และความเครียดของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรม LISREL

4. การตรวจสอบความสอดคล้องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาด้วยภาษาไทยที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรม LISREL

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ค่าสูงสุด (Maximum: Max) ค่าต่ำสุด (Minimum: Min) ค่าความเบ้ (Skewness: Sk) ค่าความโด่ง (Kurtosis: Ku) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ และผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตอนที่ 3 นำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลสะดวกยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้แทนตัวแปรต่างๆ ซึ่งมีความหมายดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SE	หมายถึง	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
Min	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด (Minimum)
Max	หมายถึง	คะแนนสูงสุด (Maximum)
Sk	หมายถึง	ค่าความเบ้ (Skewness)
Ku	หมายถึง	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
C.V.	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
Λ_x	หมายถึง	เมตริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายนอกแฝง
Λ_y	หมายถึง	เมตริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายในแฝง
Γ	หมายถึง	เมตริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฝงไปตัวแปรภายในแฝง
β	หมายถึง	เมตริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายในแฝง
Φ	หมายถึง	เมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฝง

Ψ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคาดเคลื่อนของตัวแปรภายในแฝง
Θ_{δ}	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายนอกสังเกตได้
Θ_{ε}	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายในสังเกตได้
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-Fit-Index)
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit-Index)
NFI	หมายถึง	ดัชนีวัดความปกติ (Normed Fit Index)
RFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสัมพันธ์ (Relative Fit Index)
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Squared Residual)
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Squared Error of Approximation)
DE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางตรง
ID	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม
TE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลรวม

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

OUTCOME	หมายถึง	ผลการเรียนรู้
ACADEMIC	หมายถึง	ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ
SOCIAL	หมายถึง	ผลการเรียนรู้ด้านสังคม
INDIVIDU	หมายถึง	ปัจจัยส่วนบุคคล
AC_TL	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนการสอน
ENVI_L	หมายถึง	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
CONTEX_H	หมายถึง	บริบทภายในและภายนอกหอพัก
ATTI_L	หมายถึง	ทัศนคติที่มีต่อการเรียน
STRAIN_L	หมายถึง	ความเครียด

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

GPAX_R	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสม
COMMUNI	หมายถึง	ความสามารถในการสื่อสาร
CONSCIOU	หมายถึง	การรู้จักตนเอง
SELF_CON	หมายถึง	การควบคุมตนเอง
RESPONS	หมายถึง	ความรับผิดชอบ
ADAPT_SC	หมายถึง	การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย
LEADER	หมายถึง	ความเป็นผู้นำ
HOUR_THA	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย
PERCENT	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
TECHNIQ	หมายถึง	เทคนิคในการเรียน
INCOME_F	หมายถึง	สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว
TEACHING	หมายถึง	วิธีการสอนของอาจารย์
EVALUATE	หมายถึง	กระบวนการประเมินผลการเรียน
SOC_CL	หมายถึง	บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน
RULE	หมายถึง	ระเบียบวินัยในชั้นเรียน
RELATE_T	หมายถึง	ความสัมพันธ์กับอาจารย์
RELATE_F	หมายถึง	ความสัมพันธ์กับเพื่อน

HOUR	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน
CURRICUL	หมายถึง	คุณภาพหลักสูตร
ACTIVITY	หมายถึง	การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน
ENVI_FU	หมายถึง	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน
ENVI_M	หมายถึง	สภาพแวดล้อมของการจัดการ
ACTIVI_H	หมายถึง	การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก
ENVI_FH	หมายถึง	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก
LIFE	หมายถึง	สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก
SOC_CUL	หมายถึง	บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย
ATTITUDE	หมายถึง	ทัศนคติที่มีต่อการเรียน
STRAIN	หมายถึง	ความเครียด

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำเสนอค่าสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และส่วนที่สอง ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ค่าสูงสุด (Maximum: Max) ค่าต่ำสุด (Minimum: Min) ค่าความเบ้ (Skewness: Sk) ค่าความโด่ง (Kurtosis: Ku) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าพื้นฐานสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา ภูมิภาค และสถาบันอุดมศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 445 คน คิดเป็นร้อยละ 68.78 และเพศชาย จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 31.22 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 46.21 รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 43.74 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 10.05 รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

เมื่อจำแนกสถาบันอุดมศึกษาตามภูมิภาค พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 35.77, 26.09 และ 23.77 ตามลำดับ ส่วนภาคกลางมีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.60

เมื่อจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษาของแต่ละภูมิภาค พบว่า **ภาคเหนือ** มหาวิทยาลัยที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยโยนก มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คิดเป็นร้อยละ 95.24, 42.86, 36.36, 18.32, 17.78, 16.55 และ 11.59 ตามลำดับ **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** มหาวิทยาลัยที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คิดเป็นร้อยละ 77.42 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คิดเป็นร้อยละ 15.69 **ภาคกลาง** มหาวิทยาลัยที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยการค้าไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต คิดเป็นร้อยละ 55.56, 50.00, 48.89, 40.00, 39.29, 36.67, 30.30, 25.26, 22.43, 19.80, 14.55, 12.20, 10.20 และ 8.42 ตามลำดับ และ**ภาคใต้** มหาวิทยาลัยที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 48.89, 34.92 และ 20.95 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ (n=647)

	สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	202	31.22	
	หญิง	445	68.78	
	รวมทั้งหมด	647	100.00	
ชั้นปีที่ศึกษา	2	ชาย	20	3.09
		หญิง	45	6.96
		รวม	65	10.05
	3	ชาย	94	14.53
		หญิง	205	31.68
		รวม	299	46.21
	4	ชาย	88	13.60
		หญิง	195	30.14
		รวม	283	43.74
		รวมทั้งหมด	647	100.00

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา

ลำดับ	สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนนักศึกษา จีน (คน)	ขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ภาคเหนือ				
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	207	24	11.59
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	145	24	16.55
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	135	24	17.78
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	131	24	18.32
5	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	56	24	42.86
6	มหาวิทยาลัยโยนก	55	20	36.36
7	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	24	24	100.00
8	มหาวิทยาลัยพายัพ	21	20	95.24
	รวม	774	184	23.77
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
9	มหาวิทยาลัยบูรพา	56	24	42.86
	รวม	56	24	42.86

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา (ต่อ)

ลำดับ	สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนนักศึกษา จีน (คน)	ขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
10	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	153	24	15.69
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	31	24	77.42
รวม		184	48	26.09
ภาคกลาง				
12	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	60	24	40.00
13	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	285	24	8.42
14	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	165	24	14.55
15	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	164	20	12.20
16	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	66	20	30.30
17	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	107	24	22.43
18	มหาวิทยาลัยการค้าไทย	101	20	19.80
19	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	95	24	25.26
20	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12	12	100.00
21	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	60	22	36.67
22	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	56	22	39.29
23	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	49	5	10.20
24	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	36	20	55.56
25	มหาวิทยาลัยรังสิต	40	20	50.00
26	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	45	22	48.89
รวม		1,341	303	22.60
ภาคใต้				
27	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	105	22	20.95
28	มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา	63	22	34.92
29	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	33	22	66.67
30	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	45	22	48.89
รวม		246	88	35.77
รวมทั้งสิ้น		2,601	647	24.88

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์จำแนกออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ชั้นปีที่ 2-4 ส่วนที่ 2 ชั้นปีที่ 2 ส่วนที่ 3 ชั้นปีที่ 3 และส่วนที่ 4 ชั้นปีที่ 4 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้จำนวน 28 ตัวแปร ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) การรู้จักตนเอง (CONSCIOU) การควบคุมตนเอง (SELF_CON) ความเป็นผู้นำ (LEADER) ความรับผิดชอบ (RESPONS) การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย (HOUR_THA) เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (PERCENT) เทคนิคในการเรียน (TECHNIQ) สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว (INCOME_F) วิธีการสอนของอาจารย์ (TEACHING) กระบวนการประเมินผลการเรียน (EVALUATE) บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน (SOC_CL) ระเบียบวินัยในชั้นเรียน (RULE) ความสัมพันธ์กับอาจารย์ (RELATE_T) ความสัมพันธ์กับเพื่อน (RELATE_F) จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน (HOUR) คุณภาพหลักสูตร (CURRICUL) การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ACTIVITY) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน (ENVI_FU) สภาพแวดล้อมของการจัดการ (ENVI_M) การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก (ACTIVI_H) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก (ENVI_FH) สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (LIFE) บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (SOC_CUL) ทศนคติที่มีต่อการเรียน (ATTITUDE) และความเครียด (STRAIN) โดยผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

ส่วนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 2-4 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ **กลุ่มที่ 1** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ พบว่าตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม ($\bar{x}=3.99$) ความสามารถในการสื่อสาร ($\bar{x}=3.56$) การรู้จักตนเอง ($\bar{x}=3.89$) การควบคุมตนเอง ($\bar{x}=4.02$) ความเป็นผู้นำ ($\bar{x}=4.12$) ความรับผิดชอบ ($\bar{x}=3.93$) การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย ($\bar{x}=4.12$) เทคนิคในการเรียน ($\bar{x}=3.74$) วิธีการสอนของอาจารย์ ($\bar{x}=3.69$) กระบวนการประเมินผลการเรียน ($\bar{x}=3.57$) บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.71$) ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.94$) ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ($\bar{x}=3.65$) ความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{x}=3.59$) จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน ($\bar{x}=3.92$) คุณภาพหลักสูตร ($\bar{x}=3.81$) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน ($\bar{x}=3.66$) สภาพแวดล้อมของการจัดการ ($\bar{x}=3.56$) การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก ($\bar{x}=3.66$) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก ($\bar{x}=3.56$) สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก ($\bar{x}=3.56$) บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย ($\bar{x}=3.56$) ทศนคติที่มีต่อการเรียน ($\bar{x}=3.56$) และความเครียด ($\bar{x}=3.56$)

ร่วมกิจกรรมของหอพัก ($\bar{x}=3.74$) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก ($\bar{x}=3.86$) สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก ($\bar{x}=3.65$) บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย ($\bar{x}=3.91$) และทัศนคติที่มีต่อการเรียน ($\bar{x}=3.91$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน ($\bar{x}=3.29$) และความเครียด ($\bar{x}=3.06$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง **กลุ่มที่ 2** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 5 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ เรียนตั้งแต่ 120 ชั่วโมงขึ้นไป **กลุ่มที่ 3** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 6 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ 80% - 89% **กลุ่มที่ 4** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 8 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เฉลี่ย 38,400 บาทต่อเดือน

ในด้านการกระจายของข้อมูลเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 56.23) ส่วนตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือ ตัวแปรการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 15.67)

ความเบ้ของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ คือ คนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานความเบ้ พบว่า ตัวแปรตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีการแจกแจงเข้าใกล้การแจกแจงแบบปกติ แสดงว่า การทดสอบความเบ้ไม่แตกต่างจากโค้งปกติ

ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเตี้ยแบน ผลการทดสอบสมมติฐานความโด่ง พบว่า ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้เข้าใกล้โค้งปกติ ส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกับโค้งปกติ

อาจกล่าวได้ว่าลักษณะค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์สมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
เกรดเฉลี่ยสะสม	3.99	0.71	17.88	1.00	5.00	-0.65	0.58
ความสามารถในการสื่อสาร	3.56	0.73	20.37	1.25	5.00	-0.30	-0.28
การรู้จักตนเอง	3.89	0.68	17.52	1.00	5.00	-0.45	0.10
การควบคุมตนเอง	4.02	0.69	17.17	1.00	5.00	-0.52	0.07
ความเป็นผู้นำ	4.12	0.69	16.87	1.67	5.00	-0.56	-0.04
ความรับผิดชอบ	3.93	0.77	19.64	1.00	5.00	-0.47	-0.10
การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.12	0.64	15.67	1.33	5.00	-0.54	-0.02
จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย	3.82	1.46	38.10	1.00	5.00	-0.84**	-0.83
เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	4.43	0.89	19.98	1.00	6.00	-1.01**	1.58
เทคนิคในการเรียน	3.74	0.72	19.17	1.00	5.00	-0.47	0.66
สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	3.84	2.16	56.23	1.00	8.00	0.40	-0.92
วิธีการสอนของอาจารย์	3.69	0.73	19.91	1.40	5.00	-0.35	-0.16
กระบวนการประเมินผลการเรียน	3.57	0.79	22.09	1.00	5.00	-0.37	-0.12
บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน	3.71	0.79	21.24	1.00	5.00	-0.41	-0.15
ระเบียบวินัยในชั้นเรียน	3.94	0.76	19.42	1.00	5.00	-0.61	0.02
ความสัมพันธ์กับอาจารย์	3.65	1.10	30.22	1.00	17.50	5.31**	65.76**
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.59	0.88	24.53	1.00	5.00	-0.36	-0.19
จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน	3.92	0.67	17.10	1.75	5.00	-0.40	-0.50
คุณภาพหลักสูตร	3.81	0.69	18.04	1.25	5.00	-0.25	-0.25
การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน	3.29	1.09	33.20	1.00	5.00	-0.47	-0.53
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน	3.66	0.98	26.76	1.00	5.00	-0.62	0.00
สภาพแวดล้อมของการจัดการ	3.56	0.79	22.27	1.00	5.00	-0.40	-0.19
การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก	3.74	0.85	22.71	1.00	9.00	-0.22	2.38
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก	3.86	0.87	22.52	1.00	5.00	-0.72	0.41

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก	3.65	1.03	28.16	1.00	17.67	3.65**	52.83**
บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย	3.91	0.73	18.61	1.00	5.00	-0.58	0.35
ทัศนคติที่มีต่อการเรียน	3.91	0.62	15.93	1.40	5.00	-0.33	-0.13
ความเครียด	3.06	1.08	35.23	1.00	5.00	-0.26	-0.83

ส่วนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 2 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ **กลุ่มที่ 1** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม (\bar{x} =4.07) ความสามารถในการสื่อสาร (\bar{x} =3.71) การรู้จักตนเอง (\bar{x} =4.02) การควบคุมตนเอง (\bar{x} =4.09) ความเป็นผู้นำ (\bar{x} =4.12) ความรับผิดชอบ (\bar{x} =3.96) การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (\bar{x} =4.14) เทคนิคในการเรียน (\bar{x} =3.69) วิธีการสอนของอาจารย์ (\bar{x} =3.70) กระบวนการประเมินผลการเรียน (\bar{x} =3.65) บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน (\bar{x} =3.82) ระเบียบวินัยในชั้นเรียน (\bar{x} =3.98) ความสัมพันธ์กับอาจารย์ (\bar{x} =3.61) ความสัมพันธ์กับเพื่อน (\bar{x} =3.73) จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน (\bar{x} =3.93) คุณภาพหลักสูตร (\bar{x} =3.87) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน (\bar{x} =3.71) สภาพแวดล้อมของการจัดการ (\bar{x} =3.65) การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก (\bar{x} =3.82) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก (\bar{x} =3.78) สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (\bar{x} =3.66) บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (\bar{x} =4.03) และทัศนคติที่มีต่อการเรียน (\bar{x} =3.90) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (\bar{x} =3.37) และความเครียด (\bar{x} =3.22) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง **กลุ่มที่ 2** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 5 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ เรียนตั้งแต่ 120 ชั่วโมงขึ้นไป **กลุ่มที่ 3** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 6 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ 80%-89% **กลุ่มที่ 4** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 8 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เฉลี่ย 38,900 บาทต่อเดือน

ในด้านการกระจายของข้อมูลเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 45.22) ส่วนตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือ ตัวแปรการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 13.26)

ความเบ้ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ คือ คนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานความเบ้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่ที่วัดจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 มีการแจกแจงเข้าใกล้การแจกแจงแบบปกติ แสดงว่า การทดสอบความเบ้ไม่แตกต่างจากโค้งปกติ

ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเตี้ยแบน ผลการทดสอบสมมติฐานความโด่งว่า พบว่า ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ที่วัดจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 2 เข้าใกล้โค้งปกติ ส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกับโค้งปกติ

จากผลการศึกษาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 นั้น พบว่า ค่าความเบ้ และค่าความโด่งส่วนใหญ่มีค่าแตกต่างจากโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์สมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรลนั้น ยังคงสามารถใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยใช้ค่าความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood – ML) เนื่องจากวิธีการนี้มีความแกร่งปานกลางในการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่มีค่าการกระจายต่างไปจากโค้งปกติ (Boomsma, 1983; Joreskog and Sorbom, 1988; Hu, Bentler, and Kano, 1992; Olsson, 1996 cited in Olsson, Anderassen, and Wathne, 1997) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
เกรดเฉลี่ยสะสม	4.07	0.62	15.35	1.33	5.00	-1.30**	4.52**
ความสามารถในการสื่อสาร	3.71	0.66	17.81	2.00	4.75	-0.74	-0.19**
การรู้จักตนเอง	4.02	0.63	15.77	2.00	5.00	-0.56	0.68
การควบคุมตนเอง	4.09	0.56	13.77	2.67	5.00	-0.41	-0.02**
ความเป็นผู้นำ	4.12	0.68	16.59	2.00	5.00	-0.67	0.60
ความรับผิดชอบ	3.96	0.68	17.18	2.50	5.00	-0.20**	-0.52**
การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.14	0.55	13.26	2.67	5.00	-0.64	0.39

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย	3.48	1.57	45.22	1.00	5.00	-0.49	-1.36**
เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	4.48	0.95	21.30	1.00	6.00	-1.21**	2.47**
เทคนิคในการเรียน	3.69	0.72	19.57	1.00	5.00	-1.52**	3.55**
สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	3.89	1.75	44.99	1.00	7.00	0.40**	-0.67**
วิธีการสอนของอาจารย์	3.70	0.72	19.44	1.60	4.80	-1.18**	1.12
กระบวนการประเมินผลการเรียน	3.65	0.66	18.05	1.40	5.00	-0.91	0.94
บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน	3.82	0.71	18.60	1.75	5.00	-0.75	0.69
ระเบียบวินัยในชั้นเรียน	3.98	0.73	18.42	2.00	5.00	-0.71	0.27
ความสัมพันธ์กับอาจารย์	3.61	0.84	23.35	1.00	5.00	-1.33**	1.81**
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.73	0.72	19.40	2.00	5.00	-0.22**	-0.23**
จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน	3.93	0.61	15.42	2.25	5.00	-0.51	-0.26**
คุณภาพหลักสูตร	3.87	0.68	17.59	1.25	5.00	-1.38**	3.43**
การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน	3.37	1.18	34.99	1.00	5.00	-0.74	-0.40**
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน	3.71	0.91	24.53	1.00	5.00	-1.02**	1.17
สภาพแวดล้อมของการจัดการ	3.65	0.73	20.08	1.50	4.67	-0.80	0.28
การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก	3.82	0.80	20.90	1.38	6.38	-0.46	2.61**
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก	3.78	0.87	22.88	1.00	5.00	-1.37**	2.81**
สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก	3.66	0.88	24.00	1.33	5.00	-1.00	0.30
บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.03	0.63	15.56	2.50	5.00	-0.84	0.54
ทัศนคติที่มีต่อการเรียน	3.90	0.63	16.16	1.80	5.00	-0.71	0.77
ความเครียด	3.22	1.09	33.85	1.00	5.00	-0.60	-0.50**

ส่วนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ ของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ **กลุ่มที่ 1** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม (\bar{x} =3.92) ความสามารถในการสื่อสาร (\bar{x} =3.57) การรู้จักตนเอง (\bar{x} =3.86) การควบคุมตนเอง (\bar{x} =4.03.) ความเป็นผู้นำ (\bar{x} =4.12) ความรับผิดชอบ (\bar{x} =3.93) การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (\bar{x} =3.4.12) เทคนิคในการเรียน (\bar{x} =3.81) วิธีการสอนของอาจารย์ (\bar{x} =3.70) กระบวนการประเมินผลการเรียน (\bar{x} =3.56) บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน (\bar{x} =3.71) ระเบียบวินัยในชั้นเรียน (\bar{x} =3.94) ความสัมพันธ์กับอาจารย์ (\bar{x} =3.68) ความสัมพันธ์กับเพื่อน (\bar{x} =3.59) จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน (\bar{x} =3.91) คุณภาพหลักสูตร (\bar{x} =3.80) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน (\bar{x} =3.71) สภาพแวดล้อมของการจัดการ (\bar{x} =3.56) การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก (\bar{x} =3.76) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก (\bar{x} =3.86) สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (\bar{x} =3.68) บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (\bar{x} =3.90) และทัศนคติที่มีต่อการเรียน (\bar{x} =3.90) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (\bar{x} =3.37) และความเครียด (\bar{x} =3.17) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง **กลุ่มที่ 2** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 5 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ เรียนตั้งแต่ 120 ชั่วโมงขึ้นไป **กลุ่มที่ 3** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 6 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ 80%-89% **กลุ่มที่ 4** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 8 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เฉลี่ย 38,500 บาทต่อเดือน

ในด้านการกระจายของข้อมูลเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 54.82) ส่วนตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือ ตัวแปรการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 15.96)

ความเบ้ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ คือ คนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานความเบ้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่ที่วัดจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มีการแจกแจงเข้าใกล้การแจกแจงแบบปกติ แสดงว่า การทดสอบความเบ้ไม่แตกต่างจากโค้งปกติ

ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเตี้ยแบน ผลการทดสอบสมมติฐานความโด่ง พบว่า ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ที่วัดจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 เข้าใกล้โค้งปกติ ส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกับโค้งปกติ

อาจกล่าวได้ว่าลักษณะค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์สมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
เกรดเฉลี่ยสะสม	3.92	0.71	18.02	1.00	5.00	-0.52	0.45
ความสามารถในการสื่อสาร	3.57	0.73	20.54	1.50	5.00	-0.22	-0.45
การรู้จักตนเอง	3.86	0.73	18.81	1.00	5.00	-0.52	0.13
การควบคุมตนเอง	4.03	0.68	16.95	2.00	5.00	-0.30	-0.72
ความเป็นผู้นำ	4.12	0.70	17.11	2.00	5.00	-0.61	-0.05
ความรับผิดชอบ	3.93	0.78	19.89	2.00	5.00	-0.38	-0.49
การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.12	0.66	15.96	2.33	5.00	-0.38	-0.57
จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย	3.81	1.44	37.87	1.00	5.00	-0.83**	-0.82
เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	4.42	0.91	20.60	1.00	6.00	-1.11**	1.66
เทคนิคในการเรียน	3.72	0.68	18.22	1.00	5.00	-0.26	0.13
สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	3.85	2.11	54.82	1.00	8.00	0.35	-0.89
วิธีการสอนของอาจารย์	3.70	0.74	20.11	1.40	5.00	-0.18	-0.49
กระบวนการประเมินผลการเรียน	3.56	0.79	22.12	1.00	5.00	-0.24	-0.37
บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน	3.71	0.76	20.60	1.00	5.00	-0.39	0.05
ระเบียบวินัยในชั้นเรียน	3.94	0.78	19.78	1.50	5.00	-0.54	-0.30
ความสัมพันธ์กับอาจารย์	3.68	1.07	29.11	1.00	16.50	5.62**	67.84**
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.59	0.87	24.23	1.00	5.00	-0.33	-0.27
จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน	3.91	0.66	16.81	1.75	5.00	-0.44	-0.22
คุณภาพหลักสูตร	3.80	0.70	18.29	1.50	5.00	-0.20	-0.50
การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน	3.37	1.04	30.94	1.00	5.00	-0.49	-0.40
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน	3.71	0.95	25.73	1.00	5.00	-0.70	0.12

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
สภาพแวดล้อมของการจัดการ	3.56	0.80	22.33	1.17	5.00	-0.39	-0.29
การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก	3.76	0.80	21.26	1.00	5.00	-0.51	0.00
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก	3.86	0.87	22.66	1.00	5.00	-0.64	0.14
สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก	3.68	1.16	31.58	1.33	17.67	5.76**	69.36**
บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย	3.90	0.70	18.03	1.75	5.00	-0.34	-0.39
ทัศนคติที่มีต่อการเรียน	3.90	0.62	15.99	2.20	5.00	-0.07	-0.65
ความเครียด	3.17	1.08	34.09	1.00	5.00	-0.32	-0.75

ส่วนที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ **กลุ่มที่ 1** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม ($\bar{x}=4.04$) ความสามารถในการสื่อสาร ($\bar{x}=3.52$) การรู้จักตนเอง ($\bar{x}=3.90$) การควบคุมตนเอง ($\bar{x}=3.99$) ความเป็นผู้นำ ($\bar{x}=4.11$) ความรับผิดชอบ ($\bar{x}=3.92$) การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย ($\bar{x}=4.11$) เทคนิคในการเรียน ($\bar{x}=3.76$) วิธีการสอนของอาจารย์ ($\bar{x}=3.67$) กระบวนการประเมินผลการเรียน ($\bar{x}=3.58$) บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.68$) ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.93$) ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ($\bar{x}=3.62$) ความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{x}=3.56$) จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน ($\bar{x}=3.94$) คุณภาพหลักสูตร ($\bar{x}=3.80$) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน ($\bar{x}=3.58$) สภาพแวดล้อมของการจัดการ ($\bar{x}=3.53$) การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก ($\bar{x}=3.72$) สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก ($\bar{x}=3.88$) สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก ($\bar{x}=3.60$) บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย ($\bar{x}=3.89$) และทัศนคติที่มีต่อการเรียน ($\bar{x}=3.93$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน ($\bar{x}=3.19$) และความเครียด ($\bar{x}=2.92$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง **กลุ่มที่ 2** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 5 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ เรียนตั้งแต่ 120 ชั่วโมงขึ้นไป **กลุ่มที่ 3** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 6 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ 80%-89% **กลุ่มที่ 4** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 8 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เฉลี่ย 38,200 บาทต่อเดือน

ในด้านการกระจายของข้อมูลเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 60.17) ส่วนตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือ ตัวแปรทัศนคติที่มีต่อการเรียน (ร้อยละ 15.86)

ความเบ้ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ คือ คนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานความเบ้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่ที่วัดจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4 มีการแจกแจงเข้าใกล้การแจกแจงแบบปกติ แสดงว่า การทดสอบความเบ้ไม่แตกต่างจากโค้งปกติ

ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเตี้ยแบน ผลการทดสอบสมมติฐานความโด่ง พบว่า ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ที่วัดจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 เข้าใกล้โค้งปกติ ส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกับโค้งปกติ

อาจกล่าวได้ว่าลักษณะค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์สมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
เกรดเฉลี่ยสะสม	4.04	0.73	18.16	1.00	5.00	-0.70	0.39
ความสามารถในการสื่อสาร	3.52	0.73	20.71	1.25	5.00	-0.31	-0.06
การรู้จักตนเอง	3.90	0.64	16.47	2.00	5.00	-0.27	-0.22
การควบคุมตนเอง	3.99	0.72	18.13	1.00	5.00	-0.69	0.60
ความเป็นผู้นำ	4.11	0.69	16.73	1.67	5.00	-0.49	-0.12
ความรับผิดชอบ	3.92	0.78	19.97	1.00	5.00	-0.60	0.35
การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.11	0.65	15.93	1.33	5.00	-0.69	0.48
จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย	3.91	1.44	36.69	1.00	5.00	-0.94**	-0.65
เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	4.44	0.85	19.04	1.00	6.00	-0.81**	1.21
เทคนิคในการเรียน	3.76	0.75	20.06	1.00	5.00	-0.44	0.47
สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	3.82	2.30	60.17	1.00	8.00	0.45**	-1.02

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 4						
	\bar{x}	SD	C.V. (%)	MIN	MAX	Sk	Ku
วิธีการสอนของอาจารย์	3.67	0.73	19.86	1.40	5.00	-0.36	-0.01
กระบวนการประเมินผลการเรียน	3.58	0.82	22.95	1.00	5.00	-0.42	-0.01
บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน	3.68	0.83	22.50	1.25	5.00	-0.35	-0.41
ระเบียบวินัยในชั้นเรียน	3.93	0.76	19.31	1.00	5.00	-0.67	0.38
ความสัมพันธ์กับอาจารย์	3.62	1.19	32.76	1.00	17.50	5.53**	65.72**
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.56	0.93	25.96	1.00	5.00	-0.36	-0.20
จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน	3.94	0.70	17.80	2.25	5.00	-0.35	-0.77
คุณภาพหลักสูตร	3.80	0.68	17.92	2.00	5.00	-0.07	-0.60
การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน	3.19	1.12	35.06	1.00	5.00	-0.38	-0.66
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน	3.58	1.02	28.34	1.00	5.00	-0.48	-0.22
สภาพแวดล้อมของการจัดการ	3.53	0.80	22.74	1.00	5.00	-0.34	-0.12
การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก	3.72	0.91	24.60	1.00	9.00	0.05	3.79
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก	3.88	0.87	22.34	1.00	5.00	-0.66	0.20
สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก	3.60	0.90	24.93	1.00	5.00	-0.54	0.03
บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย	3.89	0.77	19.86	1.00	5.00	-0.71	0.79
ทัศนคติที่มีต่อการเรียน	3.93	0.62	15.86	1.40	5.00	-0.53	0.31
ความเครียด	2.92	1.06	36.42	1.00	5.00	-0.13	-0.89

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ และผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย และส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.7

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ มีค่าสถิติเท่ากับ 9,140.223 ค่า p เท่ากับ 0.00 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin หรือ KMO) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ จากผลการวิเคราะห์ค่า KMO พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.914 โดยมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลชุดนี้ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบในโมเดลลิשראלต่อไป

ในกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจีนทั้งหมดนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งที่อยู่ในตัวแปรแฝงเดียวกัน และตัวแปรแฝงต่างกัน ส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขนาดของความสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและระดับปานกลาง โดยทิศทางของความสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแยกพิจารณาได้เป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) กับ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) ($r=0.494$)

2) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความเป็นผู้นำ (LEADER) กับ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) ($r=0.736$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การรู้จักตนเอง (CONSCIOUS) กับ ความรับผิดชอบ (RESPONS) ($r=0.511$)

3) ตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ เทคนิคในการเรียน (TECHNIQ) กับ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว (INCOME_F) ($r=0.114$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (PERCENT) กับ เทคนิคในการเรียน (TECHNIQ) ($r=0.98$)

4) ตัวแปรแฝงกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ วิธีการสอนของอาจารย์ (TEACHING) กับ กระบวนการประเมินผลการเรียน (EVALUATE) ($r=0.738$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความสัมพันธ์กับอาจารย์ (RELATE_T) กับ จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน (HOUR) ($r=0.288$)

5) ตัวแปรแฝงปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ACTIVITY) กับ สภาพแวดล้อมของการจัดการ (ENVI_M) ($r = 0.640$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ACTIVITY) กับ สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน (ENVI_FU) ($r=0.396$)

6) ตัวแปรแฝงบริบทภายในและภายนอกหอพัก ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก (ACTIVI_H) กับ สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก (ENVI_FH) ($r=0.640$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (LIFE) กับ บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (SOC_CUL) ($r=0.367$)

7) ตัวแปรแฝงทัศนคติที่มีต่อการเรียน มี 1 ตัวแปร ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้

8) ตัวแปรแฝงความเครียด มี 1 ตัวแปร ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในตัวแปรแฝงต่างกัน และพิจารณาเฉพาะคู่ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อกัน สามารถแยกพิจารณาได้เป็น 13 กลุ่ม ดังนี้

1) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ เทคนิคในการเรียน (TECHNIQ) ($r=0.471$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว (INCOME_F) ($r=-0.202$)

2) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ กระบวนการประเมินผลการเรียน (EVALUATE) ($r=0.580$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) กับ ระเบียบวินัยในชั้นเรียน (RULE) ($r=0.252$)

3) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ACTIVITY) ($r=0.580$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) กับ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ACTIVITY) ($r=0.286$)

4) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ บริบทภายในและภายนอกหอพัก พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) กับ บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (SOC_CUL) ($r=0.512$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) กับ สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (LIFE) ($r=0.310$)

5) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ ทักษะที่มีต่อการเรียน พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ ทักษะที่มีต่อการเรียน (ATTITUDE) ($r=0.447$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) กับ ทักษะที่มีต่อการเรียน (ATTITUDE) ($r=0.401$)

6) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ ความเครียด พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ ความเครียด (STRAIN) ($r=0.278$)

7) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม กับ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การควบคุมตนเอง (SELF_CON) กับ เทคนิคในการเรียน (TECHNIQ) ($r=0.469$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) กับ จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย (HOUR_T) ($r=0.100$)

8) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม กับ กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การควบคุมตนเอง (SELF_CON) กับ คุณภาพหลักสูตร (CURRICUL)

($r=0.482$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) กับ ความสัมพันธ์กับอาจารย์ (RELATE_T) ($r=0.289$)

9) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม กับ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การรู้จักตนเอง (CONSCIOUS) กับ สภาพแวดล้อมของการจัดการ (ENVI_M) ($r=0.454$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) กับ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ACTIVITY) ($r=0.250$)

10) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม กับ บริบทภายในและภายนอกหอพัก พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความเป็นผู้นำ (LEADER) กับ บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (SOC_CUL) ($r=0.526$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) กับ สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (LIFE) ($r=0.256$)

11) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม กับ ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียน พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความเป็นผู้นำ (LEADER) กับ ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียน (ATTITUDE) ($r=0.472$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การรู้จักตนเอง (CONSCIOUS) กับ ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียน (ATTITUDE) ($r=0.413$)

12) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านสังคม กับ ความเครียด พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การรู้จักตนเอง (CONSCIOUS) กับ ความเครียด (STRAIN) ($r=0.137$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การควบคุมตนเอง (SELF_CON) กับ ความเครียด (STRAIN) ($r=0.123$)

13) ตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ กับ ผลการเรียนรู้ด้านสังคมกับ พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ การรู้จักตนเอง (CONSCIOUS) ($r=0.541$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) กับ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) ($r=0.378$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2-4

	GRA_X_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	LEADER	RESPONS	ADAPT_SC	HOUR_THA	PERCENT	TECHNIQ	INCOME_FM	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL	ACTIVITY	EM/LFU	EM/LM	ACTM/LH	EM/LH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN	
GRA_X_R	1.00																												
COMMUNI	.484(**)	1.00																											
CONSCIOU	.475(**)	.541(**)	1.00																										
SELF_CON	.451(**)	.438(**)	.633(**)	1.00																									
LEADER	.396(**)	.391(**)	.525(**)	.594(**)	1.00																								
RESPONS	.432(**)	.442(**)	.511(**)	.646(**)	.602(**)	1.00																							
ADAPT_SC	.436(**)	.378(**)	.554(**)	.396(**)	.736(**)	.616(**)	1.00																						
HOUR_THA	0.008	-0.001	0.052	0.050	.073(*)	.114(**)	.100(**)	1.00																					
PERCENT	.088(*)	0.034	0.025	.102(**)	.108(**)	.091(*)	.169(**)	-.138(**)	1.00																				
TECHNIQ	.348(**)	.471(**)	.428(**)	.469(**)	.441(**)	.462(**)	.419(**)	0.043	.098(**)	1.00																			
INCOME_FM	-.156(**)	.202(**)	-.088(*)	0.057	0.021	0.020	0.008	-0.023	-0.022	.114(**)	1.00																		
TEACHING	.417(**)	.528(**)	.451(**)	.410(**)	.375(**)	.400(**)	.385(**)	0.019	0.027	.531(**)	.160(**)	1.00																	
EVALUATE	.393(**)	.580(**)	.413(**)	.375(**)	.377(**)	.409(**)	.367(**)	0.010	0.018	.511(**)	.202(**)	.738(**)	1.00																
SOC_CL	.376(**)	.504(**)	.397(**)	.349(**)	.362(**)	.383(**)	.396(**)	-0.015	-0.011	.422(**)	.140(**)	.649(**)	.665(**)	1.00															
RULE	.252(**)	.295(**)	.378(**)	.436(**)	.443(**)	.517(**)	.431(**)	-.125(**)	.075(*)	.400(**)	0.031	.390(**)	.383(**)	.384(**)	1.00														
RELATE_T	.267(**)	.445(**)	.327(**)	.312(**)	.322(**)	.310(**)	.289(**)	0.034	0.010	.383(**)	0.031	.480(**)	.477(**)	.521(**)	.332(**)	1.00													
RELATE_F	.327(**)	.447(**)	.374(**)	.396(**)	.392(**)	.405(**)	.370(**)	.067(*)	0.085	.441(**)	.066(*)	.475(**)	.470(**)	.449(**)	.397(**)	.454(**)	1.00												
HOUR	.387(**)	.370(**)	.449(**)	.452(**)	.434(**)	.417(**)	.385(**)	0.018	-.109(**)	.348(**)	0.024	.410(**)	.374(**)	.312(**)	.318(**)	.288(**)	.306(**)	1.00											
CURRICUL	.467(**)	.462(**)	.477(**)	.482(**)	.456(**)	.453(**)	.423(**)	-0.011	0.022	.402(**)	.074(*)	.411(**)	.445(**)	.375(**)	.356(**)	.296(**)	.374(**)	.504(**)	1.00										
ACTIVITY	.286(**)	.580(**)	.373(**)	.327(**)	.305(**)	.329(**)	.290(**)	-0.010	-0.014	.409(**)	.188(**)	.511(**)	.531(**)	.469(**)	.283(**)	.447(**)	.528(**)	.283(**)	.356(**)	1.00									
EM/LFU	.318(**)	.340(**)	.357(**)	.297(**)	.357(**)	.303(**)	.282(**)	-.123(**)	0.010	.316(**)	0.021	.434(**)	.447(**)	.443(**)	.293(**)	.358(**)	.399(**)	.341(**)	.381(**)	.396(**)	1.00								
EM/LM	.374(**)	.572(**)	.454(**)	.430(**)	.402(**)	.431(**)	.363(**)	0.017	0.015	.447(**)	-.126(**)	.588(**)	.602(**)	.544(**)	.377(**)	.533(**)	.543(**)	.387(**)	.445(**)	.640(**)	.582(**)	1.00							
ACTM/LH	.382(**)	.455(**)	.439(**)	.393(**)	.437(**)	.395(**)	.385(**)	0.017	0.040	.374(**)	-.108(**)	.470(**)	.472(**)	.444(**)	.325(**)	.366(**)	.341(**)	.419(**)	.454(**)	.482(**)	.393(**)	.511(**)	1.00						
EM/LH	.352(**)	.338(**)	.362(**)	.397(**)	.370(**)	.378(**)	.348(**)	-0.027	0.040	.306(**)	.066(*)	.358(**)	.323(**)	.347(**)	.302(**)	.305(**)	.284(**)	.351(**)	.413(**)	.340(**)	.373(**)	.475(**)	.640(**)	1.00					
LIFE	.310(**)	.378(**)	.328(**)	.305(**)	.305(**)	.287(**)	.296(**)	0.007	0.015	.290(**)	.090(*)	.295(**)	.332(**)	.290(**)	.236(**)	.243(**)	.314(**)	.283(**)	.374(**)	.324(**)	.306(**)	.395(**)	.412(**)	.432(**)	1.00				
SOC_CUL	.512(**)	.456(**)	.495(**)	.455(**)	.526(**)	.449(**)	.522(**)	.074(*)	-.102(**)	.406(**)	-.119(**)	.445(**)	.424(**)	.402(**)	.396(**)	.333(**)	.419(**)	.414(**)	.493(**)	.375(**)	.382(**)	.471(**)	.480(**)	.410(**)	.367(**)	1.00			
ATTITUDE	.401(**)	.447(**)	.413(**)	.466(**)	.472(**)	.418(**)	.435(**)	-.104(**)	-.119(**)	.574(**)	-.134(**)	.515(**)	.483(**)	.418(**)	.355(**)	.371(**)	.362(**)	.353(**)	.439(**)	.351(**)	.317(**)	.418(**)	.370(**)	.308(**)	.291(**)	.434(**)	1.00		
STRAIN	0.047	.278(**)	-.137(**)	-.123(**)	0.022	.083(*)	0.038	-0.009	-.150(**)	-.181(**)	-.166(**)	.263(**)	.327(**)	.218(**)	0.060	-.215(**)	-.179(**)	.066(*)	-.146(**)	.380(**)	.185(**)	.267(**)	.226(**)	.144(**)	.210(**)	0.095	.159(**)	1.00	
\bar{X}	3.99	3.96	3.89	4.02	4.12	3.93	4.12	3.82	4.43	3.74	3.84	3.89	3.97	3.71	3.94	3.65	3.99	3.92	3.81	3.29	3.66	3.66	3.74	3.86	3.65	3.91	3.91	3.06	
SD	0.71	0.73	0.68	0.69	0.69	0.77	0.64	1.46	0.89	0.72	2.16	0.73	0.79	0.79	0.76	1.10	0.88	0.67	0.69	1.09	0.98	0.79	0.85	0.87	1.03	0.73	0.62	1.08	

** P < .01 * P < .05

Bartlett's Test of Sphericity = 9,140.223 df = 496 p = 0.000 Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.914

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรแฝง 7 ตัวแปร คือ ปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพักทัศนคติที่มีต่อการเรียน ความเครียด และผลการเรียนรู้ โดยตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมีจำนวน 30 ตัวแปร โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างคะแนนผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และผลการเรียนรู้ด้านสังคม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างคะแนนผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และผลการเรียนรู้ด้านสังคม

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยเพื่อสังเคราะห์คะแนนตัวแปรแฝงตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์โมเดลตามกรอบแนวคิดในตอนแรก พบว่า โมเดลไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 175.99 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 13 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.00 ดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.93 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.84 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วน (RMR) เท่ากับ 0.023 และค่าเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 10.30

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดลโดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ซึ่งการปรับโมเดลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพิจารณาจากดัชนีตัดแปรมอดเดล (Modification Indices) และผลการปรับโมเดล ผู้วิจัยได้โมเดลเชิงสาเหตุของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 14.65 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ

0.15 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 10 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญแสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าดัชนีวัด ความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ซึ่งมี ค่าเข้าใกล้ 1 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.008 ซึ่งเข้าใกล้ศูนย์ และ ค่าเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 2.16 ซึ่งสนับสนุนว่าโมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในภาพที่ 4.1

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยง อยู่ ระหว่าง 0.46 ถึง 0.64 โดยตัวแปรที่มีค่าสูงสุด คือ การควบคุมตนเอง (SELF_CON) กับ ความรับผิดชอบ (RESPONS) มีค่าความเที่ยงเท่ากันคือ 0.64 รองลงมา คือ การรู้จักตนเอง (CONSCIOUS) การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC) ความเป็นผู้นำ (LEADER) และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R) มี ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.60, 0.54, 0.50, 0.49 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดคือ ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.46

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีจำนวน 1 คู่ คือ ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ (ACADEMIC) และผลการเรียนรู้ด้านสังคม (SOCIAL) โดย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบมีทิศทางบวก มีค่าเท่ากับ 0.81 แสดงว่า ถ้านักศึกษาจีนได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพิเศษ ตลอดจนอยู่ในมหาวิทยาลัยและหอพักที่สภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการเรียนรู้นักศึกษาจีนจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงขึ้น มีความสามารถสื่อสารกับผู้อื่นดีขึ้น รู้จัก ตนเอง สามารถควบคุมตนเองได้ มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม และวัฒนธรรมไทยได้ดี โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่
ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

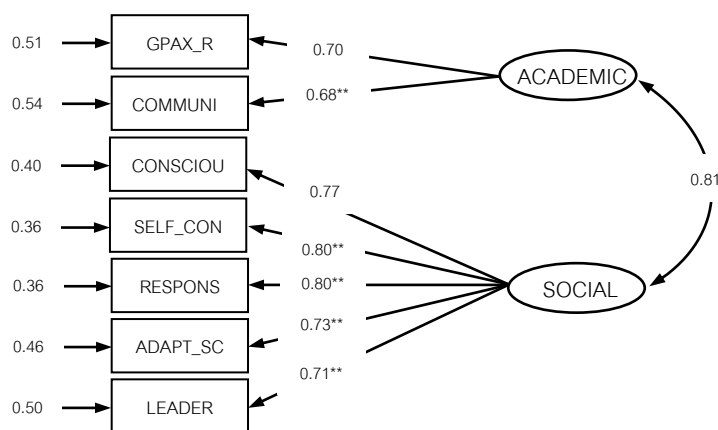
ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	FS
		b(SE _b)	B			
ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ (ACADEMIC)	เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX_R)	1.00	0.70	-	0.49	0.24
	ความสามารถในการสื่อสาร (COMMUNI)	0.98**(0.077)	0.68	12.72	0.46	0.20
ผลการเรียนรู้ด้านสังคม (SOCIAL)	การรู้จักตนเอง (CONSCIOU)	1.00	0.77	-	0.60	0.23
	การควบคุมตนเอง (SELF_CON)	1.04**(0.054)	0.80	19.49	0.64	0.18
	ความรับผิดชอบ (RESPONS)	1.17**(0.065)	0.80	17.92	0.64	0.23
	การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย (ADAPT_SC)	0.89**(0.050)	0.73	17.90	0.54	0.10
	ความเป็นผู้นำ (LEADER)	0.93**(0.054)	0.71	17.18	0.50	0.07

Chi-square = 14.65 df = 10 p = 0.15 GFI = 0.99 AGFI = 0.98 RMR = 0.008 RMSEA = 0.027

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปรแฝง	ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ (ACADEMIC)	ผลการเรียนรู้ด้านสังคม (SOCIAL)
ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ (ACADEMIC)	1.00	
ผลการเรียนรู้ด้านสังคม (SOCIAL)	.81	1.00

หมายเหตุ: **p<.01

ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างคะแนนผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ และ
ผลการเรียนรู้ด้านสังคม

ทั้งนี้ค่าของตัวแปรแฝง ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ (ACADEMIC) และผลการเรียนรู้ด้านสังคม (SOCIAL) ได้มาจากการคำนวณโดยการนำคะแนนดิบของตัวแปรสังเกตได้มาแทนค่า จากนั้นคะแนนดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยในส่วนของ 2 ซึ่งสามารถแทนค่าจากสมการดังต่อไปนี้

$$\text{ACADEMIC} = 0.24(\text{GPAX_R}) + 0.20(\text{COMMUNI})$$

$$\text{SOCIAL} = 0.23(\text{CONSCIOUS}) + 0.18(\text{SELF_CON}) + 0.23(\text{RESPONS}) + 0.10(\text{ADAPT_SC}) + 0.07(\text{LEADER})$$

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์โมเดลตามกรอบแนวคิดในตอนแรก พบว่า โมเดลไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 742.68 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 201 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.00 ดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.91 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.87 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.047 และค่าเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 9.08

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดลโดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ซึ่งการปรับโมเดลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพิจารณาจากดัชนีดัดแปรโมเดล (Modification Indices) และผลการปรับโมเดล ผู้วิจัยได้โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังแสดงในภาพที่ 4.2

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 66.48 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 105 ความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 1.00 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับผล

การวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.018 ซึ่งเข้าใกล้ศูนย์ และค่าเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 2.37 ซึ่งสนับสนุนว่าโมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 0.87 โดยตัวแปรที่มีค่าสูงสุด คือ ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 รองลงมาคือ ผลการเรียนรู้ด้านสังคมกับสภาพแวดล้อมของการจัดการ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.75 บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทยกับการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.55 ส่วนตัวแปร วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก เทคนิคในการเรียน คุณภาพหลักสูตร และสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.52, 0.50, 0.47, 0.46, 0.44, 0.41 ตามลำดับ บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนกับความสัมพันธ์กับอาจารย์ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.36 ความสัมพันธ์กับเพื่อนกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.34 จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน กับสภาพความเป็นอยู่ของหอพัก มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.32 และระเบียบวินัยในชั้นเรียน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.28 ส่วนตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงค่อนข้างต่ำ คือ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.03, 0.02 และ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R-Square) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงของผลการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่า ตัวแปรในโมเดลซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก ทักษะชีวิตที่มีต่อการเรียนรู้ และความเครียด สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลการเรียนรู้ได้ ร้อยละ 99.00

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย พบว่า ตัวแปรผลการเรียนรู้ (OUTCOME) ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จากตัวแปรสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (ENVI_L) และความเครียด (STRAIN_L) โดยขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.42 และ -0.08 ตามลำดับ แสดงว่า ทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย แต่ไม่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน และหากนักศึกษาจีนมีความเครียดต่อการเรียน กล่าวคือ มีความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ หมกมุ่นอยู่กับการเรียนอย่างจริงจังจะส่งผลให้นักศึกษาจีนมีผลการเรียนรู้ภาพรวมดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.14 ถึง 0.99 โดยตัวแปรทุกคู่เป็นความสัมพันธ์แบบมีทิศทางเดียวกัน (ค่าความสัมพันธ์เป็นบวก) ตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด 1 คู่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.99 ได้แก่ ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล (INDIVIDU) และตัวแปรกิจกรรมการเรียนการสอน (AC_TL) แสดงว่า ถ้านักศึกษาจีนได้เรียนกับอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีกระบวนการประเมินผลการเรียนที่เหมาะสม มีบรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนเอื้อต่อการส่งเสริม ปลูกฝัง และพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดีทั้งกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน การจัดจำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวันมีความเหมาะสม และเนื้อหาหลักสูตรทันสมัย จะส่งผลให้นักศึกษาจีนสามารถพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองให้มีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาจีนสูงขึ้น ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมา ได้แก่ ตัวแปรกิจกรรมการเรียนการสอน (AC_TL) และตัวแปรสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (ENVI_L) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.96 แสดงว่า ถ้านักศึกษาจีนมีการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน ได้อยู่ในสถานที่ต่างๆ ภายในคณะที่มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีการจัดสภาพแวดล้อมของการจัดการให้นักศึกษาจีนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในระดับคณะหรือมหาวิทยาลัย จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ และนักศึกษาจีนจะมีความสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อนมากขึ้น ส่วนตัวแปรผลการเรียนรู้ (OUTCOME) และตัวแปรกิจกรรมการเรียนการสอน (AC_TL) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.95 แสดงว่า ถ้านักศึกษาจีนได้เรียนกับอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีกระบวนการประเมินผลการเรียนที่เหมาะสม บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ มีระเบียบวินัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดีทั้งกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ได้รับการจัดจำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวันอย่างเหมาะสม และหลักสูตรมีคุณภาพ จะส่งผลให้นักศึกษาจีนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น

จากผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย พบว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (ENVI_L) และความเครียด (STRAIN_L) หากนักศึกษาจีนได้อาศัยอยู่ในสถาบันที่มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีบรรยากาศร่มรื่น และเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการจัดสภาพแวดล้อมของการจัดการที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาและได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อาจส่งผลให้นักศึกษาจีนมีผลการเรียนรู้ภาพรวมไม่ดีขึ้น แต่ถ้าหากนักศึกษาจีนมีความเคร่งเครียดต่อการเรียน กล่าวคือ มีความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ หมกมุ่นอยู่กับการเรียนอย่างจริงจัง จะส่งผลให้นักศึกษาจีนมีผลการเรียนรู้ภาพรวมดีขึ้น ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
		b(SE _b)	B		
ปัจจัยส่วนบุคคล (INDIVIDU)	เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (PERCENT)	0.23**(0.070)	0.12	3.20	0.02
	จำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย (HOUR_THA)	0.10(0.120)	0.03	0.87	0.00
	สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว (INCOME_F)	0.78**(0.173)	0.18	4.52	0.03
	เทคนิคในการเรียน (TECHNIQ)	1.00	0.68	-	0.46
กิจกรรมการเรียนการสอน (ACT_TL)	วิธีการสอนของอาจารย์ (TEACHING)	1.00	0.72	-	0.52
	กระบวนการประเมินผลการเรียน (EVALUATE)	1.06**(0.043)	0.71	24.51	0.50
	บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน (SOC_CL)	0.90**(0.047)	0.60	19.21	0.36
	ระเบียบวินัยในชั้นเรียน (RULE)	0.77**(0.059)	0.53	13.21	0.28
	ความสัมพันธ์กับอาจารย์ (RELATE_T)	1.25**(0.074)	0.60	16.90	0.36
	ความสัมพันธ์กับเพื่อน (RELATE_F)	0.98**(0.065)	0.58	15.14	0.34
	จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน (HOUR)	0.72**(0.051)	0.56	14.13	0.32
สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ (ENVI_L)	คุณภาพหลักสูตร (CURRUCUL)	0.87**(0.054)	0.56	15.98	0.44
	การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน (ATTIVITY)	1.00	0.74	-	0.55
	สภาพแวดล้อมของการจัดการ (ENVI_M)	0.84**(0.042)	0.87	19.84	0.75
บริบทภายในและภายนอก หอพัก (CONTEX_H)	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน (ENVI_FU)	0.78**(0.054)	0.64	14.44	0.41
	การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก (ATTIVI_H)	1.00	0.69	-	0.47
	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก (ENVI_FH)	0.87**(0.048)	0.58	18.26	0.34
	สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก (LIFE)	1.00**(0.067)	0.57	15.00	0.32
ทัศนคติที่มีต่อการเรียน (ATTI_L)	บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย (SOC_CUL)	0.93**(0.055)	0.74	16.93	0.55
	ทัศนคติที่มีต่อการเรียน (ATTITUDE)	1.00	1.00	-	1.00
ความเครียด (STRAIN_L)	ความเครียด (STRAIN)	1.00	1.00	-	1.00
ผลการเรียนรู้ (OUTCOME)	ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ (ACADEMIC)	1.00	0.93	-	0.87
	ผลการเรียนรู้ด้านสังคม (SOCIAL)	0.98**(0.032)	0.86	30.46	0.75

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์หือทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่
ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

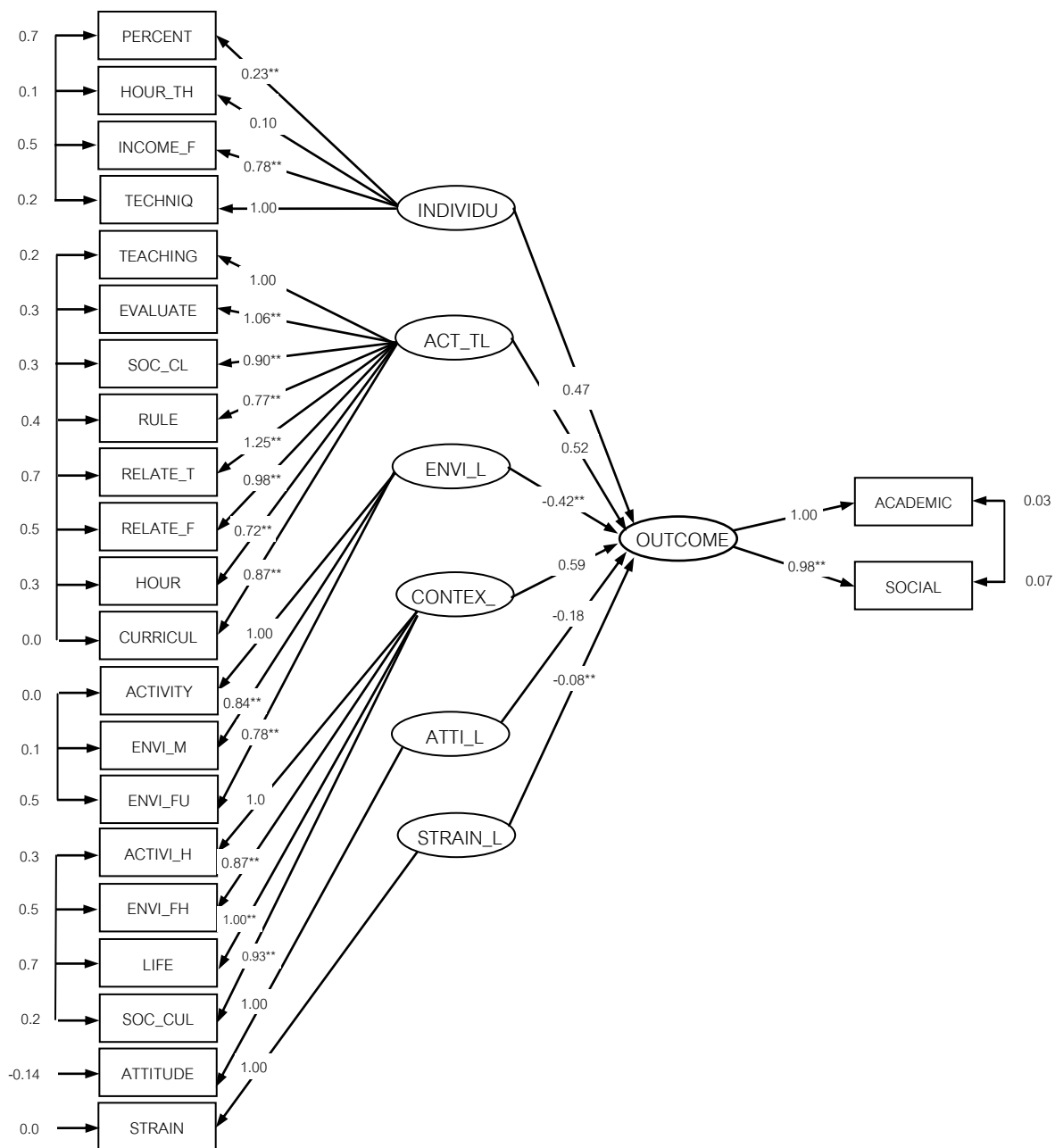
ตัวแปรผล	OUTCOMES	
	TE	DE
ปัจจัยส่วนบุคคล (INDIVIDU)	0.47(0.243)	0.47(0.243)
กิจกรรมการเรียนการสอน (AC_TL)	0.52(0.450)	0.52(0.450)
สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (ENVI_L)	-0.42**(0.183)	-0.42**(0.183)
บริบทภายในและภายนอกหอพัก (CONTEXT_H)	0.59(0.398)	0.59(0.398)
ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ (ATTI_L)	-0.18(0.152)	-0.18(0.152)
ความเครียด (STRAIN_L)	-0.08**(0.033)	-0.08**(0.033)

ไคว์-แอสควร์ = 66.48 df = 105 P = 1.00 GFI = 0.99 AGFI = 0.98 RMR = 0.018 RMSEA = 0.000

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปรแฝง	OUTCOME	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_H	ATTI_L	STRAIN_L
OUTCOME	1						
INDIVIDU	0.94	1					
AC_TL	0.95	0.99	1				
ENVI_L	0.71	0.77	0.96	1			
CONTEXT_H	0.90	0.85	0.90	0.89	1		
ATTI_L	0.62	0.84	0.69	0.48	0.58	1	
STRAIN_L	0.14	0.29	0.27	0.25	0.34	0.19	1

หมายเหตุ: **p<.01

ภาพที่ 4.2 ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของ
นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

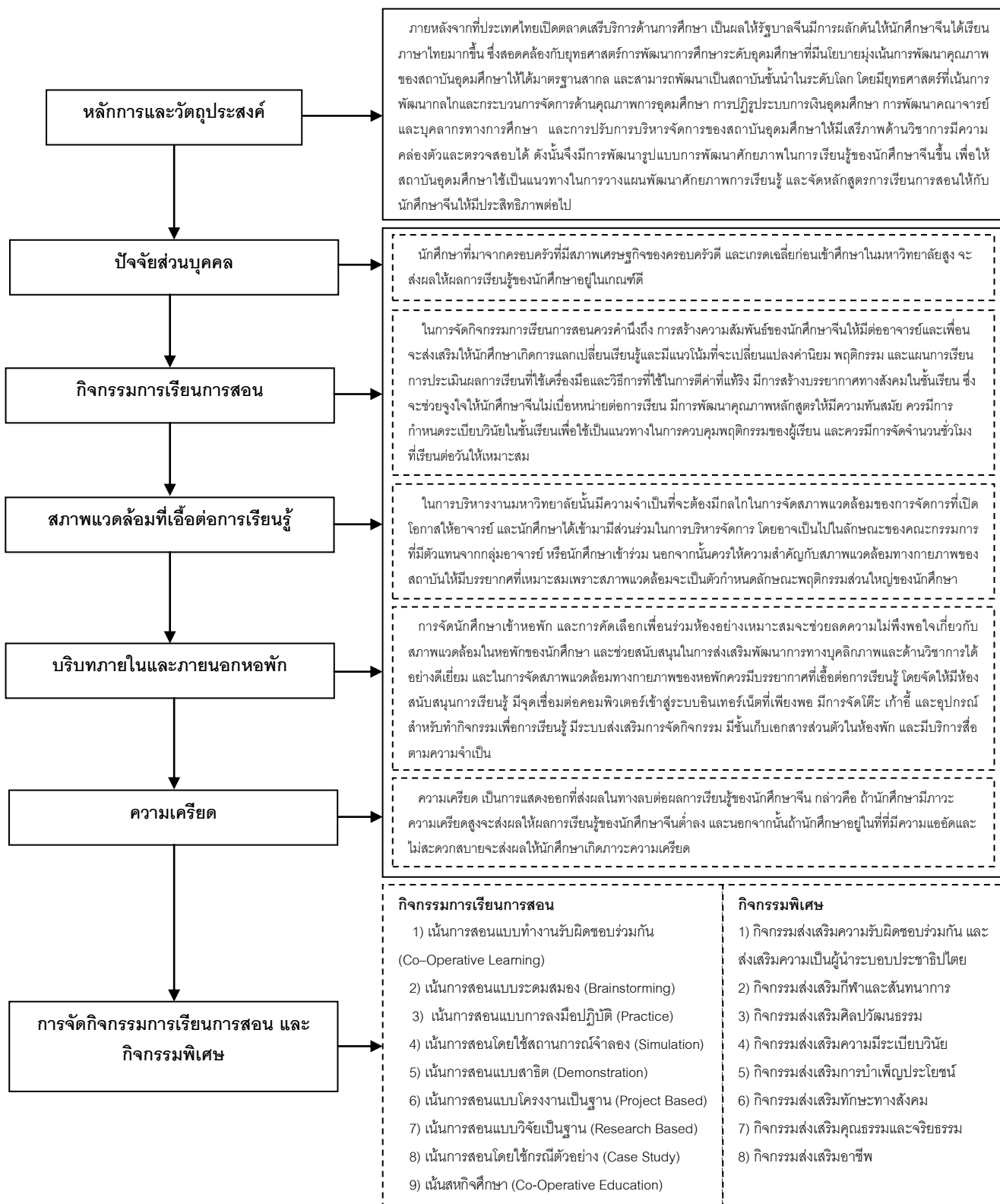
ตอนที่ 3 นำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาใน หลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 และ ตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้นำใช้เป็นแนวทางในการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยจำแนกการนำเสนอรายละเอียดเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาระจากข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และส่วนที่ 3 รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

โดยผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาเรียบร้อยแล้ว มาจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยการระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน จำนวน 2 ท่าน รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต จำนวน 1 ท่าน ผู้แทนคณะกรรมการบริหารหอพัก จำนวน 2 ท่าน ผู้แทนจากสำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน และผู้แทนนักศึกษาจีน จำนวน 1 ท่าน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย จากนั้นจึงจะนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์สาระเพื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาอีกครั้ง และนำเสนอเป็นรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย จำนวน 1 รูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดทั้ง 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตร ที่ใช้ภาษาไทย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบสอบถามของนักศึกษาจีน และผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย มาใช้ในการร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยรายละเอียดของการร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย รายละเอียดแสดงดังภาพ 4.3

ภาพที่ 4.3 ร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาระจากข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน จำนวน 2 ท่าน รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต จำนวน 1 ท่าน ผู้แทนคณะกรรมการบริหารหอพัก จำนวน 2 ท่าน ผู้แทนจากสำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน และผู้แทนนักศึกษาจีน จำนวน 1 ท่าน ซึ่งได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์หลายประเด็น โดยสรุปรายละเอียดดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	แนวทางการแก้ไข
ควรให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทย เช่น จัดให้เรียนไวยากรณ์พระร่วง	จัดเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านภาษาไทยในเชิงลึก
ปรับสื่อการเรียนการสอนให้นักศึกษาจีนได้เกิดการเรียนรู้	เสนอแนะให้มีการออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน
จัดกิจกรรมที่นักศึกษาจีนได้มีส่วนร่วมร่วมกับเพื่อนต่างสาขาให้มากขึ้น	จัดกิจกรรมที่นักศึกษาจีนได้มีส่วนร่วมร่วมกับเพื่อนต่างสาขา ได้แก่ กิจกรรมด้านการบริหารจัดการ กิจกรรมเข้าค่าย กิจกรรมในลักษณะส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ
การใช้ชีวิตกับคนไทยอยู่หอพัก หรือ อยู่กับครอบครัวชาวไทยจะทำให้นักศึกษาจีนเกิดการเรียนรู้ได้ดี	จัดระบบการดูแลนักศึกษาในรูปแบบของครอบครัวอุปถัมภ์ (Family)
ส่งเสริมให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของภาคต่างๆ	จัดสัมมนา หรือ จัดทัศนศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมและประเพณีของภาคต่างๆ ของไทย
ควรมีการเพิ่ม Model ให้เป็นเชิงปริมาณ หรือ เปรียบเทียบในรูปแบบของกราฟ	แสดงกราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม
ควรให้ความสำคัญกับเรื่องของทัศนคติ เพราะเด็กจีนบางคนมาเรียนประเทศไทยไม่ต้องการปริญญา	กิจกรรมปฐมนิเทศให้แก่นักศึกษาจีน โดยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และ ประโยชน์ของการทำกิจกรรมให้นักศึกษาจีนเข้าใจ
ควรให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพิเศษที่ตรงกับความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาชายอาจสนใจศิลปะการป้องกันตัว หรือ นักศึกษาหญิงอาจสนใจกิจกรรมการร้อยมาลัย	จัดกิจกรรมส่งเสริมพิเศษที่ตรงกับความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาเพศหญิงอาจจัดให้เรียนรู้วิธีการร้อยมาลัย หรือ นักศึกษาเพศชายอาจจัดให้เรียนรู้ศิลปะการป้องกันตัว
ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาจีน	ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาจีน รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง
ควรจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ให้นักศึกษาไทยและนักศึกษาจีนทำกิจกรรมร่วมกัน	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่
ควรมีการจัดตั้งองค์กร หรือ ชมรม ในการดูแลและให้คำแนะนำกับนักศึกษาจีน	มีระบบการให้คำปรึกษา โดยจัดให้อยู่ในรูปแบบขององค์กร หน่วยงาน หรือ ชมรม เพื่อเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักศึกษาจีน
นักศึกษาจีนจะสนใจเนื้อหาการเรียนมากกว่าการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน/กิจกรรมสนทนาการ แต่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นตรงกันว่าการจัดกิจกรรมถือเป็นกระบวนการขัดเกลาอย่างหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาในทางอ้อม	ไม่มีการแก้ไข เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นตรงกัน

ตารางที่ 4.11 สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

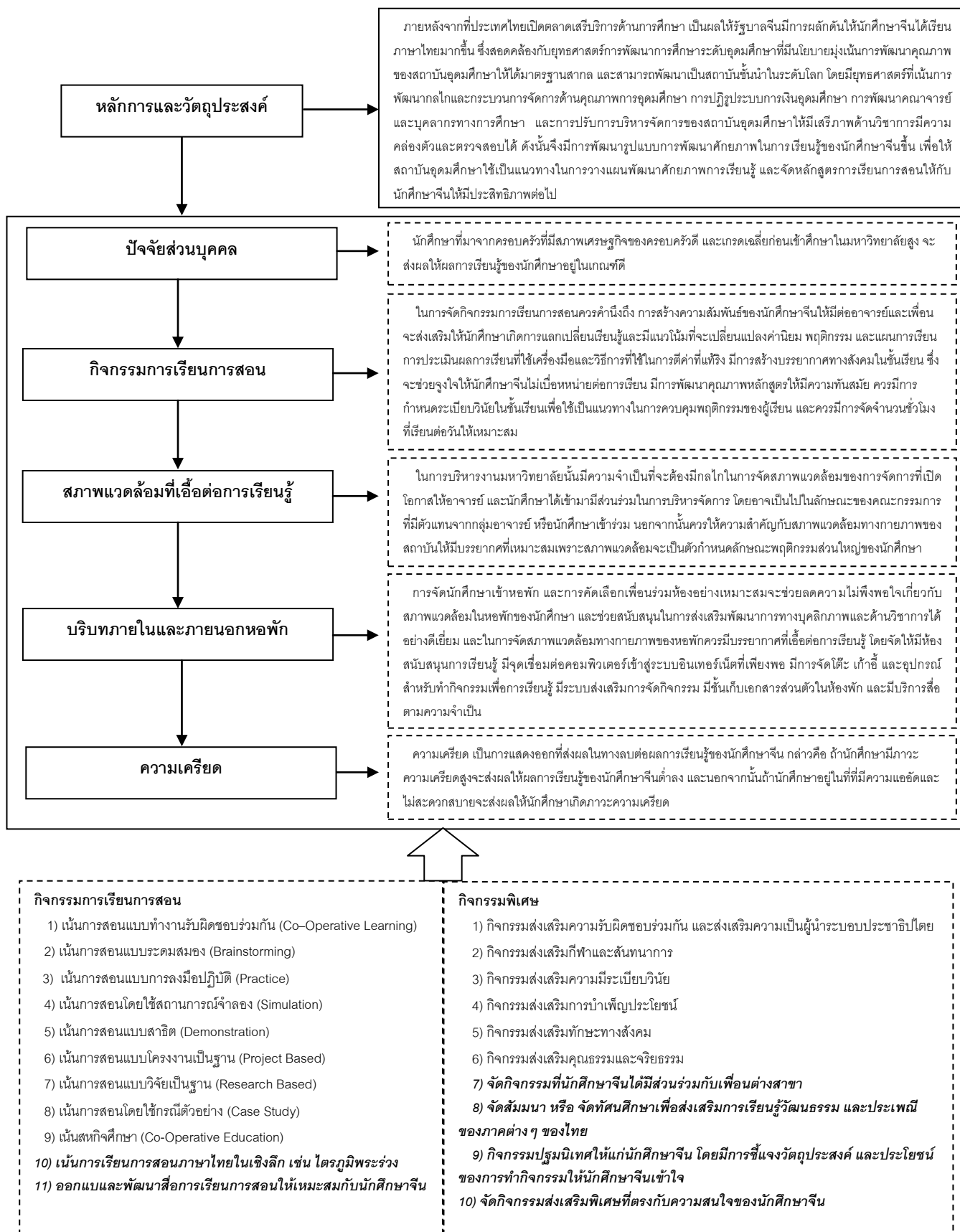
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	แนวทางการแก้ไข
ควรเพิ่มในประเด็นของ Learning Outcomes ในด้าน Student Support, Student Service, Management Support, Management Service,	มีการจัด Student Support, Student Service, Management Support และ Management Service ให้สอดคล้องกับการพัฒนา Learning Outcomes ของนักศึกษาจีน
ปรับปรุงโดยดู TQF ประกอบด้วย	มีการพิจารณา TQF ควบคู่กันไปกับการจัดกิจกรรม
ปรับคำใน Model หน้า 6 ให้ตรงกับเนื้อหา หน้า 2 เช่น ร่างกายแข็งแรง ควรจะเปลี่ยนเป็นคำว่า สุขภาพแข็งแรง	ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 3 รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิในส่วนที่ 2 มาทำการปรับแก้ไขรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนฉบับสมบูรณ์ และส่งรูปแบบที่ปรับแก้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านพิจารณาอีกครั้ง ผลสรุปว่าผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นชอบตามรูปแบบที่นำเสนอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอเป็นรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนฉบับสมบูรณ์ โดยแบ่งรายละเอียดการนำเสนอเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน 2) แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน และ 3) ข้อเสนอแนะ

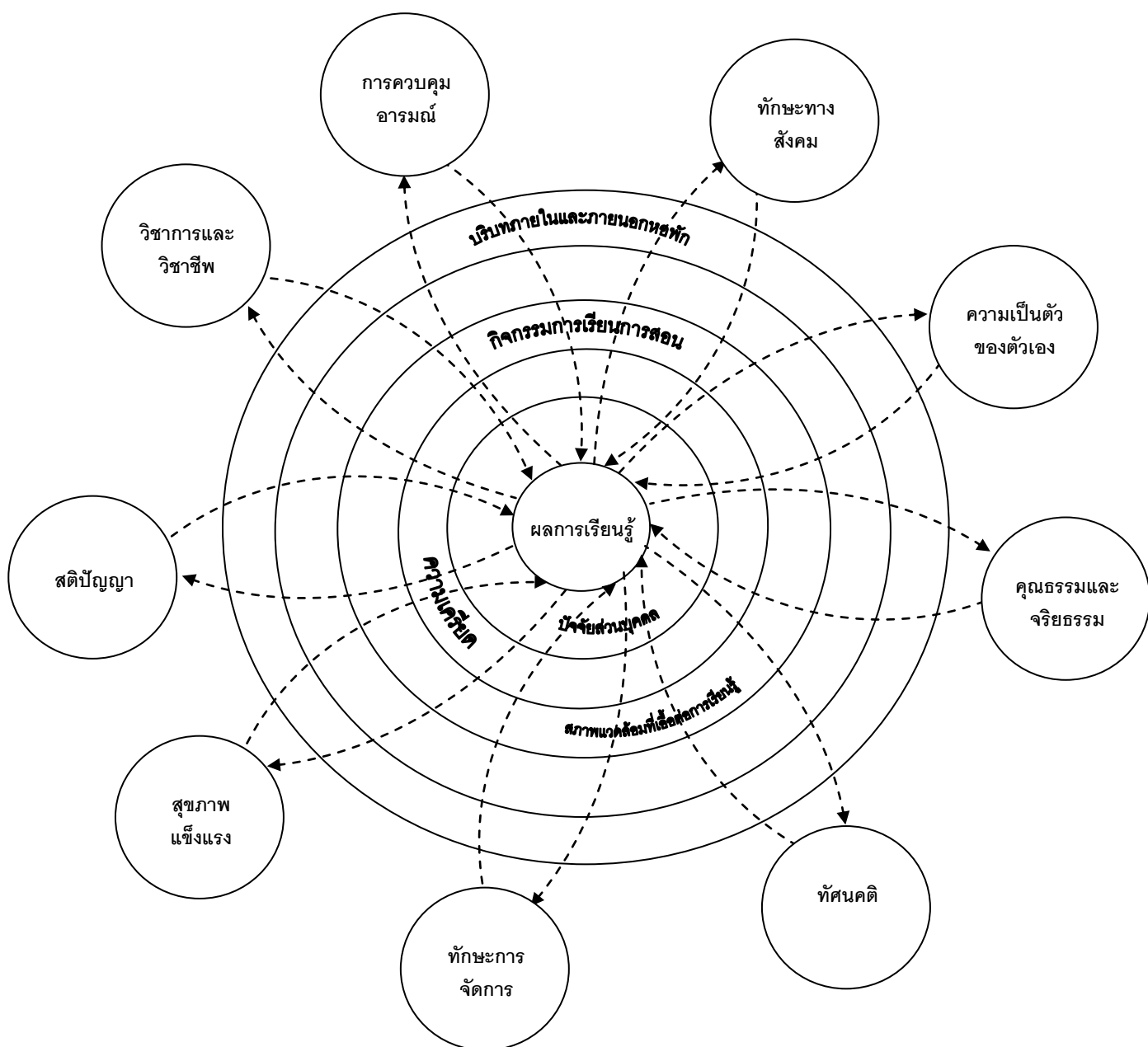
รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

ในการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนฉบับสมบูรณ์ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาประกอบการพิจารณาปรับแก้ไข ซึ่งรูปแบบที่นำเสนอประกอบด้วย 1) หลักการและวัตถุประสงค์ จากที่ประเทศไทยเปิดตลาดเสรีบริการด้านการศึกษา เป็นผลให้รัฐบาลจีนมีการผลักดันให้นักศึกษาจีนได้เรียนภาษาไทยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นสถาบันชั้นนำในระดับโลก โดยมียุทธศาสตร์ที่เน้นการพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการด้านคุณภาพการอุดมศึกษา การปฏิรูประบบการเงินอุดมศึกษา การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และการปรับการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาให้มีเสถียรภาพด้านวิชาการมีความคล่องตัวและตรวจสอบได้ ดังนั้นจึงมีการพัฒนารูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาจีน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก และความเครียด 3) ในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนต้องมีการจัดทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพิเศษควบคู่กันไป โดยสามารถแสดงรายละเอียดดังภาพ 4.4

ภาพที่ 4.4 รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนฉบับสมบูรณ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรล พบว่า ปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนา ศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมการเรียน การสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บริบทภายในและภายนอกหอพัก และความเครียด โดยเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึง 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน วิชาการและวิชาชีพ 2) การควบคุมอารมณ์ 3) ทักษะทางสังคม 4) ความเป็นตัวของตัวเอง 5) คุณธรรมและจริยธรรม 6) ทศนคติ 7) ทักษะการจัดการ 8) สถิติปัญญา และสุขภาพแข็งแรง โดยรายละเอียดแสดงดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 องค์ประกอบของการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

ส่วนที่ 3 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.12 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	กิจกรรม/โครงการ
<p>1) เน้นการสอนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน (Co-Operative Learning) โดยเน้นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันในระดับชั้นเรียน ซึ่งจะสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน และยังเพิ่มปฏิสัมพันธ์ที่ยอมรับซึ่งกันและกัน สร้างความภาคภูมิใจ ให้ผู้เรียนทุกคน นอกจากนี้ยังเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื่องจากในชั้นเรียนมีความร่วมมือในกลุ่ม</p>	<p>- จัดให้ผู้เรียนได้ฟัง เขียน อ่าน ทวนความ อธิบาย และปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนจะเรียนด้วยการลงมือกระทำ และถ้าผู้เรียนที่มีจุดบกพร่องจะได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน</p>
<p>2) เน้นการสอนแบบระดมสมอง (Brainstorming) เน้นวิธีสอนที่ใช้ในการอภิปรายโดยทันที</p>	<p>- แบ่งผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อช่วยกันคิดหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้แล้วช่วยกันพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งทางเลือก</p>
<p>3) เน้นการสอนแบบการลงมือปฏิบัติ (Practice) เน้นวิธีสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียน</p> <p>4) เน้นการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เน้นวิธีสอนที่จำลองสถานการณ์จริงมาไว้ในชั้นเรียน</p>	<p>- จัดให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงเป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎี และภาคปฏิบัติ</p>
<p>5) เน้นการสอนแบบสาธิต (Demonstration) เน้นวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่</p>	<p>- พยายามทำให้เหมือนจริงที่สุด มีการกำหนดกติกาหรือเงื่อนไข แล้วแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มให้เข้าไปเล่นในสถานการณ์จำลองนั้นๆ ด้วยกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการเผชิญกับปัญหา ซึ่งจะต้องมีการตัดสินใจและใช้ไหวพริบ</p>
<p>6) เน้นการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน (Project-Based) เน้นการสอนที่ให้นักศึกษาได้วางโครงงานและดำเนินงานให้สำเร็จตามโครงงานนั้น</p>	<p>- อาจารย์แสดงหรือการกระทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดูเป็นตัวอย่าง โดยนักเรียนจะเรียนรู้ด้วยการสังเกต การฟัง การกระทำ หรือการแสดง และอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม</p> <p>- แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล จากนั้นมอบหมายให้นักศึกษาร่วมกันทำโครงงานที่กำหนดไว้ให้สำเร็จ โดยมีอาจารย์คอยให้คำปรึกษา</p>

ตารางที่ 4.12 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน (ต่อ)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	กิจกรรม/โครงการ
<p>7) เน้นการสอนแบบวิจัยเป็นฐาน (Research-Based) เน้นให้อาจารย์ผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยในการสอน และให้นักศึกษาดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยในบางขั้นตอนหรือครบทุกขั้นตอน</p>	<p>- อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้นักศึกษาจีนทำวิจัยที่เสริมกับบทเรียนในห้องเรียนโดยมีอาจารย์เป็นผู้แนะนำ</p> <p>- จัดให้นักศึกษาจีนเป็นผู้ช่วยปฏิบัติการในห้องปฏิบัติการพิเศษเฉพาะทางที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ อันจะเป็นกระบวนการปฏิบัติที่ช่วยให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนอย่างรวดเร็ว</p>
<p>8) เน้นการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (Case Study) เน้นวิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง เป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการเผชิญและแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาจริง</p>	<p>- แบ่งผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ เพื่อมอบหมายกรณีตัวอย่าง (Case Study) ให้นักศึกษาจีนเป็นผู้แก้ปัญหา โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนได้คิดวิเคราะห์และเรียนรู้ความคิดขอผู้อื่นช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น</p>
<p>9) เน้นสหกิจศึกษา (Co-Operative Education) เพื่อให้นักศึกษาจีนได้รับประสบการณ์วิชาชีพตามสาขาที่เรียนเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากการเรียนในห้องเรียน</p>	<p>- จัดให้นักศึกษาจีนได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพิ่มเติมจากสถานประกอบการภายนอกตามระยะเวลาที่กำหนด</p>
<p>10) เน้นให้นักศึกษาจีนได้ศึกษาเนื้อหาหลักสูตรภาษาไทยในเชิงลึก</p>	<p>- จัดเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านภาษาไทยในเชิงลึก เช่น จัดให้นักศึกษาเรียนเกี่ยวกับไตรภูมิพระร่วง</p>

ตารางที่ 4.13 แนวทางการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

การจัดกิจกรรมพิเศษ	กิจกรรมโครงการ
1) กิจกรรมการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่	<ul style="list-style-type: none"> - จัดโครงการปฐมนิเทศนักศึกษาจีน โดยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ของการทำกิจกรรมให้นักศึกษาจีนเข้าใจ ในขณะเดียวกันควรมีการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในสังคมไทย เพื่อสร้างให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบัน - กิจกรรมเข้าค่ายละลายพฤติกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรมขององค์กร การเข้าสังคม การปรับตัว และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
2) กิจกรรมส่งเสริมทักษะภาษาไทย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดโครงการเข้าค่ายรักการอ่าน - จัดทำจดหมายข่าว กิจกรรมทำหนังสือ และวารสาร เป็นต้น - จัดให้มี "มุมนักอ่าน" ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริม และกระตุ้นให้นักศึกษาจีนสนใจการอ่านมากขึ้น - กิจกรรมด้านภาษาไทยที่เน้นการบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่เน้นให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์จริง - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเขียนงานวิจัย และบทความ
3) กิจกรรมส่งเสริมงานวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดโครงการเข้าค่ายสู่ความเป็นพหุบุตรโดยการฝึกสมาธิ
4) กิจกรรมฝึกสติ	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมเยาวชนคนดีศรีสถาบัน ซึ่งต้องมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้นักศึกษาได้เรียนรู้มารยาททางสังคม ได้แก่ การประพฤติตนต่ออาจารย์ เพื่อนนักศึกษา และบุคคลรอบข้างอย่างเหมาะสม ตลอดจนตระหนักถึงคุณค่าในสิ่งที่ได้ปฏิบัติ
5) กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้นักศึกษาจีนได้ศึกษาวิชาที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของคนไทย เช่น วิชาปรัชญาและการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมไทย และชีวิตกับสิ่งแวดล้อม - จัดสัมมนา หรือ จัดทัศนศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรม และประเพณีของภาคต่างๆ ของไทย - กิจกรรมการแข่งขันกีฬา ได้แก่ กีฬาระดับคณะ กีฬาระดับมหาวิทยาลัย กีฬาระดับชาติ และนานาชาติ
6) กิจกรรมกีฬาและสันทนาการ	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมในการออกกำลังกาย ได้แก่ แอโรบิค โยคะ ว่ายน้ำ เทนนิส และแบดมินตัน เป็นต้น

ตารางที่ 4.13 แนวทางการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน (ต่อ)

การจัดกิจกรรมพิเศษ	กิจกรรมโครงการ
7) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษที่ตรงกับความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาหญิงอาจจัดให้เรียนรู้วิธีการร้อยมาลัย หรือ นักศึกษาเพศชายอาจจัดให้เรียนรู้ศิลปะการป้องกันตัว - จัดโครงการ “เตรียมความพร้อมก่อนก้าวสู่โลกการทำงาน” ให้นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3-4 โดยสมัครเข้าร่วมสมาคมวิชาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา - กิจกรรมเสริมทักษะวิชาการหรือวิชาชีพ สังคม และเสริมสร้างความเป็นสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย
8) กิจกรรมเสริมทักษะด้านการบริหารจัดการ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้นักศึกษาจีนได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะกรรมการคณะ และคณะกรรมการหอพัก โดยเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมภายนอก - กิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทยที่มีความสามารถสูงกับนักศึกษาจีน - กิจกรรมเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ได้แก่ ค่ายอาสาพัฒนาชนบท เป็นต้น

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

- 1) จัดกิจกรรมให้นักศึกษาจีนได้มีส่วนร่วมกับนักศึกษาไทยให้มากขึ้นเพื่อก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ และเกิดการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ในขณะที่เดียวกันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาไทยในด้านการพูด การอ่าน และการเขียน
- 2) ออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน
- 3) มีการจัดระบบการดูแลนักศึกษาในรูปแบบของครอบครัวอุปถัมภ์ หรือรูปแบบ Family เพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทยจากประสบการณ์จริง
- 4) ควรมีระบบการให้คำปรึกษา โดยจัดให้อยู่ในรูปขององค์กรหน่วยงานหรือชมรม เพื่อเป็นศูนย์ กลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักศึกษาจีน และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อเสนอแนะให้แก่ผู้ บริหาร และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้แก่นักศึกษาจีนต่อไป
- 5) ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาจีน รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย 2) ตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) นำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ส่วนที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ส่วนที่ 1 การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร รายงาน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในหลักสูตร ผลการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนานักศึกษา และกิจกรรมนักศึกษา จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นโมเดลสมมติฐานเบื้องต้น

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์นักศึกษาจีน โดยข้อคำถามมุ่งเน้นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ข้อมูลทัศนคติต่อการเรียน และข้อมูลสภาพปัจจุบันหรือสภาพขณะที่เรียนในสถาบัน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสภาพเหล่านั้น ตลอดจนการปรับตัวหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

1.3 สัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาจีนที่ศึกษาในประเทศไทยในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 14 คน จากมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนของนักศึกษาสูงสุดของแต่ละภาค รวม 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยจะสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่

ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลผลการเรียนรู้ที่ผู้ให้ข้อมูล เรียนรู้จากหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยใช้กรอบแนวทางของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของ นักศึกษาจีน และกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นแนวทางสอบถามเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลทัศนคติต่อ การเรียน และข้อมูลสภาพปัจจุบันหรือสภาพขณะที่ยังเรียนในสถาบัน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มี ต่อสภาพเหล่านั้น ตลอดจนการปรับตัวหรือพฤติกรรมที่เกิดกับตัวผู้ให้ข้อมูล

1.4 สร้างรูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ซึ่งจะเป็นรูปแบบที่ใช้ในการทดสอบความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป โดยใช้ผลการศึกษาที่ได้จาก ข้อ 1.1-1.3

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการ เรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีน 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกสถาบัน 4) แบบสอบถาม เกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของห้องพักทั้งภายในและ ภายนอกสถาบัน ตลอดจนบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย และ 5) แบบสอบถามเกี่ยวกับบริบท ที่ส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา จำนวน 106 ข้อ

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา เพื่อตรวจสอบ ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบสอบถาม และนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.3 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจการนิสิต ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอน และอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรง เชิงเนื้อหาโดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา

2.4 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) และ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจีนที่กำลัง ศึกษาที่มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 15 คน และทดลองใช้กับนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาที่ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในแบบสอบถาม และ

วิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficiency)

2.5 นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนในหลักสูตรที่เรียนด้วยภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ถึง ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด 30 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 647 คน

2.6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและการแจกแจงของตัวแปร โดยการหาค่าสถิติด้วยโปรแกรม SPSS for windows ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เป็นรายคู่ โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด และ ส่วนที่ 3 ตรวจสอบความตรงของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรด

ส่วนที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยใช้ผลการศึกษาที่ได้จากส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลประกอบกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาวางรูปแบบเพื่อจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน จำนวน 2 ท่าน รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต จำนวน 1 ท่าน ตัวแทนคณะกรรมการบริหารหอพัก จำนวน 2 ท่าน ผู้แทนจากสำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน ตัวแทนนักศึกษาจีน จำนวน 1 ท่าน เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาโมเดลการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย นำข้อมูลที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์สาระแล้วจึงจัดทำร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย แล้วนำร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

1.1 ผลการศึกษาเพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

1.1.1 ผลการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างรูปแบบสมมติฐานเบื้องต้นไว้ดังภาพที่ 2.8 หน้า 69

1.1.2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาจีน

การสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาจีน โดยใช้กรอบแนวคิดของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยในรูปแบบสมมติฐานและกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นแนวทางสอบถามถึงผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นของนักศึกษาจีน พบว่า ผลการเรียนรู้ที่นักศึกษาจีนเรียนรู้จากการศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ เกรดเฉลี่ยสะสม ความสามารถในการสื่อสาร การรู้จักตนเอง การควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ และการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ผลการเรียนรู้เรื่องเกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาจีนจะมีผลการเรียนที่ศึกษามาจากประเทศจีนมีผลการเรียนร้อยละ 60-90 และเมื่อมาศึกษาต่อในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยในประเทศไทยมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.20-3.75

ผลการเรียนรู้เรื่องความสามารถในการสื่อสาร นักศึกษาจีนบางส่วนยังสื่อสารกับอาจารย์และบุคคลอื่นไม่เข้าใจ มีปัญหาเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทย ทำให้บางครั้งจะไม่ทราบข้อมูลล่วงหน้าว่าต้องทำอะไรบ้าง และอาจารย์ผู้สอนบางท่านจะใช้คำศัพท์เฉพาะให้นักศึกษาออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนคนไทย ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาจีนกังวลว่าจะสอบได้คะแนนไม่ดี และกลัวว่าจะเรียนไม่จบ โดยนักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะพยายามหาวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละครและภาพยนตร์ไทย ท่องเว็บไซต์ อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือ นิตยสาร และวารสารไทย ฟังเพลงไทย ติดตามข่าวสารภาษาไทยทางโทรทัศน์และวิทยุ พูดคุยกับเพื่อนคนไทย ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน

คนไทย และมีนักศึกษาบางส่วนเสนอให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทยเพราะจะได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้นทำให้นักศึกษาจีนมีความรู้ เข้าใจภาษาไทย มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้น

ผลการเรียนรู้เรื่องการรู้จักตนเอง เมื่อจบการศึกษาแล้วนักศึกษามีการวางแผนที่จะประกอบอาชีพอยู่ประเทศไทยอีกประมาณ 3-10 ปี โดยบางคนต้องการประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ทำงานธุรกิจส่วนตัวทั้งในและต่างประเทศ อาจารย์สอนภาษาจีน ล่าม ไกด์ และศึกษาต่อปริญญาโท โดยเมื่อกลับประเทศจีนจะประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือรับราชการ

ผลการเรียนรู้เรื่องการควบคุมตนเอง นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีระเบียบวินัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี มีนักศึกษาเข้าเรียนสายน้อยกว่า 40% โดยคนที่มาสายจะมีสาเหตุ 2 ประการ คือ ตั้งใจมาสายเนื่องจากฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ และตื่นสาย และถ้านักศึกษาจีนเข้าห้องเรียนก่อนอาจารย์ผู้สอนนักศึกษากลุ่มใหญ่จะนั่งรออาจารย์ผู้สอนและอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านอยู่ที่ห้องเรียน

ผลการเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบ เมื่อทางมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรม นักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกีฬา งานลอยกระทง พิธีไหว้ครู ไหว้พระจันทร์ วันตรุษจีน งานสถาปนาสถาบันจัดบอร์ด กิจกรรมสันทนาการ วัฒนธรรมไทยและประเพณีกิจกรรม และยังมีนักศึกษาบางคนที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดงานต่างๆ ด้วย

ผลการเรียนรู้เรื่องความเป็นผู้นำ เป็นการเรียนรู้ที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น และเรียนรู้วิธีการคิดแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักศึกษาจีนมีความอดทนมากขึ้น

ผลการเรียนรู้เรื่องการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย นักศึกษาได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทย แลกเปลี่ยนภาษากับพนักงานที่ให้บริการ และหากมีเทศกาลสำคัญนักศึกษาจะไปเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนชาวไทย เช่น ประเพณีงานลอยกระทง สภากาชาด ล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมดี นักศึกษาจีนมองว่าคนไทยใจดี ไม่ค่อยมีขโมย และนักศึกษายังสามารถเรียนรู้ภาษาจากพ่อค้า และนักศึกษบางส่วนได้เข้าร่วมพิธีทำบุญในวันสงกรานต์ที่วัดใกล้สถาบัน มีการแสดงความเคารพต่ออาจารย์ และมีนักศึกษาบางส่วนได้ทำบุญตักบาตร ได้เรียนรู้มารยาท และวัฒนธรรมไทย เช่น การกิน การทำอาหาร เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย และการดำเนินชีวิตของคนไทย และมีนักศึกษาบางคนต้องการที่จะศึกษาวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น

1.1.3 ร่างโมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

นำผลการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อที่ 1.1.1 มาใส่ในองค์ประกอบของตัวแปร ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน ในโมเดลสมมติฐานเบื้องต้น ซึ่งจะทำให้ได้ร่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุดังภาพที่ 2.8 หน้า 69 ซึ่งเป็นโมเดลที่จะนำไปทดสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ค่าสถิติพื้นฐานและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับสมบูรณ์ทั้งหมด 647 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 2-4 แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม คือ **กลุ่มที่ 1** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม ความสามารถในการสื่อสาร การรู้จักตนเอง การควบคุมตนเอง ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย เทคนิคในการเรียน วิธีการสอนของอาจารย์ กระบวนการประเมินผลการเรียน บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียน ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน คุณภาพหลักสูตร สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน สภาพแวดล้อมของการจัดการ การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพัก สภาพความเป็นอยู่ของหอพัก บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย และทัศนคติที่มีต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน และความเครียด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง **กลุ่มที่ 2** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 5 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ เรียนตั้งแต่ 120 ชั่วโมงขึ้นไป **กลุ่มที่ 3** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 6 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มีค่าฐานนิยม (Mode) คือ 80% - 89% **กลุ่มที่ 4** ตัวแปรที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบ 8 ตัวเลือก พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เฉลี่ย 38,400 บาทต่อเดือน

ในด้านการกระจายของข้อมูลเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด ส่วนตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุด คือ ตัวแปรการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ความเบ้ของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ คือ คนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานความเบ้ พบว่า ตัวแปรตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีการแจกแจงเข้าใกล้การแจกแจงแบบปกติ แสดงว่า การทดสอบความเบ้ไม่แตกต่างจากโค้งปกติ

ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเตี้ยแบน ผลการทดสอบสมมติฐานความโด่ง พบว่า ความโด่งของตัวแปรสังเกตได้เข้าใกล้โค้งปกติ ส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 -4 ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขนาดของความสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ($r < .2$) และค่อนข้างต่ำ ($.2 < r < .4$) ทิศทางของความสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีทิศทางเดียวกัน (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก) เมื่อพิจารณาผลการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ พบว่า มีความแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser – Mayer – Olkin (KMO Measure of sampling Adequacy) ซึ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กันมาก และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

1.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากตัวแปรสังเกตได้ 28 ตัวแปร มีค่า $\chi^2 = 66.48$, $df = 105$, $p = 1.00$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.98$, $RMR = .018$, $RMSEA = 0.000$ โดยพบว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และความเครียดมีอิทธิพลทางลบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน นอกจากนี้พบว่า ตัวแปรแฝงภายนอกทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 99.00 โดยผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ มีลักษณะเด่นในด้านความสามารถในการสื่อสาร ส่วนผลการเรียนรู้ด้านสังคม มีลักษณะเด่นในด้านการควบคุมตนเองและความรับผิดชอบ รองลงมาคือ การปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย และความเป็นผู้นำ ตามลำดับ

2. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย โดยสรุปมีดังนี้

1) จัดกิจกรรมให้นักศึกษาจีนได้มีส่วนร่วมกับนักศึกษาไทยให้มากขึ้นเพื่อก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ และเกิดการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ในขณะที่เดียวกันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาไทยในด้านการพูด การอ่าน และการเขียน

2) ออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

3) มีการจัดระบบการดูแลนักศึกษาในรูปแบบของครอบครัวอุปถัมภ์ หรือรูปแบบ Family เพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทยจากประสบการณ์จริง

4) ควรมีระบบการให้คำปรึกษา โดยจัดให้อยู่ในรูปขององค์กร หน่วยงาน หรือ ชมรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักศึกษาจีน และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อเสนอแนะให้แก่ผู้บริหาร และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้นักศึกษาจีนต่อไป

5) ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาจีน รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ได้แก่ ลักษณะความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทั้ง 4 ประการดังกล่าวที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและในแต่ละชั้นปีนั้นมีความสอดคล้องกับโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการศึกษาเพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

1.1 นักศึกษาจีนจะมีผลการเรียนที่ศึกษามาจากประเทศจีนมีผลการเรียนร้อยละ 60-90 และเมื่อมาศึกษาต่อในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยในประเทศไทยมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.20-3.75 สอดคล้องกับแนวคิดของ พาสคาเรลลาและเทเรนซินี (Pascarella and Terenzini cited in Barr, Magaret, Dessler, Mary, and associations, 2000) ในประเด็นของการบูรณาการวิชาการ และสังคม นโยบายและการฝึกปฏิบัติจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา การเชื่อมโยง

สภาพแวดล้อมกับวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือเชื่อมโยงวิชากับชุมชน ซึ่งจะมีผลในทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

1.2 นักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะพยายามหาวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทย ทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละครและภาพยนตร์ไทย ท่องเว็บไซต์ อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือ นิตยสาร และวารสารไทย ฟังเพลงไทย ติดตามข่าวสารภาษาไทยทางโทรทัศน์และวิทยุ พูดคุยกับเพื่อนคนไทย ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนคนไทย และมีนักศึกษาบางส่วนเสนอให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทยเพราะจะได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้นทำให้นักศึกษาจีนมีความรู้ เข้าใจภาษาไทย มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ พาสคาเรลลาและเทเรนซินี (Pascarella and Terenzini cited in Barr, Magaret, Dessler, Mary, and associations, 2000) ในประเด็นของการมีส่วนร่วมในวิชาการและสังคม จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาและมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประพนอม รอดคำดี (2537) ที่กล่าวว่า มีส่วนร่วมสร้างสรรคในกิจกรรมต่างๆ รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรที่มีเพื่อขยายพรมแดนความรู้ไปสู่การพัฒนาทักษะและศักยภาพของตน จนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านสติปัญญา

1.3 ผลการเรียนรู้เรื่องการควบคุมตนเอง นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีระเบียบวินัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับดี มีนักศึกษาเข้าเรียนสายน้อยกว่า 40% โดยคนที่มาสายจะมีสาเหตุ 2 ประการ คือ ตั้งใจมาสาย เนื่องจากฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ และตื่นสาย และถ้านักศึกษาจีนเข้าห้องเรียนก่อน อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะนั่งรออาจารย์ผู้สอนและอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านอยู่ที่ห้องเรียน อาจกล่าวได้ว่าเป็นการบูรณาการระหว่างประเภทของบุคคลและบทบาทสังคมมารวมเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งจะปรับตัวให้เกิดภาพพจน์ของตัวเอง สวมบทบาทใหม่ ยอมรับแนวโน้มของค่านิยมใหม่ และแก้ไขความขัดแย้งในตัวเองได้ (Weidman, Twale and Stein, 2001) และสอดคล้องกับแนวคิดของ เอเคฮาร์มเมอร์ (Ekeharmmer, 1974 อ้างถึงใน Huebner, 1989) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ที่กระทำเนื่องจากถูกกระทบจากสภาพแวดล้อมหรือบริบทต่างๆ บุคคลจึงปรับพฤติกรรมไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

1.4 เมื่อทางมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมนักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกีฬา งานลอยกระทง พิธีไหว้ครู ไหว้พระจันทร์ วันตรุษจีน งานสถาปนาสถาบัน จัดบอร์ด กิจกรรมสันตนาการ ประเพณีและวัฒนธรรมไทย และยังมีนักศึกษาบางคนที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดงานต่างๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ แอสติน (Astin, 1993) ที่กล่าวว่า การที่นักศึกษาทุ่มเททั้งพลังกายและพลังใจต่อประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น ในสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาจะมีส่วนร่วมต่อสิ่งต่างๆ ในสภาพแวดล้อมมากมาย และการมีส่วนร่วมนี้จะทำให้นักศึกษามีการพัฒนา การมีส่วนร่วมต่อประสบการณ์ที่สำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วม

ร่วมกับสถาบัน การมีส่วนร่วมกับวิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ทั้งในและนอกเวลาเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา

1.5 การที่นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น และเรียนรู้วิธีการคิดแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักศึกษาจีนมีความอดทนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ แอสติน (Astin, 1993) ที่กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลโดยตรงต่อนักศึกษาที่จะทำให้เขามีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงค่านิยมพฤติกรรมและแผนการศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 101-105) ที่กล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกัน จะส่งเสริมความเป็นผู้นำระบอบประชาธิปไตย และฝึกทักษะความเป็นผู้นำ

1.6 การที่นักศึกษาได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทย แลกเปลี่ยนภาษากับพนักงานที่ให้บริการ และหากมีเทศกาลสำคัญนักศึกษาจะไปเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนชาวไทย เช่น ประเพณีงานลอยกระทง สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมดี นักศึกษาจีนมองว่าคนไทยใจดี ไม่ค่อยมีขโมย และนักศึกษายังสามารถเรียนรู้ภาษาจากพ่อค้า และนักศึกษบางส่วนได้เข้าร่วมพิธีทำบุญในวันสงกรานต์ที่วัดใกล้สถาบัน มีการแสดงความเคารพต่ออาจารย์ และมีนักศึกษาบางส่วนได้ทำบุญตักบาตร ได้เรียนรู้มารยาท และวัฒนธรรมไทย เช่น การกิน การทำอาหาร เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย และการดำเนินชีวิตของคนไทย และมีนักศึกษาบางคนต้องการที่จะศึกษาวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นการได้รับการสอนอย่างเป็นทางการ เรียนรู้ว่าจะต้องทำอะไร นอกจากนี้ยังเป็นการเรียนรู้ความคาดหวังของความเป็นคนไทย ต้องมีลักษณะอย่างไร ซึ่งไม่ได้สอนโดยตรง แต่เกิดจากการสังเกต ปฏิสัมพันธ์ และปลูกฝังโดยการผ่านบุคคลที่ปฏิบัติดีแล้ว (Weidman, Twale and Stein, 2001)

2. ข้อค้นพบที่ได้จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

2.1 จากผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้ พบข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ตัวแปรการควบคุมตนเองและความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้มีความเป็นองค์ประกอบของตัวแปรผลการเรียนรู้ด้านสังคม โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้งสองตัวแปรมีค่าเท่ากัน แสดงให้เห็นว่าการควบคุมตนเองและความรับผิดชอบมีมิติทางด้านสังคมมากที่สุด ซึ่งตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม โดยตัวแปรความสามารถในการสื่อสารมีความเป็นองค์ประกอบในตัวแปรผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ส่วนตัวแปรความเป็นผู้นำ และตัวแปรการปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทยมีความเป็นองค์ประกอบในตัวแปรผลการเรียนรู้ด้านสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538) ที่กล่าวว่า เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาควรเน้นในหลายๆ ด้าน ได้แก่ ด้านเอกลักษณ์ โดยเน้นความเข้าใจด้านบุคลิกภาพของตนเองใน

ทุกๆ ด้าน การพัฒนาความสนใจในด้านอาชีพ การวางแผนเพื่อประกอบอาชีพ การวางแผนการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528) ที่เน้นการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ให้เข้าใจตนเอง รู้จักสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง รู้จักพึ่งตนเองได้ สร้างความมั่นใจให้แก่ตนเอง และสร้างบุคลิกที่ตนพอใจ

2.2 จากผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล พบข้อสังเกตที่น่าสนใจว่าตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย และเทคนิคในการเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ไม่มีความเป็นองค์ประกอบในตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคล โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรจำนวนชั่วโมงสะสมที่เรียนด้วยภาษาไทย และเทคนิคในการเรียน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแตกต่างจากตัวแปรสังเกตได้อื่นๆ ที่มีความเป็นองค์ประกอบเด่นชัดในตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม โดยตัวแปรเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ตัวแปรเทคนิคในการเรียน ตัวแปรระดับการศึกษาของบิดามารดา และตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีความเป็นองค์ประกอบในตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งตัวแปรเทคนิคในการเรียนมีความเป็นองค์ประกอบสูงสุดในตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคล สอดคล้องกับแนวคิดของเทเรนซินี สปริงเกอร์ พาสคาเรลลา และนอรา (Terenzini, Springer, Pascarella and Nora, 1995) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์ในชั้นเรียนนั้นมีผลต่อความสนใจในการเรียนรู้ทางวิชาการมากกว่าประสบการณ์นอกชั้นเรียน ประสบการณ์นอกชั้นเรียนมีผลต่อค่านิยมภายในต่อการเรียนรู้มากกว่าประสบการณ์ในชั้นเรียน จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการศึกษามีผลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสนใจการเรียนรู้ทางวิชาการ นอกจากนี้ แฟรงคลิน (Franklin, 1995 อ้างถึงใน เพ็ญพิมล ลิโนมัย, 2542: 60) กล่าวว่า ผลกระทบของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ ตัวแปรลักษณะภูมิหลังของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษา ความคาดหวังในผลสำเร็จ และความถนัดในการเรียน ตัวแปรโครงสร้างและลักษณะองค์กร ซึ่งประกอบด้วย สังกัดของสถาบัน ชนิดของสถาบัน และการเลือกสถาบัน ตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบัน ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และคุณภาพความพยายามของนักศึกษา โดยมีตัวแปรตาม 2 ตัวแปร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรับรู้ของนักศึกษาด้านพัฒนาการทางปัญญา ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ทั่วไป ทักษะการวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ความรู้สาขาวิชาเอก ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเชื่อมั่นในความสามารถทางวิชาการ

2.3 จากผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ที่พบว่าตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรแฝงผลการเรียนรู้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัยตามการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาควบคู่กับผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล มีข้อสังเกตคือ

เหตุผลที่ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ อาจเป็นเพราะตัวแปรสังเกตได้บางตัว ภายในตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความเป็นองค์ประกอบต่อปัจจัยส่วนบุคคลจึงทำให้ตัวแปรแฝงปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวมไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ สอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ นักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และวิทยาลัยครูหนานหนิง ประเทศจีน ที่เน้นการจัดการเรียนการสอนของประเทศจีน ระบบการเรียนการสอนของไทยและจีนแตกต่างกัน ซึ่งไม่เน้นตัวแปรด้านภูมิหลังของนักศึกษาจีน

2.4 จากผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบข้อสังเกตที่น่าสนใจว่าตัวแปรสภาพแวดล้อมของการจัดการ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้มีความเป็นองค์ประกอบในตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยค่าน้ำหนักขององค์ประกอบของตัวแปรสภาพแวดล้อมของการจัดการ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความเป็นองค์ประกอบเด่นชัดในตัวแปรสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาควบคู่กับผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล มีข้อสังเกตคือ อิทธิพลของตัวแปรสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อตัวแปรผลการเรียนรู้มีค่าเป็นลบ แสดงว่า ทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้นั้นเหมาะกับบริบทของนักศึกษาไทย แต่อาจไม่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาจีน ดังนั้นหากนักศึกษาจีนได้อาศัยอยู่ในสถาบันที่มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีบรรยากาศร่มรื่น และเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการจัดสภาพแวดล้อมของการจัดการที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อาจจะไม่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน กล่าวคือ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของสถาบันอุดมศึกษาไทยเหมาะสมกับนักศึกษาไทย แต่อาจไม่เหมาะสมกับนักศึกษาจีน และตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม โดยตัวแปรสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความเป็นองค์ประกอบสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดของแอสติน (Astin, 1993) ที่กล่าวว่า ลักษณะของนักศึกษาเมื่อเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวแปรหลักที่มีผลต่อการพัฒนา ได้แก่ นโยบายของสถาบัน คณาจารย์ เพื่อน และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และผลลัพธ์ หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาหลังจากได้ใช้เวลาในสภาพแวดล้อมต่างๆ การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาจะเปรียบเทียบได้จากลักษณะของผลลัพธ์กับตัวป้อน และสอดคล้องกับแนวคิดของบัลดอร์สตัน (Balderston, 1995: 125) ที่กล่าวว่า ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยกลไกดังกล่าวนี้อาจเป็นไปในลักษณะของคณะกรรมการที่มีตัวแทนจากกลุ่มอาจารย์ หรือนักศึกษาเข้าร่วม และสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน

ของประเทศจีนจะกำหนดให้เวลา 12.00-14.00 น. นักศึกษาจีนทุกคนต้องเข้านอนกลางวัน แต่การเรียนการสอนในประเทศไทยนักศึกษาจะต้องเรียนหนังสือโดยไม่มีเวลานอนกลางวัน ทำให้สมองไม่ปลอดโปร่ง อีกทั้งระบบการเรียนการสอนของไทยและจีนมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องเวลาเรียน เนื่องจากที่ประเทศจีนใน 1 วัน นักศึกษาจะเรียนเพียง 7 คาบ คาบละ 45 นาที และพักก่อนเปลี่ยนคาบ 10 นาที ขณะที่ในเมืองไทยไม่มี อีกทั้งช่วงเวลาเรียนแต่ละวิชาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 2-3 ชั่วโมง บางวันเรียนติดต่อกันโดยไม่มีพัก ทำให้เกิดอาการเครียด และเหนื่อยล้า สมองไม่อยากรับรู้ และถ้าประเทศไทยมีการจัดตารางเรียนเหมือนกับที่ประเทศจีนจะเป็นการดีต่อการเรียนการสอน เพราะทำให้สมองได้มีการพักผ่อน

2.5 จากผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของผลการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 99 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจีนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีเกรดเฉลี่ยในภาพรวม 3.99 แสดงว่า นักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสติปัญญาดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ดังนั้นจึงส่งผลให้สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของผลการเรียนรู้มีค่าสูง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ผลการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยไปทดลองใช้กับนักศึกษาจีน อย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา แล้วมีการประเมินพัฒนาการของนักศึกษา และประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
2. ควรนำผลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบ ไปนำเสนอให้แก่ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจีนศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่มีความเหมาะสมต่อไป
3. จากการที่ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 99 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจีนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีเกรดเฉลี่ยในภาพรวม 3.99 ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้จึงควรพิจารณาให้สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละแห่ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย ทำให้ได้ข้อเสนอแนะประเด็นปัญหาที่ควรศึกษาวิจัยในอนาคตดังนี้

1. ควรพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเกี่ยวกับนักศึกษาจีนในประเด็นต่างๆ นอกเหนือจากที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย
2. ผลการศึกษานี้ช่วยทำให้เห็นภาพรวมของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน บัณฑิตต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ รวมไปถึงผลต่อเนื้อหาที่เกิดจากผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น สำหรับการศึกษารื่องผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่น่าสนใจศึกษาต่อในอนาคตนั้น ควรจะเป็นการศึกษาที่เจาะลึกในแต่ละประเด็นของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน เช่น ตัวแปรสังเกตได้ภายใน สำหรับวิธีการศึกษานั้นผู้วิจัยเสนอให้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสร้างทฤษฎีพื้นฐาน (Grounded Theory) ขึ้นมาก่อน โดยทฤษฎีที่ได้เป็นผลมาจากกลุ่มที่ทำการศึกษาเท่านั้นอาจยังอนุมานไปยังประชากรกลุ่มที่ใหญ่ขึ้นไม่ได้ จากนั้นจึงใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อยืนยันทฤษฎีและทำเป็นลักษณะทั่วไป (Generalization) ต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัตัญญ ชูชื่น. (2549). การสอนภาษาไทยให้นักศึกษาต่างชาติ. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2536). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- จันทร์ ดิยะวงศ์. (2528). รูปแบบที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทิมา ขนายกลาง. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตราภา กุณทลบุตร. สมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2522). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ เชื้ออำนวย. (2549). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำเนียร ศิลปวานิช. (2538). หลักและวิธีการสอน. นนทบุรี: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตนนทบุรี.
- ชนาพร ธิปกุล. (2543). แดทส์: รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวิล ธาราโกชน์ และ ศรัณย์ ดำริสุข. (2545). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2533). การพัฒนาหลักสูตร: จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2540). ความไม่แปรเปลี่ยนของแบบจำลองการเป็นสมาชิกด้วยใจรักของครูระหว่างบุคลากรครู 2 กลุ่ม: การประยุกต์ใช้การสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างชนิดกลุ่มพหุ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นเรศน์ วงศ์สุวรรณ และ ดิษฐรัตน์ อมรวิทวัส. (2542). **ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์**. เอกสาร
ประกอบการบรรยายวิชาการพัฒนาประเทศ สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา: <http://cgsc.rta.mi/manual/spc-cd14.pdf> [2553, มกราคม, 11]
- นัยนา อ่างสันติกุล. (2522). **วิเคราะห์องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิสารัตน์ ศิลปะเดช. (2533). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาชีพครู
ของนักศึกษาครูในวิทยาลัยครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปทีป เมธาคุนวุฒิ. (2532). **หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปทีป เมธาคุนวุฒิ. (2543). **การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดิษฐ์ อารยะการกุล. (2547). **การพัฒนากิจกรรมการแข่งขันของมหาวิทยาลัยในกำกับ
ของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประนอม รอดคำดี. (2537). **รูปแบบการพัฒนาระดับความสมบูรณ์ของนิสิตนักศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชูลี คุณมานุกร. (2523). **สู่การอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และ
เทคนิคการสอน**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พรชูลี อาชาวอำรุง. (2546). **ประมวลกรณีศึกษาจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในการพัฒนานิสิต
นักศึกษา**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญพิมล ลีโนไทย. (2542). **รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา
สมรรถภาพเชิงวิชาชีพของนิสิตนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย.

- ไพฑูริย์ ลินลารัตน์. (2534). **ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย: รูปแบบข้อจำกัดและทางเลือก.** ในนวัตกรรมด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา กรุงเทพฯ: ห้องประชุมสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (การประชุมทางวิชาการเนื่องในวโรกาส สยามรอบพระนักษัตร ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เอกสารประกอบชุดที่ 1)
- ภิญโญ สาธร. (2526). **หลักบริหารการศึกษา.** กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2540). **การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครู: การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุและโมเดลเอ็มทีเอ็มเอ็ม.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ ชัยเฉลิมพงษ์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรแฝงอันมีผลต่อลักษณะทางวิชาชีพของนักศึกษาเภสัชศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระบับทุกข์. (2542). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). **การพัฒนานักศึกษา.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2528). **งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทรี ดวงทิพย์. (2543). **การพัฒนารูปแบบสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อสัมฤทธิ์ผลของสมรรถภาพด้านการเรียนรู้ในสถาบันราชภัฏ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. (2527). **รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย.** จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์. (2551). **การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน : สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไข.** คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). **หลักการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สมเกียรติ กมลพันธ์. (2548). **การเปิดเสรีการค้าบริการบริบทด้านการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. (2527). **การศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย รายงานการวิจัย**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางศ์ ใ้วตระกูล. (2537). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2514). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา**. ศูนย์ศึกษา. 17 (กรกฎาคม-สิงหาคม, 2514): 49-59.
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2547). **นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2550). **นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2538). **มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รายงานการประชุมโต๊ะกลมไทย-สหรัฐฯ ครั้งที่ 3. **เรื่องการวิจัยนโยบายการปฏิรูประบบอุดมศึกษาและการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์**. ระหว่างวันที่ 7-8 พฤศจิกายน 2548 ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- อรรวรณ ธรรมพิทักษ์, (2547). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัฉรวรรณ นารถพจนานนท์. (2537). **ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม เกิดพิบูลย์. (2516). **ผลการเรียนของนิสิตที่มาจากครอบครัวในกลุ่มอาชีพต่างๆ และผลทางสังคมบางประการ จากกรณีตัวอย่างในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. ศูนย์ศึกษา. 19 (เมษายน-มิถุนายน, 2516): 76-84.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2540). **การตีค่าความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อปฏิรูปการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. เล่มที่ 16. กรุงเทพฯ: พันนี้พับลิชชิง.

ภาษาอังกฤษ

- Abadzi, Helen. (1967). **Wevaluation of Foreign Students Admission Procedure Used at the University of Alabama**. Dissertation Abstracts International. 7754-A.
- Anastasi, Anne. **Psychological testing**. 2nd ed. New York: Macmilian, 1961.
- Astin, Alexander W. (1993). **What Matters in College?. Four Critical Years Revisited**. San Francisco: Jossey-Bass.
- Balderston, Frederick E. (1995). **Managing Today 's University for Viability, Change, and Excellence**. Second edition. San Francisco: Jossey-Bass.
- Benedict, R.F. (1952). **Thai Culture and behavior**. Unpublished war-time study, Cornell University.
- Berguist, H.W. and others. (1981). **Designing undergraduate educational**. San Francisco: Jossey-Bass Inco, Publisher.
- Blanchard, W., Ahalt, H., Bell, A., Gresham, M., Hiffman, B., McEwen, J., & Schaar, J. (1958). **Thailand: its people its society its culture**. New Haven, Connection: HRAF Press.
- Bowman, Paul H. (1965). Family Role in the Mental Health of School. **Mental Health and Achievement**. New York: Jhon Wiley and Sons.
- Durr, T.A. (1956). **Thai culture and the curriculum of secondary education in Thailand**. Unpublished master's thesis, Cornell University.
- Giusti, J.P. (1964). **High School Average as a Predictor in College Success: A Survey of the Literaturo**. College and Universiity.
- Good, V.C. (1973). **Internationalizing Thailand 's system of higher education**. Paper presented at the National Seminar on the Internationalizing Thailand 's system of higher education January 28-30, 1991. Hong Kong: Council on international exchange. (Mimeographed).
- Henderson, J., et al., (1971). **Area handbook for Thailand**. Washingtín D.C.: U.S. Government Printing Office, DA Pam No. 550-53.
- Huebner, L.A. (1980). **Interaction of student and Campus In Delworth Hanson and Associates (Eds.), student Services: A Handbook for the Professional**. 1st ed. San Francisco: Jossey-Bass.

- Huebner, L. (1989). **Interaction of student and Campus** In U. Delworth, G. Hanson, & Associates (Eds.), **student Services: A Handbook for the Professional**. 2nd ed. San Francisco: Jossey-Bass.
- Klausmeir, Herbert J. (1961). **Learning and Human Abilities: Education Psychology**. New York: Harper & Brothers.
- Magaret J. Barr, Mary K. (1990). Desler and Associates. **The Handbook of Students: Affairs Administration**. San Francisco: Jossey-Bass.
- McLuhan, M., and Fiore, Q. (1967). **The medium is the message**. New York: Bantam Books.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. (1973). **Measurement and Evaluation in Education and Psychology**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Mey, H. and Lewis, B. (1966). Institutional Factors and Learning Environment. **The College and the Students**. Washington D.C.: American Council on Education.
- Paechter, Carrie. (1999). **Issues in the study of curriculum in the context of lifelong learning**. Paper presented at the British Education research Association Annual Conference, University of Sussex at Brighton, September 2-5. [Online]. Available from: <http://www.leeds.ac.uk/educol/documents/00001361.doc> [2010, March 19]
- Pascarella E.T. and Terenzine, P.T. (1991). **How College Affects Students: finding and insights from twenty years of research**. San Francisco: Jossey-Bass.
- Reynolds, P.D. (1971). **A Primer in Theory Construction**. Indianapolis: Bobbs-Merrill Educational Publishing.
- Scannell, D.P. (1960). **Prediction of College Success from Elementary and Secondary School Performance**. *Journal of Educational Psychology*. 131-134.
- Smith, B.O., Stanley, W.O., and Shores, J.H. (1957). **Fundamentals of curriculum development**. Rev. ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Strange, C.C. and Banning, J.H. (2001). **Educating by Design**. California: Jossey-Bass.
- Taba, H. (1962). **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Harcourt, Brace and World, Inc.
- Terenzini, P.T.; Springer, L.M.; Pascarella, E.T.; and Nora, A. (1995, Winter). "Academic and Out-of-Class Influences on Students' Intellectual Orientations" **The Review of Higher Education**. 19, 2: 23-44.

Travers, Robert Morris W. (1958). **Educational Measurement**. New York: Macmillan.

Weidman, J.C., Twale, D.J., and Stein, E.L. (2001). **Socialization of graduate and professional student in higher education: A perilous passage?**. San Francisco: Jossey-Bass.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 ชื่อ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาที่ศึกษา สถาบัน ลักษณะการสอบเข้า คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน
- 1.2 ระยะเวลาที่นักศึกษาได้ศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยขณะศึกษาอยู่ในประเทศจีน
- 1.3 บิดา มารดา จบการศึกษาระดับใด และประกอบอาชีพอะไร
- 1.4 สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นอย่างไร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติต่อการเรียน

- 2.1 สาเหตุที่เลือกศึกษาหลักสูตรที่เปิดสอนในประเทศไทย
- 2.2 เมื่อเข้าศึกษาแล้ว สิ่งที่ได้พบเห็นในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ เช่น ความพร้อมทางด้านกายภาพของมหาวิทยาลัย ลักษณะของสถานที่ต่างๆ ภายในคณะ และสถาบันที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ ห้องสมุด จุดเชื่อมอมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์การเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ และมีบริการสื่อตามความจำเป็น นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหาร การสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย และพฤติกรรมที่แสดงถึงความเชื่อ ความคิด การยอมรับ และเห็นค่าในการตระหนักและภูมิใจต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 2.3 อะไรบ้างที่ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความเครียดเมื่อใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลสภาพปัจจุบัน หรือ สภาพขณะที่เรียนในสถาบัน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสภาพเหล่านั้น (เช่น ชอบ/ไม่ชอบ เพราะอะไร ตัวอย่างที่ชอบ/ไม่ชอบ) การปรับตัวหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (ตัวอย่างพฤติกรรม เช่น มีเทคนิคในการรับมืออย่างไร หรือ แก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอย่างไร หรือ ถ้าเกิดเหตุการณ์ทำนองนี้อีกจะทำอย่างไร) ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่พบมีลักษณะอย่างไร (เช่น หลากหลายรูปแบบ หรือ แบบเดียว การใช้สื่อการสอน การฝึกปฏิบัติ การค้นคว้าด้วยตนเอง ฯลฯ)
- 3.2 ช่วงเวลาของการเรียน และช่วงเวลาของการพักเรียนในแต่ละรายวิชาของนักศึกษามีการแบ่งอย่างไร

3.3 ลักษณะการประเมิน เช่น วิธีการประเมิน ลักษณะข้อสอบ การตัดเกรด การมีส่วนร่วมของนักศึกษา

3.4 บรรยากาศในชั้นเรียน เช่น อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

3.5 ลักษณะระเบียบวินัยในชั้นเรียน เช่น อาจารย์เข้าสอนตรงเวลา นักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลา พฤติกรรมส่วนใหญ่ของนักศึกษาขณะเรียน

3.6 วิธีการเรียนรู้ และศึกษาทำความเข้าใจทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ อ่านหนังสือหรือวารสารภาษาไทย ดูโทรทัศน์ภาษาไทย และฟังเพลงไทย เป็นต้น

3.7 สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน และอาจารย์เมื่ออยู่นอกชั้นเรียน

3.8 การเข้าร่วมกิจกรรม เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ ประเภทใด มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นพิธีการ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น เป็นหัวหน้ากิจกรรม และเป็นคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา เป็นต้น

3.9 การจัดการศึกษาของคณะ/การบริหารงานของคณะ เช่น มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด อย่างไร การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการบริหารมีมากน้อยเพียงใด

3.10 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวม สถานที่จัดกิจกรรม รวมทั้งสถานที่สำหรับเล่นกีฬา

3.11 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวม ได้แก่ การจัดหอพักที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยจัดมีห้องที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้ มีจุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตที่เพียงพอ มีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ มีระบบส่งเสริมการจัดกิจกรรม มีชั้นเก็บเอกสารส่วนตัวในห้องพัก และมีบริการสื่อตามความจำเป็น

3.12 เพื่อนร่วมห้องพักมีจำนวนกี่คน และมีคณะ/สาขาใดบ้าง

3.13 การจัดกิจกรรมภายในหอพัก มีการจัดกิจกรรมอะไรบ้าง

3.14 การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ ประเภทใด มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นพิธีการ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

3.15 สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมไทยมีลักษณะอย่างไร และมีกิจกรรมทางวัฒนธรรมไทยอะไรบ้างที่นักศึกษาได้เรียนรู้

ส่วนที่ 4 คำถามอื่นๆ

4.1 คิดว่าตัวเองมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เมื่อเทียบกับตอนเข้ามาศึกษาใหม่ๆ กับปัจจุบัน หรือกับตอนที่จบการศึกษา คิดว่าเป็นเพราะอะไร

4.2 นักศึกษามีการวางแผนว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะเลือกทำงานในอาชีพอะไร ด้วยเหตุผลอะไร

4.3 การดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีประโยชน์อย่างไรต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาค้น ชั้นปีที่ 2 ถึง ชั้นปีที่ 4

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 2 ถึง ชั้นปีที่ 4

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป			
1.1 ชื่อ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาที่ศึกษา สถาบัน ลักษณะการสอบเข้า คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่			
ชั้นปีที่ 2 Miss Wang Jinhui (แสงทอง) อายุ 22 ปี	คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์ไปแนะแนวที่ประเทศจีนแล้วนักศึกษาสมัครเรียนโดยตรง มีการสอบวิชาภาษาไทยในระดับ 4 ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 80% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.12		
ชั้นปีที่ 3 Miss Chen Jie (ชนิษฐา-พีร์น) อายุ 23 ปี	คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนโครงการลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์ไปแนะแนวที่ประเทศจีน ไม่มีการสอบเข้า ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 100 คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.55		
ชั้นปีที่ 4 Mr. Huang Zhengwei (เจนวิทย์-เจน) อายุ 24 ปี	คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนโครงการ 2+2 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์ไปแนะแนวที่ประเทศจีน มีการสอบเข้าทักษะภาษาไทย ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 82% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 2.88		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2 Mr. Zhou Chuanbao (เป่า) อายุ 22 ปี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จบมัธยมตอนปลายจากจีนแล้วก็มาเลย คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 2.88		
ชั้นปีที่ 3 Miss. Huang Man (ฐิติมา-ไบเตย) อายุ 22 ปี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อยู่ภายใต้โครงการ 2+2 ที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซีที่จีน โดยเรียนที่จีน 2 ปีสอบผ่านทักษะการใช้ภาษาไทย (หลายวิชา) แล้วถึงจะมาเรียนที่ประเทศไทยได้อีก 2 ปี ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 83% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.5		
ชั้นปีที่ 4 Miss. Jiang Zhen (อภิศรา-ผมหยิก) อายุ 22 ปี	คณะการบัญชีและการจัดการ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ อยู่ภายใต้โครงการ 2+2 ที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซีที่จีน โดยเรียนที่จีน 2 ปีสอบผ่านทักษะการใช้ภาษาไทย (หลายวิชา) แล้วถึงจะมาเรียนที่ประเทศไทยได้อีก 2 ปี ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 80% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 2.8		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2 Mr. LIN-GUANSLUBN (อัคคี) อายุ 21 ปี	คณะสถาบันภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออก สาขาภาษาไทย โทรศัพท์ 08-0587-2714 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียไปสอบที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีในรายวิชาภาษาไทยด้านการพูด การอ่าน และการเขียน ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 75% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 1.88		
ชั้นปีที่ 3 Miss. YAOSI QI (ซิม) อายุ 21 ปี	คณะสถาบันภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออก สาขาภาษาไทย โทรศัพท์ 08-4642-4000 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียไปสอบที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีในรายวิชาภาษาไทยด้านการพูด การอ่าน และการเขียน ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 80% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.87		
ชั้นปีที่ 4 Mr. HUANG YU (มังกร) อายุ 22 ปี	คณะสถาบันภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออก สาขาภาษาไทย โทรศัพท์ 08-2552-9284 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียไปสอบที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีในรายวิชาภาษาไทยด้านการพูด การอ่าน และการเขียน ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 65% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 1.50		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3 Miss. XLUYUAN LI (ฟ้า) อายุ 22 ปี	คณะการจัดการและการท่องเที่ยว สาขาการจัดการและการท่องเที่ยว ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยไปสอบที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 80% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.69		
ชั้นปีที่ 4 Mr. WELZHEN MO (ใจ) อายุ 23 ปี	คณะการจัดการและการท่องเที่ยว สาขาการจัดการและการท่องเที่ยว โทรศัพท์ 087-369-2720 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยไปสอบที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 60% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 2.20		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2 Mr. YANG JICHEN (ทิมทอ) อายุ 19 ปี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาภาษาไทย โทรศัพท์ 083-542-7679 ลักษณะการสอบเข้าไม่มีการสอบเข้า ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 80% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.50		
ชั้นปีที่ 3 Miss. FENG JUAN (นาร์ตั้น-พลอย) อายุ 23 ปี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาภาษาไทย โทรศัพท์ 08-9154-1737 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์ไปแนะนำที่ประเทศจีน แต่ไม่มีการสอบเข้า ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 90% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.75		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 4 Miss. CAIMEI LIAN (ชนิษฐา-บัว) อายุ 22 ปี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาภาษาไทย โทรศัพท์ 08-3708-1312 ลักษณะการสอบเข้าโดยมีอาจารย์ไปแนะนำที่ประเทศจีน แต่ไม่มีการสอบเข้า ก่อนเข้าศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 80% คะแนนเฉลี่ยปัจจุบัน 3.00		
1.2 ระยะเวลาที่นักศึกษาได้ศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยขณะศึกษาอยู่ในประเทศจีน			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เคยเรียนภาษาไทยตอนที่อยู่ในประเทศจีน	เรียนภาษาไทย เกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ระยะเวลา 0-2 ปี รวม วันละ 0-7 วิชา รวมสัปดาห์ละ 0-5 วัน วันละ 0-4 ชั่วโมง	เรียนภาษาไทย เกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เช่น วิชาการออกเสียงภาษาไทย วิชาภาษาไทยทั่วไป และวิชาการ อ่านภาษาไทย เกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ระยะเวลา 0-2 ปี รวม 0-7 วิชา รวมสัปดาห์ละ 0-5 วัน วันละ 0-4 ชั่วโมง
ชั้นปีที่ 3	ได้เรียนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ระยะเวลา 1 ปี รวม 6 วิชา อาทิตย์ละ 5 วัน วันละ 3 ชั่วโมง		
ชั้นปีที่ 4	ระยะเวลา 2 ปี รวม 7 วิชา อาทิตย์ละ 5 วัน วันละ 4 ชั่วโมง		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	จบมัธยมตอนปลายจากจีนแล้วก็มาเลย ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อน มาเรียน หลักสูตรเตรียมความพร้อม 1 ปี เรียนแต่ภาษาไทย	เรียนภาษาไทย เกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ระยะเวลา 0-2 ปี รวม วันละ 0-4 ชั่วโมง	
ชั้นปีที่ 3	วิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยมีภาษาไทยสำหรับการฟัง ภาษาไทยสำหรับการอ่าน ภาษาไทยสำหรับการพูด ภาษาไทยสำหรับการเขียน ภาษาไทยสนทนา ประวัติศาสตร์ไทย วัฒนธรรมไทย เป็นต้น 4 ภาคเรียน รวมแล้วศึกษาประมาณ 3 ชั่วโมงต่อวัน		
ชั้นปีที่ 4	วิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยมีภาษาไทยสำหรับการฟัง ภาษาไทยสำหรับการอ่าน ภาษาไทยสำหรับการพูด ภาษาไทยสำหรับการเขียน ภาษาไทยสนทนา ภาษาไทย สำหรับการท่องเที่ยว เป็นต้น 4 ภาคเรียน ศึกษาประมาณ 2-4 ชั่วโมงต่อวัน		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ระยะเวลา 2 ปี วันละ 3 ชั่วโมง	เรียนภาษาไทย ระยะเวลา 1-2 ปี รวมสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3 ชั่วโมง	
ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1 เรียนภาษาไทย 3 วิชา วันละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 7-8 เดือน		
ชั้นปีที่ 4	ระยะเวลา 2 ปี วันละ 3 ชั่วโมง		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1 เรียนภาษาไทย 3 วิชา ได้แก่ วิชาการออกเสียงภาษาไทย วิชาภาษาไทย ทั่วไป และวิชาการอ่านภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 เรียนภาษาไทย 2 วิชา ได้แก่ วิชาไทย ภาษาไทย และวิชาการพูดภาษาไทย โดยในแต่ละวิชาจะเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง	เรียนภาษาไทยระหว่างชั้นปีที่ 1-2 ได้แก่ วิชาการออกเสียงภาษาไทย วิชา ภาษาไทยทั่วไป และวิชาการอ่านภาษาไทย เกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน รวมสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง	

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1 เรียนภาษาไทย 4วิชา โดยในแต่ละวิชาจะเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เคยเรียนภาษาไทยในประเทศจีน	เรียนภาษาไทย ระยะเวลา 0-2 ปี รวมสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 0-4 ชั่วโมง	
ชั้นปีที่ 3	ระยะเวลา 2 ปี รวม 7 วิชา อาทิตย์ละ 5 วัน วันละ 4 ชั่วโมง		
ชั้นปีที่ 4	ระยะเวลา 2 ปี รวม 7 วิชา อาทิตย์ละ 5 วัน วันละ 4 ชั่วโมง		
1.3 บิดา มารดาจบการศึกษาระดับใด และประกอบอาชีพอะไร			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บิดา และมารดาประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว	บิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งบิดา และมารดาประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว	บิดาบางคนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับปริญญาตรี และมีบางคนที่ไม่ได้ศึกษา ส่วนมารดาบางคนจบการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงระดับปริญญาตรี และบิดาบางคนประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว รับราชการ วิศวกร ค้าขาย รับจ้าง และเกษตรกรรวม ส่วนมารดาบางคนประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวแพทย์ อาจารย์ ค้าขายแม่บ้าน เกษตรกรรมรับจ้าง และมีบางส่วนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ
ชั้นปีที่ 3	บิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 บิดาและมารดาประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว		
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูล		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	บิดาจบระดับการศึกษามัธยมตอนปลายเป็นข้าราชการ มารดาจบระดับการศึกษามัธยมตอนต้นเป็นข้าราชการ (สมัยก่อนคนจีนชอบเข้าเรียนระดับปริญญาตรียากมาก แต่เป็นข้าราชการไม่จำเป็นต้องจบการศึกษา)	บิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย-ระดับอนุปริญญา ส่วนมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย-ระดับอนุปริญญา บิดาประกอบอาชีพรับราชการ และมารดาประกอบรับราชการ และชวานา	
ชั้นปีที่ 3	บิดาจบระดับการศึกษามัธยมตอนปลายเป็นครู มารดาจบระดับการศึกษามัธยมตอนปลายเป็นชวานา		
ชั้นปีที่ 4	บิดาจบระดับการศึกษานุปริญญาทำงานอยู่สำนักงานบริหารข้าวสาร มารดาจบระดับการศึกษานุปริญญาทำงานอยู่สำนักงานบริหารองค์การธุรกิจ		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	บิดา และมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มารดาเป็นแม่บ้าน ส่วนบิดาประกอบอาชีพวิศวกร	บิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย-ระดับปริญญาตรี ส่วนมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับปริญญาตรี บิดาประกอบอาชีพวิศวกร และประกอบธุรกิจส่วนตัว และมารดาเป็นอาจารย์ และแม่บ้าน	
ชั้นปีที่ 3	บิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ และมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารการบัญชี และมารดาเป็นอาจารย์สอนวิชาบัญชี ส่วนบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว		
ชั้นปีที่ 4	บิดา และมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มารดาเป็นแม่บ้าน ส่วนบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม	
มหาวิทยาลัยบูรพา				
ชั้นปีที่ 3	ทั้งบิดา และมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และปัจจุบันมารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนบิดาประกอบอาชีพขับรถโดยสาร	บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง และมารดาบางคนประกอบอาชีพ		
ชั้นปีที่ 4	ทั้งบิดา และมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และปัจจุบันมารดา และบิดาประกอบอาชีพรับจ้างขนส่งสินค้า	รับจ้าง และบางคนไม่ได้ประกอบอาชีพ		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี				
ชั้นปีที่ 2	บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี บิดาประกอบอาชีพรับราชการ มารดาประกอบอาชีพเป็นแพทย์	บิดาบางคนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาตรี และบางคนก็ไม่ได้ศึกษา ส่วนมารดาบางคนจบการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และปริญญาตรี และบิดาบางคนประกอบอาชีพรับราชการ ค้าขายและเกษตรกรรม ส่วนมารดาบางคนประกอบเป็นแพทย์ ค้าขาย และเกษตรกรรม		
ชั้นปีที่ 3	บิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 3 บิดา และมารดาประกอบอาชีพค้าขายไปซา			
ชั้นปีที่ 4	บิดาไม่ได้ศึกษา และมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บิดา และมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม			
1.4 สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นอย่างไร				
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่				
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละเดือนบิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 20,000 บาทต่อเดือน	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 4,250-20,000 บาท		บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 4,250-70,500 บาทต่อเดือนและมีนักศึกษาบางคนที่ไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูล
ชั้นปีที่ 3	แต่ละเดือนบิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 4,250 บาทต่อเดือน	ต่อเดือน		
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูล			
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม				
ชั้นปีที่ 2	บิดาและมารดามีรายได้รวมประมาณเดือนละ 20,000 บาทต่อเดือน	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 20,000 บาทต่อเดือน		
ชั้นปีที่ 3	บิดาและมารดามีรายได้รวมประมาณเดือนละ 20,000 บาทต่อเดือน			
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูล			
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย				
ชั้นปีที่ 2	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 20,000-70,500 บาท		
ชั้นปีที่ 3	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 70,500 บาทต่อเดือน	ต่อเดือน		
ชั้นปีที่ 4	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 20,000 บาทต่อเดือน			
มหาวิทยาลัยบูรพา				
ชั้นปีที่ 3	บิดาจะมีรายได้จากการขับรถโดยสารประมาณเดือนละ 6,000 บาทต่อเดือน	บิดาและมารดามีรายได้รวมเดือนละ 6,000-30,000 บาทต่อเดือน		
ชั้นปีที่ 4	บิดาและมารดาจะมีรายได้รวมกันประมาณเดือนละ 30,000 บาทต่อเดือน			

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	บิดาและมารดา มีรายได้รวมเดือนละ 30,000 บาทต่อเดือน	บิดาและมารดา มีรายได้รวมเดือนละ 4,250-30,000 บาทต่อเดือน	
ชั้นปีที่ 3	บิดาและมารดา มีรายได้รวมเดือนละ 15,000 บาทต่อเดือน		
ชั้นปีที่ 4	บิดาและมารดา มีรายได้รวมเดือนละ 4,250 บาทต่อเดือน		
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติต่อการเรียน			
2.1 สาเหตุที่เลือกศึกษาหลักสูตรที่เปิดสอนในประเทศไทย			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ต้องการศึกษาภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อทำงานทางธุรกิจที่เมืองไทย และสามารถนำความรู้ไปใช้ในอนาคตได้	การเข้าเรียนในประเทศไทยไม่จำเป็นต้องมีการสอบ และต้องการฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย	นักศึกษาบางคนเลือกศึกษาหลักสูตรที่เปิดสอนในประเทศไทย เพราะเห็นว่า การเข้าเรียนในประเทศไทยไม่จำเป็นต้องมีการสอบ รู้สึกว่าตัวเองมีคุณลักษณะในการเรียนรู้ภาษา ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ เป็นประเทศท่องเที่ยว ต้องการเรียนหลักสูตรการท่องเที่ยว ได้รับปริญญาจากเมืองไทย มีญาติอยู่ที่เมืองไทยทำงานในประเทศไทย โอกาสในการได้งานมีสูง มีความชอบภาษาไทย ต้องการเป็นล่ามที่เมืองไทย ต้องการฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย และเรียนตามคำแนะนำของเพื่อนและรุ่นพี่
ชั้นปีที่ 3	การเข้าเรียนในประเทศไทยไม่จำเป็นต้องมีการสอบ สมัครเรียนแล้วสามารถที่จะเข้าเรียนได้เลย ผิดจากที่ประเทศจีนจะต้องมีการแข่งขันในการสอบเข้าเรียน และตัวเองก็อยากที่จะฝึกฝนภาษาไทยจึงได้เลือกเรียนที่นี่		
ชั้นปีที่ 4	เป็นนักเรียนในโปรแกรมภาษาไทย ซึ่งเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนจึงมีความสำคัญที่จะต้องมาเรียนที่ประเทศไทยจึงจะได้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องมากกว่า		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ไม่อยากเรียนอยู่จีนเพราะพี่ชายอยู่ไทย	รู้สึกว่าตัวเองมีคุณลักษณะในการเรียนรู้ภาษา ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ เป็นประเทศท่องเที่ยวมีคนจีนมาเรียนน้อย ได้รับปริญญาจากเมืองไทย และมีญาติอยู่ที่เมืองไทย	
ชั้นปีที่ 3	มีคนจีนมาเรียนน้อย และได้รับปริญญาจากเมืองไทยด้วย		
ชั้นปีที่ 4	รู้สึกว่าตัวเองมีคุณลักษณะในการเรียนรู้ภาษา และประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธเป็นประเทศท่องเที่ยว		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย คิดว่าการที่ศึกษาในประเทศไทยจะโอกาสได้งานทำสูงกว่า	ต้องการเรียนภาษาไทย และเรียนจบปริญญาโทที่ประเทศไทย เพราะต้องการเรียนหลักสูตรการท่องเที่ยว ซึ่งประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวมากทำงานในประเทศไทย และถ้าจบที่ประเทศไทย จะมีโอกาสได้งานทำสูงกว่า	
ชั้นปีที่ 3	ต้องการเรียนจบปริญญาโทที่ประเทศไทย เพราะต้องการเรียนหลักสูตรการท่องเที่ยว ซึ่งประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวมาก		
ชั้นปีที่ 4	ต้องการเรียนภาษาไทย และมีโอกาสได้ทำงานในประเทศไทย		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	บิดาต้องการให้เรียนรู้การใช้ภาษาไทย และตัวของนักศึกษาเองก็ต้องการที่จะมาเรียนที่ประเทศไทยอยู่แล้ว	บิดาต้องการให้เรียนรู้การใช้ภาษาไทย โดยส่วนตัวต้องการที่จะมาเรียนที่ประเทศไทย และชอบภาษาไทย	
ชั้นปีที่ 4	ชอบภาษาไทย		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่รู้จักกัน	ต้องการศึกษาภาษาไทย เพื่อทำงานเป็นล่ามที่เมืองไทย	
ชั้นปีที่ 3	ไม่ได้คิดจะเรียนสาขาภาษาไทย แต่เมื่อเพื่อนแนะนำจึงตัดสินใจเรียนตามเพื่อน	และสามารถนำความรู้ไปใช้ในอนาคต และเรียนตาม	
ชั้นปีที่ 4	ต้องการศึกษาภาษาไทย เพื่อทำงานเป็นล่ามที่เมืองไทย และสามารถนำความรู้ไปใช้ในอนาคตได้	คำแนะนำของเพื่อนและรุ่นพี่	
2.2 เมื่อเข้าศึกษาแล้ว สิ่งที่ได้พบเห็นในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีห้องสมุดที่มีการให้บริการที่ดี ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา มีอินเทอร์เน็ตไว้คอยให้บริการฟรี มีความภาคภูมิใจในสถาบันของตนเอง มีความสวยงามเหมาะกับการเรียน	เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีบรรยากาศที่สวยงามร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนรู้ มีห้องสมุดที่มีการให้บริการที่ดี ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา มีอินเทอร์เน็ตไว้คอยให้บริการฟรี มีความภาคภูมิใจในสถาบันของตนเอง แต่ห้องเรียนมีขนาดค่อนข้างแคบ	นักศึกษาบางคนมีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้พบเห็นในมหาวิทยาลัย เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพราะอาจารย์มีความรู้ดี อาคารเรียนสูง มีพื้นที่กว้างขวาง บรรยากาศที่สวยงามร่มรื่นเงียบสงบเหมาะแก่การเรียนรู้ มีห้องสมุดที่มีสภาพแวดล้อมและการให้บริการที่ดี มีอุปกรณ์ที่สมบูรณ์และเพียงพอกับนักศึกษา มีอินเทอร์เน็ตให้บริการฟรีทำให้รู้สึกภาคภูมิใจในสถาบัน แต่มีนักศึกษาบางคนเห็นว่าห้องเรียนมีขนาดค่อนข้างแคบ เรียนสบายเกินไป อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงเวลาบางครั้งไม่มีการแจ้งผลการเรียนการสอนล่วงหน้า การจัดการเรียนการสอนไม่ทันสมัย นักศึกษาไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร ไม่มีการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย นักศึกษาบางคนเบื่อชีวิตความเป็นอยู่เพราะไม่มีสถานที่ท่องเที่ยวไม่มีห้างสรรพสินค้า ไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นคนไทย และอาหารไม่ค่อย
ชั้นปีที่ 3	เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายก็มีบรรยากาศที่สวยงามและร่มรื่นดี เหมาะแก่การเรียนรู้ ห้องสมุดมีการให้บริการที่ดี ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา มีอินเทอร์เน็ตไว้คอยให้บริการฟรี และมีระบบการบริการที่ดีรู้สึกภูมิใจในสถาบันแห่งนี้		อร่อยและไม่สะอาด อินเทอร์เน็ตช้า สภาพแวดล้อมทางกายภาพของมหาวิทยาลัย-หอพักมีขนาดเล็กและร้อนมาก ค่าหอพักนอกมหาวิทยาลัยมีราคาแพง
ชั้นปีที่ 4	เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายก็มีบรรยากาศที่สวยงามและร่มรื่นดี ห้องสมุดมีการให้บริการที่ดี ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา มีอินเทอร์เน็ตไว้คอยให้บริการฟรี แต่รู้สึกว่าห้องเรียนยังไม่ค่อยดีดังที่คาดหวังมาคือค่อนข้างที่จะแคบ		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	พี่ชายเคยเล่าให้ฟังก่อน ก็เลยไม่ค่อยมีการคาดหวังอะไร แต่คาดหวังอย่างเดียวว่าสิ่งแวดล้อมไม่ดี	มหาวิทยาลัยมหาสารคามเรียนสบายเกินไป อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงเวลา บางครั้งไม่มีการแจ้งผลการเรียนการสอนล่วงหน้า การจัดการเรียนการสอนไม่ดี บางทีเดือนหนึ่งมีเรียนเพียง 2-3 ชั่วโมง อุปกรณ์การเรียนการสอนดี ไม่มีส่วนร่วมในการบริหาร ไม่มีการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย แต่ห้องสมุดดีกว่ามหาวิทยาลัยที่อื่น ขอบวิธีการสอนที่นี่	
ชั้นปีที่ 3	มีการคาดหวัง เรียนสบายเกินไป อาจารย์มาไม่ตรงเวลา ไม่มากก็ไม่บอกล่วงหน้า การจัดการเรียนไม่ดี บางทีเดือนหนึ่งมีเรียนแค่ 2-3 ชั่วโมง อุปกรณ์การเรียนการสอนดี ไม่มีส่วนร่วมในการบริหาร ไม่มีการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย แต่ห้องสมุดดีกว่ามหาวิทยาลัยที่อื่น ขอบวิธีการสอนที่นี่		
ชั้นปีที่ 4	มีการคาดหวัง เช่นเบื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่นี่ ไม่ค่อยมีที่เที่ยว ห้างสรรพสินค้า ไม่มีเพื่อนคนไทยที่สนิท เพราะคบยาก อาหารไม่สะอาด ทุกที่มีแมลงวันเยอะ อุปกรณ์การเรียนการสอนก็เก่าแก่ ไม่มีส่วนร่วมในการบริหาร ไม่มีการสนับสนุนกิจกรรม	ยังไม่ค่อยสะอาดมีแมลงวันตอม แต่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยจะมีสภาพแวดล้อมที่ดีกว่าห้องสมุดของประเทศจีน และนักศึกษาชอบวิธีการสอน	

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพราะมหาวิทยาลัยมีขนาดเล็ก อินเทอร์เน็ตช้า ห้องสมุดและสิ่งแวดล้อมไม่ดี สนามกีฬาขนาดเล็ก หอพักมีขนาดเล็ก รสชาติอาหารไม่อร่อย ซึ่งขณะนี้นักศึกษารู้สึกว่าอยากกลับไปประเทศจีน	ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีขนาดเล็ก อินเทอร์เน็ตช้า ห้องสมุด และสิ่งแวดล้อมไม่ดี สนามกีฬาขนาดเล็ก หอพักมีขนาดเล็ก รสชาติอาหารไม่อร่อย และนักศึกษามีความต้องการที่จะกลับไปประเทศจีน แต่ยังมีนักศึกษาบางคนที่รู้สึกภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัย เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีห้องสมุดและบริการที่ดี และรู้สึกดีใจที่ได้มาเรียนที่ประเทศไทย	
ชั้นปีที่ 3	เป็นไปตามที่หวังไว้ ยังไม่รู้สึกภาคภูมิใจในสถาบัน แต่รู้สึกดีใจที่ได้มาเรียนที่ประเทศไทย		
ชั้นปีที่ 4	เป็นไปตามที่หวังไว้ ห้องเรียนเพียงพอ ห้องสมุดดี บริการดี แต่อาหารไม่อร่อย ซึ่งมีความภูมิใจในมหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	ดีกว่าที่คาดหวังไว้มาก และที่สำคัญคือ ดีกว่ามหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี เพราะที่มหาวิทยาลัยบูรพามีอาจารย์ที่เก่งมาก อาคารเรียนดีมาก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สมบูรณ์ เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ และมีความภาคภูมิใจกับมหาวิทยาลัยมากๆ	มหาวิทยาลัยบูรพาดีกว่ามหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี เนื่องจากอาจารย์มีความรู้ดีมาก อาคารเรียนดีมาก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สมบูรณ์ เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ทุกที่	
ชั้นปีที่ 4	คาดหวังว่าจะได้รับอิสระในการเรียน แต่ผิดหวังเนื่องจากทางมหาวิทยาลัยมีกฎเกณฑ์ข้อบังคับมาก แต่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ และค่าหอพักมีราคาแพงเนื่องจากไม่ได้พักอยู่ในหอพักของทางมหาวิทยาลัย	ซึ่งนักศึกษามีความภาคภูมิใจกับมหาวิทยาลัยมาก แต่มหาวิทยาลัยมีกฎเกณฑ์ข้อบังคับมาก และค่าหอพักนอกมหาวิทยาลัยมีราคาแพง	
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นสถานที่เงียบสงบ เหมาะแก่การเรียนรู้อย่างสมบูรณ์แบบนี้	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีดีกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศจีนมาก เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีขนาดพื้นที่ค่อนข้างใหญ่ มีตึกสูง เงียบสงบเหมาะแก่การเรียนรู้อย่างดี ห้องสมุดมีการให้บริการดี ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา และมีอินเทอร์เน็ตไว้อีกด้วย	
ชั้นปีที่ 3	เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีขนาดพื้นที่ค่อนข้างใหญ่ กว้างขวาง มีตึกสูงๆ แต่หอพักอากาศร้อนมากๆ		
ชั้นปีที่ 4	เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีดีกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศจีนมาก ห้องสมุดมีการให้บริการที่ดี ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา มีอินเทอร์เน็ตไว้อีกด้วยให้บริการฟรี		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
2.3 อะไรบ้างที่ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความเครียดเมื่อใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนรู้			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	เรียนหลายวิชา และเครียดในช่วงแรกที่มาเพราะกลัวจะสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อนคนไทยไม่เข้าใจ มีความกังวลกลัวที่จะเรียนไม่ทันเพื่อนคนไทย	ในช่วงแรกรู้สึกเครียดที่เข้ามาเรียน เนื่องจากสื่อสารกับอาจารย์ไม่เข้าใจ มีความกังวลในการเรียนเพราะเรียนหลายวิชา เครียดเมื่อมีการทำกิจกรรมกับเพื่อนคนไทยมากในช่วงแรกและกลัวที่จะสื่อสารกับผู้คนไม่เข้าใจ	ไม่มีพื้นฐานภาษาไทย สื่อสารกับอาจารย์และบุคคลอื่นไม่เข้าใจ การออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทย ไม่ทราบข้อมูลล่วงหน้าว่าต้องทำอะไรบ้าง เรียนหลายวิชา อาจารย์ชอบใช้คำศัพท์เฉพาะ การออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียน ถูกมอบหมายให้ทำการบ้าน ทำวิจัย เรียนหลายวิชาต่อวัน เรียนวันละ 8-9 ชั่วโมง ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนคนไทย กลัวสอบได้คะแนนไม่ดี และกลัวจะเรียนไม่จบ
ชั้นปีที่ 3	รู้สึกเครียดในช่วงแรกที่เข้ามาเรียนเพราะว่าสื่อสารกับอาจารย์ไม่ค่อยได้เนื่องจากอาจารย์พูดภาษาจีนไม่ได้ และตัวเองก็มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนยังไม่ค่อยอยู่ กลัวที่จะสื่อสารกับผู้คนไม่เข้าใจจึงเกิดการเครียดในการใช้ภาษาไทย มีความกังวลเป็นอย่างมากในการเรียนการทำกิจกรรมกับเพื่อนคนไทยในช่วงแรก		
ชั้นปีที่ 4	เรียนหลายวิชา และเครียดช่วงเรียนที่เข้ามาเรียนเพราะว่าสื่อสารกับอาจารย์ไม่ค่อยได้เนื่องจากอาจารย์พูดภาษาจีนไม่ได้ และตัวเองก็มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนยังไม่ค่อยอยู่ กลัวที่จะสื่อสารกับผู้คนไม่เข้าใจจึงเกิดการเครียดในการใช้ภาษาไทย		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	เครียดทุกอย่าง เพราะว่าไม่มีพื้นฐานมาก่อน พูดไม่เป็น ฟังไม่รู้เรื่อง	นักศึกษาไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อน พูดไม่เป็น ฟังไม่ได้ ไม่ทราบข้อมูลล่วงหน้าว่าต้องทำอะไรบ้าง เวลาต้องการทราบอะไรก็ต้องไปตามอาจารย์เอง และอาจารย์ชอบใช้คำศัพท์เฉพาะ	
ชั้นปีที่ 3	ไม่รู้รู้สึกเครียด แต่ไม่รู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง มีอะไรก็ไม่ค่อยบอก ต้องไปตามอาจารย์เอง ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยที่ประเทศจีน ถ้าจะต้องทำอะไรอาจารย์จะบอกล่วงหน้าก่อน เพื่อให้มีเวลาเตรียมตัว		
ชั้นปีที่ 4	ไม่ค่อยรู้สึกเครียด เพราะระหว่างการเรียนอาจารย์ใช้แต่คำศัพท์เฉพาะ จำได้ก็โอเค แต่ความรู้ด้านใช้ชีวิตอยู่นี้ไม่ค่อยได้		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	เครียดเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทยยากมาก	การออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทย กลัวสอบได้คะแนนไม่ดี กลัวเรียนไม่จบ และกลัวว่าจะสื่อสารกับผู้อื่นไม่รู้เรื่อง	
ชั้นปีที่ 3	กลัวสอบได้คะแนนไม่ดี กลัวเรียนไม่จบ และสื่อสารกับคนอื่นไม่รู้เรื่อง		
ชั้นปีที่ 4	กลัวสอบได้คะแนนไม่ดี กลัวเรียนไม่จบ และจะสื่อสารกับคนอื่นไม่รู้เรื่อง		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	เมื่อฟังอาจารย์สอน หรือเพื่อนๆ พูดภาษาไทยแล้วฟังไม่เข้าใจจะรู้สึกไม่ดี แต่พอฟังเข้าใจแล้วก็รู้สึกดีว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่ดี (มาอยู่ประเทศไทยได้ประมาณ 2 เดือนจึงฟังภาษาไทยเข้าใจ)	รู้สึกไม่ดีเมื่อฟังอาจารย์สอน หรือเพื่อนๆ พูดภาษาไทยแล้วฟังไม่เข้าใจ และอาจารย์ให้การบ้านมาก	
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์ให้การบ้านเยอะ		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	มีพื้นฐานการอ่านและเขียนน้อย ทำให้มองว่าทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยยากมากจนทำให้เครียด	เหตุที่ทำให้เครียดเนื่องจาก มีทักษะการอ่าน การเขียนภาษาไทยน้อย ได้รับมอบหมายให้ทำการบ้าน ออกไปพูดหน้าชั้นเรียน เรียนหลายวิชา วันละ 8-9 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 6 วัน และเรื่องการทำวิจัย	
ชั้นปีที่ 3	จะเครียดทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายให้ทำการบ้าน และเวลาที่ให้นักศึกษาออกไปพูดหน้าชั้นเรียน		
ชั้นปีที่ 4	เรียนหลายวิชา วันละ 8-9 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 6 วัน และเครียดเรื่องการทำวิจัย		
ส่วนที่ 3 ข้อมูลสภาพปัจจุบัน หรือ สภาพขณะที่ยังเรียนในสถาบัน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสภาพเหล่านั้น และการปรับตัวหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น			
3.1 ลักษณะการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่พบมีลักษณะอย่างไร			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ฟังอาจารย์บรรยาย เน้นการปฏิบัติจริงมีการทำกิจกรรม อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ดี มีการใช้คอมพิวเตอร์ มีการมอบหมายทั้งงานกลุ่ม และงานเดี่ยว และมีการค้นคว้าด้วยตนเอง	อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการสอน และมีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย เน้นการปฏิบัติจริง ทำกิจกรรมโดยมีการมอบหมายทั้งกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมเดี่ยวการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการเรียนแบบ Elearning	อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการสอน และมีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การอภิปราย เน้นการปฏิบัติจริง นำเสนอหน้าชั้นเรียน ทำกิจกรรมโดยมีการมอบหมาย การบ้าน ให้ทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการเรียนแบบ Elearning เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถซักถามได้ตลอดเวลา ออกแบบชิ้นงานโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยว จัดกิจกรรมสัมมนาจัดนิทรรศการ และการไปดูงานที่ต่างจังหวัด
ชั้นปีที่ 3	มีการสอนหลายรูปแบบ เช่น ฟังอาจารย์บรรยายเป็นส่วนใหญ่, การทำกิจกรรม อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ดีทันสมัย การเรียนผ่านระบบการเรียนการสอนออนไลน์ มีการมอบหมายทั้งงานกลุ่ม และงานเดี่ยว และมีการค้นคว้าด้วยตนเองมีการให้การบ้านในแต่ละวิชา		
ชั้นปีที่ 4	มีการสอนหลายรูปแบบ เช่น ฟังอาจารย์บรรยาย เน้นการทำกิจกรรม อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ดีทันสมัย มีการมอบหมายทั้งงานกลุ่ม และงานเดี่ยว และมีการค้นคว้าด้วยตนเองมีการให้การบ้านในแต่ละวิชา		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ลักษณะการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่พบดี ไม่รู้สึกอะไร แคร่รู้สึกอาจารย์สบายเกินไป	มีการสอนส่วนใหญ่ที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ มีการมอบหมายบ้าน การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และการไปดูงานที่ต่างจังหวัด เป็นต้น	
ชั้นปีที่ 3	ลักษณะการเรียนการสอนมีหลากหลายรูปแบบ ก็มีที่บ้านทำ บางวิชาต้องนำเสนองาน		
ชั้นปีที่ 4	ลักษณะการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่พบมีหลากหลายรูปแบบ ก็มีที่บ้านทำ นำเสนอ ไปดูงานต่างจังหวัด เป็นต้น		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ฟังอาจารย์บรรยาย มีการอภิปรายเป็นกลุ่มและทุกครั้งที่สอนทุกรายวิชาจะให้บ้าน มีการค้นคว้าด้วยตนเองบ้างแต่ไม่มาก	มีการสอนส่วนใหญ่ที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การอภิปราย การค้นคว้าด้วยตนเองโดยมอบหมายให้นักศึกษาทำรายงานกลุ่มมีการทำกิจกรรม มีการละเล่น และมอบหมายการบ้านทุกครั้ง	
ชั้นปีที่ 3	ฟังอาจารย์บรรยาย ทำกิจกรรมการละเล่น และทำรายงานเป็นกลุ่ม หรือเดี่ยวก็ได้ให้นักศึกษาเลือกเอง และมีการค้นคว้าด้วยตนเอง		
ชั้นปีที่ 4	ฟังอาจารย์บรรยาย ถาม-ตอบ ทำแบบฝึกหัด ทำรายงาน มีการใช้ทักษะการพูดและการอ่าน และมีการมอบหมายให้ทำกิจกรรมกลุ่ม		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	ฟังอาจารย์บรรยาย ซึ่งขณะที่อาจารย์สอนก็สามารถซักถามได้ตลอดเวลา อาจารย์จะให้ทำงานกลุ่มเฉลี่ยภาคเรียนละ 2-3 งาน แต่มีการมอบหมายการบ้านให้ทำคนเดียวแทบทุกสัปดาห์ โดยนักศึกษาจะต้องไปค้นคว้าด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่	มีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย และเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถซักถามได้ตลอดเวลา การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการมอบหมายการบ้านให้ทำแทบทุกสัปดาห์	
ชั้นปีที่ 4	ฟังอาจารย์บรรยาย ซึ่งขณะที่อาจารย์สอนก็สามารถซักถามได้ตลอดเวลา อาจารย์จะให้ทำงานกลุ่มเฉลี่ยภาคเรียนละ 2-3 งาน แต่มีการมอบหมายการบ้านค่อนข้างเยอะ		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ฟังอาจารย์บรรยาย เน้นการปฏิบัติจริง นำเสนองานหน้าชั้นเรียน มีการมอบหมายทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยว	อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ดี มีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย เน้นการปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมสัมมนา จัดนิทรรศการ ออกแบบชิ้นงานโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยว ทำกิจกรรมโดยมีการมอบหมายทั้งกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	
ชั้นปีที่ 3	ฟังอาจารย์บรรยาย เน้นการปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมสัมมนา จัดนิทรรศการ ออกแบบชิ้นงานโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยว มีการมอบหมายทั้งงานกลุ่ม และงานเดี่ยว และนำเสนอหน้าชั้นเรียน		
ชั้นปีที่ 4	ฟังอาจารย์บรรยาย เน้นการปฏิบัติจริง อาจารย์มีสื่อการเรียนการสอนที่ดี มีการมอบหมายทั้งงานกลุ่ม และงานเดี่ยว และมีการค้นคว้าด้วยตนเอง		
3.2 ช่วงเวลาของการเรียน และช่วงเวลาของการพักเรียนในแต่ละรายวิชาของนักศึกษา มีการแบ่งอย่างไร			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละวิชาจะเรียน 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปแล้วประมาณ 30 นาที อาจารย์จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10 นาที	แต่ละวิชาเรียนวิชาละ 1.5-3 ชั่วโมง โดยระหว่างเรียนนักศึกษาจะได้พักเพื่อเข้าห้องน้ำได้ประมาณ 5-10 นาที	แต่ละวิชาเรียนวิชาละ 1.5-3 ชั่วโมง โดยระหว่างเรียนนักศึกษาจะได้พักเพื่อเข้าห้องน้ำได้ประมาณ 5-10 นาที โดยนักศึกษาบางคนรู้สึกว่ายาวแล้วไม่ได้อะไร เพราะเห็นช่วงระยะเวลาของการพักเรียนมีความสำคัญต่อความเข้าใจบทเรียน อีกทั้งบางรายวิทยากรเลิกสอนก่อนเวลาซึ่งนักศึกษาต้องการเรียนเต็ม 3 ชั่วโมง เพื่อที่จะได้ความรู้มากขึ้น
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง ไม่มีการพักเบรกอาจารย์คนไทยมักจะสอนเต็มเวลา แต่นักศึกษาสามารถที่จะขออนุญาตไปห้องน้ำได้คนละประมาณ 5 นาที		
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละวิชาจะเรียน 2 ชั่วโมง ไม่มีการพักเบรกอาจารย์คนไทยมักจะสอนเต็มเวลา แต่นักศึกษาสามารถที่จะขออนุญาตไปห้องน้ำได้คนละประมาณ 5 นาที		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ตอนเรียนภาษาไทยเวลา 09.00-16.00 น. ตอนนี้เรียนประมาณ 2 ชั่วโมง และมีเวลาพักเบรก 10 นาที	แต่ละวิชาเรียนวิชาละ 2 ชั่วโมง โดยระหว่างเรียนนักศึกษาจะได้พักเพื่อเข้าห้องน้ำได้ประมาณ 10-15 นาที โดยนักศึกษาบางคนรู้สึกว่ายาวแล้วไม่ได้อะไร	
ชั้นปีที่ 3	ปกติเรียน 2 ชั่วโมง พักเบรกประมาณ 15 นาที แต่จริงแล้วพักนานกว่านี้ เรียนสบายเกินไป รู้สึกเรียนไม่ได้อะไร เพื่อนบางคนไม่เก่งภาษาฟังไม่รู้เรื่องก็มี		
ชั้นปีที่ 4	ปกติเรียน 2 ชั่วโมง พักเบรกประมาณ 15 นาที แล้วแต่อาจารย์แต่ละคน		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1.5 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 5-10 นาที	แต่ละวิชาเรียนวิชาละ 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1.5 ชั่วโมง จะพัก 5-15 นาที แต่โดยมากอาจารย์จะปล่อยก่อนเวลาเรียน ซึ่งนักศึกษาต้องการเรียนเต็ม 3 ชั่วโมง เพื่อที่จะได้ความรู้มากๆ	
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1.5 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 5-15 นาที แต่โดยมากอาจารย์จะปล่อยก่อนเวลาเรียนไม่ถึง 3 ชั่วโมง ซึ่งนักศึกษามีความต้องการที่จะเรียนเต็ม 3 ชั่วโมงเพื่อที่จะได้ความรู้มากๆ		
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1.5 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10-15 นาที		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10-15 นาที	แต่ละวิชาเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1 ชั่วโมง จะพัก 10-15 นาที	
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10-15 นาที		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละวิชาจะเรียน 3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10 นาที	แต่ละวิชาจะเรียน 2-4 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1-2 ชั่วโมง อาจารย์จะพัก 10-15 นาที ซึ่งนักศึกษาให้ความเห็นว่าช่วงเวลาของการพักเรียนมีความสำคัญต่อความเข้าใจบทเรียน	
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละวิชาจะเรียน 2-3 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 1-2 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10 นาที ซึ่งนักศึกษาคิดว่าช่วงเวลาของการพักเรียนมีความสำคัญต่อความเข้าใจบทเรียน		
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละวิชาจะเรียน 4 ชั่วโมง โดยเมื่ออาจารย์สอนผ่านไปประมาณ 2 ชั่วโมง อาจารย์ก็จะให้นักศึกษาทุกคนพัก 10-15 นาที		
3.3 ลักษณะการประเมิน เช่น วิธีการประเมิน ลักษณะข้อสอบ การตัดเกรด การมีส่วนร่วมของนักศึกษา			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คะแนนเก็บ 30 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน การเข้าเรียนและจิตพิสัย 10 คะแนน และนักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้ตามความเหมาะสม	การประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ 1) คะแนนเก็บ 30 คะแนน 2) คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน 3) คะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน และ 4) การเข้าเรียนและจิตพิสัย 10 คะแนน และบางวิชานักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้ตามความเหมาะสม	การประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ 1) คะแนนเก็บ 10-40 คะแนน 2) คะแนนสอบกลางภาค 20-30 คะแนน 3) คะแนนสอบปลายภาค 20-40 คะแนน และ 4) การเข้าเรียนและจิตพิสัย 10 คะแนน และบางรายวิชานักศึกษาสามารถแสดง

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ มีคะแนนเก็บ 30 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน คะแนนจิตพิสัย การเข้าห้องเรียน 10 คะแนน และนักศึกษาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้		ความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้ตามความเหมาะสม และบางรายวิชาขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอน
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็นส่วนๆ ดังนี้ มีคะแนนเก็บ 30 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน คะแนนจิตพิสัย การเข้าห้องเรียน 10 คะแนน และนักศึกษาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ส่วนใหญ่มาเรียน 10% การบ้าน 30% สอบกลางภาคและปลายภาครวม 60% ไม่น่าใจดี คะแนนอย่างไร แล้วแต่อาจารย์แต่ละคน	อาจารย์ส่วนมากจะกำหนดให้คะแนนมาเรียนคะแนน 10 คะแนน การบ้าน 20-30 คะแนน (บางรายวิชามีคะแนนเสนองาน 10 คะแนน) และสอบกลางภาค 30 คะแนน และสอบปลายภาค 40 คะแนน ส่วนการตัดคะแนนจะขึ้นอยู่กับอาจารย์แต่ละคน	
ชั้นปีที่ 3	ส่วนใหญ่มาเรียน 10% การบ้าน 20% สอบกลางภาค 30% สอบปลายภาค 40% แต่ไม่มีรายละเอียดว่าตัดคะแนนอย่างไร		
ชั้นปีที่ 4	แล้วแต่อาจารย์ แต่ส่วนใหญ่มาเรียน 10% การบ้าน 20% สอบกลางภาค 30% สอบปลายภาค 40% บางอาจารย์ให้คะแนนเสนองาน 10% ไม่น่าใจขาดเรียนก็ครั้งหรือไม่ส่งการบ้านก็ครั้งไม่ผ่าน เพราะปกติก็ผ่านอยู่		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คะแนนเก็บ 10-40 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 20-30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 20-30 คะแนน และนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดคะแนน	การประเมินผลการเรียนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) คะแนนเก็บ 10-40 คะแนน 2) คะแนนสอบกลางภาค 20-30 คะแนน และ 3) คะแนนสอบปลายภาค 20-30 คะแนน และนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดคะแนน	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คะแนนเก็บ 10 คะแนน คะแนนสื่อ VCD 10 คะแนน ทดสอบย่อย 10 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 40 คะแนน ซึ่งนักศึกษาคิดว่าคะแนนสอบปลายภาคมากเกินไป และนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดคะแนน		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คะแนนเก็บ 10 คะแนน คะแนนสอบย่อย 20 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 40 คะแนน และนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดคะแนน		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คะแนนการเข้าชั้นเรียน 10 คะแนน คะแนนการบ้าน 30 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน ซึ่งนักศึกษาคิดว่าเหมาะสมดีแล้ว	การประเมินผลการเรียน แบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) คะแนนการเข้าชั้นเรียน 10 คะแนน 2) คะแนนการบ้าน 30 คะแนน 3) คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และ 4) คะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน ซึ่งนักศึกษา คิดว่าเหมาะสมแล้ว	
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คะแนนการเข้าชั้นเรียน 10 คะแนน คะแนนการบ้าน 30 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน ซึ่งนักศึกษาคิดว่าเหมาะสมดีแล้ว		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คะแนนการเข้าห้องเรียนและการบ้าน 50 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 25 คะแนน และ คะแนนสอบปลายภาค 25 คะแนน และนักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับคะแนน ได้ตามความเหมาะสม	การประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) คะแนนเข้าชั้นเรียนและกิจกรรม 30-50 คะแนน 2) คะแนนสอบกลางภาค 25-30 คะแนน และ 3) คะแนนสอบปลายภาค 25-40 คะแนน และนักศึกษาสามารถแสดง ความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้ตามความเหมาะสม	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คะแนนเข้าชั้นเรียน 10 คะแนน คะแนนกิจกรรมและการบ้าน 20 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 40 คะแนน และนักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นใน การปรับคะแนนได้ตามความเหมาะสม		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์จะมีการประเมินผลการเรียนโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คะแนนเก็บ 30 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 40 คะแนน และนักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับคะแนนได้ตามความเหมาะสม		
3.4 บรรยายภาคในชั้นเรียน เช่น อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี มีการแทรกคิระหว่างการเรียน อาจารย์มีเทคนิคการ สอนที่สนุกสนาน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาค้นไทยมีความสนิทสนม สามัคคีกันดี	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี มีการแทรกกิจกรรม และคิระหว่างการเรียน อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่สนุกสนานส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาค้นไทยมี ความสัมพันธ์ และสามัคคีกันดี	บรรยายภาคในชั้นเรียนดี อาจารย์มีความสนิทสนมกับ นักศึกษา มีการแทรกกิจกรรม และคิระหว่างการเรียน อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่สนุกสนาน ซึ่งนักศึกษา ส่วนมากฟังอย่างเดียวนักศึกษางานส่วนไม่ชอบให้มี กิจกรรมในห้องเรียน และ นักศึกษาบางส่วนฟังไม่ เข้าใจส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาค้นไทยมี ความสัมพันธ์-สามัคคี
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี มีการแทรกกิจกรรมระหว่างการเรียนบ้าง ไม่ค่อยมีการ แสดงความคิดเห็น ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาค้นไทยและจีนมีความสนิทสนมกันดี		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี มีการแทรกกิจกรรมระหว่างการเรียน อาจารย์มีเทคนิค การสอนที่สนุกสนาน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาค้นไทยมีความสนิทสนมกันดี		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	บรรยายภาคในชั้นเรียนดี พูดคุยกับอาจารย์ได้	บรรยายภาคในชั้นเรียนดี นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ ซึ่งนักศึกษาส่วนมากฟังอย่างเดียว และมีนักศึกษางานส่วนฟังไม่รู้เรื่อง	กันดี แต่ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาญี่ปุ่นจะไม่ค่อยสนิทกัน
ชั้นปีที่ 3	ห้ามคุยในห้องเรียน เพื่อส่วนหนึ่งตั้งใจฟัง ส่วนหนึ่งฟังไม่รู้เรื่อง		
ชั้นปีที่ 4	บรรยายภาคในชั้นเรียนโอเค นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ แต่ก็แล้วแต่อาจารย์ นักศึกษาส่วนมากฟังอย่างเดียว		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ระหว่างเรียนมีการซักถามอาจารย์ได้ แต่บางครั้งไม่รู้ว่าจะถามอย่างไร ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามีความสนิทสนมกันดี	อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา ระหว่างเรียนมีการซักถามอาจารย์แต่มักมีนักศึกษางานไม่ค่อยกล้าถาม และมีนักศึกษางานส่วนไม่ชอบให้มีกิจกรรมในห้องเรียน ชอบฟังบรรยายอย่างเดียว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนดี	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา แต่บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับอาจารย์อารมณ์ดี หรือไม่ด้วย ถ้าอารมณ์ดีก็จะสนุกสนาน ถ้าอารมณ์ไม่ดีก็จะเครียดคนไหนเลย นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล้าถามอาจารย์ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันดี เพราะเป็นนักศึกษาจีนที่มารุ่นเดียวกันทั้งหมด		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา สนุกสนมและสามารถพูดคุยกับอาจารย์ได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามีความสนิทสนมกันดี แต่ไม่ชอบให้มีกิจกรรมในห้องเรียนเพราะส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเล็กๆ ชอบฟังบรรยายอย่างเดียว		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันดี และส่วนใหญ่ของนักศึกษาจะเป็นผู้นำและรวบรวมข้อมูลในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันดี	
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนซักถามกับอาจารย์ได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันก็สนิทกันดี เนื่องจากเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่อยู่ประเทศจีน		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี นักศึกษาสามารถซักถามปัญหาในการเรียนได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาจีนมีความสนิทสนมกันดีแต่ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาญี่ปุ่นจะไม่ค่อยสนิทกัน	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี นักศึกษาสามารถซักถามปัญหาในการเรียนได้ มีการแทรกคติและกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ นักศึกษาทุกคนชอบที่จะทำกิจกรรมในห้องเรียนเพราะจะได้ฝึกภาษาไทย และมีเทคนิคการสอนที่สนุกสนาน แต่นักศึกษาไม่ค่อยกล้าถามอาจารย์เพราะกลัวว่าจะพูดไม่ถูกต้อง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามีความ	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์ใจดีและมีความสนิทสนมกับนักศึกษาดีมาก แต่นักศึกษาจะไม่ค่อยกล้าถามอาจารย์เพราะกลัวพูดไม่ถูกต้อง ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ คนไทยก็ได้รับความช่วยเหลือทุกครั้งที่มีความช่วยเหลือ		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาดี มีการแทรกคิดระหว่างการเรียน อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่สนุกสนาน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาจีนมีความสนิทสนมกันดี และทุกคนชอบที่จะทำกิจกรรมในห้องเรียนเพราะจะได้ฝึกภาษาไทย	สนิทสนมกันดี แต่ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษายุ่งจะไม่ค่อยสนิทกัน	
3.5 ลักษณะระเบียบวินัยในชั้นเรียน เช่น อาจารย์เข้าสอนตรงเวลา นักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลา พฤติกรรมส่วนใหญ่ของนักศึกษาขณะเรียน			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนตรงเวลา จะมีเข้าสายประมาณ 5% เนื่องจากตื่นสายหรือไม่ค่อยสบาย และไม่มาเรียนประมาณ 1-2 คน เนื่องจากทำงานพิเศษ	ระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี มีนักศึกษาเข้าเรียนสายเพียงบางส่วน และอาจารย์ผู้สอนบางคน	ระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี มีนักศึกษาเข้าเรียนสายน้อยกว่า 40% เพราะง่วงมาสาย เนื่อง
ชั้นปีที่ 3	ระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักศึกษาก็ไม่ค่อยดีเท่าที่ควร อาจารย์ผู้สอนเข้าสายทุกท่่านทุกวิชา เมื่อติดดูจะจะไม่เข้าสอนก็ไม่มีการแจ้งล่วงหน้าให้นักศึกษา เมื่ออาจารย์ไม่มา หรือมาสาย นักศึกษาจะรออาจารย์ และอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านอยู่ที่ห้องรออาจารย์	เข้าสอนไม่ตรงเวลา ไม่มีการแจ้งล่วงหน้าในกรณีที่ตั้งสอน โดยถ้าอาจารย์ไม่มา หรือมาสาย นักศึกษาส่วนใหญ่จะนั่งรออาจารย์และอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านอยู่ที่ห้อง	จากฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ บางส่วนตื่นสาย และอาจารย์ผู้สอนบางคนเข้าสอนไม่ตรงเวลา ไม่มีการแจ้งล่วงหน้าในกรณีที่ตั้งสอน ถ้าอาจารย์ไม่มาหรือมาสาย นักศึกษาส่วนใหญ่จะนั่งรอ
ชั้นปีที่ 4	ระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักศึกษาดี แต่อาจารย์ผู้สอนเข้าสายเกือบทุกท่่าน เมื่อติดดูจะจะไม่เข้าสอนก็ไม่มีการแจ้งล่วงหน้าให้นักศึกษา เมื่ออาจารย์ไม่มา หรือมาสาย นักศึกษาจะรออาจารย์ และอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านอยู่ที่ห้องรออาจารย์		อาจารย์และอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านอยู่ที่ห้อง
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	บางที่อาจารย์ไม่ตรงเวลา บางที่ไม่มากก็ไม่บอกล่วงหน้า	อาจารย์ผู้สอนบางคนเข้าสอนไม่ตรงเวลา และไม่มีการแจ้งล่วงหน้าในกรณีที่ตั้งสอน ส่วนนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียนไม่	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์ไม่ตรงเวลา เพื่อนๆ ก็ส่วนน้อยมาก่อนเวลา ส่วนใหญ่มาสาย	ตรงเวลาเหมือนกัน เพราะมาเร็วต้องรอ	
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์ไม่ตรงเวลา บางที่ไม่มากก็ไม่บอกล่วงหน้า ซึ่ง ไม่ชอบแบบนี้ หลังๆ ไปเพื่อนๆ ทุกคนก็ไม่ตรงเวลาเหมือนกัน เพราะมาเร็วต้องรอ		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา แต่ก็มีสายบ้างในบ้างครั้ง และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนตรงเวลา จะมีเข้าสายประมาณ 2-3 คน เนื่องจากจะต้องรอรถตู้เข้ามาในมหาวิทยาลัย	อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าห้องเรียนตรงเวลา แต่มีนักศึกษาจำนวนน้อยกว่า 60 % ที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์เข้าสอนตรงเวลา และส่วนนักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลาประมาณ 60% ส่วนอีก 40% จะเข้าเรียนสายเนื่องจากนักศึกษาบางส่วนไม่อยากเรียนเพราะขี้เกียจและบางส่วนก็ตื่นสาย		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนสาย 10-15 นาที เพราะตื่นสาย และมีประมาณ 1-2 คน ที่ไม่เข้าเรียน เพราะไม่ชอบการเรียนการสอน และเขาก็เตรียมตัวจะกลับประเทศจีน		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาดีและเมื่ออาจารย์ติตติภาระกิจอาจารย์ก็จะมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ส่วนนักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลาประมาณ 60% ส่วนอีก 40% จะเข้าเรียนสายเนื่องจากนักศึกษางานส่วนไม่ยอมเรียนเพราะฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ และบางส่วนก็ตื่นสาย	อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาดี และเมื่ออาจารย์ติตติภาระกิจจะมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ส่วนนักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลาประมาณ 60% ส่วนนักศึกษายังมีบางส่วนที่เข้าเรียนสายเนื่องจากนักศึกษางานส่วนไม่ชอบเรียน	
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาดี และนักศึกษาเข้าเรียนตรงเวลา	เพราะฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ และบางส่วนตื่นสาย	
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนตรงเวลา จะมีเข้าสายประมาณ 5% เนื่องจากตื่นสาย	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนตรงเวลา จะมีเข้าสายประมาณ 5-13% เนื่องจากตื่น	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนตรงเวลา จะมีเข้าสายประมาณ 13% เนื่องจากตื่นสาย และไม่กล้าพูดภาษาไทย	สาย ทำงานพิเศษ และไม่กล้าพูดภาษาไทย	
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์ส่วนใหญ่เข้าสอนตรงเวลา และนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนตรงเวลา จะมีเข้าสายประมาณ 10% เนื่องจากตื่นสาย และไม่มาเรียนประมาณ 1-2 คน เนื่องจากทำงานพิเศษ		
3.6 วิธีการเรียนรู้ และศึกษาทำความเข้าใจของนักศึกษาทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ อ่านหนังสือ หรือ วารสารภาษาไทย ดูโทรทัศน์ภาษาไทย และฟังเพลงไทย เป็นต้น			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละคร และภาพยนตร์ไทย อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารไทย ฟังเพลงไทย และติดตามข่าวสารภาษาไทยทางโทรทัศน์	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละคร และภาพยนตร์ไทย อ่านหนังสือพิมพ์นิตยสารไทย ฟังเพลงไทย ติดตามข่าวสารภาษาไทย	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละครและภาพยนตร์ไทย ท่องเว็บไซต์ อ่านหนังสือพิมพ์ อ่าน
ชั้นปีที่ 3	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละคร และภาพยนตร์ไทย อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารไทย ฟังเพลงไทย และติดตามข่าวสารภาษาไทยจากวิทยุ และโทรทัศน์บ้าง และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนชาวไทย	ทางโทรทัศน์และวิทยุ และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนคนไทย	หนังสือ นิตยสาร และวารสารไทย ฟังเพลงไทย ติดตามข่าวสารภาษาไทยทางโทรทัศน์และวิทยุคุยกับเพื่อนคนไทย และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนคนไทย
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละคร และภาพยนตร์ไทย อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารไทย ฟังเพลงไทย และติดตามข่าวสารภาษาไทยจากวิทยุ และโทรทัศน์บ้าง		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ไม่ค่อยอ่านหนังสือวารสารภาษาไทย ไม่ดูโทรทัศน์ภาษาไทย แต่ดูหนังไทย ฟังเพลงไทย	บางคนอ่านหนังสือวารสารภาษาไทยบ้าง ท่องเว็บไซต์ไทย ชม	
ชั้นปีที่ 3	อ่านหนังสือวารสารภาษาไทยบ้าง ไม่ค่อยดูโทรทัศน์ภาษาไทย ไปคุยกับเพื่อนคนไทยมากกว่า	โทรทัศน์ และภาพยนตร์ไทย ชมการ์ตูนไทย ฟังเพลงไทย และคุยกับเพื่อนคนไทย	
ชั้นปีที่ 4	อ่านหนังสือวารสารภาษาไทยบ้าง ดูเว็บไซต์ไทยมากกว่า ดูโทรทัศน์ภาษาไทย ชอบดูการ์ตูน เพลงไทยก็ฟังเล่นๆ แต่ฟังไม่ทัน		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ มีการสนทนาภาษาไทยกับเพื่อนชาวจีนในขณะทานอาหาร ไปเล่นฟุตบอลกับคนไทย	สนทนาภาษาไทยทั้งกับเพื่อนคนไทยและเพื่อนคนจีน อ่านหนังสือภาษาไทย ชมละครและภาพยนตร์ไทย ฟังเพลงไทย และเล่นกีฬาร่วมกับคนไทย	
ชั้นปีที่ 3	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ พูดคุยกับคนไทย อ่านหนังสือภาษาไทย ดูละครไทย ดูภาพยนตร์ไทย และฟังเพลงไทย ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยพัฒนาภาษาไทยได้ค่อนข้างมาก		
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูภาพยนตร์ไทย และฟังเพลงไทย		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ อ่านหนังสือภาษาไทย ดูโทรทัศน์ละครไทย ฟังข่าวภาษาไทยจากวิทยุในขณะฟังเสียงทุกวัน และฟังเพลงไทยบ้างนิดหน่อย ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยพัฒนาภาษาไทยได้ค่อนข้างมาก	อ่านหนังสือภาษาไทย ชมโทรทัศน์ละครและภาพยนตร์ไทย ฟังข่าวภาษาไทยจากวิทยุ และฟังเพลงไทย	
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูโทรทัศน์ละครไทย และดูภาพยนตร์ไทย		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละครบ้าง ฟังเพลงไทย และฝึกพูดคุยกับเพื่อนชาวไทยนิดหน่อย	ชมละครและภาพยนตร์ไทย อ่านหนังสือพิมพ์และ นิตยสาร และเรื่องสั้นภาษาไทย ฟังเพลงไทย ติดตามข่าวสารภาษาไทยจากวิทยุและโทรทัศน์ และพูดคุยกับเพื่อนคนไทย	
ชั้นปีที่ 3	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละคร อ่านหนังสือและเรื่องสั้นที่อาจารย์กำหนด ฟังเพลงไทย และพูดคุยกับเพื่อนๆ คนไทย		
ชั้นปีที่ 4	นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้และศึกษาทำความเข้าใจภาษาไทยทั้งในและนอกชั้นเรียน ได้แก่ ดูละคร และภาพยนตร์ไทย อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารไทย ฟังเพลงไทย และติดตามข่าวสารภาษาไทยจากวิทยุและโทรทัศน์เสมอๆ		
3.7 สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน และอาจารย์เมื่ออยู่นอกชั้นเรียน			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ดี และเมื่อเจอเพื่อนคนไทยและจีนก็จะทักทายกันดี และไปเที่ยวกับเพื่อนๆ คนไทยบ่อยๆ	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ เพื่อนคนไทย และจีนดี และยังเคยไปเที่ยวกับเพื่อนๆ คนไทยบ่อยๆ	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ เพื่อนคนไทย และจีนดี เนื่องจากทำการบ้านด้วยกัน และเพื่อนคนไทยจะช่วยแนะนำเนื้อหาการเรียนที่ไม่เข้าใจ อีกทั้งยังไปเที่ยวกับเพื่อนๆ คนไทยบ่อยๆ
ชั้นปีที่ 3	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ดี และเมื่อพบเพื่อนคนไทยและจีนจะทักทายกันดี และจะสนิทกับเพื่อนชาวไทยดี		
ชั้นปีที่ 4	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ดี และเมื่อเจอเพื่อนคนไทยและจีนก็จะทักทายกันดี		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ความสัมพันธ์กับอาจารย์ดีมาก	ความสัมพันธ์กับอาจารย์ และเพื่อนๆ ดี	
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนโอเค ความสัมพันธ์กับอาจารย์ดี กับเพื่อนๆ ก็ดีเหมือนกัน		
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนโอเค อาจารย์บางคนดูแลเราได้ดี ใจดีก็เลยติดต่อกันบ่อย บางคนไม่สนใจเรา		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ดี และกับเพื่อนคนจีนทักทายกันดี ส่วนเพื่อนคนไทยจะทักทายเฉพาะบางคนเท่านั้น	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ และเพื่อนๆ ทั้งคนจีนและคนไทยดี เพราะส่วนใหญ่เพื่อนคนไทยจะช่วยเหลือแนะนำเนื้อหาการเรียนที่ไม่เข้าใจ	
ชั้นปีที่ 3	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ และเพื่อนๆ ทั้งคนจีนและคนไทยดี และส่วนใหญ่คนไทยจะช่วยเหลือแนะนำเนื้อหาการเรียนที่ไม่เข้าใจ		
ชั้นปีที่ 4	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ดี และกับเพื่อนคนจีนทักทายกันดีและคนไทยจะทักทายเฉพาะรุ่นพี่ที่รู้จักเท่านั้น		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนๆ และส่วนใหญ่จะทำการบ้านด้วยกัน	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนๆ เพราะส่วนใหญ่จะทำการบ้านด้วยกัน	
ชั้นปีที่ 4	สามารถคุยกับเพื่อนๆ ได้ทุกคน		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ดี และเมื่อเจอเพื่อนคนไทยและจีนก็จะทักทายกันดี	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ และเพื่อนทั้งคนไทยและจีนดี	
ชั้นปีที่ 3	มีความสนิทสนมกับอาจารย์มากกว่าอยู่ในห้องเรียน และเมื่อเจอเพื่อนคนไทยที่หอพักก็จะทักทายกันดี		
ชั้นปีที่ 4	มีความสนิทสนมกับอาจารย์ดี และเมื่อเจอเพื่อนคนไทยและจีนก็จะทักทายกันดี		
3.8 การเข้าร่วมกิจกรรม เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ ประเภทใด มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นพิธีการ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทราบ เช่น กีฬาสีคณะ งานลอยกระทง การไหว้ครู และประเพณีไทย	เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทราบ ได้แก่ กิจกรรมกีฬาสีคณะ	เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทราบ ได้แก่ กิจกรรมกีฬาสี งานลอยกระทง พิธีไหว้ครู ไหว้พระจันทร์วันตรุษจีน งานสถาปนาสถาบันจัดบอร์ด
ชั้นปีที่ 3	เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทราบ เช่น กีฬาคณะ งานลอยกระทง งานไหว้ครู และประเพณีไทย ในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นจะมีการผ่านกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย	งานลอยกระทง พิธีไหว้ครู ไหว้พระจันทร์ วันตรุษจีน และประเพณี ไทยอื่นๆ และยัง มีนักศึกษาบางคนที่เป็นหัวหน้าในการจัด	กิจกรรมสันตนาการ วัฒนธรรมไทยและประเพณี กิจกรรมของนักศึกษาจีน และยังมีนักศึกษาบางคนที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดและยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจาก
ชั้นปีที่ 4	เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทราบ เช่น กีฬาคณะ ไหว้พระจันทร์ ตรุษจีน งานลอยกระทง การไหว้ครู และประเพณีไทย และเป็นหัวหน้าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาชาวจีน	กิจกรรมของนักศึกษาชาวจีน	

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	เข้าร่วมงานตรุษจีนครั้งหนึ่ง ปกติไปดูอย่างเดียว	เข้าร่วมกิจกรรม วันตรุษจีน งานสถาปนามหาวิทยาลัย งาน	ไม่ทราบข้อมูล และเห็นว่ากิจกรรมที่จัดเป็นกิจกรรมที่ไร้สาระ บางกิจกรรมไม่เหมาะสม เช่น การเดินรณรงค์ต่างๆ
ชั้นปีที่ 3	เข้าร่วมงานสถาปนามหาวิทยาลัย งานตรุษจีน จัดบอร์ด เป็นคนรับผิดชอบกิจกรรม	ตรุษจีน จัดบอร์ด กิจกรรมสันตนาการและมีนักศึกษาบางคน	
ชั้นปีที่ 4	เข้าร่วมอยู่ เช่นงานสถาปนามหาวิทยาลัย งานตรุษจีน เป็นต้น เดินรำบั้ง ร้องเพลงบั้ง ปกติเป็นหัวหน้ากิจกรรม เป็นคนคิดออกแบบการเดิน	เป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรม	
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะไม่รู้ว่ามีการจัดกิจกรรมที่ไหน เมื่อไร	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากไม่ทราบข้อมูล และเห็นว่ากิจกรรมที่จัดเป็นกิจกรรมที่ไร้สาระ	
ชั้นปีที่ 3	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมเด็กๆ ไม่ชอบ แต่ต้องการให้มีการจัดสัมมนาเชิงวิชาการมากกว่า		
ชั้นปีที่ 4	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมเด็กๆ ไร้สาระ เช่น การร้องเพลง		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมประเภทแข่งขันกีฬา และกองเชียร์ ส่วนกิจกรรมอื่นไม่ได้เข้าร่วมเพราะมีความเห็นว่าบางกิจกรรมไม่เหมาะสม เช่น การเดินรณรงค์ต่างๆ เพราะต้องนำสัมมาทาทิไปหน้า	เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมประเภทแข่งขันกีฬา กองเชียร์ กิจกรรมประเภทวัฒนธรรม และประเพณีของไทย และมีความเห็นว่าบางกิจกรรมไม่เหมาะสม เช่น การเดินรณรงค์ต่างๆ	
ชั้นปีที่ 4	เข้าร่วมกิจกรรมประเภทวัฒนธรรม และประเพณีของไทย		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมบ้างบางกิจกรรม เช่น กีฬาคณะ การประกวดดาว เดือน การทัศนศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยบางกิจกรรมนักศึกษาจีนจะเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมเอง เช่น เป็นหัวหน้ากิจกรรมการแสดงละคร บทบาทสมมติ	เข้าร่วมกิจกรรมบางกิจกรรมได้แก่ กิจกรรมกีฬาคณะ การทัศนศึกษาทางสัมมนาทางวิชาการ กิจกรรมการประกวด Star of China วันไหว้พระจันทร์ วันตรุษจีน งานลอยกระทง การไหว้ครู กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ และกิจกรรมประเพณีไทยอื่นๆ โดยบางกิจกรรมนักศึกษาจีนจะเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม	
ชั้นปีที่ 3	เข้าร่วมกิจกรรมบางกิจกรรมเท่านั้น เช่น ร่วมแข่งขันกีฬาเชียร์ของคณะ เข้าฟังสัมมนาทางวิชาการ ร่วมงานการประกวด Star of China และเป็นหัวหน้าในการจัดกิจกรรมนิทรรศการเครื่องสำอาง		
ชั้นปีที่ 4	เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทราบ เช่น กีฬาคณะ ไหว้พระจันทร์ ตรุษจีน งานลอยกระทง การไหว้ครู และประเพณีไทย โดยบางกิจกรรมนักศึกษาจีนจะเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมเอง เช่น เป็นประธานในการจัดสัมมนา และเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษาของคณะ		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
3.9 การจัดการศึกษาของคณะ/การบริหารงานของคณะ เช่น มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด อย่างไร การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการบริหารมีมากน้อยเพียงใด			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	เนื้อหาของหลักสูตรดี มีศักยภาพดี น่าสนใจ ทุกวิชาล้วนแล้วจะสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคตข้างหน้า	เนื้อหาของหลักสูตรมีคุณภาพดี น่าสนใจ ทุกวิชาล้วนแล้วจะสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคตข้างหน้า แต่ทางมหาวิทยาลัย	เนื้อหาของหลักสูตรมีคุณภาพดี น่าสนใจ ทุกวิชาล้วนแล้วจะสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคตข้างหน้า แต่ทางมหาวิทยาลัยควรจัดรายวิชาประวัติศาสตร์ไทยให้น้อยลงกว่านี้เพราะมีเนื้อหาค่อนข้างยาก
ชั้นปีที่ 3	เนื้อหาของหลักสูตรดี มีประสิทธิภาพ น่าสนใจ ทางคณะมีการให้คำปรึกษาทางด้านการเรียน การลงทะเบียนที่ดี	ควรจัดรายวิชาประวัติศาสตร์ไทยให้น้อยลงกว่านี้เพราะมี	
ชั้นปีที่ 4	เนื้อหาของหลักสูตรดี แต่ทางมหาวิทยาลัยควรจัดรายวิชาประวัติศาสตร์ไทยให้น้อยลงกว่านี้เพราะมีเนื้อหาค่อนข้างยาก	เนื้อหาค่อนข้างยาก	
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ไม่รู้สักอะไร ไม่สนใจ มีเรียนก็ไปเรียน ไม่มีเรียนก็อยู่ห้องพักหรือไปเที่ยว	อยากให้ทางคณะเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษกับคณิตศาสตร์ระดับสูง และวิชา	สนทนาภาษาไทย เพราะเป็นนิสิตใหม่พูดไม่ค่อยได้ และการจัดตารางเรียนไม่มีการพักทานข้าว เช่น 11.00-14.00 น หรือ 17.00-20.00 น. อาจารย์มาสายแล้วยัง
ชั้นปีที่ 3	อยากจะทำกิจกรรมนิสิตบ้าง อยากให้มีทุนให้รับบ้าง อยากให้ทางคณะเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาสนทนาภาษาไทย เพราะว่าเราเป็นนิสิตมาใหม่ หลายคนก็ยังไม่ค่อยได้ อยากให้มีวิชาแบบนี้มาฝึกพูดภาษา	คุยเล่นกับนิสิต เพราะเป็นการเสียเวลา สอนเร็ว เลิกเร็ว	
ชั้นปีที่ 4	การจัดตารางเรียนไม่ดี เช่น 11.00-14.00 น. ไม่พักทานข้าวเที่ยง (ไม่ได้ทาน) หรือ 17.00-20.00 น. ไม่พักทำให้ไม่ได้ทานข้าวเย็น อาจารย์ส่วนใหญ่คุยเล่นกับนิสิตก่อนซึ่งนิสิตไม่อยากคุย เพราะเป็นการเสียเวลา สอนเร็วเสร็จเร็ว เลิกเร็ว บางที่อาจารย์มาสายแล้วยังคุยเล่นเสียเวลาอีก ดิฉันแนะนำว่าทางคณะควรต้องเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษกับคณิตศาสตร์ระดับสูง (เรียนบัญชีไม่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับสูงเป็นไปได้ไหม)		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ชอบเนื้อหาวิชาที่ศึกษาอยู่ และไม่เคยไปใช้บริการที่คณะ เลยไม่ทราบว่าการบริหารการจัดการของคณะเป็นอย่างไร	ชอบรายวิชาที่ศึกษาอยู่ มีบางรายวิชาที่ไม่ชอบเรียน นักศึกษาสามารถเลือก	ลงทะเบียนรายวิชาเองได้ แต่ไม่เคยใช้บริการที่คณะจึงไม่ทราบการบริหารการจัดการของคณะเป็นอย่างไร และต้องการให้มีการจัดสัมมนาเชิงวิชาการมากกว่า
ชั้นปีที่ 3	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมเด็กๆ ไม่ชอบ แต่ต้องการให้มีการจัดสัมมนาเชิงวิชาการมากกว่า		
ชั้นปีที่ 4	มีบางรายวิชาที่ไม่ชอบแต่ต้องฝืนใจเรียน นักศึกษาสามารถเลือกลงทะเบียนรายวิชาเองได้ และการบริหารจัดการของคณะดี		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	การจัดการศึกษาของคณะ/การบริหารงานของคณะ มีประสิทธิภาพมาก เนื่องจากรายวิชาที่ตัวเองเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลาย อาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำที่ดี	การจัดการศึกษา/การบริหารงานของคณะ มีประสิทธิภาพมาก เนื่องจากรายวิชา	มีความหลากหลาย อาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้
ชั้นปีที่ 4	การจัดการศึกษาของคณะ/การบริหารงานของคณะมีความพร้อมดี แต่ห้องเรียนเป็นห้องพัดลม	คำแนะนำที่ดีมีความพร้อมทุกอย่าง แต่ห้องเรียนเป็นห้องพัดลม	

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	เนื้อหาของหลักสูตรดี แต่มีเอกสารประกอบการเรียนมากไปเนื้อหาเยอะไป ทำให้อ่านไม่ทัน ทางมหาวิทยาลัยควรลดเนื้อหาในการเรียนแต่ละวิชาให้พอดี	เนื้อหาของหลักสูตรดี แต่ควรลดเนื้อหาในการเรียนแต่ละวิชาให้พอดี มีบางวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำกัน ทางมหาวิทยาลัยไม่ควรจัดรายวิชาให้นักศึกษาเรียนมากจนเกินไป การให้บริการของเจ้าหน้าที่บางครั้งไม่ดี	
ชั้นปีที่ 3	เนื้อหาของหลักสูตรดี แต่การให้บริการของเจ้าหน้าที่บางครั้งก็ดี บางครั้งก็ไม่ดี	ไม่ดี	
ชั้นปีที่ 4	เนื้อหาของหลักสูตรดี แต่ยังมีบางวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำกัน แต่ทางมหาวิทยาลัยไม่ควรจัดรายวิชาให้นักศึกษาเรียนในแต่ละเทอมมากจนเกินไป		
3.10 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวม สถานที่จัดกิจกรรม รวมทั้งสถานที่สำหรับเล่นกีฬา			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี มีห้องสมุดของคณะ และมีห้องเรียนเพียงพอ และมีกีฬาสำหรับผู้ที่มาติดต่อกับคณะ แต่ละคณะจะมีลานเวทีกิจกรรม และมีมุมสำหรับให้นักศึกษานั่งพักผ่อนอย่างเพียงพอ มีสนามกีฬาให้นักศึกษาได้เล่น	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี มีห้องสมุดของคณะ แต่มีหนังสือไม่มาก พื้นที่ของคณะค่อนข้างเล็กและมีกีฬาสำหรับผู้ที่มาติดต่อ แต่ละคณะจะมีลานเวทีกิจกรรม และมีห้องเรียนเพียงพอ มีสนามกีฬาให้นักศึกษา มีห้องสัมมนาขนาดเล็ก แต่มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่พอดี	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี มีห้องสมุดของคณะแต่ยังมีหนังสือไม่มาก การบริหารจัดการของคณะดี สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถาบันดี มีห้องเรียนเพียงพอ แต่มีห้องสัมมนาขนาดเล็ก มีสนามกีฬาและสระว่ายน้ำที่ดี มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเพียงพอ เห็นว่าที่นั้ภายในคณะยังมีไม่เพียงพอ อาจารย์ยังมีปริมาณน้อย ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ผู้ช่วยสอนซึ่งไม่ค่อยรับผิดชอบเท่าที่ควรวิชาเรียนในแต่ละเทอมค่อนข้างมากและควรจัดการสอนรายวิชาภาษาไทยและวรรณคดีไทยเพิ่มเติม
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวม ไม่ค่อยดี มีห้องสมุดของคณะแต่มีหนังสืออยู่ไม่มาก พื้นที่ของคณะค่อนข้างเล็กและห้องเรียนแคบ ห้องสัมนามีขนาดเล็ก แต่มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่พอดีกับห้องแต่ละห้อง	ไม่มีสถานที่ของคณะโดยตรง แต่สถานที่เล่นกีฬาดีกว่ามหาวิทยาลัยที่เคยศึกษาอยู่จีน	
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวม ดี มีห้องสมุดของคณะ แต่ห้องเรียนแคบ และมีกีฬาสำหรับผู้ที่มาติดต่อกับคณะ แต่ละคณะจะมีลานเวทีกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี แต่ไม่ค่อยใช้	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี แต่อาจารย์สอนมีน้อย ส่วนใหญ่เป็นผู้ช่วยสอน อาจารย์ไม่ค่อยรับผิดชอบ และไม่มีสถานที่ของคณะโดยตรง แต่สถานที่เล่นกีฬาดีกว่ามหาวิทยาลัยที่เคยศึกษาอยู่จีน	
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี แต่สิ่งที่ยากบอกคืออาจารย์ที่สอนมีน้อยมาก เขาผู้ช่วยสอนมาสอน ก็สอนไม่ดี อาจารย์ไม่ค่อยรับผิดชอบ		
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี จัดกิจกรรม หรือเล่นกีฬาไม่มีสถานที่ของคณะโดยตรง แต่ดีคือ สถานที่เล่นกีฬาของมหาวิทยาลัยดีกว่ามหาวิทยาลัยที่เคยศึกษาอยู่จีน		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดีแล้ว	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี แต่ที่นั้ภายในคณะยังไม่เพียงพอ วิชาเรียนในแต่ละเทอมค่อนข้างมาก ต้อง การให้เพิ่มรายวิชาภาษาไทย และวรรณคดีไทย มีการบริหารจัดการของคณะที่ดี	
ชั้นปีที่ 3	วิชาเรียนในแต่ละเทอมค่อนข้างมาก (6-7 วิชา) นักศึกษาต้องการให้เพิ่มรายวิชาภาษาไทย และวรรณคดีไทย และการบริหารจัดการของคณะดี		
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดีที่นั้ภายในคณะที่จัดให้นักศึกษาขยงไม่เพียงพอ		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม	
มหาวิทยาลัยบูรพา				
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดีมีความทันสมัยในประเศจีน ซึ่งมีทั้งสระว่ายน้ำ และสนามกีฬา	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดีมีความทันสมัยในประเทศไทย ซึ่งมีทั้งสระว่ายน้ำ และสนามกีฬาให้ออกกำลังกาย		
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดีอยู่แล้ว เพราะสระว่ายน้ำ และสนามกีฬาให้ออกกำลังกาย			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี				
ชั้นปีที่ 2	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี มีห้องสมุดของคณะ และมีห้องเรียนเพียงพอ และมีโซฟารับรองผู้ที่มาติดต่อกับคณะ มีตึกเรียน และห้องเรียนที่มีอุปกรณ์ในการเรียนที่เพียงพอต่อนักศึกษา	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี มีห้องสมุดของคณะ และมีโซฟารับรองผู้ที่มาติดต่อ และห้องเรียนมีอุปกรณ์ในการเรียนที่เพียงพอ แต่ต้องใช้นามกีฬาของมหาวิทยาลัย เนื่องจากทางคณะไม่มีสนามกีฬา ซึ่งแต่ละคณะมีลานเวทีกิจกรรม และมีมุมให้นักศึกษานั่งพักผ่อนเพียงพอ		
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี แต่เวลาจะเล่นกีฬาต้องไปใช้สนามกีฬาของทางมหาวิทยาลัยเนื่องจากทางคณะยังไม่มีสนามกีฬาเป็นของตัวเอง			
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะโดยรวมดี มีห้องสมุดของคณะ และมีห้องเรียนเพียงพอ และมีโซฟารับรองผู้ที่มาติดต่อกับคณะ แต่ละคณะจะมีลานเวทีกิจกรรม และมีมุมสำหรับให้นักศึกษานั่งพักผ่อนอย่างเพียงพอ			
3.11 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวม				
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย				
ชั้นปีที่ 2	นักศึกษาพักหอพักด้านนอก ไม่ใช่หอของมหาวิทยาลัยมีการแยกหอพักหญิง-ชาย มีโต๊ะ เตียง และตู้เสื้อผ้า มีการให้บริการที่ดี มีแม่บ้านทำความสะอาดที่ดี มีการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ดี	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ภายในห้องมีโต๊ะ เก้าอี้ เตียง และตู้เสื้อผ้าให้ แต่ขาดตู้เก็บเอกสารส่วนตัว หากมีอุปกรณ์เสียหายจะต้องรอช่างประมาณ 2-3 วัน ระบบการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่ค่อยดี หอพักอยู่ติดกับถนนมักมีเสียงรบกวนบริเวณรอบๆ ควรจะจัดให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทย เพราะจะได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย สะอาด สว่าง มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี มีห้องนั่งเล่น มีแอร์เพียงบางห้อง ภายในห้องมีโต๊ะเก้าอี้ เตียง และตู้เสื้อผ้าให้ แต่ขาดตู้เก็บเอกสารส่วนตัว หากมีอุปกรณ์เสียหายจะต้องรอช่างประมาณ 2-3 วัน ระบบการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่ค่อยดี หอพักอยู่ติดกับถนนมักมีเสียงรบกวนบริเวณรอบๆ ไม่มีที่ส่วนตัว เพอร์นิเจอร์ไม่มีคุณภาพ อินเทอร์เน็ตช้ามาก ไม่มีห้องจัดชั้นเพื่อสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้ มีที่นั่งเล่นที่ไม่ปลอดภัยและมีแมลงเยอะ อากาศร้อน ไม่มีห้องสมุด และห้องอาบน้ำมีจำนวนน้อย บางครั้งน้ำไม่ค่อยไหล นักศึกษาบางคนเสนอให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทย เพราะจะได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น	
ชั้นปีที่ 3	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ภายในห้องจะมีโต๊ะ เก้าอี้ เตียง และตู้เสื้อผ้าให้ แต่ขาดตู้เก็บเอกสารส่วนตัว หากมีอุปกรณ์เสียหายจะต้องรอช่างประมาณ 2-3 วัน ระบบการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่ค่อยดี หอพักอยู่ติดกับถนนมักมีเสียงรบกวนบริเวณรอบๆ ควรจะจัดให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทย เพราะจะได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น			
ชั้นปีที่ 4	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ภายในห้องจะมีโต๊ะ เตียง และตู้เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็กให้ แต่ขาดตู้เก็บเอกสารส่วนตัว หากมีอุปกรณ์เสียหายจะต้องรอช่างประมาณ 2-3 วัน หอพักจะอยู่ติดกับถนนมักมีเสียงรบกวนบริเวณรอบๆ			

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ไม่มีห้องจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อิสระ	รู้ลึกดี แต่ไม่มีที่ส่วนตัว เพอร์นิเจอร์ไม่มีคุณภาพ เช่น อ่างล้างหน้าพังจะปรับเงิน เพอร์นิเจอร์มีสองชุดให้อยู่สามคน เจ้าหน้าที่บริการไม่ดีซ่อมเครื่องทำน้ำร้อนไปเดือนหนึ่งยังไม่มา อินเทอร์เน็ตช้ามากๆ เพื่อนบางคนเดินสายอินเทอร์เน็ตมาใช้เองยังช้ากว่าเงินมาก ไม่มีห้องจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อิสระ มีที่นั่งเล่นที่ไม่ปลอดภัย เพื่อนโดนขโมยเงินไปหลายหมื่น รวมถึงมีแมลงเยอะ	
ชั้นปีที่ 3	เพอร์นิเจอร์หรือสิ่งของไม่มีคุณภาพ เช่นอ่างล้างหน้ามันพังเอง แล้วยังมาโทษเราว่าเราทำพังอยากจะปรับเงินเรา เป็นหลายห้องแล้ว เจ้าหน้าที่ก็บริการไม่ดี ไม่มีห้องจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อิสระ มีที่นั่งเล่นแต่แมลงเยอะ นั่งเรียนหนังสือไม่ได้ ไม่ปลอดภัย อินเทอร์เน็ตก็ช้ามาก		
ชั้นปีที่ 4	หอพักไม่ดีเลย ไม่มีที่สำหรับส่วนตัว ทุกอย่างเป็นสาธารณสมบัติ เพอร์นิเจอร์มีแค่สองชุด เพิ่มเตียงมาอันหนึ่งก็ให้อยู่สามคนแล้ว จะให้ แบ่งกันอย่างไร ซ่อมเครื่องทำน้ำร้อนซ่อมไปเดือนหนึ่งแล้วยังไม่มาเลยเน็ตก็ช้ามากๆ เพื่อนบางคนไปเดินสายอินเทอร์เน็ตมาใช้เอง ก็ยังช้ากว่าเงินมาก ไม่มีห้องจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อิสระ มีที่นั่งเล่น แต่ไม่ปลอดภัย ทำให้เพื่อนโดนขโมยเงินไปหลายหมื่น		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักจะมีห้องนั่งเล่นที่สามารถจุนักศึกษาประมาณ 10-15 คน ในห้องพักมีอากาศร้อน มีแอร์เพียงบางห้อง โดยหอพักจะมีจำนวน 6-8 ชั้นและแต่ละชั้นจะแยกนักศึกษาไทย/จีน ไว้คนละชั้น	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวมสะอาด มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี มีห้องนั่งเล่นที่สามารถจุนักศึกษาประมาณ 10-15 คน โดยหอพักมีจำนวน 6-8 ชั้น มีแอร์เพียงบางห้อง แต่ละชั้นแยกนักศึกษาไทย/จีน และไม่มีแอร์ หอพักแยกชาย-หญิงแต่ไม่มีห้องสมุด และไม่มีแอร์	
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวมสะอาดดี		
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวมสะอาด มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี หอพักแยกชาย-หญิง แต่ไม่มีห้องสมุด และไม่มีแอร์		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวมสะอาด สว่าง มีห้องดูโทรทัศน์ แต่ไม่มีห้องสมุด	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักโดยรวมสะอาด สว่าง มีห้องดูโทรทัศน์ แต่ไม่มีห้องสมุด และใกล้กับมหาวิทยาลัย	
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักนอกโดยรวมมีความสะดวกสบายดี และใกล้กับมหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ห้องมีขนาดเล็กมาก อากาศร้อน รู้ลึกซึ้งดี และมีโต๊ะ เตียง และตู้เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็ก หอพักไม่ดี	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ห้องมีขนาดเล็กมาก อากาศร้อน ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ห้องอาบน้ำมีจำนวนน้อย บางครั้งน้ำไม่ค่อยไหล และมีโต๊ะ เตียง และตู้เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็ก หอพักไม่ค่อยสะอาด หากมีอุปกรณ์เสียหายต้องรอช่างประมาณ 2-3 วัน	
ชั้นปีที่ 3	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ห้องมีขนาดเล็กมาก อากาศร้อน ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ห้องอาบน้ำมีจำนวนน้อย บางครั้งน้ำไม่ค่อยไหล และมีโต๊ะ เตียง และตู้เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็ก		
ชั้นปีที่ 4	มีการแยกหอพักหญิง-ชาย ห้องมีขนาดเล็กมาก อากาศร้อน รู้ลึกซึ้งดี และมีโต๊ะ เตียง และตู้เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็ก ในปีแรกมีการให้บริการที่ดี มีแม่บ้านทำความสะอาดที่ดี แต่ปีนี้มีการเปลี่ยนแม่บ้านจึงเป็นเหตุให้หอพักไม่ค่อยสะอาด หากมีอุปกรณ์เสียหายจะต้องรอช่างประมาณ 2-3 วัน		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
3.12 เพื่อนร่วมห้องพักมีจำนวนกี่คน และมีคณะ/สาขาใดบ้าง			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 2 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนคณะการจัดการ	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 4 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน และนักศึกษาสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้ ควรจะจัดให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทย เพราะจะทำให้เขาได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 1-7 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกันหรือเรียนสาขาเดียวกัน หรือต่างสาขาก็ได้ ซึ่งนักศึกษาสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้ และนักศึกษาแนะนำว่าควรจะให้จัดให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทยเพราะจะทำให้เขาได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 4 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน และนักศึกษาสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้		
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 4 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน และนักศึกษาสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้ แต่นักศึกษาคิดว่าควรจะให้จัดให้นักศึกษาจีนพักร่วมกับนักศึกษาไทย เพราะจะทำให้เขาได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	อยู่คนเดียว	เพื่อนร่วมห้องพักมี 2 คน เรียนสาขาเดียวกัน และรุ่นน้องเรียนสาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ปีที่ 3	
ชั้นปีที่ 3	เพื่อนร่วมห้องพักมี 2 คน เรียนสาขาอื่นเดียวกัน		
ชั้นปีที่ 4	เพื่อนร่วมห้องพักมีคนหนึ่ง ตอนแรกอยู่คนเดียว ตอนนี้มีรุ่นน้องมาอยู่ด้วยหนึ่งคน เรียนสาขาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศคณะมนุษย ปีที่ 3		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย			
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 1-2 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 1-2 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน	
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 1-2 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนด้วยกัน		
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 2 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีน และสามารถที่จะเลือกเพื่อนเองได้ทุกปี		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 5-7 คน โดยในห้องของนักศึกษามีจำนวน 5 คน ประกอบด้วย นักศึกษาจีนสาขาวิชาการจัดการและการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน และนักศึกษาสาขาภาษาฝรั่งเศส (นักศึกษาไทย) จำนวน 3 คน	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 5-7 คน เช่น มีนักศึกษา 5 คน ประกอบด้วย นักศึกษาจีนสาขาวิชาการจัดการและการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน และนักศึกษาสาขาภาษาฝรั่งเศส (นักศึกษาไทย) จำนวน 3 คน	
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักเพียง 1 คน เนื่องจากพักอยู่หอนอกมหาวิทยาลัย		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 3 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน และ นักศึกษาสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้ อยากร่วมกับคนไทยจะได้ฝึกการพูดแต่คงต้องรับวิธีชีวิต การเป็นอยู่เพราะมีวิถีชีวิตที่ต่างกัน	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 3-4 คน โดยให้พักรวมกับ นักศึกษาจีนที่ต่างคณะกัน ซึ่งนักศึกษาต้องการให้ทาง มหาวิทยาลัยจัดเพื่อนคนไทยให้อยู่ร่วมด้วย	
ชั้นปีที่ 3	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 4 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่ต่างคณะกัน ซึ่งนักศึกษา ต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดเพื่อนคนไทยให้อยู่ร่วมด้วย		
ชั้นปีที่ 4	ในแต่ละห้องจะมีนักศึกษาพักรวมกันห้องละ 4 คน โดยให้พักรวมกับนักศึกษาจีนที่มาเรียนด้วยกัน และ นักศึกษาสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้		
3.13 การจัดกิจกรรมภายในหอพัก มีการจัดกิจกรรมอะไรบ้าง			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่มีการจัดกิจกรรม	มีนักศึกษาบางคนเข้าร่วมกิจกรรมเดินแอโรบิคในตอนเย็น	นักศึกษาบางคนเข้าร่วมกิจกรรมเดินแอโรบิคในตอนเย็น และเมื่อ ถึงเทศกาลนักศึกษาจะมาทานอาหารร่วมกัน ซึ่งบางสถาบันก็ ไม่มีการจัดกิจกรรม และนักศึกษาบางคนก็ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
ชั้นปีที่ 3	มีการจัดกิจกรรมหอพักเพียงกิจกรรมเดียว คือ การเดินแอโรบิคในตอนเย็น		
ชั้นปีที่ 4	ไม่มีการจัดกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ไม่มีการจัดกิจกรรม	ไม่มีการจัดกิจกรรมอย่างเป็นทางการ แต่เมื่อถึงเทศกาล นักศึกษาจะมาทานอาหารร่วมกันเอง	
ชั้นปีที่ 3	เวลาถึงเทศกาลจีนแล้วฉลองกัน ทำอาหารกินกัน ตอนเย็นไปกินนมกัน		
ชั้นปีที่ 4	เวลาถึงเทศกาลจีนแล้วฉลองกัน ไปท่องเที่ยวกัน ทำอาหารกินกัน ตอนเย็นไปกินนมกินเหล้ากันแค่นั้น		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่มีการจัดกิจกรรม	ไม่มีการจัดกิจกรรม	
ชั้นปีที่ 3	ไม่มีการจัดกิจกรรม		
ชั้นปีที่ 4	ไม่มีการจัดกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	อาจจะมีการจัดกิจกรรมบ้างแต่นักศึกษาไม่ทราบข้อมูล	ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	
ชั้นปีที่ 4	ไม่มีการจัดกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ไม่มีการจัดกิจกรรม	ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	
ชั้นปีที่ 3	มีการจัดกิจกรรมวันชาวหอ แต่ไม่ได้เข้าร่วม เนื่องจากจัดที่หอของนักศึกษาคนไทย		
ชั้นปีที่ 4	ไม่มีการจัดกิจกรรม		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
3.14 การเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ ประเภทใด มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นพิธีการ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	นักศึกษาบางคนไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม แต่จะมีนักศึกษาบางคนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เริ่มต้นแอโรบิค และเข้าร่วมประชุมหอพัก	จะมีนักศึกษาบางคนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เริ่มต้นแอโรบิค ทำอาหารทานร่วมกัน ตื่นนอนร่วมกัน และเข้าร่วมประชุมหอพัก ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม เพราะคิดว่ากิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดมีเพียงพอแล้ว และบางกิจกรรมจัดที่หอคนไทยทำให้นักศึกษาจีนจึงไม่กล้าไปร่วม
ชั้นปีที่ 3	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการเดินแอโรบิคในตอนเย็น และเข้าร่วมประชุมทุกครั้งที่มีการประชุมหอพัก		
ชั้นปีที่ 4	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	นักศึกษาบางคนไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม แต่สำหรับคนที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะมีการทำอาหารทานร่วมกัน และตื่นนอนร่วมกัน	นักศึกษาจีนจึงไม่กล้าไปร่วม
ชั้นปีที่ 3	ทำอาหารทานกัน ไม่บ่อย		
ชั้นปีที่ 4	บางทีทำอาหารทานกัน เช่นทำเกี่ยวกับด้วยกัน แต่กินไม่ไปบ่อยอยู่		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	
ชั้นปีที่ 3	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม		
ชั้นปีที่ 4	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของหอพักเลย เพราะคิดว่ากิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดมีเพียงพอแล้ว	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของหอพักเลย เพราะคิดว่ากิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดมีเพียงพอแล้ว	
ชั้นปีที่ 4	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม เพราะจัดที่หอคนไทย ทำให้นักศึกษาจีนจึงไม่กล้าไปร่วม	
ชั้นปีที่ 3	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะจัดที่หอคนไทย ทำให้นักศึกษาจีนจึงไม่กล้าไปร่วม		
ชั้นปีที่ 4	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม		
3.15 สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมไทยมีลักษณะอย่างไร และมีกิจกรรมทางวัฒนธรรมไทยอะไรบ้างที่นักศึกษาได้เรียนรู้			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	หอพักอยู่ใกล้ๆ กับที่พักของนักศึกษาไทย ทำให้ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทย มีร้านค้า และร้านอาหาร ทำให้เราสามารถไปใช้บริการและได้พูดคุยแลกเปลี่ยนภาษากับพนักงานที่ร้าน และจะเข้าร่วมงานตอนที่มีการจัดงานของเทศกาลไทยๆ เช่น ประเพณีงานลอยกระทง	หอพักอยู่ใกล้ๆ กับสนามกีฬา สนามกอล์ฟ และที่พักของนักศึกษาไทย ทำให้ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทย แลกเปลี่ยนภาษากับพนักงานที่ให้บริการและหากมีเทศกาลสำคัญนักศึกษาจะไปเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนชาวไทย เช่น ประเพณีงานลอยกระทง บางครั้งไม่ค่อยมีคนไทย นักศึกษามักจะฝึกพูดกับแม่บ้านและยามเท่านั้น	หอพักอยู่ใกล้ๆ กับสนามกีฬา สนามกอล์ฟ ร้านอาหาร เช่นอันเลฟเว่น ร้านเสริมสวย วัด ร้านอินเทอร์เน็ต และที่พักของนักศึกษาไทย ทำให้ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนไทย แลกเปลี่ยนภาษากับพนักงานที่ให้บริการ และหากมีเทศกาลสำคัญนักศึกษาก็จะไปเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนชาวไทย เช่น ประเพณีงานลอยกระทง สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมดี คนไทยใจดี ไม่ค่อยมีขโมย มีกิจกรรมต่างๆ ให้เรียนรู้จากพ่อค้า แม่ค้า และมีพระ
ชั้นปีที่ 3	หอพักจะไม่ค่อยมีคนไทย จะมีเพียงแม่บ้านและยาม นักศึกษามักจะพูดคุยฝึกพูดกับแม่บ้านและยามบริเวณใกล้ๆ จะมีสนามกีฬา สนามกอล์ฟ และหากมีเทศกาลสำคัญนักศึกษาจะไปเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนชาวไทย ที่หอของนักศึกษาไทย		
ชั้นปีที่ 4	หอพักจะไม่ค่อยมีคนไทย จะมีเพียงแม่บ้านและยาม นักศึกษามักจะพูดคุยฝึกพูดกับแม่บ้านและยามเท่านั้น		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	เฉยๆ แต่คนไทยใจดี	สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมดี คนไทยใจดี ไม่ค่อย	มาเดินบินชบาตร แต่นักศึกษาไม่ได้ตักบาตร เพราะไม่รู้มารยาท และนักศึกษาจะไปทำบุญในวันสงกรานต์ที่วัดรอบๆ มีการแสดงความเคารพอาจารย์ ทักทายรุ่นพี่ และมีนักศึกษาบางส่วนได้ทำบุญตักบาตร และถ้ามีการจัดงานประเพณีต่างๆ ของวัดนักศึกษาก็จะเข้าร่วมกิจกรรมที่วัดทุกครั้ง
ชั้นปีที่ 3	เฉยๆ แต่คนไทยใจดี	มีขโมย มีกิจกรรมให้เรียนรู้	
ชั้นปีที่ 4	สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมดี คนไทยใจดี ไม่ค่อยมีขโมย มีกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ เช่น วันลอยกระทง เป็นต้น		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	หอพักอยู่ใกล้ร้านอาหาร เซเว่นอีเลฟเว่น มีร้านเสริมสวยและร้านอินเทอร์เน็ต โดยเวลาที่ไปใช้บริการหากนักศึกษาสื่อสารไม่ชัด ทางพนักงานของร้านก็จะแนะนำคำพูดที่ถูกต้องให้	บริเวณรอบๆ หอพักอยู่ใกล้ร้านอาหาร เซเว่นอีเลฟเว่น ร้านเสริมสวย และร้านอินเทอร์เน็ต เวล่านักศึกษาสื่อสารไม่ชัด ทางพนักงานของ	
ชั้นปีที่ 3	บริเวณรอบๆ หอพักจะมีพระมาเดินบิณฑบาตร และนักศึกษาก็จะพาไปทำบุญในวันสงกรานต์ที่วัด รอบๆ จะมีตลาด ซึ่งนักศึกษาไม่ค่อยได้สัมผัสมาก เพราะส่วนใหญ่จะใช้บริการเซเว่นอีเลฟเว่น	ร้านจะแนะนำคำพูดที่ถูกต้องให้ และมีพระมาเดินบิณฑบาตร แต่นักศึกษาไม่ได้ตักบาตร เพราะไม่รู้มารยาท และนักศึกษาจะไป	
ชั้นปีที่ 4	บริเวณรอบๆ หอพักจะมีพระมาเดินบิณฑบาตร แต่นักศึกษาไม่ได้ตักบาตร เพราะไม่รู้มารยาทกลัวว่าจะทำไม่ถูก มีการแสดงความเคารพอาจารย์ และทักทายรุ่นพี่	ทำบุญในวันสงกรานต์ที่วัดรอบๆ มีการแสดงความเคารพอาจารย์ และทักทายรุ่นพี่	
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	บริเวณรอบๆ หอพักจะมีร้านอาหาร และ เซเว่นอีเลฟเว่น ซึ่งนักศึกษาจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมหลายๆ อย่างจากคุณลุงที่ขายข้าวแกง โดยคุณลุงจะสอนว่าอะไรควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติ	บริเวณรอบๆ หอพักจะมีร้านอาหาร และ เซเว่นอีเลฟเว่น ซึ่งนักศึกษาจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมหลายๆ อย่างจากพ่อค้า และแม่ค้า	
ชั้นปีที่ 4	บริเวณรอบๆ หอพักจะมีร้านอาหาร และ เซเว่นอีเลฟเว่น ซึ่งนักศึกษาจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมหลายๆ อย่างจากพ่อค้า และแม่ค้า		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	หอพักอยู่ใกล้ร้านอาหาร พ่อค้าแม่ค้าจะมีส่วนให้การช่วยฝึกพูด	หอพักอยู่ใกล้วัด และร้านอาหารนักศึกษาสามารถพูดคุยกับแม่ค้า และ	
ชั้นปีที่ 3	หอพักอยู่ใกล้ร้านอาหารโดยจะขายตั้งแต่เช้าจนกระทั่งถึงเวลา 15.00 น. แต่นักศึกษาจะเดินไปซื้อของที่ตลาดในวัดเพียงประมาณอาทิตย์ละ 2 ครั้ง ซึ่งในการซื้อของนักศึกษาสามารถพูดคุยกับแม่ค้า และต่อจอร์จกับแม่ค้าได้ โดยการไปซื้อของนักศึกษาจะมีโอกาสได้ทำบุญตักบาตร และถ้ามีการจัดงานประเพณีต่างๆ ของวัดนักศึกษาก็จะเข้าร่วมกิจกรรมที่วัดทุกครั้ง	ต่อจอร์จกับแม่ค้าได้ โดยการไปซื้อของนักศึกษาจะมีโอกาสได้ทำบุญตักบาตร และถ้ามีการจัดงานประเพณีต่างๆ ของวัดนักศึกษาก็จะเข้าร่วมกิจกรรมที่วัดทุกครั้ง	
ชั้นปีที่ 4	หอพักอยู่ใกล้ร้านอาหาร แต่นักศึกษาจะเดินไปซื้อของที่ตลาดในวัดเพียงอาทิตย์ละ 2 ครั้ง ซึ่งในการซื้อของนักศึกษาสามารถพูดคุยกับแม่ค้า และต่อจอร์จกับแม่ค้าได้ โดยการไปซื้อของนักศึกษาจะมีโอกาสได้ทำบุญไหว้พระ และถ้ามีการจัดงานประเพณีต่างๆ ของวัดนักศึกษาก็จะเข้าร่วมกิจกรรมที่วัดทุกครั้ง		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
ส่วนที่ 4 คำถามอื่นๆ			
4.1 คิดว่าตัวเองมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เมื่อเทียบกับตอนเข้ามาศึกษาใหม่ๆ กับปัจจุบัน หรือกับตอนที่จบการศึกษา คิดว่าเป็นเพราะอะไร			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	มีความรู้ มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้นอย่างมาก ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย	มีความรู้ มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้นอย่างมาก ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้	มีความรู้ เข้าใจภาษาไทย มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้นอย่างมาก ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง มีความอดทนมากขึ้น ได้เรียนรู้มารยาท และวัฒนธรรมไทย เช่น การกิน การทำอาหาร เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย และการดำเนินชีวิตของคนไทย มีนักศึกษาบางคนต้องการที่จะศึกษาวัฒนธรรมนั้นให้มากขึ้น
ชั้นปีที่ 3	มีความอดทนมากขึ้น ใจเย็นมากขึ้น มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้นอย่างมาก ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย	วัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย	
ชั้นปีที่ 4	มีความอดทนมากขึ้น มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้นอย่างมาก ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	เรียนรู้มากมาย ภาษาก็เก่งแล้ว ชินเมืองไทยแล้ว	ความสามารถในการใช้ชีวิตดีขึ้น รวมถึงภาษาไทยและการเรียนรู้วัฒนธรรมมากขึ้น เริ่มชินกับที่นี่ ชอบที่นี่	
ชั้นปีที่ 3	ความสามารถในการใช้ชีวิตดีขึ้นอย่างมาก ตอนแรกไม่ชอบรู้สึกไม่ดีมีการคาดหวัง แต่ตอนนี้เริ่มชินกับที่นี่ ชอบที่นี่		
ชั้นปีที่ 4	ภาษาไทยดีขึ้น เรียนรู้วัฒนธรรมมากขึ้น และอารมณ์เสียง่าย อันนี้อาจจะเพราะว่าอากาศร้อน ใช้เวลาอยู่หอพักนานกว่าไปเที่ยวก็ไม่มีที่เที่ยวยอยู่แล้ว ที่ shopping ก็น้อย		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นออกเสียงชัดเจนขึ้นและรู้จักเพื่อนคนไทยมากยิ่งขึ้น	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน ได้รู้จักวัฒนธรรมไทยที่ดี และต้องการศึกษาวัฒนธรรมนั้นให้มากขึ้น	
ชั้นปีที่ 3	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน ได้รู้จักวัฒนธรรมไทยที่ดี และต้องการศึกษาวัฒนธรรมนั้นให้มากขึ้น (มีความชอบวัฒนธรรมไทยมาก)		
ชั้นปีที่ 4	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน เพราะนักศึกษาได้มาสัมผัสกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทยโดยตรง		
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นมาก มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจวัฒนธรรมไทยในเรื่องการกิน การอยู่ และการใช้ชีวิตของคนไทย	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นมาก มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจวัฒนธรรมไทยในเรื่องการกิน การอยู่ และการใช้ชีวิตของคนไทย	
ชั้นปีที่ 4	เข้าใจภาษาไทยดีขึ้นมาก เข้าใจวัฒนธรรมไทยของคนไทยมากขึ้น		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	มีอยู่ประเทศไทยได้ 5 เดือนก่อนที่ไม่เคยเรียนพูดและฟังภาษาไทยเลย จากพอได้มาอยู่ที่นี้ได้รู้จักภาษาไทยมากขึ้น และสื่อสารภาษาไทยได้บ้างแล้ว	มีความอดทนมากขึ้น มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้น ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย และการทำอาหารไทยมากขึ้น	
ชั้นปีที่ 3	ฟังภาษาไทยเข้าใจมากขึ้น พูดเก่งขึ้น รู้จักวัฒนธรรมไทยมากขึ้น ได้แต่งชุดนักศึกษา และได้เรียนรู้ถึงมารยาทในการให้ความเคารพผู้ใหญ่		
ชั้นปีที่ 4	มีความอดทนมากขึ้น มีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาไทยดีขึ้นอย่างมาก ได้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจถึงการให้ความเคารพอาจารย์ รู้จักมารยาทไทย และการทำอาหารไทยมากขึ้น		
4.2 นักศึกษามีการวางแผนว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะเลือกทำงานในอาชีพอะไร ด้วยเหตุผลอะไร			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	วางแผนที่จะสมัครเข้าทำงานเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เพราะว่าเป็นคนชอบการท่องเที่ยว และการบริการ ในการบินไปประเทศต่างๆ	เมื่อจบการศึกษาแล้วนักศึกษาวางแผนที่จะเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ทำงานธุรกิจส่วนตัว และทำธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ	เมื่อจบการศึกษาแล้วนักศึกษาวางแผนที่จะประกอบอาชีพอยู่ในประเทศไทยอีกประมาณ 3-10 ปี โดยบางคนต้องการเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ทำงานธุรกิจส่วนตัวทั้งในและต่างประเทศ เป็นอาจารย์สอนภาษาจีน เป็นล่าม เป็นไกด์ และศึกษาต่อปริญญาโท โดยเมื่อกลับประเทศจีนจะประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือรับราชการ
ชั้นปีที่ 3	จะทำงานธุรกิจส่วนตัว เพราะจะได้นำความรู้ที่ตนเองได้เรียนนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง		
ชั้นปีที่ 4	จะทำงานธุรกิจระหว่างประเทศไทย-จีนในประเทศไทย เพราะเคยไปฝึกงานทางด้านนี้และรู้สึกชอบมาก		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	เป็นอาจารย์ เป็นล่าม เป็น Guide อะไรก็ได้	เมื่อจบการศึกษาแล้วนักศึกษาวางแผนที่จะเป็นอาจารย์สอนภาษาจีน ล่าม และไกด์ โดยเมื่อกลับประเทศจีนจะประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือรับราชการ	
ชั้นปีที่ 3	อยากจะทำหน้าที่ไทยก่อน อาจจะไปเป็นอาจารย์ก่อนแล้วค่อยไปทำงานที่บริษัท		
ชั้นปีที่ 4	วางหลายแผนแต่ไม่รู้ว่าได้หรือเปล่า ถ้าทำงานที่ประเทศไทย อาจจะไปเป็นอาจารย์สอนภาษาจีน ถ้ากลับประเทศอาจจะไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับภาษาไทย อาจจะไปทำธุรกิจหรือสอบเข้าข้าราชการ		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	ต้องการประกอบอาชีพค้าขายในประเทศไทย 5-10 ปี และจะกลับไปเปิดบริษัทที่ประเทศจีน เนื่องจากชอบทำงานเป็นเจ้านายตัวเอง	ต้องการประกอบอาชีพค้าขายในประเทศไทย 5-10 ปี และเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย เพราะต้องการให้คนจีนเรียนรู้ภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยมากขึ้นและศึกษาต่อปริญญาโท เพื่อเป็นล่ามที่เมืองไทย	
ชั้นปีที่ 3	ศึกษาต่อปริญญาโทที่เมืองไทย และเป็นล่ามที่เมืองไทย ต้องการงานที่เมืองไทย		
ชั้นปีที่ 4	ต้องการเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย เพราะต้องการให้คนจีนเรียนรู้ภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยมากขึ้น		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม
มหาวิทยาลัยบูรพา			
ชั้นปีที่ 3	จะทำงานในประเทศไทยประมาณ 3-5 ปี เนื่องจากต้องการฝึกภาษาไทยให้ดีขึ้น แล้วจึงจะกลับไปทำงานที่ประเทศจีน	ทำงานในประเทศไทย เช่น ค้าขาย ประมาณ 3-5 ปี เนื่องจากจะได้นำความรู้ที่เรียนไปใช้ได้อย่างเต็มที่ และต้องการฝึกภาษาไทยให้ดีขึ้น แล้วจึงจะกลับไปทำงานที่ประเทศจีน	
ชั้นปีที่ 4	จะทำงานเกี่ยวกับการค้าขายในประเทศไทย เพื่อจะได้นำความรู้ที่เรียนไปใช้ได้อย่างเต็มที่		
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี			
ชั้นปีที่ 2	ยังไม่แน่ใจ เพราะนักศึกษามีความคิดว่าอาจจะย้ายไปเรียนในภาคอินเตอร์	ต้องการเป็นล่าม หรือเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย ทำธุรกิจนำเข้า-ส่งออก และศึกษาต่อระดับปริญญาโท	
ชั้นปีที่ 3	ต้องการเป็นล่าม หรือเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย และต้องการทำธุรกิจนำเข้า-ส่งออกเพราะไม่มีการเก็บภาษีระหว่างประเทศ		
ชั้นปีที่ 4	จะเรียนต่อระดับปริญญาโทควบคู่กับการทำงานเป็นล่ามในประเทศไทย		
4.3 การดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีประโยชน์อย่างไรต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์ที่ปรึกษาดีมักจะคอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา และช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ	อาจารย์ที่ปรึกษาจะพยายามคอยช่วยแนะนำเรื่องการเรียน การลงทะเบียน พาไปเที่ยว และการดำรงชีวิตร่วมกับคนไทย สอนการรักษาความสะอาด การดูแลตัวเอง และช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ	อาจารย์ที่ปรึกษาบางคนดูแลให้คำปรึกษาดี พยายามคอยช่วยแนะนำเรื่องการเรียน การลงทะเบียน ช่วยสอนพิเศษ สอนวัฒนธรรมไทย และนำกลับบ้าน พาไปเที่ยว แนะนำมารยาทไทยและวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม การดำรงชีวิตร่วมกับคนไทย สอนการรักษาความสะอาด การดูแลตัวเอง และช่วยแก้ปัญหาต่างๆ แต่อาจารย์บางคนไม่สนใจนักศึกษา
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์ที่ปรึกษาจะพยายามคอยช่วยแนะนำเรื่องการลงทะเบียน พาไปเที่ยว และการดำรงชีวิตร่วมกับคนไทยว่าควรทำอย่างไร สอนการรักษาความสะอาด การดูแลตัวเองและช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยแนะนำเรื่องการลงทะเบียน พาไปเที่ยว และช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ		
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม			
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์บางคนดูแลดี แต่ปกติช่วยกันเอง ไม่ค่อยไปปรึกษากับอาจารย์	อาจารย์บางคนดูแลให้คำปรึกษาดี แต่อาจารย์บางคนไม่สนใจนักศึกษา นักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยไปปรึกษากับอาจารย์ เพราะรู้สึกไม่ค่อยมีประโยชน์	
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์ไม่ค่อยรับผิดชอบ ต้องช่วยกันเอง		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์บางคนดี บางคนไม่สนใจนักศึกษา ปรึกษากับอาจารย์ก็ดี แต่รู้สึกไม่ค่อยมีประโยชน์ ช่วยกันเองดีกว่า		
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย			
ชั้นปีที่ 2	มีอาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยสอนวัฒนธรรมไทย และช่วยแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้	มีอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วรู้สึกไม่โดดเด่นเลย อาจารย์ดูแลเป็นอย่างดี และอาจารย์จะช่วยแนะนำการลงทะเบียน ช่วยสอนพิเศษ สอนวัฒนธรรมไทย และนำกลับบ้าน แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว พาไปเที่ยว ตลอดจนปัญหาอื่นๆ	
ชั้นปีที่ 3	มีอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วรู้สึกไม่โดดเด่นเลย อาจารย์ดูแลให้เป็นอย่างดี และอาจารย์จะช่วยแนะนำการลงทะเบียน ตลอดจนปัญหาอื่นๆ		
ชั้นปีที่ 4	มีอาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยสอนพิเศษ แนะนำการบ้าน และพาไปเที่ยว		

มหาวิทยาลัย/ชั้นปี	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งตามมหาวิทยาลัย	สรุปสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ในภาพรวม	
มหาวิทยาลัยบูรพา				
ชั้นปีที่ 3	ทำให้การประสานงานต่างๆ มีความคล่องตัว ถ้าไม่มีอาจารย์คอยแนะนำจะทำให้เวลาจะติดต่อนักศึกษาจะต้องถามผู้เกี่ยวข้องหลายคนซึ่งจะทำให้ยากและล่าช้า	ทำให้การประสานงานต่างๆ มีความคล่องตัว ถ้าไม่มีอาจารย์คอยแนะนำจะทำให้เวลาจะติดต่อนักศึกษาจะต้องถามผู้เกี่ยวข้องหลายคน ซึ่งจะทำให้ยากและล่าช้า ซึ่งส่วนใหญ่อาจารย์จะคอยแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนเป็นหลัก		
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์จะคอยแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนเป็นหลัก			
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี				
ชั้นปีที่ 2	อาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยแนะนำ ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในแบบคนไทย แนะนำมารยาทไทย และวัฒนธรรมไทยที่ดั้งเดิม	อาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยทบทวนเนื้อหาบทเรียน การลงทะเบียน แนะนำ ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในแบบคนไทย แนะนำมารยาทไทยและวัฒนธรรมไทยที่ดั้งเดิม ตลอดจนพาไปเที่ยว		
ชั้นปีที่ 3	อาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยสอนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ			
ชั้นปีที่ 4	อาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยช่วยแนะนำเรื่องการลงทะเบียน พาไปเที่ยว และช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ			

ภาคผนวก ค
สรุปผลการสังเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน
ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย ซึ่งผลที่ได้ในครั้งนี้จะ เป็นแนวทางในการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยต่อไป

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน

ตอนที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

ตอนที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตอนที่ 5 ลักษณะพฤติกรรมผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 ถึง ตอนที่ 5 มีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
มาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
น้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ชาย หญิง
3. เกรตเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

☐ ต่ำกว่า 50 %	☐ 50 % - 59 %	☐ 60 % - 69 %
☐ 70 % - 79 %	☐ 80% - 89 %	☐ ตั้งแต่ 90 % ขึ้นไป
4. ลักษณะการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในประเทศไทย สอบคัดเลือก ไม่ได้สอบคัดเลือก
5. มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน.....ชั้นปีที่.....
6. คณะ.....สาขาวิชา.....
 เกรตเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน.....
7. ภูมิหลังของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยขณะศึกษาอยู่ในประเทศจีน (โปรดระบุจำนวนชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยในระยะเวลา 1 ปี ก่อนที่จะมาศึกษาในประเทศไทย)

☐ ไม่เคยเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย	☐ 30 -59 ชั่วโมง	
☐ 60 – 89 ชั่วโมง	☐ 90 - 119 ชั่วโมง	
☐ เรียนตั้งแต่ 120 ชั่วโมงขึ้นไป		
8. บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองของท่านประกอบอาชีพอะไร (กรุณาระบุโดยละเอียด เช่น ตำแหน่ง ชั้นยศ ลักษณะงาน ถ้าประกอบอาชีพเกษตรกร โปรดระบุจำนวนไร่ที่เป็นเจ้าของ ถ้ารับจ้าง โปรดระบุว่ารับจ้างอะไร ถ้าค้าขาย โปรดระบุว่าขายอะไร เป็นต้น)
 - 1) อาชีพบิดา.....
 - 2) อาชีพมารดา.....
 - 3) อาชีพผู้ปกครอง.....
9. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง

☐ ประถมศึกษาตอนต้น	☐ ประถมศึกษาตอนปลาย
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย
☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาตรี
☐ ประกาศนียบัตรบัณฑิต	☐ ปริญญาโท
☐ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	☐ ปริญญาเอก
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

10. สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว (รายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา รวมกัน หรือของผู้ปกครอง กรณีที่ท่านไม่ได้อยู่ในความอุปการะของบิดา มารดา) โดยประมาณ

☐ 10,000 บาท หรือต่ำกว่า	☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ 40,001 – 50,000 บาท	☐ 50,001 – 60,000 บาท
☐ 60,001 – 70,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 70,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11	ท่านคิดอยู่เสมอว่าอนาคตของท่านขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการศึกษา					
12	ท่านคิดว่าการศึกษาภาษาไทยเป็นปัจจัยที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จในอนาคต					
13	ท่านเชื่อว่าการศึกษาคือเครื่องมือในการดำเนินชีวิตในอนาคต					
14	ท่านคิดว่าจะนำความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยไปใช้สำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต					
15	ท่านคิดว่าจะศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อพัฒนาตนเอง					
16	ท่านมีวิธีสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การวางแผนการเรียน และการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ นอกห้องเรียน					
17	ท่านมีเทคนิคการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ เช่น การขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอน และการทบทวนบทเรียนในกลุ่มเพื่อน					
18	ท่านสามารถประยุกต์เนื้อหาที่เรียนมาใช้ปฏิบัติงานจริง					
19	ท่านมีความเครียดจากการที่ท่านมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาไทยค่อนข้างน้อยจึงทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน					
20	ท่านมีความเครียดเนื่องจากท่านไม่เข้าใจภาษาไทยจึงทำให้ท่านเกิดความท้อถอยและเบื่อหน่ายต่อการเรียน					
21	ท่านรู้สึกเครียดเนื่องจากไม่คุ้นเคยกับช่วงเวลาการเรียนของหลักสูตรในประเทศไทยจึงส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนรู้ เช่น ความสามารถในการจดจำบทเรียน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและเพื่อน					

ตอนที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับประสบการณ์

ในมหาวิทยาลัยของท่านเพียงช่องเดียว

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
22	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ท่านได้เรียนในสภาพจริง เช่น ศึกษาดูงานในหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น					
23	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ท่านได้ฝึกปฏิบัติจริงในสิ่งที่เรียน เช่น ฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ เป็นต้น					
24	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ท่านได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ					
25	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ท่านได้ฝึกคิดวิเคราะห์หาเหตุผลอย่างหลากหลาย					
26	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ท่านได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
27	ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน					
28	ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน					
29	การประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียน					
30	อาจารย์ประเมินผลการเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย					
31	อาจารย์ให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการประเมินเพื่อให้ท่านได้มีการพัฒนา					
32	อาจารย์เปิดโอกาสให้ท่านได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
33	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างทั่วถึง					
34	มีการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา					
35	บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา					
36	ท่านเข้าชั้นเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ					
37	ท่านมีความตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ไม่คุยหรือเล่นกับเพื่อนขณะเรียน					
38	ท่านมีโอกาสได้พูดคุยกับอาจารย์ในเรื่องอื่นๆ ภายนอกห้องเรียน					
39	อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้จัด					
40	อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาให้ท่านเข้าพบ					
41	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำเรื่องการดำเนินชีวิตแก่ท่าน					
42	ท่านมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนนอกชั้นเรียน					
43	ท่านมีการค้นหาความรู้ในห้องสมุดกับเพื่อน					
44	ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมชมรมของคณะ หรือ มหาวิทยาลัย					
45	ท่านได้เข้าร่วมทีมงานในการจัดกิจกรรมของสโมสรคณะ หรือ มหาวิทยาลัย					
46	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมของสภานักศึกษาของมหาวิทยาลัย					
47	การทำกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษาได้รับการดูแลแนะนำโดยอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม					
48	มีการแต่งตั้งนักศึกษาเข้าร่วมเป็นกรรมการในระดับคณะ หรือ มหาวิทยาลัย					

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
49	ห้องสมุดคณะของท่านมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า และส่งเสริมทักษะด้านภาษาไทย					
50	ห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา					
51	มีอินเทอร์เน็ตไว้คอยให้บริการแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง					
52	ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
53	บริเวณคณะของท่านมีการออกแบบสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม					
54	บริเวณคณะของท่านมีสถานที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมต่างๆ					
55	ท่านคิดว่าการจัดระยะเวลาในการเรียนจำนวน 2-3 ชั่วโมงต่อรายวิชา มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของท่าน					
56	ท่านคิดว่าการจัดระยะเวลาในการเรียนมากกว่า 3 ชั่วโมงต่อรายวิชาจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของท่านลดลง					
57	ท่านคิดว่าการจัดระยะเวลาในการพักครึ่งระหว่างการเรียนจำนวน 10-15 นาทีต่อรายวิชา มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของท่าน					
58	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการพักครึ่งระหว่างเรียน ประมาณ 10-15 นาทีต่อรายวิชา จะช่วยให้การเรียนรู้ของท่านดีขึ้น					
59	ท่านคิดว่าเนื้อหาหลักสูตรที่ท่านได้ศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง					
60	ท่านคิดว่าเนื้อหาหลักสูตรควรจะมีการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติให้มากขึ้น					
61	ท่านคิดว่าการจัดรายวิชาจำนวน 5-6 รายวิชาต่อหนึ่งภาคการศึกษามีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของท่าน					
62	ท่านคิดว่าการเรียนการสอนของหลักสูตรควรจัดให้นักศึกษาจีนและนักศึกษาไทยเรียนรวมกันทุกรายวิชา					

ตอนที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของหอพักทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับประสบการณ์

ในมหาวิทยาลัยของท่านเพียงช่องเดียว

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
63	มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมความรับผิดชอบร่วมกัน และส่งเสริมความเป็นผู้นำระบอบประชาธิปไตยร่วมกัน เช่น กิจกรรมการเลือกตั้ง คณะกรรมการหอพัก					
64	มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					
65	มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมเสริมวิชาการ					
66	มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง ดนตรีไทย และการละเล่นของภาคต่างๆ					

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
67	มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เช่น กิจกรรมปลูกต้นไม้บริเวณหอพัก					
68	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การพูด การอภิปราย หรือ การแสดงออกที่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
69	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม					
70	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ เช่น โครงการอบรมอาชีพพระยะสัน					
71	จัดอุปกรณ์และสถานที่สำหรับเล่นกีฬาทั้งในร่มและกลางแจ้ง					
72	จัดให้มีห้องสมุดสำหรับนักศึกษาภายในหอพัก					
73	จัดให้มีห้องสนทนาสำหรับนักศึกษาภายในหอพัก					
74	มีเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
75	มีการจัดให้นักศึกษาจีนและนักศึกษาไทยที่เรียนคณะเดียวกันให้อยู่ห้องเดียวกัน หรืออยู่ชั้นเดียวกัน					
76	เพื่อนร่วมห้องของท่านมีรูปแบบการดำรงชีวิตที่คล้ายกัน เช่น เวลาเข้านอน เวลาตื่นนอน และการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนความรู้					
77	ท่านคิดว่านักศึกษาจีนและนักศึกษาไทยที่พักอยู่รวมกันจำนวน 2-3 คนต่อห้อง มีความเหมาะสม					
78	ท่านมีการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมระหว่างเพื่อน					
79	ท่านเข้าร่วมงานประเพณีและพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ประเพณีวันสงกรานต์ และกิจกรรมทำบุญตักบาตร เป็นต้น					
80	ท่านแสดงการทักทายอาจารย์และเพื่อนร่วมหอพักด้วยการไหว้อย่างสม่ำเสมอ					
81	ท่านมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่อาศัยอยู่ในชุมชน เช่น การพูดคุย และการทักทาย					

ตอนที่ 5 ลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาประเมินตนเองว่าปัจจุบันนักศึกษามีลักษณะพฤติกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
82	ท่านมีผลการศึกษาดีขึ้นเมื่อเทียบกับภาคเรียนก่อนหน้า					
83	ท่านมีคะแนนเฉลี่ยสะสมผ่านตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย					
84	ท่านมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.0 ขึ้นไปในทุกภาคการศึกษา					
85	ท่านเข้าใจเนื้อหาการเรียนการสอนจากการบรรยายของอาจารย์ และจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ					
86	ท่านเข้าใจคำศัพท์และประโยคต่างๆ ที่ใช้ในการสนทนากับบุคคลอื่น					
87	ท่านสามารถใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่สื่อความรู้สึกของตนให้คู่สนทนาเกิดความเข้าใจ					

ข้อ	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
88	ท่านสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนและสรุปประเด็นสำคัญๆ ได้ถูกต้อง					
89	ท่านเข้าใจวัตถุประสงค์และรายละเอียดของเนื้อหาที่อ่าน					
90	ท่านเข้าใจเนื้อหาที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวัน					
91	ท่านมีทักษะการเขียนข้อความแบบร้อยแก้ว เช่น รายงาน เรียงความ และบทความ					
92	ท่านมีทักษะการเขียนข้อความแบบร้อยกรอง ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ และกลอน					
93	ท่านรู้ถึงความสามารถทางวิชาการของท่าน					
94	ท่านสามารถดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ					
95	ท่านเข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ของตนเอง โดยสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้					
96	ท่านเป็นผู้ที่มีความอดทนอดกลั้น และเกรงใจผู้อื่น					
97	ท่านสามารถทำงานได้ด้วยตนเองหลังจากได้รับคำแนะนำในเบื้องต้น					
98	ท่านมีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้					
99	ท่านมาก่อนเวลาทุกครั้งเมื่อมีการนัดหมายกับผู้อื่น					
100	ท่านสามารถทำงานในความรับผิดชอบของตนเสร็จและมีความถูกต้อง					
101	ท่านปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ					
102	ท่านสามารถวางตัวได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ					
103	ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเองด้วยความมั่นใจและสุภาพ					
104	ท่านเป็นคนที่น่าเชื่อถือและฟังพาดูใจมากพอที่ผู้อื่นจะวางใจมอบหมายความรับผิดชอบให้					
105	ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวม					
106	ท่านสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยกระบวนการประชาธิปไตย					

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ข้อมูลมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง)

นิสิตระดับดุขุฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

调查问卷 (论文用)

论文题目：对在泰语学制中学习文化知识的中国学生的影响因素

说明：

1. 本论文所用的调查问卷旨在研究对在泰语学制中学习文化知识的中国学生的影响因素。其研究结果将用于改善学习模式，以发展在泰语学制中学习中国学生的学习潜力。

2. 此调查问卷分为五部分，如下：

- 第一部分 调查对象的基本资料
- 第二部分 调查对象对学习的心态因素
- 第三部分 内部与外部环境因素
- 第四部分 校内与校外住宿环境因素
- 第五部分 调查对象的学习行为特质

第二至第五部分将采用等级评分制，如下：

完全同意	给予分数	5
很同意	给予分数	4
同意	给予分数	3
不同意	给予分数	2
很不同意	给予分数	1

第一部分：调查对象的基本资料

说明：请根据实际情况在合适的选项前的 内打 。

1. 年龄 岁
 2. 性别 男 女
 3. 高中或大学前的学分或考试平均分
 - 低于 50% 50% - 59% 60% - 69%
 - 70% - 79% 80% - 89% 高于 90%
 4. 进入泰国大学的形式： 考试选拔 免考入学
 5. 现就读大学名字：..... 年级.....
 6. 所在院系..... 专业.....
- 目前平均学分.....

第二部分 调查对象对学习的态度因素

说明：请在最符合您的意见的同意度一项内打✓

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
11	您一直觉得未来的发展在于学业的完成与否					
12	你认为学习泰文是对于将来成功的因素有帮助					
13	您相信教育是未来生活的工具					
14	你认为在将来需要应用泰语知识来工作					
15	您将会不断地学习以发展自己					
16	您有建立自学模式的方法，如：制定学习计划，通过各种方法学习课外知识					
17	您有系统性、建设性的解决有关学习方面问题的技巧，如：咨询主讲教师、与同学复习功课等					
18	您能把课堂上学到的知识运用到实际生活中					
19	由于泰语基础不好致使无法理解教学内容，您觉得很苦恼					
20	由于不理解泰语，使您觉得灰心并产生了厌学心理					
21	由于不习惯于泰国课程的学习进度，使您无法适应学习。如：对课文的理解能力直至与教师、朋友进行学习交流。					

第三部分：内部环境与外部环境因素

说明：请认真看好题目，并在符合您在校经历的同意度一项上打✓

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
22	教师的教学方法促进了情境教学；如：实地参观考察某单位等					
23	教师的教学方法能把课堂内学到的知识在生活中真正操作出来；如：校外实习等					
24	教师的教学方法促进了小组学习活动					
25	教师的教学方法使您学会了通过不同的角度分析问题					
26	教师的教学方法促进了您的自学能力					
27	您可以参与学习目标的制定					
28	您参与了学习评估					

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
29	学习评估与教学目的相符合					
30	教师采用多种方法进行学习评估					
31	为使您得到提高，教师在评估后会反馈信息					
32	教师给予交流想法的机会					
33	教师能听取每个人的意见					
34	教师与学生共同安排教学					
35	课堂气氛师生融为一体					
36	您一直按时上课					
37	上课时全神贯注，不与旁人玩闹聊天					
38	课外有机会与教师闲谈					
39	教师参与学生组织的活动					
40	指导教师安排时间与学生见面					
41	指导教师给予生活上的指导					
42	课外与同学一起复习功课					
43	与同学在图书馆看书以补充知识					
44	您参加院系或大学的各种兴趣小组					
45	您参加院系或大学里的学生俱乐部					
46	您参与大学学生会的活动					
47	在参与学生活动中得到该活动指导老师的照顾及指导					
48	有选拔学生进入院系或大学的各种委员会					
49	您院系内或大学图书馆的环境有助于搜索资料、促进泰语各方面的技巧					
50	教室内的设备现代化，满足学生人数需要					
51	服务学生的网络资源充足					
52	教室大小与学生人数相符合					
53	校园环境的设计绿树成荫、环境优美					
54	您所在的院系或大学有足够的地方以进行各种活动					
55	一门课安排 ₂ 至 ₃ 个小时的学习时间对您来说很合适					
56	你认为安排每一科目的学习时间超过 ₃ 个小时会影响你的学习效率					

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
57	一门课安排10到15分钟的课间休息时间很合适					
58	你认为课间休息时间安排在10-15分钟有助于提高你所接受知识的能力					
59	你认为你真的可以应用所学习的课程内容					
60	你认为应该增加课程的操作内容					
61	你认为每学期安排5-6个科目适合你					
62	你认为应该安排中国学生和泰国学生一起学习所有的科目					

第四部分 校内、校外住宿环境因素

说明：请认真看好题目，并在符合您在校经历的同意度一项上打✓

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
63	有组织大家共同负责校舍的活动，并采用民主制管理，如：选举校舍委员会委员等					
64	鼓励组织各种文娱、体育活动					
65	鼓励组织各种学术活动					
66	鼓励组织泰国文化活动，如：漂水灯、泰国音乐及泰国各个地区的民族活动					
67	鼓励组织各种公益活动，如：校舍区内植树活动					
68	组织各种社交活动技巧，如：口才演讲、认可外人想法的行为表现等活动					
69	组织各种促进美德伦理的活动					
70	鼓励组织各种职业活动，如：举行短期职业培训项目等					
71	准备各种体育器材及场地，以供户内或户外运动					
72	给校舍内学生提供图书室					
73	给校舍内学生提供活动室					
74	有专用于搜索资料的联网电脑					
75	安排在同一个人院系学习的中国学生和泰国学生一起住或住同一层楼					
76	您的室友与您的生活习惯相似，如：睡觉时间、起床时间或做课后复习等					

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
77	您觉得中泰学生混合住，一间宿舍2到3个人是否合适					
78	您与朋友做语言与文化上的交流					
79	您参加泰国的风俗活动与宗教仪式，如：宋干节传统活动、行善布施活动等					
80	您一直用“合十礼”的方式与教师或舍友打招呼					
81	您与在同一住宅区居住的人有互动，如：聊天、打招呼等					

第五部分：调查对象的学习行为特质

说明 请同学们就目前学习状况、按照以下各项内容进行自我评估，并在相应同意度上打✓

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
82	与上个学期相比，您的成绩在这个学期有所提高					
83	你的GPA达到了大学规定的标准					
84	目前为止你每个学期的GPA都不少于2.0					
85	您从教师的讲解和各种多媒体课件中理解教学内容					
86	您能理解谈话时别人说的每个词、每句话					
87	在对话中，您能够使用泰语俗语、成语表达您的想法					
88	您能够就学习内容与别人交换想法，并能够正确总结要点					
89	您能读懂所阅读内容的中心思想和细节					
90	您能读懂日常生活中的各个场所里出现的文字内容					
91	您具有撰写各种散文的写作技巧，如：报告、论文及文章					
92	您具有撰写各种诗歌的写作技巧，如：押韵诗、韵文及现代诗等					
93	您了解您的学术能力					
94	您一直关注自己的身体健康					
95	您了解自己的感觉和情绪，能就不同场合表现自己					

题号	问题	同意度				
		5	4	3	2	1
96	您是个能容忍的人，并对别人很客气					
97	在得到一些提示后，您能够自己把事情处理好					
98	您对学习持积极态度					
99	每一次的活动（包括上课）你都提前到					
100	您能完成独立承担责任的事情，并把它做好					
101	您一直遵守学校规章制度					
102	您能够根据各种场合、时间和地点作出适当表现					
103	您能够礼貌、自信的表达自己的想法和需要					
104	您是一位值得信赖及依靠的人，他人可以放心把任务交给您					
105	您努力为集体做事					
106	您可以按照民主方法与他人合作					

感谢您对本论文所提供的资料

(นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง)

博士研究生

朱拉隆功大学教育学院

教育政策、管理、领导行为系高等教育专业

ภาคผนวก จ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ภาคผนวก จ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ	อาจารย์พิเศษภาควิชานโยบาย การจัดการและความ
เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สกักรกุล เตชพาหพงษ์	อาจารย์ประจำภาควิชานโยบาย การจัดการและความ
เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ	หัวหน้าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ	ประธานหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาการวัด
และประเมินผลทางการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ภาคผนวก จ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม Focus Group

1. รองศาสตราจารย์ เพ็ญพรรณ ยังกง	อนุศาสกหญิง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์เฝ้า สุวรรณศักดิ์ศรี	อนุศาสกชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร.อัฉรา ไชยูปถัมภ์	รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์เอกพงษ์ เลหาะเทียนสินธุ์	นักวิชาการศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ สำนักยุทธศาสตร์
อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา
5. อาจารย์ธนาศิริ ชะระอ่ำ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสวนดุสิต
6. อาจารย์พุทธินันท์ นาคสุข	หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะเทคโนโลยี
สารสนเทศมหาวิทยาลัยนวัตกรรมกรุงเทพ
7. อาจารย์ธรรมรัตน์ เม่งพัฒน์	อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนวัตกรรมกรุงเทพ
8. MISS. YINXIA (ไถ่รุ่ง)	ผู้แทนนักศึกษา มหาวิทยาลัยนวัตกรรมกรุงเทพ

ภาคผนวก ซ

สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ภาคผนวก ข สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย
วันพฤหัสบดีที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ระหว่างเวลา 14.00-16.00 น.
ณ ห้อง 406 อาคาร 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การแก้ไข	หน้า
ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทย เช่น จัดให้เรียนไตรภูมิพระร่วง	ส่วนตารางกิจกรรม ข้อ 10)	5
ปรับสื่อการเรียนการสอนให้นักศึกษาจีนได้เกิดการเรียนรู้	ส่วนข้อเสนอแนะ ข้อ 3)	7
จัดกิจกรรมที่นักศึกษาจีนได้มีส่วนร่วมกับเพื่อนต่างสาขาให้มากขึ้น	สอดแทรกอยู่แทบทุกกิจกรรม เช่น ข้อ 21), 22)	3-5
การใช้ชีวิตกับคนไทย อยู่หอพัก หรืออยู่กับครอบครัวชาวไทยจะทำให้ นักศึกษาจีนเกิดการเรียนรู้ได้ดี	ส่วนข้อเสนอแนะ ข้อ 4)	7
ควรให้ความสำคัญในการอภิปรายค่าติดลบใน Model	ขออนุญาตยกไปไว้ในบทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	-
ส่งเสริมให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของภาคต่างๆ	ส่วนตารางกิจกรรม ข้อ 13)	4
ควรมีการเพิ่ม Model ให้เป็นเชิงปริมาณ หรือ เปรียบเทียบในรูปแบบของ กราฟ	สร้างกราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม	7
ควรให้ความสำคัญกับเรื่องของทัศนคติ เพราะเด็กจีนบางคนมาเรียน ประเทศไทยไม่ต้องการปริญญา	ส่วนตารางกิจกรรม ข้อ 7)	3
เปลี่ยนจากคำว่า Income เป็น Outcome	ขออนุญาตยกไปไว้ในบทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	-
ควรให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพิเศษที่ตรงกับความสนใจของ นักศึกษา เช่น นักศึกษาชายอาจสนใจศิลปะการป้องกันตัว หรือ นักศึกษา หญิงอาจสนใจกิจกรรมการร้อยมาลัย	ส่วนตารางกิจกรรม ข้อ 9)	3
ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน นักศึกษาจีน	ส่วนข้อเสนอแนะ ข้อ 7)	8
ควรจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ให้นักศึกษาไทยและนักศึกษาจีนทำกิจกรรม ร่วมกัน	สอดแทรกอยู่แทบทุกกิจกรรม เช่น ข้อ 1), 3), 5), 7) และ 10)	3-5
ควรมีการจัดตั้งองค์กร หรือ ชมรม ในการดูแลและให้คำแนะนำกับ นักศึกษาจีน	ส่วนข้อเสนอแนะ ข้อ 6)	8
นักศึกษาจีนจะสนใจเนื้อหาการเรียนมากกว่าการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน/ กิจกรรมสันทนาการ แต่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นตรงกันว่า การจัดกิจกรรม ถือเป็นกระบวนการขัดเกล่าอย่างหนึ่งที่จะทำให้ นักศึกษาเกิดการพัฒนาใน ทางอ้อม	ไม่แก้ไข เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นตรงกัน	-
ควรเพิ่มในประเด็นของ Learning Outcomes ในด้าน Student Support, Student Service, Management Support, Management Service,	ส่วนข้อเสนอแนะ ข้อ 8)	8
ปรับปรุงโดยดู TQF ประกอบด้วย	ในการจัดกิจกรรมจะมีการพิจารณา TQF ควบคู่กันไป	3-5
ปรับคำใน Model หน้า 6 ให้ตรงกับเนื้อหา หน้า 2 เช่น ร่างกายแข็งแรง ควรจะเปลี่ยนเป็นคำว่า สุขภาพแข็งแรง	ปรับแก้เรียบร้อยแล้ว	2, 6

ภาคผนวก ช
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-2299

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

15 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูริย์ สินดารัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย” โดยมี อาจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ แกมเกตุ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-3560

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

30 กันยายน 2553

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรศึกษบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย” โดยมี อาจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ แกมเกตุ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามเพื่อการวิจัย กับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย และต้องศึกษาอยู่ในประเทศไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ที่ ศช 0512.6(2771)54-0881

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

16 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน

ด้วย นางสาวกษมาวรรณ ป้อมเมือง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรศึกษบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย” โดยมี อาจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ แกมเกตุ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม Focus Group ในวันพฤหัสบดีที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554 ระหว่างเวลา 14.00-16.00 น. ณ ห้อง 406 ชั้น 4 อาคาร 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุปถ)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

ภาคผนวก ฉ
ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจีน
ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทย
ด้วยโปรแกรมลิสมเรล

DATE: 5/1/2011

TIME: 15:11

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by
 Scientific Software International, Inc.
 7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
 Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
 Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
 Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005
 Use of this program is subject to the terms specified in the
 Universal Copyright Convention.
 Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file C:\FonUNB\EDITED
 NORM\Choice1\1stStep.spj:

Model 2nd order
 Raw Data from file firststep.PSF
 Sample Size = 647
 Latent Variables Latent Variables ACADEMIC SOCIAL
 Relationships
 GPAX_R = 1.00*ACADEMIC
 COMMUNI = ACADEMIC
 CONSCIOU = 1.00*SOCIAL
 SELF_CON = SOCIAL
 RESPONS = SOCIAL
 ADAPT_SC = SOCIAL
 LEADER = SOCIAL

Set the Error Covariance of CONSCIOU and COMMUNI Free
 Set the Error Covariance of RESPONS and CONSCIOU Free
 Set the Error Covariance of LEADER and ADAPT_SC Free

Path Diagram
 LISREL OUTPUT: PC FS ER RS SC
 PSFfile firststep1.PSF
 End of Problem

Model 2nd order

Covariance Matrix

	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
GPAX_R	0.51					
COMMUNI	0.25	0.53				
CONSCIOU	0.23	0.27	0.46			
SELF_CON	0.22	0.22	0.30	0.47		
RESPONS	0.23	0.25	0.27	0.34	0.60	
ADAPT_SC	0.20	0.17	0.24	0.26	0.30	0.41
LEADER	0.20	0.19	0.24	0.28	0.31	0.33

Covariance Matrix

	LEADER
LEADER	0.48

Model 2nd order

Parameter Specifications

LAMBDA-X		
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
GPAX_R	0	0
COMMUNI	1	0
CONSCIOU	0	0
SELF_CON	0	2
RESPONS	0	3
ADAPT_SC	0	4
LEADER	0	5

PHI		
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
ACADEMIC	6	
SOCIAL	7	8

THETA-DELTA						
	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
GPAX_R	9					
COMMUNI	0	10				
CONSCIOU	0	11	12			
SELF_CON	0	0	0	13		
RESPONS	0	0	14	0	15	
ADAPT_SC	0	0	0	0	0	16
LEADER	0	0	0	0	0	17

THETA-DELTA	
	LEADER

LEADER	18

Model 2nd order

Number of Iterations = 7

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-X		
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
GPAX_R	1.00	- -
COMMUNI	0.98 (0.08) 12.72	- -
CONSCIOU	- -	1.00
SELF_CON	- -	1.04 (0.05) 19.49

RESPONS	- -	1.17 (0.07) 17.92
ADAPT_SC	- -	0.89 (0.05) 17.90
LEADER	- -	0.93 (0.05) 17.18

PHI

	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
ACADEMIC	0.25 (0.03) 8.40	
SOCIAL	0.21 (0.02) 11.13	0.28 (0.03) 10.75

THETA-DELTA

	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
GPAX_R	0.26 (0.02) 11.49					
COMMUNI	- -	0.28 (0.02) 12.52				
CONSCIOU	- -	0.06 (0.01) 4.38	0.19 (0.01) 12.51			
SELF_CON	- -	- -	- -	0.17 (0.01) 13.48		
RESPONS	- -	- -	-0.06 (0.01) -5.39	- -	0.21 (0.02) 12.02	
ADAPT_SC	- -	- -	- -	- -	- -	0.19 (0.01) 15.07
LEADER	- -	- -	- -	- -	- -	0.10 (0.01) 8.57

THETA-DELTA

```

      LEADER
-----
LEADER    0.24
          (0.02)
          15.48

```

Squared Multiple Correlations for X - Variables

GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
0.49	0.46	0.60	0.64	0.64	0.54

Squared Multiple Correlations for X - Variables

```

      LEADER
-----
      0.50

```

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 10
 Minimum Fit Function Chi-Square = 15.09 (P = 0.13)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 14.65 (P = 0.15)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 4.65
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 19.03)

Minimum Fit Function Value = 0.023

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0072
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.029)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.027
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.054)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.91

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.078
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.071 ; 0.10)
 ECVI for Saturated Model = 0.087
 ECVI for Independence Model = 5.72

Chi-Square for Independence Model with 21 Degrees of Freedom = 3681.35

Independence AIC = 3695.35
 Model AIC = 50.65
 Saturated AIC = 56.00
 Independence CAIC = 3733.66
 Model CAIC = 149.15
 Saturated CAIC = 209.23
 Normed Fit Index (NFI) = 1.00
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
 Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.47
 Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
 Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
 Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 994.70

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0075
 Standardized RMR = 0.015
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.35
 Estimated Non-Centrality Parameter = -0.01
 at Randomized Maximum Relative Error = 1.0%

Model 2nd order

Fitted Covariance Matrix

	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
GPAX_R	0.51					
COMMUNI	0.25	0.52				
CONSCIOU	0.21	0.27	0.46			
SELF_CON	0.22	0.22	0.29	0.47		
RESPONS	0.25	0.25	0.27	0.34	0.60	
ADAPT_SC	0.19	0.19	0.25	0.26	0.29	0.41
LEADER	0.20	0.19	0.26	0.27	0.30	0.33

Fitted Covariance Matrix

	LEADER
LEADER	0.48

Fitted Residuals

	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
GPAX_R	0.00					
COMMUNI	0.00	0.00				
CONSCIOU	0.02	0.00	0.00			
SELF_CON	0.00	0.00	0.00	0.00		
RESPONS	-0.02	0.00	0.00	-0.01	0.00	
ADAPT_SC	0.01	-0.01	-0.01	0.00	0.01	0.00
LEADER	0.00	0.00	-0.02	0.01	0.01	0.00

Fitted Residuals

	LEADER
LEADER	0.00

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.02
 Median Fitted Residual = 0.00
 Largest Fitted Residual = 0.02

Stemleaf Plot

```

- 1|655
- 1|0
- 0|65
- 0|3111000000
0|112234
0|557
1|00
1|8

```

Standardized Residuals

	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
GPAX_R	-					
COMMUNI	1.94	1.94				
CONSCIOU	2.16	0.77	-0.87			
SELF_CON	-0.64	0.15	1.15	-		

RESPONS	-1.91	0.36	0.87	-1.24	- -	
ADAPT_SC	0.62	-1.67	-1.96	-0.21	1.87	- -
LEADER	-0.08	-0.34	-2.45	1.40	1.51	- -

Standardized Residuals

```

LEADER
-----
LEADER      - -
    
```

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.45
 Median Standardized Residual = 0.00
 Largest Standardized Residual = 2.16

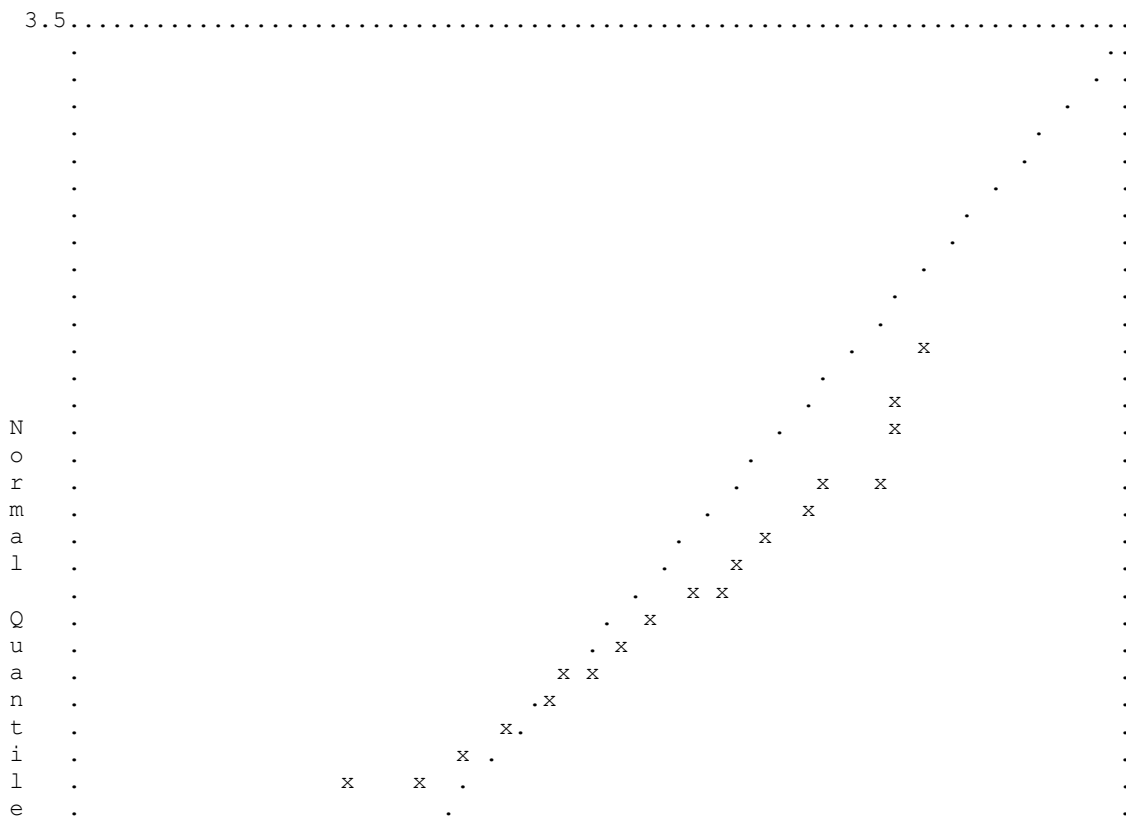
Stemleaf Plot

```

- 2|40
- 1|97
- 1|2
- 0|96
- 0|321000000
 0|14
 0|689
 1|14
 1|5999
 2|2
    
```

Model 2nd order

Qplot of Standardized Residuals

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TD 4,4	TD 5,3	TD 5,5	TD 6,6	TD 7,6	TD 7,7
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TD 4,4	0.00					
TD 5,3	0.00	0.00				
TD 5,5	0.00	0.00	0.00			
TD 6,6	0.00	0.00	0.00	0.00		
TD 7,6	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
TD 7,7	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

Model 2nd order

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	LX 2,1	LX 4,2	LX 5,2	LX 6,2	LX 7,2	PH 1,1
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
LX 2,1	1.00					
LX 4,2	-0.15	1.00				
LX 5,2	-0.13	0.59	1.00			
LX 6,2	-0.14	0.55	0.54	1.00		
LX 7,2	-0.13	0.53	0.52	0.72	1.00	
PH 1,1	-0.64	0.04	0.03	0.03	0.03	1.00
PH 2,1	-0.31	-0.31	-0.33	-0.28	-0.27	0.69
PH 2,2	0.16	-0.62	-0.65	-0.57	-0.54	0.14
TD 1,1	0.41	-0.05	-0.05	-0.05	-0.04	-0.44
TD 2,2	-0.37	0.08	0.06	0.07	0.07	0.09
TD 3,2	-0.22	0.17	0.12	0.15	0.15	0.13
TD 3,3	-0.09	0.34	0.24	0.30	0.29	0.03
TD 4,4	0.02	-0.26	0.00	-0.09	-0.09	0.00
TD 5,3	-0.03	0.29	0.04	0.26	0.25	0.00
TD 5,5	0.00	0.07	-0.23	0.06	0.06	0.00
TD 6,6	0.01	-0.07	0.00	-0.20	-0.14	0.00
TD 7,6	0.01	-0.08	0.00	-0.20	-0.20	0.00
TD 7,7	0.01	-0.06	0.00	-0.12	-0.19	0.00

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	PH 2,1	PH 2,2	TD 1,1	TD 2,2	TD 3,2	TD 3,3
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PH 2,1	1.00					
PH 2,2	0.69	1.00				
TD 1,1	-0.14	0.05	1.00			
TD 2,2	0.09	-0.08	-0.12	1.00		
TD 3,2	-0.06	-0.15	-0.17	0.40	1.00	
TD 3,3	-0.12	-0.29	-0.05	0.12	0.43	1.00
TD 4,4	0.05	0.10	0.00	-0.02	-0.10	-0.18
TD 5,3	-0.07	-0.21	0.00	0.04	0.15	0.18
TD 5,5	0.03	0.00	0.00	0.00	0.01	0.05
TD 6,6	0.03	0.06	0.00	-0.02	-0.06	-0.11
TD 7,6	0.03	0.07	0.00	-0.02	-0.07	-0.13
TD 7,7	0.03	0.06	0.00	-0.01	-0.06	-0.10

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TD 4,4	TD 5,3	TD 5,5	TD 6,6	TD 7,6	TD 7,7
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TD 4,4	1.00					
TD 5,3	-0.24	1.00				
TD 5,5	-0.18	0.14	1.00			
TD 6,6	0.02	-0.16	-0.12	1.00		
TD 7,6	0.02	-0.18	-0.14	0.67	1.00	
TD 7,7	0.02	-0.14	-0.11	0.30	0.67	1.00

Model 2nd order

Factor Scores Regressions

	KSI					
	GPAX_R	COMMUNI	CONSCIOU	SELF_CON	RESPONS	ADAPT_SC
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACADEMIC	0.24	0.20	0.06	0.10	0.11	0.06
SOCIAL	0.06	0.01	0.23	0.18	0.23	0.10

	KSI	
	LEADER	
	-----	-----
ACADEMIC	0.04	
SOCIAL	0.07	

Model 2nd order

Standardized Solution

	LAMBDA-X	
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
GPAX_R	0.50	- -
COMMUNI	0.49	- -
CONSCIOU	- -	0.53
SELF_CON	- -	0.55
RESPONS	- -	0.62
ADAPT_SC	- -	0.47
LEADER	- -	0.49

	PHI	
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
ACADEMIC	1.00	
SOCIAL	0.81	1.00

Model 2nd order

Completely Standardized Solution

	LAMBDA-X	
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
GPAX_R	0.70	- -
COMMUNI	0.68	- -
CONSCIOU	- -	0.77
SELF_CON	- -	0.80
RESPONS	- -	0.80
ADAPT_SC	- -	0.73
LEADER	- -	0.71

	PHI	
	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
ACADEMIC	1.00	
SOCIAL	0.81	1.00

THETA-DELTA

	<u>GPAX_R</u>	<u>COMMUNI</u>	<u>CONSCIOU</u>	<u>SELF_CON</u>	<u>RESPONS</u>	<u>ADAPT_SC</u>
GPAX_R	0.51					
COMMUNI	- -	0.54				
CONSCIOU	- -	0.11	0.40			
SELF_CON	- -	- -	- -	0.36		
RESPONS	- -	- -	-0.12	- -	0.36	
ADAPT_SC	- -	- -	- -	- -	- -	0.46
LEADER	- -	- -	- -	- -	- -	0.22

THETA-DELTA

	<u>LEADER</u>
LEADER	0.50

Time used: 0.031 Seconds

DATE: 5/1/2011
TIME: 16:09

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file C:\FonUNB\EDITED
NORM\Choicel\REAL2.spj:

Model 2nd order
raw data from file DATAN2.psf

Sample Size = 647
Latent Variables INDIVIDU AC_TL ENVI_L CONTEXT_H ATTI_L STRAIN_L OUTCOME

Relationships
HOUR_THAI = INDIVIDU
PERCENT = INDIVIDU
TECHNIQ = 1*INDIVIDU
INCOME_F = INDIVIDU

TEACHING = 1*AC_TL
EVALUATE = AC_TL
SOC_CL = AC_TL
RULE = AC_TL
RELATE_T = AC_TL
RELATE_F = AC_TL
HOUR = AC_TL
CURRICUL = AC_TL

ACTIVITY = 1*ENVI_L
ENVI_FU = ENVI_L
ENVI_M = ENVI_L

ACTIVI_H = 1*CONTEXT_H
ENVI_FH = CONTEXT_H
LIFE = CONTEXT_H
SOC_CUL = CONTEXT_H

ATTITUDE = 1*ATTI_L
STRAIN = 1*STRAIN_L

ACADEMIC = 1*OUTCOME
SOCIAL = OUTCOME

OUTCOME = INDIVIDU AC_TL CONTEXT_ ENVI_L STRAIN_L ATTI_L
LISREL OUTPUT: ALL
Path Diagram

Print Residuals
 Number of Decimals = 4
 Admissibility Check = 100000
 ITERATION = 10000
 End of Problem

Model 2nd order

Covariance Matrix

	ACADEMIC	SOCIAL	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACADEMIC	0.2502					
SOCIAL	0.2121	0.2791				
PERCENT	0.0479	0.0535	0.7857			
HOUR_THA	0.0278	0.0827	0.1655	2.1206		
INCOME_F	0.1876	0.0729	-0.0765	-0.1001	4.6706	
TECHNIQ	0.1963	0.2067	0.0698	0.0330	0.1694	0.5132
TEACHING	0.2108	0.1957	0.0178	0.0133	0.2587	0.2855
EVALUATE	0.2279	0.2026	0.0114	0.0160	0.3472	0.2932
SOC_CL	0.2102	0.1973	-0.0118	-0.0170	0.2320	0.2477
RULE	0.1559	0.2131	0.0487	0.1410	0.0529	0.2248
RELATE_T	0.2909	0.2789	0.0168	0.0456	0.1821	0.3717
RELATE_F	0.2150	0.2216	0.0504	0.0840	0.1179	0.2809
HOUR	0.1645	0.1844	0.0527	0.0197	0.0153	0.1702
CURRICUL	0.2024	0.2020	0.0054	-0.0135	0.1076	0.1997
ACTIVITY	0.2743	0.2384	0.0046	-0.0251	0.4303	0.3259
ENVI_M	0.2265	0.2169	0.0120	0.0128	0.2100	0.2583
ENVI_FU	0.1972	0.1996	0.0089	-0.1685	0.0399	0.2267
ACTIVI_H	0.2356	0.2435	0.0385	0.0229	0.1914	0.2479
ENVI_FH	0.1974	0.2258	0.0347	-0.0249	0.0932	0.1948
LIFE	0.2469	0.2320	-0.0071	0.0078	0.1677	0.2383
SOC_CUL	0.2279	0.2276	0.0645	0.0856	0.1671	0.2188
ATTITUDE	0.1705	0.1739	0.0670	0.0948	0.1695	0.2573
STRAIN	0.1006	0.0675	-0.1270	-0.0195	0.3949	0.1561

Covariance Matrix

	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TEACHING	0.5391					
EVALUATE	0.4271	0.6237				
SOC_CL	0.3800	0.4138	0.6206			
RULE	0.2188	0.2325	0.2344	0.5855		
RELATE_T	0.4885	0.5265	0.5744	0.3460	1.2166	
RELATE_F	0.3127	0.3324	0.3147	0.2738	0.5408	0.7779
HOUR	0.2015	0.2006	0.1642	0.1577	0.2414	0.1835
CURRICUL	0.2116	0.2441	0.2070	0.1887	0.2719	0.2297
ACTIVITY	0.4187	0.4580	0.3985	0.2586	0.6612	0.5139
ENVI_M	0.3428	0.3748	0.3394	0.2275	0.5790	0.3811
ENVI_FU	0.3137	0.3454	0.3456	0.2280	0.4993	0.3472
ACTIVI_H	0.3012	0.3291	0.3065	0.2332	0.4189	0.2686
ENVI_FH	0.2306	0.2258	0.2437	0.2061	0.3613	0.2140
LIFE	0.2584	0.3033	0.2608	0.2269	0.3890	0.3145
SOC_CUL	0.2346	0.2460	0.2297	0.2156	0.3316	0.2713
ATTITUDE	0.2366	0.2433	0.2079	0.1717	0.3139	0.2009
STRAIN	0.2229	0.2880	0.1976	0.0603	0.2947	0.1795

Covariance Matrix

	HOUR	CURRICUL	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
HOUR	0.4506					
CURRICUL	0.2273	0.4713				
ACTIVITY	0.2159	0.2793	1.1979			
ENVI_M	0.1979	0.2373	0.5527	0.6274		
ENVI_FU	0.2312	0.2541	0.4057	0.4458	0.9577	
ACTIVI_H	0.2509	0.2873	0.4410	0.3532	0.3314	0.7232
ENVI_FH	0.2139	0.2544	0.3001	0.3191	0.3210	0.4915
LIFE	0.2245	0.3064	0.4175	0.3745	0.3562	0.4384
SOC_CUL	0.2014	0.2521	0.2990	0.2694	0.2776	0.3182
ATTITUDE	0.1451	0.1885	0.2518	0.2053	0.1920	0.2103
STRAIN	0.0612	0.1201	0.4573	0.2461	0.1911	0.2148

Covariance Matrix

	ENVI_FH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----	-----	-----
ENVI_FH	0.7556				
LIFE	0.4490	1.0547			
SOC_CUL	0.2722	0.3132	0.5293		
ATTITUDE	0.1703	0.2061	0.1986	0.3887	
STRAIN	0.1433	0.2573	0.0565	0.1284	1.1676

Model 2nd order

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	OUTCOME

ACADEMIC	0
SOCIAL	1

LAMBDA-X

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	2	0	0	0	0	0
HOUR_THA	3	0	0	0	0	0
INCOME_F	4	0	0	0	0	0
TECHNIQ	0	0	0	0	0	0
TEACHING	0	0	0	0	0	0
EVALUATE	0	5	0	0	0	0
SOC_CL	0	6	0	0	0	0
RULE	0	7	0	0	0	0
RELATE_T	0	8	0	0	0	0
RELATE_F	0	9	0	0	0	0
HOUR	0	10	0	0	0	0
CURRICUL	0	11	0	0	0	0
ACTIVITY	0	0	0	0	0	0
ENVI_M	0	0	12	0	0	0
ENVI_FU	0	0	13	0	0	0
ACTIVI_H	0	0	0	0	0	0
ENVI_FH	0	0	0	14	0	0
LIFE	0	0	0	15	0	0
SOC_CUL	0	0	0	16	0	0
ATTITUDE	0	0	0	0	0	0
STRAIN	0	0	0	0	0	0

GAMMA

	INDIVIDU -----	AC_TL -----	ENVI_L -----	CONTEXT_ -----	ATTI_L -----	STRAIN_L -----
OUTCOME	17	18	19	20	21	22

PHI

	INDIVIDU -----	AC_TL -----	ENVI_L -----	CONTEXT_ -----	ATTI_L -----	STRAIN_L -----
INDIVIDU	23					
AC_TL	24	25				
ENVI_L	26	27	28			
CONTEXT_	29	30	31	32		
ATTI_L	33	34	35	36	37	
STRAIN_L	38	39	40	41	42	43

PSI

OUTCOME -----
44

THETA-EPS

ACADEMIC -----	SOCIAL -----
45	46

THETA-DELTA-EPS

	ACADEMIC -----	SOCIAL -----
PERCENT	0	0
HOUR_THA	0	48
INCOME_F	0	51
TECHNIQ	53	0
TEACHING	55	56
EVALUATE	59	60
SOC_CL	0	0
RULE	70	71
RELATE_T	0	0
RELATE_F	84	0
HOUR	0	92
CURRICUL	0	0
ACTIVITY	0	105
ENVI_M	0	0
ENVI_FU	0	0
ACTIVI_H	0	0
ENVI_FH	0	133
LIFE	0	0
SOC_CUL	0	0
ATTITUDE	153	0
STRAIN	158	0

THETA-DELTA

	PERCENT -----	HOUR_THA -----	INCOME_F -----	TECHNIQ -----	TEACHING -----	EVALUATE -----
PERCENT	47					
HOUR_THA	49	50				
INCOME_F	0	0	52			

TECHNIQ	0	0	0	54		
TEACHING	57	0	0	0	58	
EVALUATE	61	0	62	0	63	64
SOC_CL	65	66	0	0	67	68
RULE	0	72	73	0	0	0
RELATE_T	76	0	77	78	79	80
RELATE_F	0	0	85	0	86	87
HOUR	0	0	93	94	95	0
CURRICUL	97	98	99	100	101	0
ACTIVITY	0	0	106	0	0	0
ENVI_M	0	0	0	0	0	0
ENVI_FU	0	120	121	0	0	0
ACTIVI_H	0	0	0	0	0	0
ENVI_FH	0	0	0	0	134	135
LIFE	140	0	0	0	141	0
SOC_CUL	0	146	0	0	147	148
ATTITUDE	0	154	0	0	0	0
STRAIN	159	0	160	0	161	162

THETA-DELTA

	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
SOC_CL	69					
RULE	74	75				
RELATE_T	81	82	83			
RELATE_F	88	89	90	91		
HOUR	0	0	0	0	96	
CURRICUL	0	0	102	0	103	104
ACTIVITY	0	107	108	109	110	111
ENVI_M	113	114	115	116	117	118
ENVI_FU	122	0	123	124	0	0
ACTIVI_H	127	0	128	129	130	0
ENVI_FH	0	0	0	136	0	0
LIFE	0	0	0	0	0	142
SOC_CUL	149	0	0	0	0	0
ATTITUDE	0	0	155	156	157	0
STRAIN	163	164	165	0	166	0

THETA-DELTA

	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACTIVITY	112					
ENVI_M	0	119				
ENVI_FU	125	0	126			
ACTIVI_H	131	0	0	132		
ENVI_FH	137	0	0	138	139	
LIFE	0	0	0	143	144	145
SOC_CUL	150	151	0	0	0	0
ATTITUDE	0	0	0	0	0	0
STRAIN	167	168	0	0	169	170

THETA-DELTA

	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----
SOC_CUL	152		
ATTITUDE	0	0	
STRAIN	171	0	0

Model 2nd order

Initial Estimates (TSLS)

LAMBDA-Y

	OUTCOME

ACADEMIC	1.0000
SOCIAL	1.0562

LAMBDA-X

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	0.1439	- -	- -	- -	- -	- -
HOUR_THA	0.2987	- -	- -	- -	- -	- -
INCOME_F	0.6170	- -	- -	- -	- -	- -
TECHNIQ	1.0000	- -	- -	- -	- -	- -
TEACHING	- -	1.0000	- -	- -	- -	- -
EVALUATE	- -	1.0820	- -	- -	- -	- -
SOC_CL	- -	0.9990	- -	- -	- -	- -
RULE	- -	0.6280	- -	- -	- -	- -
RELATE_T	- -	1.3776	- -	- -	- -	- -
RELATE_F	- -	0.8725	- -	- -	- -	- -
HOUR	- -	0.5167	- -	- -	- -	- -
CURRICUL	- -	0.6326	- -	- -	- -	- -
ACTIVITY	- -	- -	1.0000	- -	- -	- -
ENVI_M	- -	- -	0.8145	- -	- -	- -
ENVI_FU	- -	- -	0.7473	- -	- -	- -
ACTIVI_H	- -	- -	- -	1.0000	- -	- -
ENVI_FH	- -	- -	- -	0.8970	- -	- -
LIFE	- -	- -	- -	0.9353	- -	- -
SOC_CUL	- -	- -	- -	0.6786	- -	- -
ATTITUDE	- -	- -	- -	- -	1.0000	- -
STRAIN	- -	- -	- -	- -	- -	1.0000

GAMMA

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.5000	0.5000	0.5000	0.5000	0.5000	0.5000

Covariance Matrix of ETA and KSI

	OUTCOME	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.2008					
INDIVIDU	0.7150	0.1863				
AC_TL	0.9278	0.2885	0.3624			
ENVI_L	1.2022	0.3035	0.4291	0.6979		
CONTEXT_	0.9793	0.2486	0.3396	0.4651	0.4704	
ATTI_L	0.7455	0.2651	0.2358	0.2532	0.2199	0.3887
STRAIN_L	1.0524	0.1380	0.2002	0.2558	0.2148	0.1284

Covariance Matrix of ETA and KSI

STRAIN_L						

STRAIN_L	1.1676					
PHI						
	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.1863					
AC_TL	0.2885	0.3624				
ENVI_L	0.3035	0.4291	0.6979			
CONTEXT_	0.2486	0.3396	0.4651	0.4704		
ATTI_L	0.2651	0.2358	0.2532	0.2199	0.3887	
STRAIN_L	0.1380	0.2002	0.2558	0.2148	0.1284	1.1676

PSI

OUTCOME

0.2008

THETA-EPS

ACADEMIC	SOCIAL
-----	-----
0.0494	0.0551

THETA-DELTA-EPS

	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
PERCENT	- -	- -
HOUR_THA	- -	0.0135
INCOME_F	- -	-0.0701
TECHNIQ	-0.0231	- -
TEACHING	-0.0089	-0.0364
EVALUATE	-0.0098	-0.0485
SOC_CL	- -	- -
RULE	0.0180	0.0674
RELATE_T	- -	- -
RELATE_F	0.0233	- -
HOUR	- -	0.0646
CURRICUL	- -	- -
ACTIVITY	- -	-0.0416
ENVI_M	- -	- -
ENVI_FU	- -	- -
ACTIVI_H	- -	- -
ENVI_FH	- -	-0.0129
LIFE	- -	- -
SOC_CUL	- -	- -
ATTITUDE	0.0058	- -
STRAIN	0.0366	- -

THETA-DELTA

	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ	TEACHING	EVALUATE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	0.7818					
HOUR_THA	0.1575	2.1040				
INCOME_F	- -	- -	4.5997			
TECHNIQ	- -	- -	- -	0.3269		

TEACHING	-0.0237	- -	- -	- -	0.1767	
EVALUATE	-0.0335	- -	0.1546	- -	0.0350	0.1994
SOC_CL	-0.0532	-0.1031	- -	- -	0.0180	0.0221
RULE	- -	0.0869	-0.0589	- -	- -	- -
RELATE_T	-0.0404	- -	-0.0631	-0.0256	-0.0107	-0.0137
RELATE_F	- -	- -	-0.0374	- -	-0.0035	-0.0097
HOUR	- -	- -	-0.0767	0.0211	0.0142	- -
CURRICUL	-0.0208	-0.0680	-0.0050	0.0172	-0.0177	- -
ACTIVITY	- -	- -	0.2430	- -	- -	- -
ENVI_M	- -	- -	- -	- -	- -	- -
ENVI_FU	- -	-0.2362	-0.1000	- -	- -	- -
ACTIVI_H	- -	- -	- -	- -	- -	- -
ENVI_FH	- -	- -	- -	- -	-0.0741	-0.1039
LIFE	-0.0406	- -	- -	- -	-0.0593	- -
SOC_CUL	- -	0.0352	- -	- -	0.0041	-0.0034
ATTITUDE	- -	0.0156	- -	- -	- -	- -
STRAIN	-0.1468	- -	0.3097	- -	0.0227	0.0714

THETA-DELTA

	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
SOC_CL	0.2589					
RULE	0.0071	0.4426				
RELATE_T	0.0757	0.0325	0.5290			
RELATE_F	-0.0012	0.0753	0.1053	0.5021		
HOUR	- -	- -	- -	- -	0.3538	
CURRICUL	- -	- -	-0.0439	- -	0.1088	0.3262
ACTIVITY	- -	-0.0109	0.0701	0.1396	-0.0058	0.0079
ENVI_M	-0.0097	0.0080	0.0976	0.0762	0.0173	0.0162
ENVI_FU	0.0253	- -	0.0576	0.0675	- -	- -
ACTIVI_H	-0.0328	- -	-0.0490	-0.0278	0.0754	- -
ENVI_FH	- -	- -	- -	-0.0518	- -	- -
LIFE	- -	- -	- -	- -	- -	0.1054
SOC_CUL	-0.0005	- -	- -	- -	- -	- -
ATTITUDE	- -	- -	-0.0110	-0.0048	0.0232	- -
STRAIN	-0.0024	-0.0654	0.0189	- -	-0.0422	- -

THETA-DELTA

	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACTIVITY	0.4999					
ENVI_M	- -	0.1645				
ENVI_FU	-0.1158	- -	0.5679			
ACTIVI_H	-0.0241	- -	- -	0.2528		
ENVI_FH	-0.1171	- -	- -	0.0695	0.3771	
LIFE	- -	- -	- -	-0.0016	0.0544	0.6432
SOC_CUL	-0.0166	0.0124	- -	- -	- -	- -
ATTITUDE	- -	- -	- -	- -	- -	- -
STRAIN	0.2015	0.0378	- -	- -	-0.0493	0.0565

THETA-DELTA

	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----
SOC_CUL	0.3127		
ATTITUDE	- -	- -	
STRAIN	-0.0893	- -	- -

51	0	0.00000000D+00	-0.80233105D-10	0.51480246D-01
	1	0.15143695D+01	0.67951788D-11	0.51480246D-01
52	0	0.00000000D+00	-0.11408432D-10	0.51480246D-01
	1	0.15143695D+01	0.17874860D-11	0.51480246D-01
	2	0.13092368D+01	0.11896738D-17	0.51480246D-01
53	0	0.00000000D+00	-0.21539757D-11	0.51480246D-01
	1	0.13092368D+01	-0.65812164D-12	0.51480246D-01
	2	0.26184736D+01	0.83773383D-12	0.51480246D-01
	3	0.18852530D+01	-0.17255658D-18	0.51480246D-01
54	0	0.00000000D+00	-0.71020940D-12	0.51480246D-01
	1	0.18852530D+01	0.16891686D-12	0.51480246D-01
	2	0.15230172D+01	-0.19652044D-19	0.51480246D-01

Model 2nd order

Number of Iterations = 54

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	OUTCOME

ACADEMIC	1.0000
SOCIAL	0.9823 (0.0323) 30.4562

LAMBDA-X

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	0.2262 (0.0706) 3.2027	- -	- -	- -	- -	- -
HOUR_THA	0.1045 (0.1196) 0.8739	- -	- -	- -	- -	- -
INCOME_F	0.7813 (0.1728) 4.5215	- -	- -	- -	- -	- -
TECHNIQ	1.0000	- -	- -	- -	- -	- -
TEACHING	- -	1.0000	- -	- -	- -	- -
EVALUATE	- -	1.0637 (0.0434) 24.5129	- -	- -	- -	- -
SOC_CL	- -	0.9028 (0.0470) 19.2104	- -	- -	- -	- -

RULE	--	0.7731 (0.0585) 13.2131	--	--	--	--
RELATE_T	--	1.2503 (0.0740) 16.8960	--	--	--	--
RELATE_F	--	0.9844 (0.0650) 15.1381	--	--	--	--
HOUR	--	0.7209 (0.0510) 14.1327	--	--	--	--
CURRICUL	--	0.8686 (0.0543) 15.9829	--	--	--	--
ACTIVITY	--	--	1.0000	--	--	--
ENVI_M	--	--	0.8448 (0.0426) 19.8420	--	--	--
ENVI_FU	--	--	0.7777 (0.0538) 14.4440	--	--	--
ACTIVI_H	--	--	--	1.0000	--	--
ENVI_FH	--	--	--	0.8678 (0.0475) 18.2570	--	--
LIFE	--	--	--	1.0003 (0.0667) 15.0026	--	--
SOC_CUL	--	--	--	0.9267 (0.0547) 16.9277	--	--
ATTITUDE	--	--	--	--	1.0000	--
STRAIN	--	--	--	--	--	1.0000

GAMMA

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
OUTCOME	0.4673 (0.2436) 1.9184	0.5200 (0.4498) 1.1560	-0.4151 (0.1830) -2.2686	0.5907 (0.3976) 1.4857	-0.1837 (0.1520) -1.2085	-0.0784 (0.0331) -2.3673

Covariance Matrix of ETA and KSI

	OUTCOME	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L
OUTCOME	0.2169					

INDIVIDU	0.2135	0.2363				
AC_TL	0.2326	0.2796	0.2752			
ENVI_L	0.2674	0.3030	0.4069	0.6551		
CONTEXT_	0.2429	0.2409	0.3068	0.4194	0.3392	
ATTI_L	0.1790	0.2556	0.2266	0.2446	0.2116	0.3889
STRAIN_L	0.0724	0.1516	0.1510	0.2131	0.2130	0.1302

Covariance Matrix of ETA and KSI

	STRAIN_L					

STRAIN_L	1.1539					
	PHI					
	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.2363 (0.0514) 4.5986					
AC_TL	0.2796 (0.0223) 12.5324	0.2752 (0.0275) 9.9941				
ENVI_L	0.3030 (0.0293) 10.3318	0.4069 (0.0329) 12.3725	0.6551 (0.0638) 10.2728			
CONTEXT_	0.2409 (0.0231) 10.4131	0.3068 (0.0252) 12.1962	0.4194 (0.0369) 11.3674	0.3392 (0.0364) 9.3072		
ATTI_L	0.2556 (0.0201) 12.7033	0.2266 (0.0188) 12.0776	0.2446 (0.0250) 9.7681	0.2116 (0.0203) 10.4261	0.3889 (0.0216) 17.9808	
STRAIN_L	0.1516 (0.0297) 5.1031	0.1510 (0.0304) 4.9715	0.2131 (0.0524) 4.0685	0.2130 (0.0359) 5.9276	0.1302 (0.0259) 5.0330	1.1539 (0.0638) 18.0855

PSI

OUTCOME

0.0022
(0.0169)
0.1319

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

OUTCOME

0.9897

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

OUTCOME

0.9897

THETA-EPS	
ACADEMIC	SOCIAL
-----	-----
0.0332	0.0708
(0.0047)	(0.0057)
7.0985	12.4115

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

ACADEMIC	SOCIAL
-----	-----
0.8672	0.7473

THETA-DELTA-EPS	
ACADEMIC	SOCIAL
-----	-----
PERCENT	- -
HOUR_THA	0.0542 (0.0164) 3.3109
INCOME_F	-0.0912 (0.0251) -3.6383
TECHNIQ	-0.0162 (0.0072) -2.2674
TEACHING	-0.0217 (0.0074) -2.9295
EVALUATE	-0.0353 (0.0079) -4.4506
SOC_CL	- -
RULE	0.0365 (0.0095) 3.8641
RELATE_T	- -
RELATE_F	-0.0148 (0.0074) -1.9982
HOUR	0.0189 (0.0064) 2.9694
CURRICUL	- -
ACTIVITY	-0.0247 (0.0095) -2.6010

ENVI_M	- -	- -
ENVI_FU	- -	- -
ACTIVI_H	- -	- -
ENVI_FH	- -	0.0231 (0.0070) 3.3244
LIFE	- -	- -
SOC_CUL	- -	- -
ATTITUDE	-0.0085 (0.0062) -1.3562	- -
STRAIN	0.0267 (0.0128) 2.0855	- -

THETA-DELTA

	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ	TEACHING	EVALUATE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	0.7750 (0.0431) 17.9657					
HOUR_THA	0.1429 (0.0485) 2.9483	2.1146 (0.1174) 18.0120				
INCOME_F	- -	- -	4.5166 (0.2525) 17.8874			
TECHNIQ	- -	- -	- -	0.2761 (0.0480) 5.7575		
TEACHING	-0.0332 (0.0178) -1.8628	- -	- -	- -	0.2596 (0.0173) 15.0359	
EVALUATE	-0.0422 (0.0192) -2.2019	- -	0.0855 (0.0398) 2.1473	- -	0.1288 (0.0153) 8.3929	0.3078 (0.0194) 15.8841
SOC_CL	-0.0567 (0.0207) -2.7417	-0.0385 (0.0289) -1.3330	- -	- -	0.1272 (0.0150) 8.4726	0.1434 (0.0160) 8.9788
RULE	- -	0.1065 (0.0366) 2.9100	-0.1105 (0.0547) -2.0187	- -	- -	- -
RELATE_T	-0.0365 (0.0258) -1.4111	- -	-0.1185 (0.0598) -1.9829	0.0193 (0.0174) 1.1090	0.1378 (0.0207) 6.6478	0.1484 (0.0222) 6.6735

RELATE_F	- -	- -	-0.1206 (0.0586) -2.0577	- -	0.0399 (0.0167) 2.3950	0.0379 (0.0175) 2.1662
HOUR	- -	- -	-0.1411 (0.0472) -2.9920	-0.0285 (0.0136) -2.1000	0.0109 (0.0105) 1.0393	- -
CURRICUL	-0.0518 (0.0178) -2.9077	-0.0477 (0.0291) -1.6431	-0.0869 (0.0441) -1.9721	-0.0375 (0.0129) -2.8961	-0.0223 (0.0102) -2.1924	- -
ACTIVITY	- -	- -	0.1579 (0.0667) 2.3685	- -	- -	- -
ENVI_M	- -	- -	- -	- -	- -	- -
ENVI_FU	- -	-0.1977 (0.0443) -4.4653	-0.1571 (0.0636) -2.4704	- -	- -	- -
ACTIVI_H	- -	- -	- -	- -	- -	- -
ENVI_FH	- -	- -	- -	- -	-0.0322 (0.0123) -2.6220	-0.0554 (0.0129) -4.2999
LIFE	-0.0550 (0.0282) -1.9537	- -	- -	- -	-0.0371 (0.0150) -2.4716	- -
SOC_CUL	- -	0.0451 (0.0296) 1.5251	- -	- -	-0.0414 (0.0121) -3.4318	-0.0480 (0.0125) -3.8312
ATTITUDE	- -	0.0694 (0.0276) 2.5181	- -	- -	- -	- -
STRAIN	-0.1323 (0.0342) -3.8646	- -	0.2507 (0.0850) 2.9476	- -	0.0609 (0.0271) 2.2497	0.1157 (0.0286) 4.0396

THETA-DELTA

	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
SOC_CL	0.3923 (0.0223) 17.5635					
RULE	0.0455 (0.0139) 3.2822	0.4217 (0.0241) 17.4768				
RELATE_T	0.2538 (0.0244) 10.3960	0.0820 (0.0209) 3.9160	0.7750 (0.0458) 16.9213			

RELATE_F	0.0688 (0.0186) 3.6961	0.0633 (0.0184) 3.4453	0.2021 (0.0283) 7.1429	0.5134 (0.0304) 16.8883		
HOUR	- -	- -	- -	- -	0.3073 (0.0179) 17.1793	
CURRICUL	- -	- -	-0.0204 (0.0152) -1.3431	- -	0.0543 (0.0124) 4.3843	0.2649 (0.0159) 16.6195
ACTIVITY	- -	-0.0574 (0.0239) -2.3987	0.1307 (0.0292) 4.4704	0.1018 (0.0276) 3.6959	-0.0752 (0.0206) -3.6548	-0.0799 (0.0199) -4.0198
ENVI_M	0.0209 (0.0119) 1.7593	-0.0346 (0.0148) -2.3364	0.1407 (0.0216) 6.5142	0.0413 (0.0190) 2.1776	-0.0492 (0.0126) -3.9162	-0.0628 (0.0130) -4.8227
ENVI_FU	0.0601 (0.0181) 3.3180	- -	0.1003 (0.0266) 3.7677	0.0484 (0.0235) 2.0622	- -	- -
ACTIVI_H	0.0292 (0.0122) 2.4025	- -	0.0283 (0.0171) 1.6540	-0.0378 (0.0176) -2.1493	0.0188 (0.0121) 1.5553	- -
ENVI_FH	- -	- -	- -	-0.0584 (0.0185) -3.1490	- -	- -
LIFE	- -	- -	- -	- -	- -	0.0304 (0.0166) 1.8298
SOC_CUL	-0.0147 (0.0120) -1.2205	- -	- -	- -	- -	- -
ATTITUDE	- -	- -	0.0252 (0.0156) 1.6122	-0.0278 (0.0135) -2.0582	-0.0171 (0.0111) -1.5392	- -
STRAIN	0.0428 (0.0280) 1.5292	-0.0603 (0.0276) -2.1870	0.0757 (0.0379) 1.9978	- -	-0.0439 (0.0235) -1.8714	- -
THETA-DELTA						
	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACTIVITY	0.5352 (0.0385) 13.9115					
ENVI_M	- -	0.1553 (0.0158) 9.8285				

ENVI_FU	-0.1146 (0.0260) -4.4075	- -	0.5642 (0.0348) 16.2320			
ACTIVI_H	0.0228 (0.0209) 1.0897	- -	- -	0.3826 (0.0249) 15.3629		
ENVI_FH	-0.0652 (0.0227) -2.8687	- -	- -	0.1926 (0.0218) 8.8481	0.4967 (0.0299) 16.6187	
LIFE	- -	- -	- -	0.0967 (0.0240) 4.0334	0.1485 (0.0265) 5.6081	0.7109 (0.0422) 16.8311
SOC_CUL	-0.0846 (0.0211) -4.0148	-0.0513 (0.0132) -3.8921	- -	- -	- -	- -
ATTITUDE	- -	- -	- -	- -	- -	- -
STRAIN	0.2183 (0.0513) 4.2528	0.0484 (0.0344) 1.4068	- -	- -	-0.0382 (0.0265) -1.4388	0.0497 (0.0367) 1.3525

THETA-DELTA

	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----
SOC_CUL	0.2385 (0.0175) 13.6224		
ATTITUDE	- -	- -	
STRAIN	-0.1355 (0.0303) -4.4682	- -	- -

Squared Multiple Correlations for X - Variables

PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ	TEACHING	EVALUATE
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.0154	0.0012	0.0309	0.4612	0.5145	0.5028

Squared Multiple Correlations for X - Variables

SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.3637	0.2806	0.3569	0.3418	0.3176	0.4394

Squared Multiple Correlations for X - Variables

ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.5503	0.7507	0.4125	0.4700	0.3396	0.3232

Squared Multiple Correlations for X - Variables

SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
-----	-----	-----
0.5498	1.0000	1.0000

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 105
 Minimum Fit Function Chi-Square = 66.5125 (P = 0.9988)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 66.4811 (P = 0.9988)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 0.0)

Minimum Fit Function Value = 0.1030
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.0000

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.6920
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.6920 ; 0.6920)
 ECVI for Saturated Model = 0.8545
 ECVI for Independence Model = 37.4552

Chi-Square for Independence Model with 253 Degrees of Freedom = 24150.0853

Independence AIC = 24196.0853
 Model AIC = 408.4811
 Saturated AIC = 552.0000
 Independence CAIC = 24321.9493
 Model CAIC = 1344.2523
 Saturated CAIC = 2062.3676

Normed Fit Index (NFI) = 0.9972
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.0039
 Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.4139
 Comparative Fit Index (CFI) = 1.0000
 Incremental Fit Index (IFI) = 1.0016
 Relative Fit Index (RFI) = 0.9934

Critical N (CN) = 1376.5396

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.01776
 Standardized RMR = 0.01617
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.9911
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.9767
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.3771

Model 2nd order

Fitted Covariance Matrix

	ACADEMIC	SOCIAL	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACADEMIC	0.2501					
SOCIAL	0.2131	0.2800				
PERCENT	0.0483	0.0475	0.7871			
HOUR_THA	0.0223	0.0761	0.1485	2.1172		
INCOME_F	0.1668	0.0727	0.0418	0.0193	4.6609	
TECHNIQ	0.1973	0.2098	0.0535	0.0247	0.1846	0.5124

TEACHING	0.2108	0.1990	0.0300	0.0292	0.2184	0.2796
EVALUATE	0.2277	0.2077	0.0250	0.0311	0.3179	0.2974
SOC_CL	0.2100	0.2063	0.0004	-0.0121	0.1972	0.2524
RULE	0.1561	0.2132	0.0489	0.1291	0.0584	0.2161
RELATE_T	0.2908	0.2856	0.0426	0.0365	0.1546	0.3688
RELATE_F	0.2141	0.2249	0.0623	0.0288	0.0945	0.2752
HOURL	0.1677	0.1836	0.0456	0.0211	0.0164	0.1730
CURRICUL	0.2020	0.1985	0.0031	-0.0223	0.1028	0.2054
ACTIVITY	0.2674	0.2380	0.0685	0.0317	0.3946	0.3030
ENVI_M	0.2259	0.2219	0.0579	0.0268	0.2000	0.2560
ENVI_FU	0.2079	0.2042	0.0533	-0.1731	0.0270	0.2356
ACTIVI_H	0.2429	0.2386	0.0545	0.0252	0.1883	0.2409
ENVI_FH	0.2108	0.2302	0.0473	0.0219	0.1634	0.2091
LIFE	0.2430	0.2387	-0.0005	0.0252	0.1883	0.2410
SOC_CUL	0.2251	0.2211	0.0505	0.0685	0.1745	0.2233
ATTITUDE	0.1706	0.1759	0.0578	0.0962	0.1997	0.2556
STRAIN	0.0990	0.0711	-0.0980	0.0158	0.3691	0.1516

Fitted Covariance Matrix

	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TEACHING	0.5348					
EVALUATE	0.4215	0.6191				
SOC_CL	0.3756	0.4076	0.6166			
RULE	0.2127	0.2263	0.2376	0.5862		
RELATE_T	0.4818	0.5143	0.5644	0.3480	1.2051	
RELATE_F	0.3108	0.3260	0.3134	0.2727	0.5407	0.7801
HOURL	0.2092	0.2110	0.1791	0.1534	0.2480	0.1953
CURRICUL	0.2168	0.2542	0.2158	0.1848	0.2785	0.2353
ACTIVITY	0.4069	0.4328	0.3674	0.2572	0.6395	0.5024
ENVI_M	0.3438	0.3657	0.3313	0.2312	0.5705	0.3797
ENVI_FU	0.3165	0.3366	0.3458	0.2447	0.4960	0.3599
ACTIVI_H	0.3068	0.3263	0.3062	0.2372	0.4119	0.2642
ENVI_FH	0.2340	0.2278	0.2404	0.2058	0.3329	0.2037
LIFE	0.2698	0.3264	0.2771	0.2373	0.3837	0.3021
SOC_CUL	0.2429	0.2544	0.2420	0.2198	0.3555	0.2799
ATTITUDE	0.2266	0.2410	0.2046	0.1752	0.3085	0.1953
STRAIN	0.2119	0.2763	0.1791	0.0565	0.2645	0.1486

Fitted Covariance Matrix

	HOURL	CURRICUL	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
HOURL	0.4503					
CURRICUL	0.2266	0.4725				
ACTIVITY	0.2182	0.2735	1.1903			
ENVI_M	0.1986	0.2358	0.5534	0.6228		
ENVI_FU	0.2281	0.2749	0.3949	0.4304	0.9605	
ACTIVI_H	0.2399	0.2665	0.4422	0.3543	0.3261	0.7218
ENVI_FH	0.1919	0.2313	0.2987	0.3074	0.2830	0.4869
LIFE	0.2212	0.2970	0.4195	0.3544	0.3263	0.4361
SOC_CUL	0.2049	0.2470	0.3040	0.2770	0.3022	0.3143
ATTITUDE	0.1463	0.1968	0.2446	0.2067	0.1903	0.2116
STRAIN	0.0649	0.1312	0.4314	0.2284	0.1657	0.2130

Fitted Covariance Matrix

	ENVI_FH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----	-----	-----
ENVI_FH	0.7521				
LIFE	0.4430	1.0503			
SOC_CUL	0.2728	0.3144	0.5298		

ATTITUDE	0.1836	0.2116	0.1961	0.3889		
STRAIN	0.1467	0.2628	0.0619	0.1302	1.1539	

Fitted Residuals

	ACADEMIC	SOCIAL	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACADEMIC	0.0001					
SOCIAL	-0.0010	-0.0010				
PERCENT	-0.0004	0.0060	-0.0014			
HOUR_THA	0.0055	0.0066	0.0170	0.0035		
INCOME_F	0.0208	0.0002	-0.1182	-0.1194	0.0097	
TECHNIQ	-0.0010	-0.0031	0.0163	0.0083	-0.0152	0.0008
TEACHING	-0.0001	-0.0033	-0.0122	-0.0159	0.0403	0.0060
EVALUATE	0.0002	-0.0051	-0.0136	-0.0151	0.0293	-0.0042
SOC_CL	0.0003	-0.0090	-0.0121	-0.0049	0.0348	-0.0047
RULE	-0.0001	0.0000	-0.0002	0.0119	-0.0055	0.0087
RELATE_T	0.0001	-0.0068	-0.0258	0.0091	0.0275	0.0029
RELATE_F	0.0009	-0.0033	-0.0119	0.0553	0.0234	0.0057
HOUR	-0.0031	0.0009	0.0071	-0.0013	-0.0011	-0.0028
CURRICUL	0.0004	0.0035	0.0024	0.0088	0.0048	-0.0057
ACTIVITY	0.0069	0.0005	-0.0640	-0.0567	0.0357	0.0229
ENVI_M	0.0007	-0.0049	-0.0459	-0.0139	0.0100	0.0024
ENVI_FU	-0.0108	-0.0046	-0.0444	0.0046	0.0130	-0.0089
ACTIVI_H	-0.0073	0.0049	-0.0160	-0.0023	0.0032	0.0069
ENVI_FH	-0.0134	-0.0044	-0.0126	-0.0467	-0.0701	-0.0143
LIFE	0.0039	-0.0067	-0.0066	-0.0174	-0.0206	-0.0027
SOC_CUL	0.0028	0.0065	0.0139	0.0171	-0.0074	-0.0045
ATTITUDE	-0.0001	-0.0020	0.0092	-0.0014	-0.0302	0.0017
STRAIN	0.0015	-0.0036	-0.0290	-0.0353	0.0257	0.0046

Fitted Residuals

	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TEACHING	0.0043					
EVALUATE	0.0056	0.0046				
SOC_CL	0.0044	0.0062	0.0040			
RULE	0.0061	0.0062	-0.0032	-0.0007		
RELATE_T	0.0067	0.0121	0.0099	-0.0019	0.0115	
RELATE_F	0.0019	0.0064	0.0013	0.0011	0.0001	-0.0021
HOUR	-0.0078	-0.0104	-0.0149	0.0044	-0.0066	-0.0118
CURRICUL	-0.0052	-0.0101	-0.0088	0.0039	-0.0066	-0.0056
ACTIVITY	0.0118	0.0251	0.0311	0.0013	0.0217	0.0115
ENVI_M	-0.0010	0.0091	0.0081	-0.0037	0.0085	0.0014
ENVI_FU	-0.0028	0.0088	-0.0002	-0.0167	0.0033	-0.0127
ACTIVI_H	-0.0056	0.0027	0.0003	-0.0040	0.0069	0.0044
ENVI_FH	-0.0034	-0.0020	0.0034	0.0003	0.0284	0.0103
LIFE	-0.0114	-0.0232	-0.0163	-0.0104	0.0053	0.0124
SOC_CUL	-0.0083	-0.0084	-0.0123	-0.0042	-0.0239	-0.0085
ATTITUDE	0.0100	0.0023	0.0033	-0.0035	0.0054	0.0056
STRAIN	0.0110	0.0117	0.0185	0.0038	0.0302	0.0308

Fitted Residuals

	HOUR	CURRICUL	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
HOUR	0.0003					
CURRICUL	0.0007	-0.0012				
ACTIVITY	-0.0023	0.0058	0.0075			
ENVI_M	-0.0007	0.0016	-0.0007	0.0046		
ENVI_FU	0.0031	-0.0208	0.0108	0.0154	-0.0028	
ACTIVI_H	0.0109	0.0208	-0.0012	-0.0010	0.0052	0.0015

ENVI_FH	0.0220	0.0231	0.0014	0.0116	0.0380	0.0046
LIFE	0.0032	0.0094	-0.0020	0.0201	0.0299	0.0023
SOC_CUL	-0.0036	0.0051	-0.0050	-0.0076	-0.0246	0.0039
ATTITUDE	-0.0012	-0.0084	0.0072	-0.0013	0.0017	-0.0013
STRAIN	-0.0037	-0.0111	0.0258	0.0177	0.0254	0.0017

Fitted Residuals

	ENVI_FH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
ENVI_FH	0.0034				
LIFE	0.0061	0.0044			
SOC_CUL	-0.0006	-0.0012	-0.0005		
ATTITUDE	-0.0133	-0.0056	0.0025	-0.0002	
STRAIN	-0.0034	-0.0055	-0.0054	-0.0019	0.0137

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.1194
 Median Fitted Residual = 0.0003
 Largest Fitted Residual = 0.0553

Stemleaf Plot

```

-11|98
-10|
- 9|
- 8|
- 7|0
- 6|4
- 5|7
- 4|764
- 3|50
- 2|9654311
- 1|7766655544433332222111000
-
0|999988887777776666655555554444444433333333222222111111111111+26
0|11111111111222222222333333334444444444555555555666666666677777+14
  1|0000011122222222344567789
  2|011223335566789
  3|0011568
  4|0
  5|5

```

Standardized Residuals

	ACADEMIC	SOCIAL	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ
ACADEMIC	0.2116					
SOCIAL	-1.1985	-0.7919				
PERCENT	-0.0423	0.5538	-0.9150			
HOUR_THA	0.4249	0.6611	1.1225	0.4425		
INCOME_F	1.0131	0.0113	-1.6146	-0.9827	0.9127	
TECHNIQ	-0.8205	-1.1512	1.0619	0.2817	-0.5664	0.9330
TEACHING	-0.0369	-1.1097	-1.7053	-0.6312	1.0549	0.8633
EVALUATE	0.0736	-1.5430	-1.6549	-0.5464	1.1746	-0.5385
SOC_CL	0.0555	-1.3700	-1.5515	-0.2910	0.7049	-0.4645
RULE	-0.0673	-0.0143	-0.0082	0.9055	-0.3115	0.8092
RELATE_T	0.0147	-0.8036	-1.7711	0.1942	0.7128	0.4818
RELATE_F	0.2668	-0.4831	-0.5020	1.4414	0.9662	0.5055
HOUR	-0.7534	0.2640	0.3882	-0.0442	-0.0761	-0.8632
CURRICUL	0.0976	0.6758	0.4037	0.8050	0.2972	-1.5988

ACTIVITY	0.7906	0.0614	-2.0514	-1.1154	0.9323	1.5228
ENVI_M	0.1680	-0.8736	-2.2370	-0.4196	0.2050	0.3506
ENVI_FU	-1.1134	-0.4029	-1.4979	0.2297	0.3903	-0.5342
ACTIVI_H	-1.5408	0.7491	-0.6652	-0.0575	0.0547	0.6154
ENVI_FH	-2.2551	-0.8500	-0.4821	-1.0905	-1.1131	-1.0088
LIFE	0.5358	-0.6920	-0.5071	-0.3401	-0.2746	-0.1603
SOC_CUL	0.8903	1.3829	0.7082	1.3182	-0.1565	-0.5577
ATTITUDE	-0.0737	-1.0028	0.7678	-0.1379	-1.0578	0.7833
STRAIN	0.3986	-0.8226	-2.1040	-0.6022	0.9827	0.5512

Standardized Residuals

	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TEACHING	2.2263					
EVALUATE	2.3646	1.7517				
SOC_CL	1.4285	1.6408	1.7221			
RULE	0.5267	0.4864	-0.4324	-0.3442		
RELATE_T	1.5201	2.2188	2.1226	-0.2160	2.1162	
RELATE_F	0.4675	1.3272	0.2898	0.2122	0.0219	-0.8892
HOUR	-1.3284	-0.9710	-1.1730	0.3225	-0.3822	-0.8174
CURRICUL	-1.0800	-1.0894	-0.7774	0.3157	-0.9048	-0.4365
ACTIVITY	0.9312	1.7895	1.8427	0.1634	2.1157	1.6274
ENVI_M	-0.1659	1.3055	1.6902	-0.5809	1.7747	0.4070
ENVI_FU	-0.1917	0.5531	-0.0254	-0.8842	0.3189	-1.7004
ACTIVI_H	-0.5328	0.2348	0.0419	-0.2678	0.6198	0.7585
ENVI_FH	-0.4180	-0.2211	0.2059	0.0160	1.2592	1.2752
LIFE	-1.2686	-1.3959	-0.8272	-0.5023	0.1950	0.5580
SOC_CUL	-2.0618	-1.8621	-2.1926	-0.3727	-1.6557	-0.7181
ATTITUDE	1.4160	0.2966	0.3333	-0.3383	0.8313	1.4320
STRAIN	1.8553	1.8429	2.3105	0.4208	2.3653	1.3285

Standardized Residuals

	HOUR	CURRICUL	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
HOUR	0.2065					
CURRICUL	0.2921	-0.7943				
ACTIVITY	-0.2929	0.6878	1.1871			
ENVI_M	-0.1264	0.3494	-0.1105	2.1087		
ENVI_FU	0.1944	-1.4270	1.1482	1.7751	-0.6634	
ACTIVI_H	1.6602	1.8370	-0.1400	-0.1213	0.2822	0.8327
ENVI_FH	1.5156	1.7473	0.1281	1.0244	1.7690	1.2570
LIFE	0.1846	1.4461	-0.0790	1.4259	1.1560	0.5424
SOC_CUL	-0.3745	0.6047	-0.6048	-1.5454	-1.7670	0.6076
ATTITUDE	-0.3992	-1.0937	0.5301	-0.2333	0.1155	-0.1377
STRAIN	-0.4844	-0.8022	2.1574	2.3189	2.0968	0.2111

Standardized Residuals

	ENVI_FH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----	-----	-----
ENVI_FH	0.9620				
LIFE	1.0427	1.8301			
SOC_CUL	-0.0588	-0.0986	-0.3469		
ATTITUDE	-1.0965	-0.3781	0.3678	-0.3249	
STRAIN	-0.3711	-0.4424	-0.9153	-0.2609	1.9137

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.2551
Median Standardized Residual = 0.0675
Largest Standardized Residual = 2.3653

Stemleaf Plot

```

-22|64
-20|9065
-18|6
-16|77106510
-14|5544030
-12|7370
-10|75211109998610
- 8|8721098765322200
- 6|99852976300
- 4|876543310088864432200
- 2|8877754442199776322
- 0|97664443210887766444311
 0|112245667023678999
 2|1111113367889900222355799
 4|001224789133445556
 6|012268901156789
 8|01336911333678
10|1245625679
12|66812338
14|233345222
16|34692557789
18|344461
20|012226
22|231267

```

Model 2nd order

Covariances

Y - ETA

	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
OUTCOME	0.2169	0.2131

Y - KSI

	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
INDIVIDU	0.2135	0.2098
AC_TL	0.2326	0.2285
ENVI_L	0.2674	0.2626
CONTEXT_	0.2429	0.2386
ATTI_L	0.1790	0.1759
STRAIN_L	0.0724	0.0711

X - ETA

	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ	TEACHING	EVALUATE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.0483	0.0223	0.1668	0.2135	0.2326	0.2474

X - ETA

	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.2100	0.1798	0.2908	0.2289	0.1677	0.2020

X - ETA

	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.2674	0.2259	0.2079	0.2429	0.2108	0.2430

X - ETA

	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----
OUTCOME	0.2251	0.1790	0.0724

X - KSI

	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ	TEACHING	EVALUATE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.0535	0.0247	0.1846	0.2363	0.2796	0.2974
AC_TL	0.0632	0.0292	0.2184	0.2796	0.2752	0.2927
ENVI_L	0.0685	0.0317	0.2367	0.3030	0.4069	0.4328
CONTEXT_	0.0545	0.0252	0.1883	0.2409	0.3068	0.3263
ATTI_L	0.0578	0.0267	0.1997	0.2556	0.2266	0.2410
STRAIN_L	0.0343	0.0158	0.1184	0.1516	0.1510	0.1606

X - KSI

	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOUR	CURRICUL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.2524	0.2161	0.3495	0.2752	0.2015	0.2428
AC_TL	0.2484	0.2127	0.3440	0.2709	0.1984	0.2390
ENVI_L	0.3674	0.3146	0.5088	0.4006	0.2934	0.3535
CONTEXT_	0.2770	0.2372	0.3836	0.3020	0.2212	0.2665
ATTI_L	0.2046	0.1752	0.2833	0.2231	0.1633	0.1968
STRAIN_L	0.1363	0.1167	0.1888	0.1486	0.1088	0.1312

X - KSI

	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.3030	0.2560	0.2356	0.2409	0.2091	0.2410
AC_TL	0.4069	0.3438	0.3165	0.3068	0.2662	0.3069
ENVI_L	0.6551	0.5534	0.5095	0.4194	0.3639	0.4195
CONTEXT_	0.4194	0.3543	0.3261	0.3392	0.2944	0.3393
ATTI_L	0.2446	0.2067	0.1903	0.2116	0.1836	0.2116
STRAIN_L	0.2131	0.1800	0.1657	0.2130	0.1849	0.2131

X - KSI

	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.2233	0.2556	0.1516
AC_TL	0.2843	0.2266	0.1510
ENVI_L	0.3886	0.2446	0.2131
CONTEXT_	0.3143	0.2116	0.2130
ATTI_L	0.1961	0.3889	0.1302
STRAIN_L	0.1974	0.1302	1.1539

PSI

OUTCOME

0.0000

THETA-EPS

	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
ACADEMIC	0.0000	
SOCIAL	0.0000	0.0000

THETA-DELTA-EPS

	ACADEMIC	SOCIAL
	-----	-----
PERCENT	-0.0299	-0.0118
HOUR_THA	-0.0147	0.0000
INCOME_F	-0.0527	0.0000
TECHNIQ	0.0000	0.0531
TEACHING	0.0000	0.0000
EVALUATE	0.0000	0.0000
SOC_CL	-0.2569	0.2036
RULE	0.0000	0.0000
RELATE_T	-0.0020	0.0227
RELATE_F	0.0000	0.0361
HOUR	0.0253	0.0000
CURRICUL	0.0322	-0.0648
ACTIVITY	-0.0276	0.0000
ENVI_M	-0.2381	0.2033
ENVI_FU	0.1944	-0.1192
ACTIVI_H	0.4253	-0.3381
ENVI_FH	0.3024	0.0000
LIFE	-0.3012	0.2250
SOC_CUL	-0.0835	-0.2177
ATTITUDE	0.0000	0.0000
STRAIN	0.0000	0.0000

THETA-DELTA

	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ	TEACHING	EVALUATE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	0.0000					
HOUR_THA	0.0000	0.0000				
INCOME_F	0.0310	0.0059	0.0000			
TECHNIQ	-0.0734	0.0001	0.0136	0.0000		
TEACHING	0.0000	0.0327	-0.0238	-0.0695	0.0000	
EVALUATE	0.0000	0.0145	0.0000	0.1178	0.0000	0.0000
SOC_CL	0.0000	0.0000	0.0058	0.0425	0.0000	0.0000
RULE	0.0011	0.0000	0.0000	-0.0811	-0.0560	-0.0622
RELATE_T	0.0000	-0.0119	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000
RELATE_F	-0.0108	-0.0622	0.0000	-0.0096	0.0000	0.0000
HOUR	-0.0191	0.0099	0.0000	0.0000	0.0000	0.0202
CURRICUL	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0449
ACTIVITY	0.0523	0.0452	0.0000	-0.0523	0.0239	-0.0414
ENVI_M	0.1008	-0.0177	0.0005	-0.0306	0.0677	-0.0325
ENVI_FU	0.0634	0.0000	0.0000	0.0416	0.0374	-0.0712
ACTIVI_H	0.0074	-0.0397	-0.0208	-0.1175	0.0712	-0.0661
ENVI_FH	-0.0085	0.0480	0.0245	0.1241	0.0000	0.0000
LIFE	0.0000	-0.0069	0.0029	-0.0364	0.0000	0.1301
SOC_CUL	-0.0848	0.0000	0.0126	0.0570	0.0000	0.0000
ATTITUDE	-0.0414	0.0000	0.0302	-0.0142	-0.1372	-0.0174

STRAIN	0.0000	-0.0009	0.0000	0.0001	0.0000	0.0000
THETA-DELTA						
	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F	HOOR	CURRICUL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
SOC_CL	0.0000					
RULE	0.0000	0.0000				
RELATE_T	0.0000	0.0000	0.0000			
RELATE_F	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000		
HOOR	0.0975	-0.0428	-0.0312	0.0514	0.0000	
CURRICUL	0.0184	-0.0405	0.0000	0.0027	0.0000	0.0000
ACTIVITY	-0.0688	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000
ENVI_M	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000
ENVI_FU	0.0000	0.0629	0.0000	0.0000	-0.0801	0.1350
ACTIVI_H	0.0000	0.0998	0.0000	0.0000	0.0000	-0.1333
ENVI_FH	-0.0139	-0.0305	-0.1072	0.0000	-0.1155	-0.0973
LIFE	0.0538	0.0112	0.0044	-0.0333	0.0052	0.0000
SOC_CUL	0.0000	0.0228	0.1020	0.0065	0.0890	-0.0510
ATTITUDE	-0.0373	0.0973	0.0000	0.0000	0.0000	0.1314
STRAIN	0.0000	0.0000	0.0000	-0.0365	0.0000	0.0414

THETA-DELTA						
	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H	ENVI_FH	LIFE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACTIVITY	0.0000					
ENVI_M	0.0605	0.0000				
ENVI_FU	0.0000	-0.0778	0.0000			
ACTIVI_H	0.0000	0.0661	0.0297	0.0000		
ENVI_FH	0.0000	-0.0105	-0.0744	0.0000	0.0000	
LIFE	0.0460	-0.0981	-0.0469	0.0000	0.0000	0.0000
SOC_CUL	0.0000	0.0000	0.0725	-0.0634	0.0359	0.0323
ATTITUDE	-0.0046	0.0690	-0.0691	0.0406	0.0553	-0.0206
STRAIN	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000

THETA-DELTA			
	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----
SOC_CUL	0.0000		
ATTITUDE	-0.0734	0.0000	
STRAIN	0.0000	0.0000	0.0000

Model 2nd order

Factor Scores Regressions

ETA						
	ACADEMIC	SOCIAL	PERCENT	HOOR_THA	INCOME_F	TECHNIQ
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.4662	0.2152	0.0023	-0.0089	0.0054	0.0354

ETA						
	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.0828	0.0726	-0.0353	0.0174	-0.0137	0.0213

ETA

	HOUR	CURRICUL	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	-0.0090	0.0266	0.0113	-0.0105	-0.0088	0.0134

ETA

	ENVI_FH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.0049	0.0100	0.0278	0.0282	-0.0376

KSI

	ACADEMIC	SOCIAL	PERCENT	HOUR_THA	INCOME_F	TECHNIQ
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.2913	0.0576	0.0154	-0.0168	0.0019	-0.0348
AC_TL	0.2646	0.1013	0.0073	-0.0029	0.0047	0.1518
ENVI_L	-0.0697	-0.0813	0.0048	0.0070	-0.0022	0.0099
CONTEXT_	0.2461	0.1113	0.0149	-0.0090	-0.0039	-0.0325
ATTI_L	0.1236	-0.0845	-0.0001	-0.0342	-0.0018	-0.0136
STRAIN_L	-0.2968	-0.1182	0.1909	-0.0322	-0.0420	0.0510

KSI

	TEACHING	EVALUATE	SOC_CL	RULE	RELATE_T	RELATE_F
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.1145	0.0866	0.0011	0.0737	-0.0114	0.0729
AC_TL	0.0271	0.0231	-0.0149	0.0212	-0.0996	-0.0317
ENVI_L	0.1131	0.1067	0.0189	0.1184	-0.1604	-0.0475
CONTEXT_	0.0986	0.0698	-0.0162	0.0614	-0.0661	0.0105
ATTI_L	-0.0106	-0.0013	0.0193	0.0148	-0.0658	0.0751
STRAIN_L	-0.0305	-0.2976	0.0720	0.1440	-0.0502	0.0969

KSI

	HOUR	CURRICUL	ACTIVITY	ENVI_M	ENVI_FU	ACTIVI_H
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.0753	0.1051	-0.0058	0.0082	-0.0243	-0.0451
AC_TL	0.0130	0.0195	0.0933	0.2087	0.0541	0.0106
ENVI_L	0.1163	0.1916	0.2246	0.4904	0.1068	-0.0427
CONTEXT_	0.0375	0.0698	0.0565	0.1551	0.0200	0.0207
ATTI_L	0.0583	-0.0391	-0.0114	0.0174	-0.0166	-0.0066
STRAIN_L	0.1466	-0.0187	-0.3014	0.0826	-0.0422	0.0160

KSI

	ENVI_FH	LIFE	SOC_CUL	ATTITUDE	STRAIN
	-----	-----	-----	-----	-----
INDIVIDU	0.0164	-0.0213	-0.0173	0.3049	0.0214
AC_TL	0.0145	0.0087	0.1116	-0.1007	-0.0112
ENVI_L	0.0618	-0.0055	0.2002	-0.0387	-0.0466
CONTEXT_	0.0377	0.0105	0.1764	0.0173	0.0549
ATTI_L	0.0064	-0.0072	-0.0118	1.0193	0.0062
STRAIN_L	0.0539	-0.0800	0.5358	0.0397	1.1852

Model 2nd order

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	OUTCOME

ACADEMIC	0.4657
SOCIAL	0.4575

LAMBDA-X

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
PERCENT	0.1100	- -	- -	- -	- -	- -
HOUR_THA	0.0508	- -	- -	- -	- -	- -
INCOME_F	0.3798	- -	- -	- -	- -	- -
TECHNIQ	0.4861	- -	- -	- -	- -	- -
TEACHING	- -	0.5246	- -	- -	- -	- -
EVALUATE	- -	0.5579	- -	- -	- -	- -
SOC_CL	- -	0.4736	- -	- -	- -	- -
RULE	- -	0.4055	- -	- -	- -	- -
RELATE_T	- -	0.6558	- -	- -	- -	- -
RELATE_F	- -	0.5164	- -	- -	- -	- -
HOUR	- -	0.3781	- -	- -	- -	- -
CURRICUL	- -	0.4557	- -	- -	- -	- -
ACTIVITY	- -	- -	0.8094	- -	- -	- -
ENVI_M	- -	- -	0.6838	- -	- -	- -
ENVI_FU	- -	- -	0.6295	- -	- -	- -
ACTIVI_H	- -	- -	- -	0.5824	- -	- -
ENVI_FH	- -	- -	- -	0.5054	- -	- -
LIFE	- -	- -	- -	0.5826	- -	- -
SOC_CUL	- -	- -	- -	0.5397	- -	- -
ATTITUDE	- -	- -	- -	- -	0.6236	- -
STRAIN	- -	- -	- -	- -	- -	1.0742

GAMMA

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	0.4877	0.5857	-0.7214	0.7388	-0.2460	-0.1808

Correlation Matrix of ETA and KSI

	OUTCOME	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
OUTCOME	1.0000					
INDIVIDU	0.9432	1.0000				
AC_TL	0.9520	0.9964	1.0000			
ENVI_L	0.7093	0.7700	0.9585	1.0000		
CONTEXT_	0.8954	0.8510	0.9042	0.8896	1.0000	
ATTI_L	0.6164	0.8430	0.6927	0.4847	0.5825	1.0000
STRAIN_L	0.1447	0.2903	0.2680	0.2451	0.3405	0.1944

Correlation Matrix of ETA and KSI

	STRAIN_L

STRAIN_L	1.0000

PSI

OUTCOME

0.0103

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	INDIVIDU -----	AC_TL -----	ENVI_L -----	CONTEXT_ -----	ATTI_L -----	STRAIN_L -----
OUTCOME	0.4877	0.5857	-0.7214	0.7388	-0.2460	-0.1808

Model 2nd order

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	INDIVIDU -----	AC_TL -----	ENVI_L -----	CONTEXT_ -----	ATTI_L -----	STRAIN_L -----
OUTCOME	0.4673 (0.2436)	0.5200 (0.4498)	-0.4151 (0.1830)	0.5907 (0.3976)	-0.1837 (0.1520)	-0.0784 (0.0331)
	1.9184	1.1560	-2.2686	1.4857	-1.2085	-2.3673

Total Effects of ETA on Y

	OUTCOME -----
ACADEMIC	1.0000
SOCIAL	0.9823 (0.0323) 30.4562

Total Effects of KSI on Y

	INDIVIDU -----	AC_TL -----	ENVI_L -----	CONTEXT_ -----	ATTI_L -----	STRAIN_L -----
ACADEMIC	0.4673 (0.2436)	0.5200 (0.4498)	-0.4151 (0.1830)	0.5907 (0.3976)	-0.1837 (0.1520)	-0.0784 (0.0331)
	1.9184	1.1560	-2.2686	1.4857	-1.2085	-2.3673
SOCIAL	0.4590 (0.2392)	0.5108 (0.4417)	-0.4077 (0.1797)	0.5803 (0.3909)	-0.1805 (0.1494)	-0.0770 (0.0325)
	1.9186	1.1565	-2.2690	1.4844	-1.2079	-2.3687

Model 2nd order

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on ETA

	INDIVIDU -----	AC_TL -----	ENVI_L -----	CONTEXT_ -----	ATTI_L -----	STRAIN_L -----
OUTCOME	0.4877	0.5857	-0.7214	0.7388	-0.2460	-0.1808

Standardized Total Effects of ETA on Y

OUTCOME

```

-----
ACADEMIC    0.4657
SOCIAL      0.4575

```

Standardized Total Effects of KSI on Y

	INDIVIDU	AC_TL	ENVI_L	CONTEXT_	ATTI_L	STRAIN_L
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ACADEMIC	0.2271	0.2728	-0.3360	0.3441	-0.1146	-0.0842
SOCIAL	0.2231	0.2680	-0.3300	0.3380	-0.1126	-0.0827

Time used: 0.359 Seconds

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเกษมาวรรณ ป้อมเมือง เกิดเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2517 ที่อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อ ปีการศึกษา 2538 และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์ สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (กศบป. รุ่น 11) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เมื่อ ปีการศึกษา 2539 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เมื่อ ปีการศึกษา 2549 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนวัตกรรมกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร